

تاریخ خط و نوشته های کهن

افغانستان

از عصر قبل تاریخ تا کنون

تألیف

پوهاند عبدالحی حبیبی

نشر کرده

انجمن تاریخ و ادب افغانستان اکادمی

کابل ۱۳۵۰

افغانستان اکادیمی

نمبر نشرات: ۹۰

انجمن تاریخ

نمبر نشرات: ۱۰۳

تاریخ خط و نوشته های کهن افغانستان

از عصر قبل التاریخ تا کنون

تألیف

پوهاند عبدالحی حبیبی

نشر کرده

انجمن تاریخ و ادب

افغانستان اکادیمی

000681
6814

کابل ۱۳۵۰

مبتم: حبیب الله رفیع

تعداد طبع: هزار نسخه

دولتی مطبعه

AFGHANISTAN CENTRE AT KABUL UNIVERSITY

فروشگاه کتاب شاه محمد

3 ACKU 00002982 6

جراحی مخابرات تلنوم ۲۵۸۸۶

سریزه

له پیره وخته داسی غوښتل کیده چی په افغانستان کی دخط دپیدا کیدلو اوسره اوښتلو یو مستند اومصورتاریخ ولیکل سی ،چی دتاریخ پلټونکی هم دخطونو دپیدا کیدلو په واقعاتو او عواملو او اوقاتو خبر سی اوهم دډول ډول خطونو شکلونه اوانځورونه وگوری .

داکار له دی سببه گرانو، چی علمی پلټنی لاگرده نه وی بشپړی سوی، اود مخکی له لاندی څخه دپخوانو خطونو ډبر لیکونه اوپتی نهوی را ایستل سوی .

په دی وروستنی پیری کی دا کار دغریبی پوهانو له خوا ښه پرمخ ولاړ، اوډیر کښل سوی سندونه په لاس راغله چی دخط تاریخ ښه ځنی څرگند پیری .

خط دانسانی تاریخ اود مدنیت لمر څرک دی ، او که انسان دا ښیگڼه نه درلودای، ډیر څه به ئی کمو، اود علم نوم به هم نهو. نو له دی جهته دافغانستان په تاریخ کی دخط دپخوانیو بڼو پلټنه او څرگندو نه دتاریخ ټولنی یوه مهمه وظیفه ده .

دا کتاب لومړی پلا د اجتماعی تاریخ مهم پلوه ناڅه ښکاره کوی . اوله تاریخه دمخنی زمانی څخه تاسی تردی وخته رارسوی . دا کتاب دافغانستان دگردوخطونو یوه لنډه اما جامعه تاریخچه ده، چی د پیرو انځورونو او عکسونو سره دافغانستان اکاډیمی د تاریخ اودب ټولنی له خوا تاسی ته وړاندی کیږی .

(حبیبی)

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۱	اقراً وربك الاكرم الذى علم بالقلم
۲	مدخل
۴	دوره قبل از اسلام
۴	قد یمترین کتیبه های قبل التاریخ
۷	قد یمترین خطافغانستان در دوره تاریخی
۷	خط آرا می
۸	سنگ نبشته های آرا می ...
۱۲	نوشته های خط برا همی
۱۴	کتیبه های زبان و رسم الخط یونانی
۲۱	سنگ نبشته های خرو شتمی
۵۰	کتیبه های خرو شتمی در ترکستان شرقی
۵۲	سنگ نوشته های شناخته نشده موزه کابل
۵۳	نوشته های زبان تخاری بر رسم الخط یونانی
۶۱	کتیبه های شاره دا- نا گری سنسکریت
۶۳	کتیبه های شاره دا- نا گری سنسکریت
۶۵	رسم الخط پهلوی و دین دبیره
۶۸	دوره سه رسم الخط
۷۱	خط سغدی
۷۳	خط و کتاب دوره اسلام
۷۴	سوابق کتاب نویسی
۸۱	خط و کتاب در عصر اسلام
۹۰	افزایش جنبه هنری و تزئینی در خط
۱۰۴	دوره عروج خطوط
۱۱۴	خوشنویسان متاخر
۱۱۶	رسم الخط پنبنتو
۱۳۳	عکسها
۲۵۲	نمونه های خطوط استاد عزیزالدین پوپلزایی ۳۵ قطعه

تصحیح

از مطالعین محترم خواهش میشود تا قبل از مطالعه اغلاط و پریدگی های ذیل طباعتی را تصحیح نمایند و هم پریدگی های جزوی دیگری نیز هست که عندالمطالبه تصحیح میتوان شد .

صفحه	سطر	غلط	صحیح
۴	۱۱	منسکر	منکسر
۵	۲۰	سرنیز	سرتیز
۱۶	۲۵	قبل المیلاد	قبل المیلاد
۲۳	۹	—	ایاسه
۳۰	۸	(۲)	(۳)
۳۱	۲	نماید	نماند
۳۳	۹	ساختند	ساختند،،
۳۹	۱	سراو نه	سراو نه
۴۰	۱	پران	بران
۵۵	۲۱	ابن	این
۸۶	۱۴	منثور	منشور
۸۸	۱۰	لیت	لیث
۹۸	۲	زببای	زیبای
۹۸	۱۵	عز	عن
۱۲۰	۲۱	بیست	بیست

اقراً وربك الاكرم الذی علم بالقلم

مسئله خط ونگاشتن در تار یخ مدنیت و فرهنگ افغانستان از مباحث بسیار مهم است، که تاکنون بدان به تفصیل وارد نشده ایم .
درین کتاب خواستم که این موضوع دشوار را تا جاییکه ممکن است، به استناد آثاریکه تاکنون بدست آمده ، مورد مطالعه قرار دهم .

در آغاز مباحث از پیدایش خطوط تاریخی و ریشه های باستانی آن و صورت رواج آنها در افغانستان قدیم صحبت شده، و بعد از آن آثار مکشوفه و سنگ نبشته های خطوط قدیم را که در افغانستان یا ممالک مجاور کشف شده اند بر شمرده ایم ، ولی بهر صورت مرکز کاوش و کنجکاویهای ما خا ک افغانستان قدیم (آریانه) بوده است .

این جستجوی ما از قدیمترین ادوار زندگانی اسلاف آغاز و با پیدایش و رواج خط اوایل دوره اسلامی خاتمه می یابد ، و تاریخ تحول و انشعاب خطوط دوره اسلامی و تحلیل ارزش های هنری آن خود موضوع مهم جداگانه بیست ، که در قسمت دوم این کتاب شرح داده شده است . و تاریخچه خط و کتابت را از عصر قبل تاریخ تا قرن حاضر می رساند .

امید است که با این جستجوی ابتدایی یک پهلوی تاریخ هنر ملکت را قدری روشن ساخته باشم .

کابل ، جمال مینه ۳۰ عقرب ۱۳۴۹

عبد الحی حبیبی

مدخل

افغانستان از نظر جغرافیای چهارراه وسط آسیا واقع است ، همچنان که خصایص اقلیمی گرم و سرد و معتدل در آن پدیدار است ، در طول تاریخ از نگاه پیدایش افکار و اوضاع مدنی و پرورش کلتور و هنر نیز اهمیتی دارد ، که در تاریخ تمدن آسیای میانه همواره سهم عظیم مردم آن فرا موش شده نیست .

سر زمین افغانستان دراز منتهی قدیم بنام آریانه ARIYANA

پرورشگاه مردمی بود ، که از زادگاه قدیم خود آریانه و یجه به صفحات باختر و دامنه های ARIYANA-VAEGO هندوکش هجرت کرده بودند ، و از همین جا شرقاً به هند شمالی و غرباً به سرزمین کنونی ایران وارو پیافرفتند ، که آنان را نژاد هندواروپایی INDO-EUROPEAN گویند .

مردم آریایی که در سرزمین بین دجله و گنگاسکونت کردند ، در تاریخ تمدن بشری از مدت ۱۵۰۰ سال قبل از میلاد سهم عظیمی دارند که مخصوصاً مظاهر تمدن ایشان در کتابهای ویدا و اوستا نمایانند ، و ازین دو کتاب قدیم به افکار و کلتور و تمام مظاهر مدنی زندگانی ایشان پی می بریم .

مردم افغانستان قدیم یعنی آریانه از نظر کلتور و مدنیت و تحولات فکری و دینی دارای دو گونه موازیت قدیم فرهنگی اند :

اول: آنچه در بین خود با تکامل مراتب حیات مدنی دارای ذخایر فرهنگی و مدنی و فکری شده اند . امثال ترتیب قوانین دینی و آغاز به شهرنشینی و بنای بلاد و ترویج هنر و صنایع و آغاز به تفکر فلسفی و مبادی اخلاقی که در بقایای کتا با اوستا مظاهر آن بوجه احسن پدیدار است و مورخان یونان قدیم هم بآن اشارها دارند .

دوم: چون افغانستان بین هندوستان و چین و پارس و سغد افتاده بود ، و این ممالک دارای مدنیت و مبادی دینی و فکری بودند ، و با یکدیگر روا بسط تجارتی و سیاسی و اجتماعی داشته اند بنا برین این سر زمین همواره

گذرگاه انتقالات فکری ومدنی ومركز قوی وملتقای مدنیت های متعدد گشته بود، وگاهی هم فاتحان ا زین راه به هند وماوراءالنهر میگذشتند که آثار مدنیت ایشان هم در یکن سرزمین باقی میماند وباین طور مبادی مدنی شرق وغرب بمرور زمان بامواریت بومی این مردم می آمیخت ورننگ خاص مقامی را میگرفت ، که در تاریخ مدنیت افغانستان فصول خاصی رابخود اختصاص داده است مانند آمیزش مدنیت گریک وبودیک دردو قرن قبل وبعد از میلاد ، واعتزاج مدنیت اسلامی بامبادی خراسانی در قرن هفتم وبعد از آن.

فراموش نباید کرد: که مطالعه وتحقیق در تمام شعب تاریخ مدنیت افغانستان ، متلازم بواجستجو وتعین عناصر بومی ومقامی مدنیت واثر پذیریهای آن ازمبادی وفرآورده های دیگرانست ، که در هر عصر وزمان ، این آمیزش های فرهنگی ، اندرین سرزمین فرهنگی های خاص افغانی رایوجود آورد و صبغه بخصوص خود را نگهداری کرده است ، که در تاریخ فرهنگ آسیای میانه اهمیت خاصی دارد ، وجزو مهم تاریخ کلتور بشریست.

ما در اینجا مخصوصاً بامسئله خط نویسی و کتاب سازی سروکار داریم، که هنر خاص نوشتن وساختن کتاب است ، وببحث وگاویش ما هم یک جزو «تاریخ هنر» بشمار میرود. چون تاریخ هنر شعب و فصول زیادی داود، بنابراین ما تنها در اینجا راجع به خط و کتاب صحبت میکنیم.

دوره قبل از اسلام

قدیمترین کتیبه های قبل التاریخ

دردره الی شنگ لغمان در سلسله کوهساریکه راههای دره های آن شرقاً به دره های شمالی مجرای دریای کتر میگذرد. در سنه ۱۳۲۹ هـ = ۱۹۱۱ م نزدیک یک مغاره بین جبل بر صخره کوهی کتیبه یی کشف شده، که در آنوقت ا میرحیب الله خان بدیدن آن رفت و عکس نخستین آن در جریده سراج الاخبار افغانیه شماره (۱۶) سال (۶) مورخ ۵ حمل ۱۲۹۶ ش = ۲۵ مارچ ۱۹۱۷ م طبع کابل نشر شد. (۱)

تاکنون در آن باره مطالعات علمی بعمل نیامده، و تمام آن عبارت از خطوط مستقیم یا منسکر بهم پیوسته است که بروی یک صخره کوهی کنده شده و بسیار واضح و روشن است که با هیچ یکی از خطوط مکشوفه دوره تاریخی افغانستان تشابهی ندارد. و اگر آنرا با خطوط

(۱) بامر امیرحیب الله خان در پهلوی این کتیبه قبل التاریخ این مضمون رادرسنگ نوشته اند:

«بیادگار تشریف آوری اعلی حضرت سراج الملة والدین امیر حیب الله خان درانی بارکزا ئی محمد زایسی پادشاه دولت علیه خدا داد افغانستان اینکه: در تاریخ ۲۱ ربیع الا اول سنه یکم هزار و سه صد و بیست و نه هجری بود، که درین موضع، سنگهای نوشته را ملاحظه فرمودیم. چون خطهای آنها درین زمان مروج نبود خوانده و دانسته مانشد، که نقش سنگها برای چیست؟ و آثار کیست؟ لهذا نقل خطهای آنها را بذریعه عکس بحضور خود برداشتیم و بجهت ترجمه کردن در ولایات بعیده ارسال داشتیم. تا زمانیکه معلوم شود. چند کلمه رادرسنگ هذا حکم نقش فرموده بیادگار گذاشتیم.»

از دانشمند علی اکبر شهرستانی استاد پوهنخی ادبیات و علوم بشری که نقل این کتیبه را بما داد تشکر میکنیم، وی گفت: که درین جا هشت سنگ نوشته موجود است.

وعلايم منقوشه مواهير و مجسمه‌های وادی سند وموهن جود ير و (که در حدود ۵ تا ۶ هزار سال عمر دارد) مقایسه کنیم ، تناسب وهم آهنکی وهند سیتی که در خطوط مرهن جوديرو دیده میشود ، درین کتیبه مشهود نیست وبنابر یکن آنرا بدوره‌های بسیار ابتدایی مدنیت انسانی که قبل ازین عصر بسو نسبت توان داد.

ناگفته نما ند: که در مغار های هزار سم ۱۶ کیلو متری غرب سمنگان درنشیب های شما لسی هندو کش بارتفاع ۳۳۰۰ فت آثار زیاد قبل التاریخی موجود است ، که در آنجا بردیوار های مغاره های سنگی نیز اشکال و رسم های منقوره در گچ کاری دیده میشود ، که باستان شناسان بعضی ازان رابا خطوط قبل التاریخ اروپای غربی در هسپانیا وایتالیا وسویس و آیرلیند مشابه یافته اند. و در آثار هزار - سم اشکال انسانی ودستها و اشکال حیوانی و خطوط معوج شکسته یی دیده میشود، که خطوط منقوره لغمان یک صورت متکامل، ومهذب شده خطوط هزار سم پنلدا شته میتوانیم.

چون عمر آثار هزار سم رادر حدود ۵۰۰۰۰ سال قبل در عصر قدیم سنگ طبقه میانه (چقماق) (۱) تخمین کرده اند (۲) وتشابهی هم بین خطوط منقوره لغمان وهزار سم دیده میشود ، ولی قدری مهذب شده. بنابرین توان گفت: که نقوش سنگی لغمان ، مربوط بعصر بعد از دوره هزار سم خواهد بود . زیرا کندن چنین خطوط و اشکال در سنگ خارا، محتاج به استعمال فلز سرنیز بست که لا بد در دوره استعمال فلز یعنی حدود پنج هزار سال قبل ازین ، نقر آن واقع شده باشد .

MIDDLE PALAEOLITHIC (۱)

(۲) برای شرح آثار قبل التاریخ هزار سم به مجله ایست ایندویست تطبع روما ۱۹۶۳ مقاله EDITTA CASTALDI رجوع کنید ونیز دیده شود: مقاله دوره قبل التاریخ افغانستا نازلویس دوپری - مجله آریانا طبع

کابل شماره ۲۷۱ جوزا ۱۳۴۶ ش

THE PREHISTORIC PERIOD OF AFGHANISTAN BY LOUIS
DUPREE JOURNAL. AFGHANISTAN, NO. 3. 1967.

بهر صورت تاکنون کلیدی برای خوانش چنین نقوش مبهم بدست نیامده، و موسیو فوشه (۱) هم متردد است که آیا این نقوشی مربوط بدوره های قبل تاریخ خواهد بود یا نه؟

ناگفته نماند که برخی اشکال حیوانی یا انسانی در دوره های بسیار مابعد برسبیل هوس و تفریح بر برخی کتیبه های قدیم کنده شده اند (مانند نقش های جدیدیکه بر خرسنگ های جغتو و غیره نقش شده) ولی کندن چنین خطوط مثل منقورات دره لغمان نمیتواند برای هوس رانی باشد، و حتما مطالبی در آن بوده است که ما اکنون کلیدی برای دریافت آن نداریم و بنا برین زیاده ازین درباره آن چیزی نتوان گفت: و ما درینجا تنها به عکس نقوش دره الی شنگ لغمان و هزار سمنگان اکتفا میکنیم. (شکل ۱-۲)

FOUCHER (۱)

قدیمترین خط افغانستان در دوره تاریخی خط آرامی

مردم آرامی (۱) از حوالی قرن ۱۵ ق. م در وادیهای شمال غربستان تمکن داشته و دولت‌هایی را تا شمال سوریه تشکیل داده بودند. از نوشته‌های میخی قرن چهارم قبل میلاد ثابت می‌آید، که جمعی از مردم سوتی (۲) آرامی در سوریه و حوالی دمشق میزیستند. در حالیکه برخی قبایل آرامی در مناطق جنوبی و غربی تا کرانه‌های خلیج فارس پراکنده شده بودند. (تاریخ اللغات السامیه ۱۱۵) که در حدود ۵۸۶ ق. م بعد از انحطاط قدرت فنیقیان، امور تجارت راه خشکه بدست آرا میان افتاد، و در وادی دجله و فرات رسم الخط آرامی، جای خط آشوری را گرفت که از هند تا مصر پهنائی یافت و حتی در عصر عروج آشوریان نیز از زبان آرامی با آشوری یکجای زبان تحریر و دفتر بود، چنانچه بر حواشی الواح مکتشفه آشوری، زبان آرامی هم دیده می‌شود.

(تاریخ فن تحریر ۱۹۴)

قدیمترین سنگ نوشته‌های آرامی که تاکنون کشف شده از قرن هشتم قبل میلاد است که از تل سنجرلی (۳) شمال سوریه بدست آمده و با هربر زکب ملک شمال ۷۴۵ و ۷۴۰ ق. م تقریباً است (۴) و لی بعد از قرن ۵ ق. م خط آرامی بدین ترتیب شکل خاصی را بخود میگیرد، که سر و پهلوی حروف آرامی کشاده و زاویه‌های آن گرد می‌شود. که این تبدیل اشکال در عصر هخامنشیان (۵۵۰-۴۳۰ ق. م) در آن واقع میگردد. (۵)

در نقشه ۳ انشعاب خطوط متعدد آسیایی را از رسم - الخط آرامی با مطابقت قرون قبل و بعد از میلاد ملاحظه می‌فرمایید، که آنچه بتاریخ افغانستان قدیم و ممالک مجاور آن ربطی دارد بعلامت × نشانی شده است. (شکل ۳)

ARAMEANS (۱)

SUTK (۲)

SINJIRLI (۳)

(۴) تاریخ اللغات ۱ لسا میسه ۱۲۲

(۵) فن تحریر ۱۹۴

سنگ نبشته های آرامی یا قدیمترین آثار خط در افغانستان تاریخی

تاکنون در خاک افغانستان نوشته هایی که قدیمتر از آثار رسم الخط و زبان آرامی در دوره تاریخی باشد کشف نشده است. اگر چه این نوشته های آرامی مقارن رسم الخطیو نانی است و به اواسط قرن سوم قبل المیلاد تعلق میگیرد، ولی چون مبداء و ریشه آن در تار یخ تمدن و هنر آسیا قدیمتر است بنابراین باید گفت: که رواج خط آرامی درین سرزمین سابق تر از خط یونانی و خرو شتهی است و خرو شتهی هم از خط آرامی برآمده که از راست بچپ نوشته میشود.

بابسط فتوحات کورو ش (۱) بزرگ (۵۲۹-۵۰۰ ق.م) و بعد از آن در شهر یاری داریوش (۲) (۵۲۲ ر ۴۳۶ ق.م) آثار مدنیتهخامنشی تا ماورای دریای سند شرقا رسیده بود و در آن جمله خط و زبان آرامی نیز شامل است، که بقول شیدر (۳) در یکی از لهجه های آرامی شرقی بود، و آنرا «خط شاهنشاهی» هم میگفته اند.

ولی تاکنون کتیبه ای مر بو ط بدوره هخامنشیان در افغانستان کشف نشده است. از طرف شرق نیز خط آرامی در حدود قرن ۷ ق.م بوسیله دریانوردان فنیقی و بابلی به جنوب هند رسیده بود که در آنجا مبداء رسم الخط دیوه ناگری (۴) (یعنی رسم الخط خدایی یا شاهی) زبان سنسکریت گردید، و گویا اثر رسم الخط آرامی بر سر زمین افغانستان هم از شرق و هم از غرب بود. و بنابراین قدیمترین لوحه سنگی که بخط آرامی از تکسیلابرآمده و تاریخ آنرا بحدود ۵۰۰ ق.م نسبت میدهند، کهنترین آثار این رسم الخط در سرزمین شرقی دریای سند باید شمرد. این کتیبه قراریکه چون مارشل گوید: در نهایت اهمیت است و بر یک سنگ مرمر سپید مثنی نقش شده و چون جای پیدا ییش آن در بقایای آبادیهای عصر از یس اول (۵) بوده بنابراین باید گفت که با همین وضع شکسته و آسیب دیده خود پیش از آغاز قرون میلادی در اینجا دفن شده باشد، حروف آن بازبان آرامی مشابه آثار قرن چهارم قبل المیلاد است، ولی معنی متن

(1) CYRUS

(2) DARIUS

(3) SCHEDER

(4) DEVA-NAGHRI

(5) AZES

آن تاکنون روشن نیست د کتوربرنیت (۱) و پروفیسر کو لی (۲) آنرا راجع به بنای قصری دانسته اند . ولی برخی گویند که درباره جزای شخصی که آنرا بشکناند بوده است (رجوع به عکس نمبر ۴)

بقول جون مارشل : کشف این کتیبه میسراند که خط خرو شتهمی از آرامی که بوسیله هخامنشیا ندر حدود ۵۰۰ ق م بدین سرزمین رسیده بود برآمده است و تکسیلا هم بعد از آن مرکز سرزمین رواج خرو شتهمی بود . (رهنمای تکسیلا ۷۸ کلکته ۱۹۲۱) (۳)

دوقرن بعد هنگامیکه آشوکا پادشاه بزرگ خاندان موریان ازند برخاست (۲۷۳ - ۲۳۲ ق م) و در مدت چهل سال سلطنت خود بر افغانستان شرقی تا وادی ارغنداب هم دست یافت و دیانت بودایی را هم انتشار داد، در عصر او هنو ز رسم الخط و زبان آرامی باقی بود، و سه سنگ نبشته مهم از درین سرزمین باقیست .

اول : سنگ نوشته یونانی و آرامی که در مدخل شهر قدیم قندهار بر کنار جاده بر صخره کوه کنده شده و در سنه ۱۹۵۸ م از زیر خاک برآمد ، که طول آن ۵۵ سانتی و عرض ۴۵ تا ۵۰ سانتی است . متن یونانی بالای کتیبه شامل ۱۳ و نیم سطر و متن آرامی بائین هفت و نیم سطر است که شیوه خط آرامی آن با خطوط پاپیروس یا چرم مشابه است و همچنین کتیبه دیگر به رسم الخط یونانی در سنه ۱۹۶۳ م در همین قند هار کهنه بدست آمد که در موزه کا بل محفوظ است .

موضوع این دو سنگ نوشته همان مطالب اخلاقی است که در فرامین آشوکا در سر تاسر هند به السنه و رسم الخط های مختلف نقر گردیده ، و کتیبه قندها در سال دهم بودایی شدن آشوکا ۲۵۰ ق م نوشته شده است .

(1) BARNET

(2) COWLEY

(3) JOHN MARSHAL'S GUIDE TO TAXILA, p 78.

این کتیبه رواج خط و زبان آرامی را در وادی از غناب در حدود ۲۵۰ ق.م ثابت میسازد و واضح میگرداند ، که سلطه آشوکا تا قندهار هم رسیده بود و درین جا علاوه بر خط آرامی رسم الخط و زبان یونانی هم باقی بود . (عکس نمبر ۵)

ترجمه تحت اللفظی مضمون یونانی کتیبه اینست :

در پایان ده سال پیاده سی (۱) (آشوکا) پادشاه ، به انسا تنها اصول دیانت رانشان داد و از آن وقت انسانها را در تمام روی زمین متدین تر و مسعودتر ساخت . و پادشاه از کشتن زندگان خودداری کرد و سایر انسانها و تمام شکاریان و ماهیگیران از شکار و ماهیگیری دست گرفتند و کسانی که در عقیده راسخ نبودند در حدود ضعف خود منحرف شدند. و انسانان، خلاف گذشته مطیع پدر و مادر و پیران شدند. و بعد ازین بار رفتاری چنین بهتر زندگانی خواهند کرد، و بیشتر مستقیم خواهند شد . (از روی ترجمه فرانسوی شلوم برژه (۲) رئیس باستان شناسی فرانسه . آریانا ۸ ر ۱۶ سنه ۱۳۲۷ ش)

دوم : کتیبه مهم دیگر که فقط چند سطر آن باقیست در گذرگاه درونته بین وادی لغمان و ننگرهار در شرق کابل بر سنگ مثلث نما بی بدست آمده، که در موژه کابل موجود است و خط آن آرامی و زبان پراکریت است ، مشتمل بر نصایح احتراز از قتل حیوانات ، که یکی از فرامین اخلاقی آشوکا باشد . (عکس نمبر ۶)

در حدود کو هپایهای شما لسی جلال آباد در جاییکه اکنون بند درونته است ، زایر چینی سونگ یون (۳) در سال ۵۲۱ م از کتیبه بی ذکر میکند ، که مردم همان وقت می گفتند که آنرا بودا نوشته بود، و حروف بیگانه آن روشن و خوانا بنظر می آمد .

(سی - یو - کی) (۴) (۷۳۱ طبع کلکته ۱۹۶۳ م) چون این کتیبه آرامی را از حدود درونته آورده اند و با همین جاییکه سونگ - یون گوید مطابقت دارد ممکن است مراد همین کتیبه بوده و حروف بیگانه

(1) PIYADASI=SAN: PRIYADAR'S IN

(2) D. SCHLUMBERGER

(3) SUNG-YUN

(4) SI-UY-KI

آن هم شاید همین رسم الخط آرامی (که برای چینیان بیگانه بود) باشد.

سوم - درنومبر ۱۹۶۹م بناغلی دانیل بورگوئیس بلژیکی، در شله نك قرغی سه کیلو متری مهتر لام لغمان کتیبه سوم آرامی را کشف و عکاسی نمود، که بر صخره دامن کوهی در (۶) سطر کنده شده، و این جای در شمال غربی جلال آبا دبرکنار شمالی دریای کابل دروادی لغمان نزدیک مزاری پنا م مهتر لک یا مهتر لام واقع است، و مردم باین قبری که در حدود ده متر طول دارد عقیدت تام دارند، و حتی برخی آنرا گور یکی از انبیاء قدیم شمارند.

هیون - تسنگ زایر چینی که بتاريخ ۱۵ اگست ۱۹۳۰م از راه کاپیسا بدینجا رسیده و مدت سه روز توقف کرده بود (۱) گوید: که در اینجا در حدود ده سنگها را مه (معبد) واقع است، که اکثر آن به مذهب کبیر بودایی تعلق دارد، در حالیکه برخی از معابد دیوا های مختلف هم موجود است. (۲)

نام این وادی در چینی لان-بو، و در سنسکریت لمپاکه بود، و در همین حدود دو کتیبه دیگر بخط دیوه ناگری نیز موجود است که در یکی از آن (سطر سوم) کلمه لمک دیده میشود، و ممکن است بانام اینجا بی تعلق نباشد و مادر مبحث خط دیوه ناگری شرح خواهم داد.

اما اصل کتیبه آرامی شش سطر و محتاج خوانش و تحقیق دانشمندان آرامی شناس است که بگمان اغلب یکی از فرامین اخلاقی اشو کا خواهد بود، زیرا در سطر اول کلمه اول آن مانند کتیبه آرامی قندهار (اشو کا) بنظر می آید، که مضمون کتیبه مثلث نمای درونته هم بخط آرامی عبارت از همان نصایح اخلاقی بودایی است در حفظ جانوران و احتراز از کشتن جاندار.

این کتیبه مکشوفه جدید چون بسیار روشن و واضح است و جز یک حرف سطر چهارم آن آسیب ندیده، بنا برین در خوانش آن هم مشکلی نخواهد بود.

چون مضمون این کتیبه تاکنون خوانده و تحلیل نشده، بنابراین در اینجا فقط به آوردن عکس آن اکتفا میکنیم. (عکس A V)

(۱) جغرافیای قدیم هند از کنگهم اره ۷۵

(۲) سی - یو - کی ۱۴۴۲

نوشته های خط براهمی

خط براهمی (۱) نیز از خطوط قدیم هنداست که بقول بعضی ریشه قدیم هندی دارد و نام آن به برهما منسوبست . و جمعی از علماء آنرا مانند خرو شتھی از مبدأ آرامی شمرده اند که در تمام هندوسیلون (۲) عمومیت داشت و شباهت آنرا ب خط صوتی (۳) که برکتیبیه میسح (۴) بن کموش پادشاه موآب (۵) (۸۵۰ ق م) کشف شده میدانند ، که بو سیله تاجران و دریانوردان بابلی بهند غربی رسیده بود ، و مبداء تمام الفبای کنونی هندی گردیده ، و از چپ بر راست نوشته میشود .

بسا کتیبه های قرن ۴ قبل المیلاد و بعد آن در هند موجود اند ، که از جمله سنگ نوشته های متعدد آشوکا بدین رسم الخط اند ، و یک کتیبه کرنول ضلع مدرا س (مکشف ۱۹۲۹ م) نصف سطور از راست بچپ هم دارد ، ولی از کتیبه آرامی و یونانی قندهار و کتیبه آرامی لغمان ثابت می آید ، که نفوذ خط براهمی در عصر

آشوکا (حدود ۲۵۰ ق م) به آنجا رسیده بود ، و درازمنه قبل المیلاد تنهادر شمال غرب هند و وادی اندوس رواج داشت . چنانچه بر مسکوکات شاهان یونانی با ختر دران وادی دیده میشود ، و ملکه اگاتھو کلیس (۶) و انتی ماکو س (۷) (حدود ۲۵۰ تا ۱۴۰ ق م) بجای خرو شتھی بر یکطرف مسکوکات خود ، خط براهمی را هم نوشته اند . (کیمبرج هستری آف اندیا) (۸) رواج رسم الخط براهمی ، در سرزمین های شرقی افغانستان ، در مدت هفت قرن متواتر مغان باخرو شتھی و یونانی و پهلوی و دیوه ناگری دیده میشود . چنانچه

-
(1) Brahmi.	(2) Celon	(3) Phonetic.
(4) Mesh'a.	(5) Moab.	
(6) Agathocles.	(7) Antimachus	

(8) Cambridge History of India. I.P. 62/449.

در قرن چهارم میلادی هنگا میکه کوشانیان کو چک درین سرز مین حکم میراندند، جای خر و شتھی راهمین رسم الخط براهمی گرفته بود، و برمسکوکات کیداره (۱) بخط براهمی کیداره کوشانه شا (۲) نوشته است. و همچنان برمسکوکات شاهان دیگر این خاندان مانند پیر و (۳) - و ا ر شاهمی (۴) - وهران (۵) - بود ها بله (۶) - بهاسه (۷) تاریکه (۸) - سد هنی (۹) نوشته های براهمی و گاهی مقارن با پهلوی هم دیده میشود (مجله مسکوکات) (۱۰) و ازین برمی آید که در قرن ۴م رواج خط براهمی و پهلوی در عصر کیداریان بدرجه بی بود که بر مسکوکات خویش، خط یونانی و خرو شتھی و نا گری راننوشته اند (رجوع به عکس ۷) ولی بعد از انکه در قرن پنجم هونان هفتلی سلطه کیداریان را خاتمه دادند، این رسم الخط کمتر بنظرمی آید.

مطالعه و کشف اسرار خط براهمی بوسیله جیمس پرنسیپ (۱۱) در سالهای ۱۸۳۴ تا ۳۸ م انجام گرفت که آنرا از روی کتیبه های متعدد ستونهای معبد سانشچی هند و منار اشوکا در دهلی خواند. و الفبای آنرا ترتیب داد و اکنون آنرا از روی همان قواعد مرتبه بسپورت میخوانند.

(1) Kidara.	(2) Kidara Kushanasha
(3) Piro	(4) Varashahi.
(5) Varahran.	(6) Buddha Bala.
(7) Bhasa.	(8) Tarika.
(9) Sadhni.	
(10) Numismatic Supplement	1937 Calcutta.
(11) James Prinsep.	

کتیبه های زبان و رسم الخط یونانی

رسم الخط یونانی با مجموعه افکار و رسوم و فرهنگ یونان که آنرا هیلینسم (۱) گویند، با فتح اسکندر در حوالی سال ۳۳۰ ق، م به سرزمین افغانستان آمد، اگر چه اسکندر درین سرزمین از سیستان تا سغد یانه با مقاومت شدید مردم مواجه گردید، و مدت چهار سال درینجا مشغول ماند، ولی در آخر توانست در ماه می ۳۲۶ ق، م بکنار جیلم برسد. وی از راه کنار غربی دریای سند به ملتان هم رسید، و در جولای ۳۲۵ ق، م از راه های جنوب افغانستان و گدرو زیبا به سوی پارس پس نشست، تا که در شب ۱۳ جون ۳۲۳ ق، م بمصر ۳۲ سالگی در بابل چشم از جهان بست.

در باختر و تمام ولایات افغانستان و هندوستان شمال غربی حکمرانان مقرر کرده اسکندر با برخی از یونانیان باقی ماندند، تا که در حدود ۲۵۶ ق، م دیو دوتوس (۲) حکمران باختر، سلاله شاهان یونانی باختر را اساس نهاد و اعلان شاهی داد و سکه زد، و ازین شاهان یونانی نژاد باختری شده در مدت دو نیم صد سال بعد سی و شش پادشاه و یک ملکه حکم راندند. تا که در نصف اول قرن نخستین میلادی با ظهور قبایل ساکه و سیتی از سمت شمال مملکت، سلطه یونانیان باختر پایان رسید.

سلطه اسکندر و اخلاف او در سرزمین آریانه مصدر بسط فرهنگ جدیدی شد، که از ناحیت دین، فکر، هنر، زبان، رسم الخط و تمام مظاهر فرهنگی ارزش های خاص تاریخی دارد، و درینجا مطالعات ماتنهای با رسم الخط یونانی و رواج آن درین سرزمین تا قرن هشتم

- (1) Hellenism
- (2) Diodotos

میلادیسست و مامی بینیم که در مد تده قرن این رسم الخط مور د استعمال مردم بود.

اثر رسم الخط یونانی از همان فتح اسکندر تا شمال غربی هند رسید ، اگر چه برخی مسکو کات بنام اسکندر بخط یونانی در هند شمال غربی بدست آمده ، و لسی تاکنون یقینی نیست که آنرا در هند ضرب کرده باشد . امامسکوکی از پادشاه معاصر اسکندر در شمال غرب هند ، سلیقه یونانی دارد و بریکطرف آن شکل پادشاه و بر طرف دیگر آن خروسی بانام پادشاه سوفیتیس (۱) دیده میشود که شکل یونانی شده نام سابهو تی (۲) هندیست که آریز (۳) و سترابو (۴) هر دو آنرا ذکر کرده اند ، و این سکه در ۳۲۰ ق م ضرب شد . باشد. (۵)

هیون تسنگ زایر چینی در ۶۳۰ م این سرزمین را از باختر تا کرانه های سند دیده ، وی رسم الخطی را که دارای ۲۵ حرف بود در اینجا ذکر مینماید . و این خط بلا شبهت یونانیست که (۲۴) حرف داشت و یک صوت (بی) که در یونانی نبود در السنه مقامی وجود داشت بشکل

شخ **px** یعنی مجموعه ش + خ بران افزوده شد ، که در کتیبه سرخ

کوتل هم دیده میشود ، و مادر قسمت رسم الخط تخاری یونانی شرح خواهیم داد .

این رسم الخط در آغاز سلطه یونانی ، موافق آنچه در اصل بود نوشته میشد ولی بارواج آن در محیط جدید موافق ضروریات مردم آن تحول رنگ و شکل داد ، و یکنوع خط یونانی شکسته (۶) از آن بوجود آمد مثلاً :

۱- اشکال حروف آن در کتیبه آرامی قندهار و نوشته های آی خانم و مسکوکات شاهان باختری یونانی خوش خط و عیناً به تقلید نگارش اصیل یونانیست ، ولی در کتیبه های متأخر آنقدر شکستگی و انحراف در آن راه یافته که تشخیص آن مشکل است .

۲ - تعیین و ادخال برخی از ضروریات محیطی در آن مشهود

(1) Sophytes

(2) Saubhuti

(3) Arrian

(4) Strabo

(5) Cambridge History of India 61 /388

(6) Cursive Writing

است، مثلا صوت ش و صوت بن و فواصل و خواتم کلمات بشکل (O) و نوعین برخی اصوات مقامی به نقاط مثل:

$$\text{ث} = \text{غ} \text{ و } \text{ث} = \text{خ} \text{ و } \text{ح}$$

که در کتیبه های متأخر روز گان و توجی مشهود است .
 ۳- گاهی تغییر سمت نگارش خط نیز مانند آرامی ، خروشتی و پهلوی است یعنی رسم الخط یونانی را از سمت راست نوشته اند. اگر چه رسم الخط قدیم یونانی تا قرن آق، م از راست بچپ بود ولی در قرن ۴ ق، م نوشتن از چپ بر راست آغاز شد ، و اشکال حروف را هم مطابق به آن باز گردانیدند ، و رسم الخط یونانی که با اسکندر بافغانستان آمد نیز بر همین وتیره بود . ولی چون رسم نوشتن از راست بچپ در خود یونانی هم سابقه داشت ، و رسم الخط های آرامی و خروشتی و پهلوی نیز از سمت راست آغاز می یافت ، بنابراین در آسیای میانه هم گاهی رسم الخط یونانی را از راست بچپ نوشته اند. که یک نمونه این خط در تنگی تایغان (۱) الماتة قزاقستان، از جمهوریت های آسیای میانه اتحاد شوروی در سنه ۱۸۹۷م کشف شده ، که بر صخره کوهی در سه سطر خط تبتی و دو سطر خط یونانی نوشته شده ، و مضمون تبتی آن عبارت از شکل تبتی تری رتنه (۲) یعنی سه جو هر بو دا یی است که آنرا بزبان سنسکریت و خط یونانی در کتیبه جغتوی غزنی هم در سه سطر می بینیم.

در سطر اول تنگی تایغان کلمه ایزگک یا ایسگک (۳) را با سا کی تخاری و ساکیا سنسکریت (بو دا) یا ساکه فرس قدیم که سکستان بنام آنهاست تطبیق کرده اند، که شاید نام نقار این نوشته باشد . در سطر دوم حروف الفا + گامارا بحساب ابجدی یونانی سال ۱۰۳۸ عهد سلیتو کید (۴) شمرده اند، که مطابق با سال ۷۶۹ ر ۷۷۰ م باشد (۵).

۴- در نوشته های زبان یونانی قبل المیلاد و مسکوکات او لیسن شاهان یونانی باختری در بین کلمات و یا خاتمه آن علامه فاصله (۶) دیده نمیشود ، ولی در قرن نخستین میلادی از مسکوکات شهنشاه گوندو- فریس (۷) (۴۸۱۹م) ببعده یک دایره کوچک بشکل (O) انگلیسی

(1) TAYGAN

(2) TRIRATNA

(3) ISZAG

(4) SELEUCID ERA

(5) ARCHIV ORIENTALNI 35, PRAGUE

(6) WORD DIVIDERS

(7) GONDOPHARES

یامربع کوچک در بین کلمات یا درخاتمه آن آمده، که در تمام مسکوکات و نوشته های زبان تخاری رسم الخط یونانی تا اوایل دوره اسلامی مستعمل است. و این علامه فاصله مولود احتیاج مردم این سرزمین در رسم الخط یونانیست تا بو سیله آن کلمات جمل را از یکدیگر تفکیک کنند و حتی بقایای این علامت را در تفکیک آیات قرآنی بعد ها در رسم الخط کوفی شرقی هم می بینیم که در نسخ غربی قرآن رواج نداشت.

خط یونانی در تمام دوره شاهان پارتی از حدود ۳۰۰ تا ۲۰۰ ق.م و عهد یونانیان باختر و کوشانیان بر مسکوکات نوشته میشد، و مسکوکاتی نیز دیده میشود، که بخط یونانی باختری و کمی پهلوی ضرب شده، و ازین برمی آید که اساسا نیان هم در ولایات شرقی خود بدین رسم الخط سکه زده اند و ما مسکوکاتی را که از بگرام شمال کابل بدست آمده می بینیم، که بران تاج ساسانی و آتشکده با نام شاپور بر رسم الخط یونانی منقوش است (۱) و حتی مسکوکات سورا شترین (۲) گجرات هند در حدود قرن ۷م خط یونانی دارد. (۳)

اما از کتیبه های زبان و رسم الخط یونانی در افغانستان تا کنون سه کتیبه مهم کشف شده است:

اول: سنگ نوشته یونانی و آرامی قندهار که یکی از آن بر قسمت بالایی ۱۳ و نیم سطر زبان یونانی دارد و مادر شرح سنگ - نوشته های آرامی شرح دادیم.

این نوشته یونانی در سال دهم بودایی شدن اشوکا پادشاه خاندان موریان در ۲۵۰ ق.م بريك صخره کوه مدخل خرابه های شهر قندیم قندهار بدست راست طاق چهل زینه بابر کنده شده و عبارت از نصایح و اندرز های اخلاقی دین بوداست که در سر تا سر هند کتیبه های متعدد آن بچندین زبان از طرف اشوکا نوشته شده است. بقول دانیل شلوم برژه (۴) مدیر هیئت باستان شناسی فرانسه که کاشف سرخ کوتل و شهر یونانی آی خانم است «در کتیبه های اشوکا بسا نقاط تاریک موجود است ازین جهت داشتن ترجمه یونانی این متون چه کامل با شد چه ناقص بسیار ارزش دارد و زبان

(1) ARIANA ANTIQUA 296/403 (2) SAURASHTRAN
(3) A. AN 412 (4) D. SCHLUMBERGER

یونانی این کتیبه میرا از تمام اثرهای لهجه های منطوقی و و لا یتی است . طوری که علمای یونان شناسی این متن یونانی را قطعات ممتاز ادبی یونانی خوانده اند که از نگاه ساختمان زبان، همپایه زمان فلاسفه و نطقان یونانی از قبیل افلاطون و ارسطو و ایز و قراطیس است .

می بینیم که زبان تفکر و تحریر در قندهار قرن سوم ق، م همان زبان نیست که به آتن یا به شهر میلیت (۱) مروج بوده و حتی طرز کندن و نوشتن این کتیبه ها وحدت کلتور یونانی را تایید میکند . و مای فهمیم که در حوالی ۲۵۰ ق، م در قندهار زبان و اصطلاحات فلسفی یونانی در میان افکار اخلاقی بودایی بکار رفته است (مجله آریانا ۲۶۳ ص ۲۸ طبع کا بل ۱۳۴۴ ش) .

سنگ نبشته های قندها ر می رساند : که بقایای مدنیت دورۀ هخامنشی و رسم الخط و زبان آرامی در اینجا بامدنیت یونانی خلط یافته ، در حالیکه از نظر فکر و فلسفه و آیین ، مبدأ آن کاملاً بودایی است . پس ازین روست که ما بسطیک مدنیت هنر و رسم الخط آرامی و یونانی که هر دو از غرب آمده اند در وادی ارغنداب بامدنیت هندی مطالعه میکنیم ، در حالیکه این فرهنگ بودایی از همین وادی بطرف غرب سیر نکرده ، و آثار آن در قسمت غربی مجرای هلمند دیده نشده است .

چون در خرابه زار شهر قدیم قندهار و حوالی آن در ماشور (مها بزرگ + شور = شهرستان) و اشوغه (شاید اشوکا) و غیره تا کنون حفاریات باستان شناسی صورت نگرفته بنا برین ممکن است در اثنای حفاریات علمی آن در آینده آثار گزیده تری بدست آید .

دوم : در سال ۱۹۶۳ م در ولایت تخار شمال شرقی افغانستان در ز ملتقای دریای آمو و کوچه بر نقطه مرزی افغانستان و شوروی که آی- خانم نام دارد ، آثار یک شهر عظیم یونانیان باختری بابالا حصار و کوچه هاومبانی بزرگ و حصار ها و جاده ها و خندق ها و بقایای پایه های سنگی منقوش و خشت ها و تیکرهای مزین و ستونهای سنگی و برخی ابزار فلزی و ظروف سفالی و مجسمه های هیرکلیس (۲) و بازارها و عمارات ورزشگاه (جمنازیم) یونانی ، با مجسمه هرمس (۳) (قهرمان زور و پهلوانی پسرزئوس) که آنرا بقرار کتیبه مکشوفه

(1) MILET
(3) ERMAI=HERMES

(2) HERACLES

چهار سطری ، مردی بنام تریبالوس ولد ستراتون (۱) به هر مس و هیرکلیس (۲) وقف کرده بود. از زیر خاک برآورده شد و این کتیبه یونانی در چهار سطر بر سنگی منقوش است . (عکس ۸) در یکی از اطاقهای مکشوف این شهر که ۶×۷ مترساحه دارد ، در نزدیکی دروازه ، کتیبه پنج سطری یونانی با چهار سطر دیگر طرف چپ برآمده ، که در داخل اطاق چها رقبر بود واستخوانهای مردگان از آن کشف شد ، و دو تابوت فرسوده چوبی که در بین آن استخوانهای یوسیده بود بدست آمد ، و با این تابوتها همین کتیبه نصب است که بران بخط و زبان یونانی چنین نوشته اند (۳):

«این کلمات حکیمانۀ مردان گذشته و گفتار رجال مشهور در پیتهو مقدس (۴) محفوظ بود. و از آنجا کلی ارخوس (۵) آنرا برداشته و بادقت درینجا نقل نمود. تا از دوربر گورکی نه ویو (۶) بتابد :

در کو چکی خوب تربیه بگیر!

در جوانی خواهش های خود راضبط کن !

در پخته سالی راستکار باش !

در پییری اند رز د هنده خوب باش !

و در روزهای باز پسین زندگانی بدان ، که چگونه بدون فسوس

بمیری ! (۷) (شکل ۹)

(1) TRIBALLOS SON OF STRATON STRATONOS

(2) HRAKLEI=HERACLES

(۳) این ترجمه تخمینی از ترجمه فرانسوی متن یونانیست که مطالب آن بدون ترجمه تحت اللفظ در نظر گرفته شده .

(۴) PYTHES نام شهر مقدس دلف DELPH است که نخست بنام

PYTHO بسر DELPHOS یکی از قهرمانان باستانی یونان شهرت

داشت و بعد از آن آنرا دلف نامیدند منسوب بخود دلفوس (فرهنگ اساطیر یونان و روم از پیر گرمیل ۲۴۴-۶۸۵ طبع تهران ۱۳۳۹ ش.۰)

(5) KLEARXOS

(6) KINEU=KINEAS.

(7) INSCRIPTIONS GRECQUES NOUVELLES DE LA BACTRIANE PAR M. LOUIS ROBERT PARIS 1968.

لویس روبرت در شرح این کتیبه‌های یونانی می‌نویسد : که کلی
ارخوس از مکتب تلامیذ ارسطو بوده، که برای مطالعه فلسفه هندی
بودایی به باختر افتاده و در زمان بعد از سکندر بدین شهر یونانی
باختر آمده، و این گفتارها ی حکیمانۀ اسلاف یونانی را برین
گوریکی از یونانیان نوشته باشد .

چون اثر فکری و فرهنگی یونانیان ، مقارن باسلطه سیاسی
تا اوایل قرون میلادی درین سرزمین جریان داشت . و رنگ مقامی
باختری را گرفته بود، و در حدود ۲۵۰ ق، م آثار آنرا در کتیبه قندهار
هم می‌یابیم . پس این نوشته حکیمانۀ رابیک قرن بعد از اسکندر
یعنی پس از ۳۲۳ ق، م منسوب کرده می‌توانیم . و در تاریخ هنر خط
هم یکی از قدیمترین آثار خط یونانی در افغانستان کهن است .

سنگ نبشته های خروشته‌ی

خروشته‌ی فقط نام رسم الخط است نه زبان . و این رسم الخط در افغانستان شرقی از قرن ۳ق ،م تا قرن ۵ م مدت هشت قرن دوام داشته ، و کتیبه‌های سنسکریت و پراکریت بدان نوشته شده ، و بر مسکوکات شاهان موریان و شاهان یونانی باختر و کوشانیان هم بنظر می‌آید . و چون پیدا یشگاه آن سرزمین آریانه (افغانستان قدیم) است ، بنابراین ویلسون (۱) در کتاب آریانه انتیکوا (۲) (طبع لندن ۱۸۴۱ م) آنرا الفبای آریا نه (۳) نامیده است ، که کتیبه های متعدد آن از ختن تا افغانستان و هند شمالی باقیست ، و بر مسکوکات و کتیبه هاهم نوشتن آن مقارن رسم الخط های یونانی ، آرامی ، براهمی ، رواج تام داشت .

رسم الخط خروشته‌ی (۴) مانند آرامی از راست به چپ نوشته میشوند ، و آثار آن در افغانستان از جنوب آمو تا وادی ارغنداب میرسند ، که از ستوپه ها و معابد و اوقاف بودا یی در هیده و بگرام و بلخ و جلال آباد و بامیان و وردک غرب کابل و غزنه و وادی ماورای خیبر آمده است .

بقول بیو هلر (۵) از بسیاری مشخصات الفبای خروشته‌ی مانند حروف علت (مصوته) و حروف فصیح (مصمته) مرکب برمی آید ، که به کمک رسم الخط براهمی تکمیل شده ، و بنابراین براهمی چندی پیشتر از آن وجود داشته است . و نوی خروشته‌ی در نتیجه آمیزش ساتراپها و سلطه موقتی دولت هخامنشی با مردم محلی و روسای شرقی افغانستان کنونی و پنجا ب بوجود آمد ، که بمرور زمان در رسم الخط آرامی تعدیلاتی وارد شده و الفبای خروشته‌ی از آن برآمد . ولی تکامل آن تدریجی بود و ما میبینیم که در اواسط قرن سوم ق ، م

(1) H.H. Wilson

(2) Ariyana-Antiqua

(3) Arianian-Alphabet

(4) Kharoshthi

(5) Buhler

در فرا مین شهباز گری هی ومانسیهره اشوکا در حالی استعمال شده، که در همین عصر ز سم الخط آرامی نیز وجود داشت، که در تکسیلا شرقاً و در قندهار جنوباً کشف گردیده است. و آخرین نوشته های خروشتی تا قرن ۵ میلادی هم میرسد و منطقه نفوذ آن شمالاً تا ختن هم بوده که نوشته های متعدد و نسخه خطی دهامه پده (۱) در قرن ۲ م بدین خط و یک پراکریت شمال غربی هند از نزدیکیهای ختن بدست آمده است. در حالیکه انتهای شرقی استعمال خروشتی در پنجاب تا کرنال و ماننی کیاله (۲) بوده، و از کانگره (بهیم نگر العتبی) دو کتیبه خروشتی و براهمی و همچنین از ما تورای کنار دریای جمنا نیز کتیبه های آن کشف گردیده است. اما در باره کتیبه دیگر مکشوف از مقام پتنه هند گویند که آنرا از شمال غربی هند بدانجا آورده باشند.

در جنوب غرب مسکو کاتیبه خروشتی، از سیستان و قندهار هم بدست آورده اند، و کتیبه خروشتی و براهمی در تهل وادی ژوب و هم آثار این خط در وادی سوات و ولداخ و جنوباً در پارچه های مکشوفه از موهن جو دیرو وادی لار کانه سند میرساند، که منطقه نفوذ خروشتی مخصوصاً از حدود ۶۹ درجه تا ۷۳ درجه وسیع قیقه طول شرقی و از هندو کش تا حدود ۳۳ درجه عرض شمالی و سعنت داشته که مبدأ آن بلا شبهت همان ولایت گندهاره تا تکسیلا بود است.

اگرچه نوشته های متعدد خروشتی از ختن بدست آمده، ولی انتقال آنرا به دست مهاجرین هندی بسرزمین ترکستان چینی میدانند. زیرا این نوشته ها از قرن ۲ میلادی قدیمتر نیستند، در حالیکه استعمال خروشتی در هند شمال غربی تا قرن ۳ قبل-المیلاد بالا میرود، و از همان خط آرامی برآمده که در دفاتر هخامنشی، ساتراپهای شمال غربی هند استعمال میکردند. و درین اوقات وجود هندیان در ترکستان شرقی ثابت نیست (۳) و ظاهر آدی متر یوس (۴) پادشاه یونانی باختری در حدود ۱۹۰ ق.م و بعد از یوگراتیدیس (۵) در حدود ۱۸۱ ق.م از یونانیان باختر برخاست و بار اول سکه های

(1) Dhama Pada

(2) Mani Kiala

(3) Kharoshthi inscriptions, By Sten Konow. Calcutta 1929, Vol. 2 Part

(4) Demetrius

(5) Eukratides

مربع مسی خود را بدو رسم الخط یونانی و خروشتھی نشر داد .
 و درین رسم الخط کلمه مهاراجه سه (۱) هندی را در مقابل بازیو ز (۲) یونانی نوشت که به معنی پادشاه باشد (۳) . همچنین مسکو کا تی از ارا کوزیا (وادی ار غنداب) به دست آمده، که روی سکه نام شهنشاه مهرداد دوم پارتی (۱۲۳ - ۸۸ ق.م) به خط یونانی نوشته شده. و پشت سکه نام شهزاده بخط خروشتھی است (۴) و این گونه مسکوکات یونانی و خروشتھی در زینجاب هم یافته شده، منسوب به آزیس (۵) پادشاه پارتی قرن اول مسیحی که نامش را در خروشتھی آید (۶) نوشته اند. و این رسم مسکوکات دوزبانه (۷) تا عصر هر مایوس (۸) در حدود ۳۰ ق.م در افغانستان دوام داشت، و بعد از آن در عصر کوجوله کره کد فیزیس (۹) او لین پادشاه کوشانی در حدود ۴۰ م هم بر مسکوکات طلا و نقره و مسی کلمات مهاراجه سه کوجوله کسه سکوسه کیه ده سه (۱۰) و غیره به همین رسم الخط دیده میشود. ولی بعد از قرن اول بنظر نمی آید. (۱۱) قراریکه ستین کونواز نظر گرامر مطالعه نموده، زبان تمام این کتیبه ها با وضاحت هم شکل بوده و ثابت می آید که زبان محلی مروج این سرزمین پیش از آغاز قرون میلادی بود، که یک پراکریت هند است ایرانی .

اما آثار سنسکریت هم در خروشتھی بدین سبب نمایان است که پانی نی (۱۲) گرامر نویس مشهور سنسکریت، ازین سرزمین بود، و تکسیلا بحیث دارالعلم قدیم درینجا وقوع داشت، و فرقه بودایی سرو استیو ادین (۱۳) که استعمال کنندگان سنسکریت بودند، مکرراً در کتیبه های وردک و پشاور و غیره ذکر شده اند، و حتی جملات مکمل سنسکریت هم در کتیبه پشاور دیده میشود، و زبان آثار تورجهری هم سنسکریت خالص است. امکان دارد که یک مجموعه

(1) Maharajasa	(2) Bazileuz
(3) Ariana Antiqua. By H.H. Wilson p. 245 London 1841	
(4) S.K. p43	(5) Azes
(6) Ayasa	(7) Bilingual
(8) Hermaeus	(9) Kujula-Kara-kadphises.
(10) Maharajasa Kujula Kasa	Sakusa Kayadaphisa
(11) A. Ant. 357	(12) Panini
(13) Sarvastivadin	

قوانین بودایی در عصر کنیشکا به سنسکریت فراهم آمده باشد ، در حالیکه زبان معابد شمال غربی هند پر اکریت قدیم و خط خروشتی بوده ، ولی سنسکریت هم در مناطق نفوذ خروشتی رواج یافته بود. حتی جملات سنسکریت در کتیبه های خروشتی ترکستان شرقی به الفبای براهمی دید می شود، و از آن برمی آید که خط براهمی با سنسکریت یکجا جای خروشتی را گرفته بود.

همینکه کنیشکا تسلط یافت ، آهسته آهسته رسم الخط خروشتی در امپراطوری یویه ، چي از رواج افتاد ، و حتی در تکسیلا نوشته های خروشتی بایک پوست درخت بلك بانوشته براهمی به سنسکریت بدست آمده، که نشو و نماي خط براهمی را نشان میدهد (۱) .

غالباً اخلاف کنیشکا بسبب سکونت در هند، بعد از واسود یوه (۲) کاملاً هندی مآب شدند و سنسکریت و کلتور هندی ، خروشتی را در شمال غرب هند از بین برد و پراکریت هم مقاومت خود را از دست داد. و در زمان هو ویشکه (۳) رونق خط خروشتی به پایان رسید و سنسکریت بودن نوشته های لولایی که بزمان واسودیوه و حتی بعد از آن هم تعلق دارد رواج سنسکریت را در عصر اخلاف کنیشکا نشان میدهد (۴) و بدین حساب رواج خروشتی از قرن ۳ ق.م آغاز شده و تا مدت ۸۰۰ سال بقرن ۵ م میرسد که هم رسم الخط دفاتر و مسکوکات و هم خط کتب و آثار دینی بود. (۵)

تحقیقات علمارا جمع به رسم الخط خروشتی در حدود ۱۸۳۰ م وقتی آغاز شد، که يك عده مسکوکات زیاد از افغانستان و شمال غرب هند، بدو رسم الخط خروشتی و یونانی بدست آمد، و رسم الخط یونانی آن کلید خوانش کلمات خروشتی گردید . و جیمس پرنسیپ (۶) عضو انجمن شاهي آسیایی بنگال ۷-۸ کلمه را از آن مسکوکات خوانده توانست ، و در تکمیل این کار کتیبه خروشتی

(1) S.K.173

(2) Vasudeva (3) Hoveshka

(4) S.K. 181

(۵) مخفی نماید که خط خروشتی در اواخر آنقدر زیر اثر خط براهمی هند آمد، که گاهی مانند براهمی از چپ بر راست هم نوشته شده است.
(6) Jams Princep

كمك کرده در چند سطر بر يك طرفی از بلخ بدست آمده بود، و در جولای ۱۸۳۸ در مجله آسیا یسی بنگال مطالعات پرنسیپ در آن باره انتشار یافت، و مقارن آن از معبدمانی کماله پنجاب هم برخی نوشته-های خر و شتهی بوسیله جنرال کورت (۱) بدست آمد. و لسی چون پرنسیپ در ۱۸۳۸ در گذشت دستر میسون (۲) در افغانستان مشغول کنجاو یسها بود. وی از بامیان و هدیه نوشته های روی ظروف آشپز کرد، که بر اساس مطالعات ایشان پرو فیسر ولسون مو فوق گردید، که در کتاب آریانه انتیکو و اطبع ۱۸۴۱ جلد اول حرف و خروشتهی زبا انواع آن ترتیب داده، و آثار اسم الخط آریانه بخواند. و این تحقیقات وقتی مکمل تر گردید که ستین گونو در کتاب مهم خود جدول ۲۶۶ شکل حروف و اعداد آنرا از روی تمام کتیبه های مکشوفه ترتیب کرد. (عکس نمبر ۱۰)

در باب تسمیه خر و شتهی يك نظر اینست که در اصل خرو تهی بوده، که قبيله یی تاکنون بنام خروتهی افغانی موجود است. و بیوهلر گوید: که خروشته (۳) نام مخترع آنست، و یاد از زبان آرامی خروشته به معنی نوشتن بود، که بعد هادر سنسکریت هم رواج یافته باشد. ولی برخی از علما گویند: که از کلمه کروته (۴) آرامی به معنی «حرف» آمده است.

اکنون ذکر تمام کتیبه های خروشتهی را که تا سنه ۱۹۲۹ مطالعه و یا کشف شده می آوریم. کتاب نوشته های خروشتهی در دو جلد ضخیم در همین سال از طرف اداره نشرات مرکزی حکومت هند در کلکتا طبع شده، که حصه اول جلد دوم تألیف دکتور ستین گونو پرو فیسر یونیورستی اوسلو باشد. و در آن (۱۰۱) کتیبه خروشتهی که در افغانستان تا واسط هند و لداخ بدست آمده، مورد تحلیل و ترجمه قرار گرفته است، و در جلد دوم متون خروشتهی ۷۶۴ کتیبه موجود است که حصه اول کتابرا (بویر) (۵) و (زاپسون) (۶) و (سینارت) (۷) فراهم آورده، و حصه دوم کتابرا (زاپسون) و (نوبل) (۸) ترتیب داده اند، که طبع آکسفورد ۱۹۲۹ باشد. (نام کتاب در انگلیسی خروشتهی انسکر پیشنز (۹) است

(1) Court	(2) Masson
(3) Kharoshta	(4) Karottha
(5) A. M. Boyer	(6) E.J. Rapson
(7) E. Senart	(8) P.S. Noble
(9) Kharoshthi inscriptions	

ومادر حواشی مخفف آنرا بنام: ولف آن ایس - کی (۱) اشارت کرده ایم .

۱- کتیبه خوات :

از مهم ترین متون خرو شتهی کتیبه ایست روی ظرف بزرگ سنگی که در حدود ۱۸۳۸م میسون آنرا ازخوات وردك ۳۰ میلی غریب آابل به موزه برتانیه لندن انتقال داد. (عکس نمبر ۱۱)

این کتیبه ، سه سطر بردورادورظرف و یک سطر هم در پایین دارد. که حروف آن جدا جدا و واضح و روشن است که بنام مها را چه هوویشکه پسرکنیشکا (۱۶۹-۱۸۲م) نوشته شده و ترجمه تخمینی آن چنین است :

«درسال ۵۱ بتاریخ ۱۵ ما دارتمی سیوس (۲) که گو لیه (۳) خلف و گره مریکه (۴) ساکن خوات گردید و بنا ی یاد گار حضرت سماکیا مونی را در ویهاره و گره مریکه در یک ستو په گذاشت درین بنیان سعادت و خوشی ، سه بزرگ از مهارچه هوویشکه باد! ثوب آن برای مادر و پدرم و برادرم هشتمونه مریکه باد. (۵) و به تمام منسوبین و دوستان و وابستگان و بخود من و گره مریکه باد ! نفع آن بصحت تمام موجودات و افتخار همگان بر ساد! آنانیکه درین جهانند از زیر زمین تا آسمان ، از تخم برآمده گان (پرنده گان) و از شکم برآمده گان (آدمیان و چهار پا یان) تا موجودات بدون شکل (حیوانات غیر مرئی). (همچنین ثواب آن) به اخلاف من و آنانیکه گمراه نیستند بر ساد!

و همچنین از ساختمان گردا گرد آن، بهره برداری کامل شود ! و مردیکه عقیده کاذب دارد نیز از آن سهم داشته باشد . این و یها ره در قبول معلمان مهاسانگمبیکه (۶) است « (۷) درین کتیبه سال ۱۵ سلطنت مقارن حدود ۱۸۰م باشد ، و ماه ارتمی سیوس یونانی ماه پنجم سال یونانی است که در آثار الباقیه البیرونی (ص ۷۱) ابطعاسا وس ضبط شده، و مقارن ماه می است. و استعمال گاه شماری

(1) S.K.

(3) Kamagulya

(5) Hashthuna Marega

(7) S.K. 2/170

(2) Artemisios

(4) Vagra Marega

(6) Mahasanghika

یونانی در رسم الخط خروشتی دلالت دارد. بر اینکه اثر فرهنگ یونانی در اواخر قرن ۲م با همان استواری سابق خود باقی بود، و ۱۵ ماه ارتمی سیوس سال ۵۱ = ۲۵ اپریل ۱۷۹م باشد.

درین کتیبه نامهای دو برادر بنام فامیلی ماریکه یامریکه مذکور است که همین نام باملای ماریک (۱) در کتیبه زبان تخاری و رسم الخط یونانی سرخ کوتل با رئیس هیئت نرمیم معبد بغلان هم آمده، و معلوم است که مریکه نام یک دودمان عهد کنیشکا و پسرش هوویشکه بود، و افراد این خاندان در بنا و ترمیم معابد دستی داشته اند. و لسی استعمال زبان تخاری و رسم الخط یونانی در معبد بغلان و خط خروشتی و زبان پراکریت در معبدخوات که بین هر دو فاصله ۲۰ ساله است خلط و وجود فرهنگ مقامی زابایونانی میرساند، و اینکه در آثار معبد بغلان، علایم آتش مقدس، و درخوات یک معبد بودایی دیده میشود. که بنام ساکیامونی وقف شده این مطلب را تایید میکند: که در عصر کوشانی آزادی مذاهب و مدارای عقاید دینی به تمام و کمال موجود بوده و بر مسکوکات این شاهان هم یک مجموعه از باب انواع مقامی یونانی و هندی دیده میشود.

مضمون کتیبه خوات وسعت نظر و شفقت بر تمام موجودات حیه رانیز حاویست که وابستگی با ماضی فرامین اشوکا و قوانین دیانت بودایی دارد، و تسامح تام مذهبی از آن نمایان است.

اما ذکر معلمان مها سا نگمیکه ثابت میسازد که این فرقه در افغانستان هم موجود بود و این نام فرقه ایست که ساکه ها حین کمال مشغولی خود با بودیزم، فرقه سرواستیو ادین را بر خلاف آنها حمایت میکرده اند (۲) و ذکر این فرقه در کتیبه متورا و غیره هم آمده است.

۲- نوشته هابر پوست درخت:

در سنه ۱۹۳۰ در یکی از سموچهای بامیان نزدیک بت ۳۵ متری نوشته های خروشتی و بر همی پوست نازک درخت کشف شد، که پارچه کلانتر آن ۲۵ × ۱۰ سانتی سطح دارد، و آنرا در ۱۹۳۲ در مجله آسیایی پاریس بانوشته های مشابه آن که از کشمیر و گلگت خریداری شده بود، مورد مطالعه قرار دادند که به قرن ۳ تا قرن ۸ م

(1) Mareg (2) The Dynastic art of Kushan, p134. By Rosenfield. California 1967.

تعلق دارد، وبقایای يك كتابخانه معبد است که برخی از آن فصول کتاب ایهی دهرمه (۱) پیروان مذهب بزرگ بودایی بود و کلمه «بودی ستوا» (۲) در آن دیده میشود که ارتباط به مذهب بزرگ بودایی دارد. و نیز پارچه های کتاب وینایا (۳) یکی از آثار مذهب بوچت بودایی نیز بزبان سنسکریت و خطبراهمی و خروشتی در آن موجود است و از آن پدید می آید که تا حدود قرن ۸م هم این رسم الخط های خروشتی و براهمی باز با سنسکریت درین حوالی رواج داشت تا که نشر دین اسلام آثار آنرا از بین برد.

۳- نوشته بر طرف کلی هده :

آثار هده پنج میلی جنوب جلال آباد و مسکوکات و بتا نیکه ازین مقام در صد سال اخیر بدست آمده در تار یخ بودیزم و دوره کوشانی اهمیت تام دارد، و این ولایت ننگرهار جزو مهم کوشان شهر بود و آثار نقاشی بودا در حوض آب ماهیان که از تپه اشتر هده اکنون کشف شده بهترین مظهر نقاشی کندهار است و معبد بزرگ استخوان بودا هم درینجا بود، که نام هده از آن آمده و در بنمتو هده (۴) بمعنی استخوان است.

در حدود صد سال قبل مستر میسون یک طرف کلی رابادو سطح نوشته خروشتی بدست آورد، که در سنه ۲۸ ساخته شده و به یک بودی ستوا اهدا گردیده و ثواب آن به پادشاهی بخشیده میشود، که نام وی مذکور نیست و شاید یکی از کوشانیان باشد (کتیبه های خروشتی ستین کونو) نقل خطی این کتیبه را ویلسون در کتاب آریانا نیکو و بعد از آن کونو در کتیبه های خروشتی (۲/۱۵۷) نشر نموده اند. ترجمه آن: «در سال ۲۸ دهم ماه اپی لایوس (۵) بنای یادگاری در باغ شاهی (۶) در یک ستو پادست معمار سنگه میتره (۷)

(1) Abhidharmakosa-Sastra

(2) Bodhisattva

(3) Vinaya

(4) HADD

(5) Apellaaios

(۶) دراصل RAMNAMMI بود که آنرا به KING'S GROVE

ترجمه کرده اند ولی نام باغ شاهی تاکنون در جلال آباد موجود است.

(7) SANGHAMITRA

گذاشته شد. این بنیاد برکت یادگار بودهی ستوا باد! جلو گیری ازفساد دهرمه (۱) درهرآجا باد! آمادگی برای نروانای (۲) همگان باد! واجر جزیل برای شاه باد. (کتاب مذکور ۲۵۸۲) درین کتیبه تاریخ ۱۰ ماه اپی لایوس یونانی سال ۲۸ مساویست با ۲۴ نو مبر ۱۵۵ م که عصر کوشانیان بزرگ باشد.

۴- کتیبه آرا: (۳)

بفاصله ده میل جنوب غر بی اتک نزدیک گذرگاه نیلاب بر کنار جنوبی دریای سند بعرض ۳۳ درجه ۴۶ دقیقه و طول ۷۲ درجه ۱۲ دقیقه واقع است. کتیبه سنگی آن ۲ فوت ۸ اینچ از طرف سر او دل ستین به موزه لاهور اهدا شده (نمبر ۱-۱۳۳) مشتمل بر ۶ سطر خروشتیهی عصر کوشانی و دارای تاریخ ۲۵ جیی شته (۴) سان ۴۱ = ۲۴ اپریل ۱۶۹ م مضمون: «در عصر مهاراجه را جاتیراجه دیوه پتره کیسر و کنیشکه پسر وجهشکه (۵) در سال ۴۱ و روز ۲۵ ماه جیی شته، این چاه از طرف دشته و هه ره خلیفه پشاوریان (۶) به افتخار مادر و پدر و ثواب خودش و همسر و پسرش، برای رفاه تمام مخلوقات کنده شد. (۷) درینجا لقب رومی کیسر = قیصر و نوشتن نام پدر او را مشخص میسازد، که همان فوشکه (۸) مذکور در راجه تر نگینی کلپنه است، که در کتیبه سال ۵۱ خواتوردگ بعنوان مهاراجه (امپراتور) یاد میشود. (۹)

۵- کتیبه مهر باجور:

در سنه ۱۸۸۹ م از میان کلی باجور شمال شرقی جلال آباد، چندین سنگ نوشته بدست آمد که بر یکی از آن به خط خروشتیهی کلمات: سوتیهو دهمهسه (۱۰) نوشته شده و کلمه اول راهمان شاو (۱۱) زبان ساکه بمعنی (KING) دانسته اند = (شادر کتیبه های کوشانی) ولی نام این حکمران بلا شبهت یونانی است، و از حکمرانان وادی کا بل

(۱) عدالت، تقوی، راستی DHARMA

(۲) NIRVANA فنای مطلق در عالم خیر

(۳) JYASHTHA

(3) ARA

(5) MAHARAJATIRAJA DEVAPUTRA KAISARA VAJH-ESHKA PUTRA KANISHKA

(6) Dashavhara of the Peshawarian Scions

(7) S.K. 2/165

(8) Fushka

(9) S.K. 2/179

(10) Su-Theudamasa

(11) Shav

در عصری میزیسته ، که سلطه یونانیان باختر از طرف قبا یس
سیتھی و کوشا بی خا تمه یست . (۱)

۶- کتیبه آبگردان مسی :

در سنه ۱۹۲۰ م طرف آبگردان مسی ازقریه بیدادی (۲) ۱۲ میلی
شمال غربی مانسیپره واقع کناردزیای سیران بدست آمد، که بمورده
پشاور اهدا شد و ۹ انچ فرا خدی ۲۰۷ ر صل وزن دارد و برآن به
خط خروشتھی پیش از دوره کوشانی نوشته اند :

« ارماغان سنکپره کشیته . (۲) به جماعت روحانیون چهارمقام (۴)
در مملکت یوزه شا (۵) از معلمان کاشیه پیه (۶) .
شبهات کلمات این کتیبه را با برخی از نوشته های تکسیلا و مورد
پشاور خاطر نشان کرده اند ، و فرقه آموز گاران کاشیه پیه نیز
ربطی با فرقه های مذهبی تکسیلا دارد . (۷)

۷- کوزه قریه بیماران جلال آباد:

این دینه در حدود هفت میلی شمال غرب جلال آباد واقع است و بین
سنوات ۱۸۴۳ - ۳۷ مسترمیسون تکلیسی دزستو پای بزرگ و
کوچک مرکز این قریه حفریات مود، و در اطاق یادگار مقدس آنجا
کوزه بزرگی که از خاک روغنی ساخته شده بود، با خط خروشتھی یافت که
در آن دانه های گوهر و سبجه و جبهه طلایی مزین و چهارسکه مسی ازیس (۸)
بود و از آن استدلال میکنند که این ظرف متعلق به عصر پیش از
ازیس و پیش از (حدود ۵۰ ق.م) نیست و بر مسکوکات آن بخط
خروشتھی نوشته اند:

« مهاراجه سه مهاتسه دهره میکه . مه راجه تیره جهسه ایاسه » (۹)
ترجمه کتیبه اول : « ارماغان سیموه ر کشیته خلیفه موجهوت ها » (۱۰)
بتقریب نیابت اوبطور یادگار حضرت (بودا) بافتخار همه بوداها » (۱۱)

(1) S.K.2/6

(2) Bedadi

(3) Sangharakshita

(4) Four Quarters

(5) Urusa

(6) Kasyapiya

(7) S.K. 2/88

(8) Azes

(9) Maharajasa Mahatasa Dhramakasa Rajatirajasa Ayasa

نام ایاز که در ادبیات دری بشکر ایاس هم آمده ، آیا ربطی با این ایاس
Ayasa شکل خروشتھی از یس نخواهد داشت ؟

(10) Sivarakshita The Mujavat Scion

(11) S.K. 2/51

کتیبه سرپوش ظرف « شیوه رکشیده خلیفه موجه وت ، بطور یادگار حضرت (بودا) » (۱) مخفی نماید: که کلمه موجه وت (۲) را نام کتیبه یی پنداشته اند، که دراتهر واویدا مقارن اسمای بلهپیکه و گندهاری شمال غرب هند مذکور است . (۳)

۸- کتیبه سرپوش جعبه :

در بین آثار باستانی که مستر میسون از افغانستان فرستاده بود. سرپوش يك جعبه برنجی، نوشته خروشتی در دوسطر دارد ، که نظر محققان را جلب کرده است . تاریخ آن مانند کتیبه مانی کیاله $10 + 4 + 4 = 18$ نوشته شده و ترجمه متن آن چنین است :
« در سال ۱۸ دهم ماه ارتی مسیوس (۴) یادگار شرامانه گوتمه (۵) در عید نهاده شد . »

تاریخ دهم ماه ارتی مسیوس سال ۱۸ مساویست با ۲۰ اپریل ۱۴۶ م که عصر نوشتن این کتیبه را به اوایل دوره کوشانیان بزرگ می‌رساند . (۶)

۹- کتیبه امب :

دیوی (۷) قلعت کوچکی است در سرزمین امب در دامنه های شرقی کوه مهابن که در آن آثار ابنیه قدیم موجود است و کتیبه سنگی در آنجا بود که به موزیم لا هور انتقال یافت. بر سطح 9×5 انچ آن سه سطر نوشته خروشتی دیده میشود . که حروف آن به عصر کنیشکا و کتیبه سیمین تکسیلا مشابه است، و ترجمه مضمون خروشتی آن چنین است:

«در سال ۲۰۰ هشتم ماه وای شاکمه (۸) يك آبدان از مغان از جمند هیمه است (۹) .»

تاریخ این کتیبه ۸ ماه وای شاکمه سال ۲۰۰ مساویست با ۲۴ مارچ ۱۱۶ م . (۱۰)

۱۰- سنگ نبشته فتح جنگ :

در سمت شرقی اتک بر راه آهن زاویندی و کوهات فتح جنگ، واقعست که ۵ میل در جنوب آن دیبه بنام ماهجیه (۱۱) در ۳۳ درجه و ۲۹

(1) S. K. 2/52

(3) S.K. 2/51

(5) Sramana-Gotama

(7) Dewai

(8) Worthy Hima

(11) Mahjia

(2) Mujavat

(4) Artemisios

(6) S. K. 2/152

(8) Vaisakha

(10) S.K. 2/104

دقیقه شمالی ۷۲ درجه و ۳۹ دقیقه طول شرقی افتاده و ازینجا سنگ نوشته خروشتی در يك سطر كشف و به موزه لاهور اهدا شد . است. خط خروشتی آن بدور ساکه می ماند.

ترجمه آن: «در سال ۶۸ شانزدهم، پروشته پده (۱) ارمغان اصحاب ودھی تیره (۲)» ۱۶ ماه پروشته پده سان ۶۸ مساویست با ۱۸ جولای سال ۱۷ ق. م (۳)

۱۱- کتیبه پایه مجسمه مکشوفه ز غزدهیری :

اشنغر وادی شمال شرقی پشا و رکه بسیاز آسیب دیده و اکثر حروف آن از بین رفته است (۴) .

۱۲- کتیبه مجسمه اشنغر:

در فاصله ده میلی شمال شرقی پشاور در جایکه دریای سوات و تابل باهم می آمیزد و شهر مشهور نارخی پشکلاوه تی درین وادی بود، یکی از مراکز مهم بودایی بشمار میرفت ، درقریه زاجر از تپه خاکی مجسمه بودا باسه نفر بدست آمد که در معبد هندوان آنجا نهاده شد و در سنه ۱۸۸۳ کتیبه خروشتی پایین مجسمه را دیدند ، که فقط تاریخ آنرا چنین نوشته اند «در سال ۳۸۴ پنجم ماه پروشته پده» که این تاریخ مساویست با ۷ جون ۳۰۰ م. (۵)

۱۳- کتیبه های جمال گرهی:

جمال گرهی دیهی است در دامنه جنوبی کوه پایه پاچا که از مردان شمالا هشت میل فاصله دارد و در ۳ درجه ۲۰ دقیقه شمالی و ۷۲ درجه ۵۵ دقیقه طول شرقی واقع است درینجا کتیبه های متعدد خروشتی زاعم یافته اند که از آن جمله است :

الف : سنگ نوشته اول ماه اشوه یوج (۶) سال ۳۵۹ = ۲۴ اگست ۲۷۵ م در باره تاسیس يك دارالمساکین دینی درین باغ (بیشه) از طرف شراوکه پوته که (۷) برای متابعان یودیلیا که (۸)

ب: کتیبه پایین يك مجسمه بی تاریخ ، ارمغان مادروهمسرواشسته به ثواب تمام مخلوقات و ثواب وصحت آقا. (۹)

ج: کتیبه هاله يك مجسمه که بر آن « وقف سفا » (۱۰) نوشته اند. (۱۱)

(1) Praushthpada

(3) S.K. 2/22

(5) S.K. 2/119

(7) Sravakapotaka

(9) S.K. 2/114

(2) Vadhitira

(4) S.K. 2/123

(6) Asvavauj

(8) Uddiliaka

(11) S.K. 2/114

(10) Sapha

د: کتیبه بنیاد يك ستون : «يك منار ارمغان بودا ورمه» (۱)
 ه: نوشته بريك چراغ سنگی که در حفريات ۱۹۲۱ م کشف شده
 فقط «درستو په ايډه» (۲) بر آن خوانده میشود. (۳)
 و: سنگ نوشته مکشوف ۱۹۱۲ م که بر آن نوشته اند: ارمغان بود-
 هاره کشيته (۴) «(۵)»

۱۴- سنگ نوشته قلعه سنگ:

دامنه کوه مهابن مربوط خود. وخیل مرز قبيله یوسفزایی که در
 موزه لاهور است (نمبر ۱، ۵۹) مضمون آن: «درسنه ۱۰۰ متابعان
 پی‌په له کبه (۶) چاهی ساختند. خوانش عدد صد مشکو کست و
 سال صدم = ۱۶-۱۷ م است (۷)

۱۵- سنگ نوشته کالدره:

نزدیک درگتی جنوب کوتل مله کند درسوات که اکنون درموزه
 لاهور است ۲۷ × ۹ انچ. تاریخ این کتیبه ۲۰ ماه شراونه (۸) سال
 = ۱۱۳ = ۵ جولایی ۲۹ م است.
 مضمون آن: «این حوض از طرف تهایدوره پسر داتیا (۹) برای
 استفاده تمام مخلوقات در سال ۱۱۳ بیستم ماه شر وانه ساخته شد.»
 قراریکه تحقیق کرده اند نام وقف کننده این حوض تهایدوره
 یکصورت مصحف تهیودوروس (۱۰) یونانیست که بريك کتیبه ظرف
 سوات میرید رخ تهیو دوره (۱۱) آمده، و شاید این تهایدوره کالدره
 از اخلاف میرید رخ باشد. (۱۲)

۱۶- کتیبه هفت حر فی کانیزه:

دهیری واقع عمر زیی چار سده پشاور (پشاور موزیم) (۱۳)

۱۷- کتیبه بنای حوضی د رگرنال هفت میلی جمنا:

(موزه لاهور) از طرف کر یسه کوی (۱۴)

(1) Buddhauarma	(2) Aida
(3) S.K. 2/116	(4) Buddharakshita
(5) S.K. 2/116	(6) Pipalakra
(7) S.K. 2/52	(8) Saravana
(9) Datiaputra-Thaidora	(10) Theodoros
(11) Meridarkh Theudora	(12) S.K. 2/65
(13) S.K. 2,172	(14) S.K. 2,179 Krisakavi

۱۸- کتیبه کومه‌هار(۱)پتنه:

(هند) مکشوف ۱۹۱۴ که آنرا دورترین کتیبه خروشنسی بیرون از منطقه نفوذ این رسم الخط شمرده اند «کارسنگه داسه کوتهومه» (۲)

۱۹- کتیبه صنلو قچه کورم:

وادی کورم در جنوب سپین غریب خط مرزی شرقی افغانستان واقع و چون گذرگاه فاتحان و کاروانهای هند بطرف زابل و کابل بود، همواره در تاریخ اهمیتی بسزاداشت، و این صنلو قچه مسی دارای شکل ستوپاست که ۴ سطر کتیبه بردورادور خود دارد، و یکی از نوشته‌های مفصل خروشنسی است بدین مضمون:

«در سال ۲۰ و بیستم ماه اوه‌دونه که (۳) شویده ورمه پسر یاشه (۴) بنای یادگار حضرت ساکیا مونی را درین باغ خودش در نیو ویهاره، به موافقت معلمان سر و استیوا ده (۵) دریک ستوپه برای ثواب تمام مخلوقات نهاد. آنحضرت گفته بود: در دوام جهل به آیین، در پنداشت آیین اساسی (۶) (تصور مادیات) در ادراک نام و بیکر در نام و بیکر شش وسیله (۷) در تماس این شش وسیله (بامحسوسات) در علاقه با احساس - در تشنگی احساسی (اشتها مادیات) - در تشنگی و لغ - در حرص حیات در زایمان زندگانی - در پیروی - مرگ - مصیبت - پراگندگی درد - افسردگی و نومیدی. چنین است اصل مجموعه رنج برای تمام موجودات.

و این بره تبت یا سه موت پاده (۸) از طرف ماهی فیه تیه (۹) به تعظیم همه مخلوقات نوشته شد. «درین کتیبه ماه اوه دونه که عبارت از ماه یونانی اودو نایوس (۱۰) است که مطابق باشد با ۲ جنوری ۱۴۸ م (۱۱)

(1) Kumrahar (2) Sanghadasa Kauthuma. S.K. 2,178

(3) Avadunaka

(4) Svedauarma-yasa Putra

(5) Sarvastivada

(6) Sanskaras

(۷) مراد پنج حس و عقل است.

(8) Pratityasamutpada.

(9) Mahi Phatia

(10) Audunaios

(9) S.K. 2,152

۲۰- نوشته بر هاله يك مجسمه بودا در موزه لاهور هديه بو سه
ورمن، (۱)

۲۱- نوشته بريك تخته موزيم لاهور (..... سنسكاره (۲))
۲۲- پنج سنك نوشته لو ريان تنكي سوات سفلي نزديك قريه پيلايه
كه درسنه ۱۸۹۶م كشف و در موزه كلكته محفوظ اند:
نوشته يك سنك : درسال ۳۱۸ بيست وهفتم پروشته پده (۳) تحفه
بوده گوشه (۴) پير وسنگهاورمه (۵) (مطابق ۲۷ اگست ۲۷۵م) (۶)
نوشته ديگر : تحفه بوده ور مه (۷) درستويه كهنه ونه (۸)
نوشته ديگر : تحفه بود هاميترا (۹) پير وبوده ار كشيته (۱۰)
نوشته ديگر : تحفه اكشه ييكه (۱۱) پير وشرمه نه سد هرمه نه
نه (۱۲)

نوشته ديگر : تحفه سينهاميتره (۱۳) پيرو سي هي ليكه (۱۴)
۲۳- كتيبه مايره (۱۵) نام يك قريه در كو هپايه نمك ضلع جيلم
(بنجاب) در صد ميلي جنوب تكسيلا سال ۵۸ = ۲۷ ق، م (۱۶)
۲۴- كتيبه ممانى دهيري (۱۷) درچار سده شمال شرقى پشاور
كه در همان پشكلا وتى تاريخى واقم است (نمبر ۵۱ موزه پشاور) تاريخ
اين كتيبه ۵ ماه مارگه شيراس (۱۸) سال ۸۵ = اول نومبر ۲۱۶ م
است كه بريك مجسمه بو دا چنين نوشته اند:

«درسال ۸۵ پنجم ماه مارگه شيراس اين تحفه دينى از طرف
شرمه نه دهرمه پرى يه (۱۹) باعزاز... و آموزگار او بوده پرى يه (۲۰)
وبراى صحت بخشمى مريدان او .» (۲۱)

۲۵- مانى كياله (۲۲) مجموعه خرابه هاى قديم بين حسن ابدان

(1) S.K. 2/115 - Bosavarman

(2) S.K. 2/131 Sanskara

(3) Praushthapada

(4) Buddha Ghosha (5) Sangha Varma

(6) S.K. 2/107 (7) Buddha Varma (8) S.K. 2/108 Khandavana

(9) Buddha Mitra (10) S.K. 2/109 Buddha Rakshita

(11) Akshayika (12) S.K. 2/110. 'Sramana-Saddh armarata

(13) Sinha Mitra (14) S.K. 2/110. Sihilika (15) Maira

(16) S.K. 2/11 (17) Mamane Dheri (18) Margasiras

(19) Sramana Dharmapriya (20) Buddha Priya (21) S.K. 2/172

(22) Mani Kiala

وجیلم در ۳۳ درجه و ۲۷ د قیقه شمالی و ۷۳ درجه و ۱۷ دقیقه شرقی واقعست و درینجا کتیبه های ذیل کشف شده :

الف: ظرف حفظ خاکستر (بطور کلدان) که بیرونی آن مسی بود، و در آن ظرف تفره جای داشت و در داخل آن ظرف طلائی خاکستر بود، و بزرگ سنگ چنین نوشته دارد، که هفت سطر در بین و دو سطر بدست راست و سه سطر بدست چپ آنست مورخ سال ۱۸ بیستم کارتیکه = ۹ اکتوبر ۱۴۵۰ م.

«در سال ۱۸ ر وز بیستم ماه کارتیکه (۱) در عصر شامی مهاراجه کنیشکه جنرال لله (۲) از نژاد کوشانه و آمر اوقاف کشته پهبه ویشپاسی (۳) وقف کننده درویمهاره خودش، که یادگار های متعدد حضرت بودا را با سه نفر ذی می سازد: ویشپاسیه و خوده چه (۴) و بوریته (۵) معمار و بهاره و تمام جمعیت را هبان. ثواب این بنای خیر با بودا ها و شراب که ها (۶) به برادرم سوره بوده می (۷) و بوریته معمار ترمیم کننده رسیده باد.» (۸)

(1) Karttika

(2) Lala

(۳) Kshatrapa-Vespasi ویشپاسی نام کشتراپ و حکمران است.

(۴) Khudacha این کلمه در کتیبه موزه پشاور سال ۱۶۸ م خوده چیه است که شاید نام جایی باشد، و هم این کلمه را اصل قدیم خواجه میتوان پنداشت که در پهلوی خواتای چک بود تصغیر خواتای = خدای و کوه خواجه در سیستان نزد زردشتیان مقدس است و خواجه در فارسی به معنی رئیس و معظم و حاکم و کد خدا بود که معرب آن خواجه است (خواشی برهان ۷۷۹) در کتیبه بغلان کلمه خوادى Xoadē دویار آمده

که آنرا معادل Outokrator و خدیو دانسته اند و در آنجا بمعنی پادشاه و امپراتور است، و خود و به که نام یکی از کابلشاهان بود (مادر زبان دری ۸۶ ر ۱۳۵) پس خوادى (بغلان) خوده چیه (خروشتی) خواتای چک (پهلوی) خواجه (مستعمل کنونی) باید با هم ربطی داشته باشند.

(5) Burita

(6) Sravakas

(7) Svarabuddhi

(8) S.K. 2/150

درمانی کیاله کتیبه های مختصر دیگری هم بدست آمده، که از آنجمله برمیزك سیمین «تحفه گومنه (۱) معمار» و بریک جعبه مفرغی موزه برنانه «تحفه کاپیشا (۲) کشتی په پسر گره نهو هر یه که» (۳) نوشته شده است. (۴)

۲۶- کتیبه تخته سنگی مانسیهره واقع شمال ایت آباد، که در انجا کتیبه فرامین اشو کا هم بر کو هبچه پی موجود است. این تخته سنگ دویار چه دارد و موزه کلکته در ۱۸۹۸ م انتقال یافته که در سال $۱۷-۱۶$ ق.م نوشته اند، و ده سطر است. چون آسیب زیاد دیده مضمون آن مبهم است: «در سال ۶۸... قوت شاهی (?) بحکم فرمان.. برای هشت سال لغو گردید...» (۵)

۲۷- کتیبه مار گوس (۶) واقع سوایی دومیلی دریای سند در سال ۱۱۷ (?) = حدود ۳۳ یا ۲۳ ق.م درباره تاریخ یک چاه. (۷)

۲۸- کتیبه بر شکل یک فیل کننده برسنگ، در موزه متورای هند که بران نوشته اند «یا دگاز استخوان گردن آنحضرت» (۸)

۲۹- نوشته های ستون سرشیردار متوراکه (۱۶) سطر در پارچه - های متعدد دارد و بسط خط خروشمی راتا اواسط هند میرساند (۹) این کتیبه در تاریخ هند وساکه هانخیلی مهم است زیرا آنرا بامر ملکه بزرگ ایاسیه که مو یی (۱۰) بنت یووه راجه خره وسته (۱۱) همسر مهاکشتی پهرجوله (۱۲) و مادرنده دیاکه (۱۳) نوشته اند. و راجع به وقف معبد و تصدیق موقعیت های رسمی رجال و افراد خاندانهای مقتدران عصر است و این رجو له رایکی از حکمرانان ساکه در اوایل قرن اول میلادی دانسته اند. (۱۴)

(1) Gomana

(2) Ka'pisa'

(3) G (R) Ana Vhrayaka

(4) S.K. 2/151

(5) S.K. 2/20

(6) Margus

(7) S.K. 2/66

(8) S.K. 2/50

(9) S.K. 2/48

(10) Ayasiakamuie

(11) Yuva Raja Kharaosta

(12) Rajula

(13) Nada Diaka

(14) S.K. 2/34

۳۰- کتیبه چند حرفی میر زیارت در شهر ناپرسان اشنغر شمال شرقی پشاور و کتیبه موزه لاهور از همین شهر ناپرسان بر پایه یک بودهی ستوادر دو سطر راجع به وقف برای سلامتی بوده و رمه (۱) ۳۱- کتیبه تخته سنگ موزه لاهور که از کوه بنج (۲) سلسله مهابن مجاری دریای سند علیا بدست آمده و بسال ۱۰۲ = ۱۸-۱۹م تاریخ ساختن یک چاه است (۳)

۳۱- کتیبه تخته سنگ موزه لاهور که از موچای اراضی یوسفزایی شرقی پشاور بدست آمده و در سال ۸۱ = ۴-۳ ق، م در ساختن چاهیی از طرف تبعه وشی شوگه (۴) نوشته شده است . (۵) ۳۳- کتیبه سنگی ناو گرام واقع خود وخیل شمال شرقی دریای سند علیا در موزه لاهور در باره یک وقفیه در یک سطر . ۳۴- کتیبه ۳ کلمه مکشوف از نو شهره شرقی پشاور بر یک پایه مجسمه که در آن کلمه کریده (۶) به معنی ساخته و بنا آمده است. (۷)

۳۵- کتیبه دوسطری سنگی که از پاچا بین جمالگرهی و تخت باهی شمال شرقی پشاور بدست آمده در موزه لاهور است . و تاریخ آن سال ۱۱۱ روز پانزدهم شراونه مساویست با ۲۳ جون ۲۷ م و مضمون آن چنین است: در سال ۱۱۱ روز پانزد هم ماه شراونه (۸) این چاه از طرف سنگه میشره (۹) پسر آننده (۱۰) به تعظیم مادر و پدرش برای فایده و خوشی تمام مخلوقات ساخته شد (۱۱) ۳۶- سه سطر نوشته بر پارچه های ظروف موزه پشاور که از پاتود هیری پشاور بدست آمد و همه راجع به وقف و ایصال ثواب آن به اشخاص است . (۱۲)

۷- کتیبه سالم پور پنجتار: در دامنه های مهابن که در ۷۳ درجه و ۳۱ دقیقه شرقی و ۳۴ درجه و ۱۴ دقیقه شمالی واقع است . نوشته

- (1) S.K. 2/124
 (3) S.K. 2/57
 (5) S.K. 2/30
 (7) S.K. 2/134
 (9) Sanghamitra
 (11) S.K. 2/65

- (2) Banj
 (4) Vashi suga
 (6) Karide
 (8) Sravana
 (10) Ananda
 (12) S.K. 2/122

سنگی سال ۱۲۲- اول ماه سیرا ونه = ۷ جون ۳۸ م عهد سا که بمضمون ذیل بدست آمده .

«در سال ۱۲۲ اول ماه شراونہ در عهد کوشانہ مهاراجہ سر ز مین شرقی کسوه (۱) از طرف مویکہ (۲) خلف اورو موجہ (۳) منطقہ فرخندہ گردید . و در انجا دو با غ از طرف من وقف شد . با این اقدام قابل تمجید ... منبع جا ویدا ن خیر . (۴)

۳۸- بريك پارچہ عقیق کہ در باریس است باتصو یر يك شخص ایستاده دارای دستار و لباس برزو و پیراهن درشت کلمہ پونیه- متہ (۵) نوشته شده است و آنرا از عهد یونانیان باختر دانسته اند (۶)

۳۹- کتیبه سنگی پاتھیا ر واقع يك میلی کانگرا (پنجاب) در د و سطر کہ خارج از منطقہ نفوذ خروشتھی است و بران نوشته اند : تالاب راتھی ترہ (۷)

۴۰- کتیبه برتخته سنگی کہ از خود وخیل غربی مہابن در دوسطر بدست آمده : «متولی و بہارہ ... این ستوپہ را ساخت . » (۸)

۴۱- کتیبه سنگ کہ چک موزہ پشاور در يك سطر از عهد قدیم ساکہ : کہرہ وید (ساختہ) مایتر یہ « (۹)

۴۲- کتیبه دوسطری پشاو موزیم از عهد قدیم ساکہ ، کہ از خود وخیل غربی مہابی یافته شدہ : «بنای یادگار بہگہ وت (۱۰) ... وقف » (۱۱)

۴۳- کتیبه بريك سنگ بنا در پشاور موزیم نمبر ۵ کہ چند حرف دارد از عهد قدیم ساکہ (۱۲)

۴۴- کتیبه سنگ کہ چک موزہ پشاور نمبر ۷ دارای چند حرف از عهد قدیم ساکہ . (۱۳)

۴۵- کتیبه بريك ہیکل حجازی شدہ دو پہلوان در موزہ پشاور کہ

(1) Kasua

(3) Urumuja

(5) Punyamata

(7) Rathitara, S.K. 2/178

(9) S.K. 2/133 Karavide maitreya

(11) S.K. 2/128

(13) S.K. 2/133

(2) Moika

(4) S.K. 2/70

(6) S.K. 2/7

(8) S.K. 2/12

(10) Bhagavat

(12) S.K. 2/133

پران فقط نام میناندره (۱) نوشته که شکل خروشتی نام یونا نی
میناندروس (۲) باشد. از عهد قدیم ساکه . (۳)

۴۶- بريك پایة مجسمه سنگی که در کلب افسران پشاور بود
در يك سطر مربوط به عهد قدیم ساکه نوشته شده : وقف دیپانکه
ره (۴) ساخته تاکهتیدره (۵)

۴۷- کتیبه سنگی موزه پشاور نمبر ۲۰ (عهد قدیم ساکه) که
تاریخ خروشتی آن مساویست با ۱۲۴ اپریل ۸۴ م. «در سال ۱۶۸ پانزدهم
ماه جیای شته (۶) این چاه بطور وقف بهمت تره و هسه کوره (۷)
مربوط خوده چه و بهاره کند ه شد. (۷)
درینجا کلمه خوده چه با مقایسه کتیبه مانی کیهاله در خور توجه
است .

۴۸- کتیبه نمبر ۲۱ موزه پشاور بر سنگی (۱۶ × ۹ × ۶ انچ) که
در سنه ۱۹۱۶ م از طرف اورلستین به موزه داده شده و به عهد کوشانیان
متعلق است . درین کتیبه نام مهاراجه و تاریخ آن ساییده شده
و خوانده نمیشود و درباره کندن چاهی است از طرف برهمن واسو-
دیوه (۹) پسراینده دیوه (۱۰) ساکن او بهاره (۱۱)

۴۹- کتیبه نمبر ۳۴۷ موزه پشاور بريك هیکل حجاری شده
بودهی ستوه نشسته که تخته نوشتن در دامن دارد و بران چنین
نوشته اند : «در گیتی که نوشتنی های خدایان و مرد مان آنجاست .»
این کتیبه به عهد قدیم ساکه متعلق است (۱۲)

۵۰- کتیبه راول نزدیک متهوره بر کنار شرقی جمناکه در موزه
متهوره موجود است دارای چهار سطر متعلق به عصر کوشا نیان
سال ۴۱ = ۱۶۸ م (۱۳)

۵۱- کتیبه سد و واقع کنار شرقی دریای پنجکوره در غرب
کوتل کتگله (۱۴) بر راه سوات بريك خرسنگ کوهی در چهار سطر که
خوانش آن کاملا صورت نگرفته است (۱۵)

(1) Minandra

(3) S.K. 2/134

(5) Takhtidra

(7) Travasakura

(9) Brahman-Vasudeva

(11) S.K. 2/157 Obhara

(13) S.K. 2/129

(15) S.K. 2/9

(2) Menandros

(4) Dipankara

(6) Jyaishta

(8) S.K. 2/79

(10) Indra Deva

(12) S.K. 2/129

(14) Katgala

۵۲- چند پارچه ظروف گلی شهر بهلول (۱) شمال شرقی پشاور که دارای حروف و کلمات خروشته‌ی است ولی به تحقیق خوانده نشده متعلق به عصر قدیم ساکه (۲)

۵۳- کتیبه شاه داور (۳) واقع وادی اگرور ضلع هزاره ، ۳۴ درجه ۳۰ دقیقه شمالی و ۷۳ درجه ۴ دقیقه شرقی ، بريك خر سنگ کوهی . متعلق عصر قدیم سا که سال ۶۰ = ۲۵-۲۴ ق.م : «از راجن دامیجه ده (۴) در سال ۶۰ ساکه ، بابهاجو (۵) و پدراووله وردهه (۶) برای ثواب پسرش میتره وردهنه (۷) ... بر همن . و مادر و بردارش . (۸)

۵۴ در شاه داور کتیبه دیگر بسیار آسیب دیده هم در ۵ سطر موجود است متعلق به عصر قدیم ساکه در عصر ازیس (۹) در باره وقف يك شخص متمول مشهور شیوه رگس کیته (۱۰) نوشته شده واملای نام ازیس درخرو شته‌ی ایاسه (۱۱) است و بدو خط یونانی و خرو شته‌ی مسکوکات سیمین اوهم یافته اند . که زمان این کتیبه بین ۸۰-۱۰۲ ساکه باشد . (حدود ۶۴ م) (۱۲) .

۵۵- کتیبه های صندوقچه کنشکا : در شاهجی پھیری بیرون دروازه گنج شهر پشاور . در سنه ۱۹۰۹ م در جای ستوپه بزرگ کنشکا که زایران چینی ذکر کرده اند ، بقایای يك ستوپه بزرگ از خاک برآورده شده ، که در بین آن جعبه منقش مسی به بلندی ۴-۵ انچ و قطر ۵ انچ با سر پوش محکمی موجود بود ، و هیكل های بودای نشسته هم دارد ، و هیكل کنشکا بین ارباب انواع مهر و ماه واقع است و بر سر پوش جعبه اشکال بودا - برهما - ایندیره (۱۳) دیده میشود ، و در بین این جعبه برخی از یادگار های بودا محفوظ بود ، که آنرا لارد کرزن (۱۴) و ایسرای دهم هند به بودا ٹیان بر ما داد ، تا آنرا در معبد (مند لای) (۱۵)

(1) Shahr-i-Bahlol

(3) Shahdaur

(5) Bhadu

(7) Mitravardhana

(9) Azes

(11) Ayasa

(13) Buddha-Brahma-indra

(15) Mandlay

(2) S.K. 2/122

(4) Rajan Damijada

(6) Valavardha

(8) S.K. 2/16

(10) Sivaraskita

(12) S.K. 2/17

(14) Lord Curzon

گذاشتند . (۱)

تعیین سال اول ا ی ن کتیبه (مطابق ۱۲۸ م) مشکو کست و در ذکر نام کنیشکا نیز مراد کنیشکای اول نباشد، بلکه کنیشکای د و م مذکور در کتیبه آرا خواهد بود، که مورخ است بسال ۴۱ (۱۶۹م) و بالاخر تاریخ این کتیبه وجعبه را بین سنه ۷۸-۳۲۵ م تعیین کرده اند، و روزن فیلد باجان مارشل هم عقیده است که همان حدود سال ۴۱ باشد (۲). درین کتیبه نام اگی شله (۳) راهم ما خود از اگی سیلوس (۴) یونانی پنداشته و اورایک هنرمند یونانی گفته بودند ، ولی بعد از ستین کونو این عقیده از طرف (بورو) (۵) رد گردید و گفت که این نام با اگی سال (۶) زبان پالی شبیه است که در خرو شتهی و برهمی هم آمده است. بورو این کلمه را لقب ماموری شمرده است که بکار تعمیر و بهاره مامور بود و بنا برین این بنا وجعبه تقدیمی کدام امپراتوری نیست ، بلکه مانند سایر کتیبه های متبوره تنها به عصر شهزادگان کوشانی ربط دارد (۷) .

ترجمه مضمون کتیبه : در سال اول (۹) کنیشکادر شهر اما ... این وقف دینی باقصر ... ضمیمه شد. دران خیر و سعادت همه مخلوقات باد ! معمار آن بنده اگی شله در و بهاره کنیشکادر سنگاراما مها سینه (۸) بموافقت معلم سره و استیوادین . (۹) همچنین درین تپه شاهی متصل بشاور پارچه های خشتی زیبا دی بدست آمده ، که بران کلمات و حروف خرو شتهی منقوش و در موزه بشاور محفوظند .

۵۶- کتیبه شکر دره کیمبل پورماورای اتک ، در موزه لا هور متعلق به عهد کنیشکا ، دارا ی چهار سطر نوشته و یک شکل خرو یک گلدان که تاریخ خرو شتهی آن مطابق است با ۲۷ جولای ۱۶۸ م .

(۱) بشاور ، تألیف جعفر ۲۲

(۲) آرت خاندان کوشان ۲۶۰

(3) Agisala

(4) Agesilaos

(5) Burow

(6) Aggisala

(۷) آرت کوشان ۲۵۹

(8) Mahasena's Sangharama

(9) S.K. 2/137

«درسال ۴۰ روز ۲۰ ماه پراوشته پده این چاه در معبر شا لا (۱) بطور تحفه اصحاب درو نی په زره (۲)»
 ۵۷ - کتیبه مهر مسی یکی از کشتی‌ها در دوره قدیم ساکه در وادی هزاره تا چیناب بنام شیوه سینه کشتی په شهر ابهی سا ره پرسته (۳)

۵۸ - کتیبه سکاره دهیری (تپه زغال) درهشت میلی شمال چا ره - سده پشاور بریک مجسمه موزة لاهور مورخ ۱۰ می ۳۱۵ م : در نو سطر « درسال چارصدم يك کم (۳۹۹) روز ۲۲ ماه آشاده (۴) . درجنت (روزدهم) او (زن) پاد ! من نکهداری اطفال رامیخواهم . » (۵) ستین کونو عقیده دارد، که اصل این کتیبه يك نوع منظومه (۶) است که هر مصرع آن ۶ + ۴ + ۳ سلا بیل دارد ، و بنا برین در تاریخ اوزان عروضی اهمیت خواهد داشت .

۵۹ - کتیبه سوی ویهار (۷) در ۱۶ میلی شمال غرب بهاو لپور بریک تختة مسی دارای چهار رونیم سطر که تاریخ خرو شتهی آن مقارنست با ۷ جون ۱۳۹ م : « در زمان شاهی مهاراجه دیوه پتره کنشکا در سال ۱۱ روز ۱۸ ماه دایسیوس (۸) هنگامیکه راهب ناگه دته (۹) مبلغ دستورو مرید مبلغ دمتره (۱۰) مرید مریدان مبلغ بهاوه (۱۱) درینجا درد منه (۱۲) سکونت نمود، پس متولی ویهاره زاهد بلا نندی (۱۳) و مادرش کدبانو بله جیا (۱۴) علاوه بر بنای این مسکن دیوار دورا دور آنرا هم بعداً ساخت. برای همه مخلوقات وسیله خیر و خوشی باد! (۱۵)

۶۰ - کتیبه ظرف خاک رو غنی که از سوات بدست آمده و به یکی

(1) Sala

(2) S.K. 2/160. Dronipadra

(3) Sivasena, the Kshatrpa of Abhisaraparastha. S.K. 2/103

(4) Ashadha

(5) S.K. 2/127

(6) Doha

(7) Sui-Vihar

(8) Daisios

(9) Magadatta

(10) Damatrata

(11) Bhava

(12) Damana

(13) Balanandi

(14) Balajaya

(15) S.K. 2/141

اق حکمرانان یونانی منسوب و برجه کتیبه دورادور ظرف چنین است: «ازتهیو دو روس میریدرخ (۱) این یادگار های حضرت ت ساکیا مونی بمقصد محافظت همه مردمان بناشد .» (۲)

کلمه میریدرخ درین کتیبه یک لقب یونانی میرید رکوس (۳) دوره یونانیان ورومن است که معنی آن حکمران یک ناحیه است و او در کابل یا اراکوزیا یا گندهاراموریت داشته است . (۴)

۶۱ - کتیبه تجه ضلع پشاور که شرح و تصویر آن بدست نیامده (۵).

۶۲ - کتیبه های تخت باهی که دارای آثار یک شهر بسزرک قدیم است و یک کتیبه از آنجا بدست آمده دارای ۶ سطر و تاریخ خروشتهی آن مطابق است با ۱۰ مارچ ۱۹۰۳ م : «درسال ۲۶ شا هی مهاراجه گود وهره (۶) سال ۱۰۳ روز اول ماه ویشا کبه (۷) این معبد وقف دینی بله سه می (۸) منجی وپسر و دختر اوست به تعظیم میره (۹) منجی و شهرزا ده کبه (۱۰) به تعظیم مادر و پدر .» (۱۱)

کتیبه دیگر تخت باهی در موزه پشاور است که بران (تحفه هوزه شده « (۱۲) نوشته شده و نیزیک پارچه ظرف سیاه از تخت باهی در موزه پشاور افتاده که چند کلمه خروشتهی دارد (۱۳)

۶۳ - کتیبه های خروشتهی تکسیلا:

این شهر تاریخی به آثار مکشوفه و بقایای یک شهر عظیم شهرت دارد و مرکز بزرگ فرهنگ و مدنیت دور های متعدد موریان - یونانیان باختر - و کوشانیان تاحلول اسلام بود. ازین جا در حفریات این شهر کتیبه های متعدد کوچک و بزرگ برآمده است :

- ۱ - کتیبه دوسطری و ققیه دهرم داسه (۱۴) بربیک چراغ. (۱۵)
- ۲ - کتیبه یک پارچه پشمی دریک سطر که به تعظیم اقارب و هم خونان و متعلقین شخصی نوشته شده . (۱۶)

(1) Theodoros Meridarkh
(3) Meridarkus
(5) S.K. 2/173
(7) Vaisakha
(9) Mira
(11) S.K. 2/62
(13) S.K. 2/63
(15) S.K. 2/90

(2) S.K. 2/4
(4) S.K. 2/2
(6) Guduvhara
(8) Balasami
(10) Kapa
(12) Horashada
(14) Dharmadasa
(16) S.K. 2/91

- ۲- کتیبه يك پارچه سنگ دريك سطر: «میترا(۱) زوجه ایندره سینه(۲)
 ۴- کتیبه يك پارچه پشمی دريك سطر: از زوجه ایندره سینه .
 ۵- يك يك حرف بر يك يك پارچه .
 ۶- کتیبه تخته زرین تکسیلا که از سرکپ پیدا شده ، درسه سطر متعلق به دوره ساکه تا کوشانیان ، که آنرا يك منظومه دارای ۷ + ۶ سلاویل شمرده اند: «شیرا(۳) يك یادگار آنحضرت را برای شادمانی مادر و پدر خود وقف کرد» (۴) .
 ۷- کتیبه بریک ظرف گلی موزه پشاور که از تکسیلا برآمده : «این ستوپه از طرف سی هاره کشیته(۵) برادران ، به تعظیم بو دا ها در تکشه شیلا بنانهاده شد. (۶)
 ۸- کتیبه های متعددی از بقایای معبد جاولیا (۷) تکسیلا بر آمده و این معبد از قرن سوم تا پنجم آباد بود. عدد این کتیبه های کوچک که نامهای وقف کنندگان یادگار ها و تحفه های بو دا یی بران نوشته شده به (۱۴) پارچه میرسد مربوط به عصر قدیم ساکه (۸)
 ۹- کتیبه های کوچک بر چیزهای مختلف که از سرکپ (۹) تکسیلا بدست آمده و مربوط به عصر قدیم ساکه است عدد آن به ۲۱ میرسد ، که از آنجمله بریکی همان نام تهیود و روس بن تمواره (۱۰) نوشته ، که این نام یونانی در کتیبه سوات و کالدره هم آمده است و برچند کتیبه دیگر کلمات ستاتیر (۱۱) و درخم (۱۲) دیده میشود، که رواج این کلمات یونانی را در نقود میرساند . تمام این کتیبه هانیز درباره موقوفات اشخاص است (۱۳)
 ۱۰- از خرابه های ستوپه قدیم قریه شاه پور تکسیلا يك قاب مسی برآمده که دران نام هما نمیرید رخ کتیبه سوات آمده است : «این ستوپه از طرف میرید رخ و همسر او به تعظیم مادر و پدرش برای تقدیم ثحیات احترا مکا را نه بناشد» از روی نام میرید رخ این کتیبه مربوط عصر یونانیان با ختر خواهد بود. (۱۴)

(1) Mitra Wife of Indrasena	(2) S.K. 2/91
(3) Sira	(4) S.K. 2/86
(5) Siharakshita	(6) S.K. 2/87
(7) Jaulia	(8) S.K. 2/92
(9) Sirkap	(10) Thavara
(11) Stater	(12) Drakhm
(13) S.K. 2/97	(14) S.K. 2/5

۱۱- کتیبه آبگردان مسی تکسیلا تحفه ایشوه ره که (۱) از عصر قدیم ساکه (۲)

۱۲- کتیبه قاب مسی که از خرابه های تکسیلا یافته شده و بحروف خروشتی طرز عهد ساکه است و تاریخ خروشتی آن مطابق با شد با ماه جون سال ۶۱۶ م و شاه موگه را درین کتیبه همان (مویس) (۳) دانسته اند. که یکی از شاهان ساکه حدود ۷۰ ق، م باشد. (۴)

در سال ۷۸ در عصر مهاراجه موگه (۵) شاه بزرگ، روز پنجم ماه پانیموس (۶) کشته په چوکسه (چچ) (۷) که نام اولیا که کوسولو که (۸) است و هم پسرش پتیکه (۹) در شهر تکشه شیلا (۱۰) در شمال ناحیت شرقی بنام کشیمی (۱۱) درینجا پتیکه بنای ابتدایی یادگار حضرت ساکیا مونی و سنگها را مه را بوسیله روهی نی میتره (۱۲) ناظر این بنا نهاد. تاداران تمام بو داهامادر و پدرش پرستش نمایند. و موجب برکت زندگانی و قوت کشته په و فرزند و همسرش باشد. و تمام برادران و متعلقان او پرستش نمایند. بحکم رئیس بزرگ اوقاف: پتیکه (۱۳)

۱۳- کتیبه طومار سیمین تکسیلا که چون مارشل در سنه ۱۹۱۴ کشف کرده (موزه تکسیلا) و تاریخ خروشتی آن مقارن با ۱۷ می ۵۲ م باشد: «در سال ۱۳۶ روز ۱۵ ماه اشاده یادگار آنحضرت از طرف پوره سه که (۱۴) یکی از فرزندان اینته وهریا (۱۵) باکتری ساکن شهر نوه چه (۱۶) در معبد بو دهی ستوای خودش، در میدان دهر مه راجیکای (۱۷) تکشه شیلا برای اعطای صحت به مهاراجه شاه شاهان پسر آسمان کهوشانه (۱۸) و به تعظیم تمام بوداها و تعظیم پرتی که بودها (۱۹) و تعظیم ارهت ها و تعظیم همه مخلوقات و مادر و پدر و دوستان و وزیران و متعلقان و رشته داران و برای اعطای صحت بخودش. این بذل واکرام، رهنمای نروانه (مقام راحت ابدی) او باد! (۲۰)

(1) Ishvarakha

(3) Maues

(5) Moga

(7) Chukhsa

(9) Patika

(11) Ksheme

(13) S.K. 2/29

(15) Intavhria

(17) Dharmarajika

(19) Pratyekabuddhas

(2) S.K. 2/88

(4) Cambridge H.I. 1-57

(6) Panemos

(8) Ljaka Kusuluka

(10) Taksha Sila

(12) Rohini Mitra

(14) Urasaka

(16) Noacha

(18) Khushana

(20) S.K. 2/77

درین کتیبه کلمه به‌همه لینه (۱) از طرف جون مارشل با (بالی کینه) یعنی بلخی سنسکریت مقارنت داده شده، و ما از کتاب بریهت سمهیتا (۳) تالیف ورا هه میپیره (۷۱۰) هم میدانیم که بلخیان بسا تکسیلا روابطی داشته اند (۵)

۱۴- کتیبه ظرف سیمین سرکپ تکسیلا که بر گردن آن نوشته خروشمی دارد و تاریخ (۱۹۱) آن به عهد قدیم ساکه مربو طست که مطابق ۱۰۸-۱۰۷ م باشد در سال ۱۹۱ عصرشاهی جی هونی که (۶) کشتریه چو کهسه پسر مانی گوله (۷) برادر مهاراچه (۸) استین کونو گوید از کتیبه سال ۱۸۷ خلتسی باین فکر میرسیم که

این مهاراچه عبارت از ویمه کد فیسس باشد (۹). جی هونی که را بازو نیسس (۱۰) تطبیق کرده اند که کشتریه چو کهسه (چچ) یعنی مملکت تکسیلا بود و بعد از آن حکمران مستقل این سرزمین گردید.

۱۶- کتیبه تیر تم واقع مرز کوهستان سوات، بریک خرسنگ کوهی که طرز خط آن قدیم تر است و مشابهتی به نوشته های عصر اشوکا و ساکه هادارد. درینجا زیر نشانه دو پای مقابل انگستان دو پا نوشته شده: « نشانه قدمهای بوده ساکیامونی (۱۱) »

۱۵- کتیبه توردهیری واقع تحصیل دوکی وادی تهل نور لایی بلوچستان که ازینجا در حدود پنجاه پارچه ظروف گلی با نوشته های مدادی بدست آمده، و از آن جمله ۵ پارچه خط برآمی دارد و زبان این کتیبه هابسیار بطرف سنسکریت متمایل شده است، و اشکال حروف آن هم تنوع دارد و مشابهت زیاد آن با کتیبه وردگ بنظر می آید، که تاریخ آن بعد از ۲۰۰ م خواهد بود. از ارتباط پارچه های متعدد میتوان کتیبه ذیل را بدست آورد:

« از طرف شاهی یوله میره (۱۲) رئیس ویهاره، این دالان آب، در یوله میره شاهی ویهاره خودش به موافقت معلمان سر واستیوا دین، دینا وقف گردید.

- (1) Bahaliena
- (3) Brihat Samhita
- (5) S.K. 2/74
- (7) Mani Gula
- (9) S.K. 2/82
- (11) S.K. 2/9

- (2) Balhikena
- (4) Varaha Mihira
- (6) Jihonika
- (8) S.K. 2/82
- (10) Zeionises
- (12) Shahi Yola Mira

وازین وقف را ستین همواره ثواب آئنده، نصیب مادر و پدر و همه مخلوقات باد!

وزندگانی دراز نصیب ر ئیس دین باد! (۱)

۶۶- کتیبه هند واقع ۱۵ میلی بالای اتک برکنار غربی دریای سند در ۲۴ درجه ۲ دقیقه شمالی و ۷۲ درجه ۲۷ دقیقه شرقی که همان وینهند دوره اسلامی با شد و پایتخت ثانی کابلشاهان بود، در سنه ۱۸۴۸ یک کتیبه سنگی از آنجا بدست آمد، که به گاه شماری عهد کنیشکا تعلق دارد در دوسطر. و تاریخ خروشتی آن مطابق است با ۲۶ فروری ۱۸۹ م.

«در سال ۶۱ روز هشتم ماه چایتره (۲) چاه سه ویراها (۳) در پور و اشاچه (۴) کنده شد. (۵)

۶۷- کتیبه یا کوبی واقع سوا بی شرقی پشاور، بریک سنگ تصویردار (موزه پشاور) که معجزه شرراوستی (۶) رامی نماید، و بوسیله او بودا بر رؤسای شش فرقه ر قیب خود غالب شده بود. «تحفه... جوان مرد جینه (۷) بین آنانیکه در راستی مشوش شده بودند، و از طرف رئیس قریه هده (۸) سیاست شدند. (۹)

۶۸- کتیبه زیده نزدیک هند در ۳۴ درجه ۳ دقیقه شمالی و ۷۲ درجه ۳۲ دقیقه شرقی بریک پارچه خرسنگ مدخل این دیه، که اکنون در موزه لاهور است و تاریخ خروشتی آن مطابق است با ۱۹ جون ۱۳۹ م. «در سال ۱۱ روز ۲۰ ماه اشاده - در اتره فل گونه (۱۰) چاهی کنده شد در زمان شاهی بادار مهاراچه کنیشکه. و علاوه از آن یک آبدان هم از طرف هیبه دهیه (۱۱) وقف شد. برای برکت سرواستی واده (۱۲) به تعظیم کشتهر په لیاکه (۱۳) برای نفع مادرش. وقف شد به توجه مرشد سنگه میتره راجه (۱۴)

۶۹- کتیبه لداخ: قریه خلت سی (۱۵) ۵۲ میلی لیه در لداخ واقعست و کتیبه های متعدد براهمی از آن برآمده که برخی خروشتی اند، و مهم تر

(1) S.K. 2/176

(3) Saviras

(5) S.K. 2/17

(7) Jina

(9) S.K. 2/133

(11) Hipea Dhia

(13) Liaka

(15) Khalatse

(2) Chaitra

(4) Purvashadha

(6) Sravasti

(8) Hida

(10) Uttaraphalguna

(12) Sarvasti vada

(14) Sanghamitra Raja, S.K. 2/145

همه نوشته دو سطر است که تاریخ آنرا ۱۸۷ یا ۱۸۴ = حدود ۱۰۳- ۱۰۴ م خوانده اند و بر این چنین نوشته است: «در سال ۱۸۷- یا ۱۸۴ در عصر شاهي مها را جه و یما کوتهی سه (۱) که این نام راستین کونو شکلی از نام کد فیسیس دوم میدانند (۲) و ما میدانیم که و یما کد فیسیس دوم بعد از مرگ کد فیسیس اول در حدود ۷۸ م به سلطنت رسیده است که مرگ او در حدود ۱۱۰ م باشد .

این کتیبه ازین رو مهم است که نفوذ شمالی خط خروشتی را تا مناطق لداخ و وسعت سلطنت کوشانیان بزرگ را تا آنجا میرساند.

۷۰- کتیبه های سنگی نمبر ۵-۶ موزه لاهور که هر یکی از آن یک دو کلمه خط خروشتی دارد. (۳)

۷۱- کتیبه های پالاتوچ هیری (شرق پشاور) بر ظروف گلی موزه پشاور که سه نوشته دارای چند کلمه دارد مربوط به عصر قدیم ساکه، وهم بریک یا یه مجسمه (موزه پشاور) چند حرف نوشته شده است. (۴)

۷۲ کتیبه های موهن جودیر و واقع لارکانه سند که در آنجا آثار یک شهر قبل التاریخ در ۱۹۲۱ م مکشوف گردیده و آثار آخرین آن بدوره کنیشکا میرسد، و سه قطعه ظروف خاکی ملامع خط خروشتی هم از آن بدست آمده که در موزة کلکتة است و حروف آن به نوشته های عصر بعد از کنیشکا شبیه است و جز چند کلمه نوشته دیگری ندارد (۵)

۷۳- کتیبه کانیهاره (۶) ناحیه کانگرا (پنجاب) در دو سطر که بران باغ کرش ایاشسه (۷) نوشته است (۸).

۷۴- کتیبه بتکره (۹) سوات: بر ظرف گلی شکسته در حفريات ۱۹۶۰ م بدست آمده که در دو سطر دورادور آن نوشته خروشتی شبیه یکی از کتیبه های تکسیلا بدین مضمون دارد:
«تحفه ... درستوبه دهرمه راجیکه (۱۰) به تعظیم ... (۱۱)»

(1) Uvima Kavthisa

(2) S.K. 2/80

(3) S.K. 2/115

(4) S.K. 2/120

(5) S.K. 2/173

(6) Kanhiara

(7) Krishaya'sasa

(8) S.K. 2/179

(9) Butkara

(10) Dharmarajika

(11) East and West. P. 81, March 1966

کتیبه های خروشته‌ی در ترکستان شرقی

این تمام کتیبه هادرسنه ۱۹۰۰م ازطرف سر اورل ستین (۱) درآثار ابنیهٔ قدیم مخروب ماورای دریای نیه (۲) ترکستان شرقی کشف گردید، که در کتاب او ختن قدیم (۳) طبع اکسفورد ۱۹۰۷م شرح داده شده است .

همچنین همین محقق درسنه ۱۹۰۶-۸م در همین سرزمین کشفیات دیگری نمود، که آنرا درسنه ۱۹۲۱م از اکسفورد بنام (سرندیا) (۴) نشر داد . عدد تمام این کتیبه های خروشته‌ی در ترکستان شرقی به ۷۶۴ میرسد و در آخر کتاب کتیبه های خروشته‌ی ترکستان چینی (۵) شرح مبسوطی بر تنوع الفبای خروشته‌ی درین سرزمین داده شده و پدید می آید، که این هنر خط نویسی خروشته‌ی در شمال کشور کوشانی مطابق احتیاجات مردم آن سرزمین تنوع یافته بود. ولی نفوذ و افزایش آن از همین کتیبه های فراوان ثابت است. در اخیر این جلد نویسندگان این کتاب یک تابلوی (۲۶۶) علامات مختلف حروف خروشته‌ی را هم ترتیب داده اند که از روی تمام کتیبه های مکشوفه از خاک افغانستان و هند و ترکستان تکمیل شده و ما آنرا درین کتاب عیناً تصویر گرفته ایم . (عکس نمبر ۱۰)

در تمام این ۷۶۴ کتیبهٔ ترکستان شرقی نامهای شش پادشاه آمده که یکی از ایشان اوی جیته سنه (۶) مخصوصاً شاه ختن (۷) یاد شده است (کتیبه عدد ۶۶۱) ولی دربارهٔ پنج نفر دیگر معلومات مستند و مستقیمی در دست نیست . (۸)

درین نوشته ها سالهای عهدهای شاهای از سال اول تا ۳۸ ضبط شده که بقول اورل ستین زمان بین ۲۳۹ تا ۲۶۵ باشد . زیرا در همین تودهای خاکی یک لوحهٔ چینی هم بدست آمده که تاریخ آن ۲۶۹ م است (۹)

(1) Sir Aural Stein

(2) Niya

(3) Ancient Khotan

(4) Serindia

(5) Kharosthi inscriptions in Chinese Turkestan, Oxford 1929

(6) Avijita-sinha

(7) Khotana-Maharaya

(8) Kh-ins p. 323

(9) Kh-ins, P. 335

بهر صورت وجود این کتیبه هادرترکستان شرقی نفوذ مدنیت و فرهنگی رازوشن میسازد که در اوایل قرون میلادی بو سیله کوشانیان شرقا تامتوره و جنو باتاوادى پشین وموهن جودیرو سند و شمالا تاترکستان چینی و ختن پهن شده بود، و حدود غربی آنرا با نفوذ رسم الخط خروشتهی مجاری دریای هلمند تحدید کرد .
• میتوانیم .

سنگ نوشته‌های شناخته‌نشده موزه کابل

درموزه کابل چند یمن سنگ نوشته کوچک و بزرگ موجود است که بران نوشته های خروشتی دیده میشود .
تحقیق و خوانش این سنگ ها تاکنون صورت نگرفته و اگر عکاسی هم شده باشند، تاکنون از خوا نشر و مطالب آن چیزی نشر نشده و یا بدست ما نرسیده است .
کتیبه‌هایی هم دیده شده، که تشخیص خط آن مشکل است و در خور مطالعه دقیق علمای خط شناسان ادوار قدیمه است ، که ما درینجا عکس یکی از یمن سنگ نوشته هارا بطور نمونه آورده ایم (عکس ۱۲) و خط آن به خروشتی میماند .

نوشته های زبان تخاری برسم الخط یونانی

علاوه بر نوشته های یونانی که برسم الخط یونانی از حدود ۳۰۰ ق.م در افغانستان بر مسکوکات و یاسنگ ها دیده میشود، و بر تمام مسکوکات شاهان یونانی باختر و پارتیان استعمال شده، رسم الخط یونانی در زبان مقامی افغانستان در عصر کوشانیان از قرن اول میلادی نیز دیده میشود.

زبان عصر کوشانی که کتیبه های متعدد آن باقیست و آنرا زبان تخاری یا باختری یا کوشانی گفته اند، يك لهجه شرقی زبان های ایرانی است که مقارن با پبنتو در آیزوگلاس لسانی بین مجاری هلمند و دریای سند، زبان کتابت و مسکوکات و سنگ نبشته ها بوده، و از قرن دوم تا دهم میلادی در مدت ۸۰۰ سال آثار آن موجود است، که برخی عناصر آن با پبنتو و پهلوی و سنسکریت و ترکی مشترکست و آنرا با تمام معانی زبان يك ایزوگلاس (۱) فرهنگی توان گفت که عناصر مقامی را با قبول اثر های شرقی و غربی و شمالی در خود فراهم آورده است، و حتی این اثر ها در رسم الخط یونانی آن هم مشهود است که مادر سابق به آن اشارت کردیم.

حروف این رسم الخط قراریکه در کتیبه بغلان اواسط قرن ۲م آمده و بعد ازان شکسته شده و تغییر شکل داده است (در شکل نمبر ۱۳ دیده شود.)

بدین منوال مطابق قول هیون تسنگ در زبان تخاری (۲۵) حرف وجود داشت که در کتیبه بغلان هم آمده است. و چنانچه گفتیم در کتیبه های متأخر دوره اسلامی برخی حروف را به نقاط هم امتیاز داده اند. اکنون ما تمام کتیبه های مکشوفه این رسم الخط را در افغانستان و سرزمین های متصل آن درینجا شرح میدهیم، و این شرح مطابق خوانش و مطالعه و رأی خود نویسنده این سطور است، که امکان هر گونه تصحیح از روی مطالعات دقیق تر آینده دارد. ولی من اکنون رأی خود را بطور مطالعه ابتدا می نویسم، و تمام این کتیبه ها را بمدد ادبیات دری و پبنتو قابل تحلیل میدانم، که این زبان يك لهجه شرقی زبان دری بوده، و در خو رفهم و تطبیق با ادبیات قدیم زبان

(1) I-so-Glass

دری است . ولی چون این لهجه در ایزو گلاسی بین فرهنگ و روایات ادبی ولسانی شرق و غرب و شمال واقع بوده ، البته عنا صر سنسکریت و پهلوی و ترکی و پراکریت های هندی دران مشهود است . که شما آنرا در شرح این کتیبه ها خوا هید دید . ولی چون درینجا کاوش و تدقیق ما تنها رجوع به هنر خط نویسی است ، بنابراین تنها وجود و اهمیت رسم الخط یونانی شکسته راد رین قسمت شرقی آریانه مورد مطالعه قرار میدهم ، و از تحلیلات دقیق لسانی آن میگذریم . و دربارۀ تفصیل آن به دو کتاب من مادر زبان دری و هفت کتیبه قدیم طبع کابل رجوع فرمایید .

۱- کتیبه سرخ کوتل بغلان:

بقایای يك آتشکده بزرگ بالای به های ۱۵ کیلو متری پل خمیری در ولایت تاریخی بغلان شمال افغانستان در ۱۹۵۷ کشف گردید . که درانجا سه نسخه از يك کتیبه قرن دوم میلادی ریافتند .

نسخه بسیار مهم این کتیبه بريك سنگ ۱۳۲ × ۱۲۵ سانتی بخت یونانی و زبان تخاری برآمده که ۲۵ سطر و ۹۴۷ حرف یونانی با دو نشان خاص عصر کوشانی دارد ، و من در سال ۱۳۴۲ ش آنرا در کتابی بنام «مادر زبان دری» تحلیل و خوانده ام .

دو نسخه دیگر عین همین کتیبه با اختلاف املاوی جزوی ولی بخت بدو ناپخته بی در همین معبد از سنگ کاری داخل چاهی کشف شده ، که یکی ۲۱ پارچه سنگ و دیگری ۳۲ قطعه دارد که این پارچه های سنگی رادر داخل بنای چاهی بکار برده بودند .

از روی این کتیبه بانی اصلی بک لنگ (بغلان) بک شاکنیشکی نامو برگ بود ، که بعد از ان در بهار سال ۳۱ عهد کانیشکا (حدود ۱۶۰ م) بغرض تعمیر مجدد ، چاهی رادرانجا کردند .

این بنا را که آثار آتش مقدس (ایر = اور پستو) دران یافته اند به لغت هندی مندر یعنی معبد و مالیز یعنی مهادژ و حصار بزرگ و نوشال = نوشاد نامیده اند . و متن کتیبه متضمن فواید بزرگ تاریخی ولسانیست که دران ۱۵۵ کلمه زبان تخاری مورد استعمال است . (رجوع به عکس نمبر ۱۴)

ترجمه متن کتیبه :

«اینست مهادژ کانیشکه بهره ور: بغلان . که (آنرا) شاه بزرگ

کانیشکه نامور کرد (ساخت). چون بزودی این مہا دژ تمام کرده شد، پس آب این معبد نیست شد، و چنین (این) مہادژ بی آب (خشک) ایستاد (شد) و (چون) رب النوع نیکوی مقدس آتش معطل ماند، پس خدا پرستان نوشاد تباہ شد (رفتند) چون جویہای آب ایستادند (خشک شدند پس) آب اندک شد و مہادژ پدرو د گشت .

تاکہ نو کونزوک کنارنگ فسراخدای (مقرر از طرف شہنشاہ) فریستار آب شاہ بگپور (شاہزادہ) لویک بوسر (بن) شیزو گرک اروا بنیاد (شاد روان) کہ ہموارہ نامور باد با ارادہ مہیا (قوی) بہ سی و یکم سال سلطنت ہنگام نیسان ماہ بہ بغلان آمد، این مہادژ را پرورید . تاکہ یک چاہ کند و از آن آب بر آورد . و آنرا بہ تہداب سنگی استوار کرد. چنین آب مہادژ زیاد شد و نہ کاهید . و چون رب النوع نیکوی مقدس آتش وجود داشتہ باشد، پس خدا پرستان نوشاد تباہ نخواہند شد. (نخواہند رفت) و مہا دژ پدرو د نخواہد شد . چون آن چاہ خام کوپ را خشت ریز کرد بنیاد ورا ایستادہ شد. بدین چاہ (و) بدین خشت ریز ہمہ مہادژ نیک پرورده شد، و یک چاہ و صحن بزرگ کرد (ساخت) .

منم بر زمہر - منم کوزگاشکی پور - منم رئیس گانسیگیم (؟) - نو کونزیک کی کنارنگ مریک، بفرمان خدای (بفرمان) ایمن نوبخت - منم مہرہ من - منم بر زمہر پور، مہرہ من .
 بردیوار ہای این معبد آتش دہ پارچہ دیگر سنگی ہم یافتہ اند، کہ بہمین رسم الخط کلمات مختلفہ بران دیدہ میشود، و تاکنون ابن کتیبہ مہادژ بغلان مفصل تر یں نوشتہ ایست کہ بدین زبان و رسم الخط در دنیا کشف شدہ است. و اوضاع امپراتوری چہارم بزرگ دنیارا دران عصر روشن میسازد.

۲- سنگ نبشہ ہای روزگان:

روزگان در کو ہساران شمال شرقی بفاصلہ دو صد میلی از شہر قندہار در نشیب ہای جنوب غور واقع است . و آثار باستانی زیادی دارد و از آنجملہ در درہ شالی دہ میلی مرکز روزگان دو کتیبہ رسم الخط شکستہ یونانی بزبان تخاری عصر ہفتالیان بعد از قرن ۵-۶ م موجود است.

این ہردو کتیبہ در بدخطی و اشکال حروف با ہم دیگر بسیار

مشابه وغالباً به يك قلم نوشته شده و حروف آن برخلاف کتیبه بغلان بهمدیگر پیوسته و شکسته است، ولی علایم فاصله حروف (۵) مانند کتیبه بغلان در آن دیده میشود، و بالای حرف Z در یک کلمه در هر دو کتیبه سه نقطه هم نوشته شده است.

خوانش نوشته اول: بکه-شاه-خوی-مهر-ماه-زمیک .

یا: بکه - شاه - زاول - مهرماه - زمیک .

یعنی: بکهشاه، شاهزاده مهر، ماه زمین . یا: بزرگ شاه زا بل مهر، ماه زمین .

خوانش نوشته دوم: بکه-شاه-خوی-مهر-زمی ...

یا: بکه-شاه-زاول-مهر-زمی ...

(برای شرح رجوع شود به کتا بهفت کتیبه قدیم از عبدالحی حبیبی) (عکس نمبر ۱۵)

۳- کتیبه های جفتو :

در شمال غربی غزنه بفاصله ۲۰ کیلومتری در کوه بر گول بر خرسنگ - های کوهسار راه کاروانی د نوشته حطیونانی بزبان تخاری دیده میشود، که یکی در سه سطر بسیار روشن و خوانا وهم، حروف خوشخط پیوسته باهمدیگر است و متن آن احترام بهسه جوهر بودایی تری رتنه (۱) یعنی دانایی - تقوی - اتحاد است، و چنانچه گذشت همین مطالب بریک کتیبه تبتی در تنگی تایغان قزاقستان هم نوشته شده است.

خوانش این کتیبه :

(۱) نمو - بد (احترام به بودا)

(۲) نمو - دهر مه (احترام به دهرمه)

(۳) نمو - سنگه (احترام به سنگه)

اما کتیبه دوم جفتو در پنج سطر بر صخره بزرگی است که مطالب زیرین آن محو شده و فقط مطالب ذیل ازان خوانده میشود:

۱- بکه

۲- که که تی شا +

۳- پور

۴- ویماشا .

۵- الخ

یعنی : خداوند گار جغتو شاهپور و یما شاه بزرگ . (برای شرح رجوع شود بکتاب هفت کتیبه قدیم) (عکس نمبر ۱۶)

۴- کتیبه دشت ناور:

دشت ناور بر سطح مرتفع غربی غزنه در غرب جغتو واقع و یکی از مراتع معروف کو چیان افغانی است که در ایام تابستان با مواشی خود بدانجا روند.

درینجا نیز سنگ نوشته طویل و مفصلی بخط یونانی مشابه کتیبه سرخ کوتل بغلان با حروف کلان و غیر متصل غالباً بهمین زبان تخاری و دری قدیم موجود است. ولی باشکست هایی که در داخل سطح سنگی آن واقع گردیده ، آ سیب های زیادی دیده است ، و از روی عکس های ناقص آن که بدست نویسنده رسیده خواندن آن مشکل است . و یک حصه این نوشته ها خروشته می است .

از روی طرز خط و حروف یونانی توان گفت که پیش از عصر کتیبه های روزگان و جغتو و توچی باشد که مطالعه و تحقیق آن با وسایل موجوده برای من ممکن نشد. ولی با طول و عرضی که این کتیبه دارد، اهمیت آن کمتر از کتیبه سرخ کوتل بغلان نخواهد بود ، و من اکنون بیش ازین دران باره چیزی گفته نمیتوانم .

(عکس یک حصه روشن این کتیبه نمبر ۱۷)

۵- کتیبه های وادی توچی و وزیرستان :

وادی توچی وزیرستان و گومل بر شاهراه قدیم غزنه به هندوستان و وادی سند واقع بوده ، و درانجا بقایای شهزادگان کوشانی در قرن ۸-۹ میلادی حکم میراندند .

در وادی توچی بین ایندک و سمپین وام بسمت غربی بنون آثار ا بنیه کهن در مواقع متعدد نمایان است و غالباً نغر کوت مذکور در کتاب - الهند و تیمور نامه و بابر نامه هم درینجا واقع بود، که بقول البیرونی نسب نامه کابلشاهان برد یبایی نوشته درانجا بود. (۱)

(۱) کتاب الهند ۳۴۹

ازین وادی سه سنگ نبشته مهم سه رسم الخط عربی هند ی- یونانی بدست آمده که در مورژ دپشاور محفوظند . اما آنچه برسم- الخط یونانی و زبان تخاری است :

۱- سنگ نوشته بر سطح سنگی ۲۵×۸ انچ که بطرف چپ آن خط سنسکریت و بر راست تخاری نوشته شده و طرف راست آن که آسیب دیده پنج سطر است ، که خط آن شباهت زیاد بانوشته های روزگان دارد، و بنابرین از روی تاریخ های این کتیبه ها تاریخ کتیبه های روزگان راهم تخمین توان کرد .

کتیبه های توچی چون وضع سیاسی و فرهنگی این گوشه شرقی آریانه رادر اوایل قرون اسلامی روشن میگرداند ، و اینکه خط شماره دانگری و زبان سنسکریت با خط یونانی و زبان تخاری در آنجا موجود است آثار خلط فرهنگی رادر قسمت شرقی آیز و - گلاس تهذیبی بین هلمند و سند نمایندگی میکند ، و از نظر لسانی کلمات مشترکی رابین این کتیبه و نوشته سرخ کوتل بغلان می یابیم مانند خشون - کلب فرو مان مالیز - اد - در حالیکه املائی برخی کلمات فرق دارد مانند: (شکل ۱۸)

اینک ترجمه فارسی متن کتیبه اول توچی قرار خوانش من:

- ۱- از سال ۶۳۲ سلطنت ، ماه هشتم - ماه شاه م ... نی بخت .
- ۲- گومل بغور یکتا پرست ، گومان (ازخاندان گور) درینو وقت .
- ۳- گسترانیدم کرد گل رانیدن مادژ، و نوبخت +
- ۴- بیها ریزرگ گسترانید ، به فرمان گوکد (گودودمان)
- ۵- ستاره - یاستر (اعلی) (۱)

درین کتیبه که بنای مادژ و نوبخت بهار رادر ماه هشتم سال ۶۳۲ سلطنت گفته مطابق است با $۸۶۲ م = ۲۴۹$ قمری و ۳۹۳۸ لوک کاله سموت و هفتم ماه بهادره هندی که در متن سنسکریت همین کتیبه توضیح شده، ولی حصه اول نام ... نی بخت متاسفانه در هر دو متن سنسکریت و تخاری ناپدید است و کلمه نوینه (۲) متن سنسکریت مطابق است بانو = نی تخاری . و بعد از آن چندره بهو په (۳)

(۱) برای تفصیل رجوع برساله هفت کتیبه قدیم تألیف حبیبی طبع انجمن تاریخ کابل.

(2) Navima

(3) Chandra-Bhupa

سنسکریت عین ترجمه (ماه شاه) تخار یست که چندره = ماه و بهو په در سنسکریت شاه و سلطان با شد. و این ماه شاه ... نی بخت گو مل بغپور خود را در متن سنسکریت کلهو جنه پتره (۱) یعنی کوشان زاده خوانده و بدین و سیله مابقیای شهنزادگان کوشانی رادرین سرزمین در حدود قرن نهم میلادی می شناسیم (عکس ۱۹)

۲- کتیبه دوم وا دی تو چسی بدو زبان و رسم الخط عربی- تخاری است که بر دو پارچه سنگ از شیرتلا واقع وادی توجی وزیرستان به موزه پشاور آورده شده، و بر حصه بالای آن بخط بسیار ناپخته و مغلق بهم پیچیده کوفی عبارات عربی رادر چهار سطر بهم آمیخته نوشته اند، که خوانده نمیشود، و تنها کلمه الله در آن واضح است. (عکس نمبر ۲۰)

این کتیبه خلط اوا خر فرهنگ و رسم الخط یونانی رادر زمان بسط رسم الخط عربی درین سرزمین نشان میدهد و عیناً در طرز خط یونانی با کتیبه نمبر اول سابق الذ کوشیه است مانند کلمه بغپور که بالای حرف دوم سه نقطه دارد. و همچنین در کلمه کوشان شین و تون مانند رسم الخط عربی نقاط دارد، که شاید اثر فرهنگ عربی باشد. و نیز رسم الخط برخی کلمات مشترک آن با کتیبه اول مطابق است مانند: ماه-ویگت-اد-ستر-شاه-بو-ستر-انید-گومل-

درینجا من خوانش خود را بحروف لاتین (عکس نمبر ۲۰) آورده ام. اکنون ترجمه کتیبه تخاری (عکس نمبر ۲۰) را بدری بخوانید:

- ۱- از سال ۶۳۵ سلطنت
- ۲- در ماه اول (فروردین ماه)
- ۳- (روزهای) ورمزد و مهر (اول و شانزدهم)
- ۴- درینوقت کرد (ساخت) کوشان
- ۵- گومل بغپور بزرگ (ستاره)
- ۶- از خاندان گو (پهلوان) (گو) دودمان . شاه.
- ۷- بوسر ... خاقان +
- ۸- خیل - خان قزل
- ۹- ساهو سرای (سودا گرسرای)

۱۰- بو سترانید (به) فرمان

۱۱- ستر (اعلی) یا ستار *

تاریخ این کتیبه بنای سرای تجارتی سنه ۶۳۵ سلطنت باشد ،
که سه سال بعد از کتیبه سا بقالذکر اول نقر شده است . و این
سال مصادفت با ۳۹۴۱ سموت = ۸۶۵ م = ۲۵۱ قمری ماه
فروردین و روزهای ورمزد (اول) تارومهر (۱۶ ماه شمسی) .
۳- پارچه تخاری سنگ دوم که از همان کتیبه بالا شکسته و جدا
شده ولی حروف و سطح منقو رسنگ بسیار آسیب دیده و خوانش
آن دشوار است .

درین کتیبه هم در پنج سطر ارقام عدد X-I-E که همان سال
۶۳۵ خشون باشد با کلمات خشون-نید-کو-شا-اد-کرد. بنظر
می آید که تلفیق و تفسیر آن ممکن نشد (عکس نمبر ۲۱)

کتیبه‌های شماره دا- ناگری سنسکریت

ناگری (۱) رسم الخط قدیم و عمومی هنداست که تاکنون بحیث رسم خط ملی آنجا باقیست و منسوبست به نگر یعنی « خط شهری » که کلمه دیوه در آغاز نام آن در قرن ۱۸ اضافه شده و قدیم نیست و دیوه + ناگری بمعنی خط شهری خدایی باشد. که از خط قدیمی بر اهمی برآمده و تا قرن یازدهم میلادی در اکثر اراضی شمالی هند رواج و تعمیم یافته است .

درین رسم الخط ، خطوط عمودی نر ثینی و خطوط افقی بالایی را بط حروف اضافه شده، و ۳۴ حروف صحیح و ۱۴ حروف علت دارد، که قدیمترین کتیبه های آن در هند مربوط به قرن ۷-۸ م است .

اما رسم الخط دیگر بنام شماره دا(۲) نیز در قرن ۸ م بین هندو از کشمیر رایج و مقارن با زبان و رسم الخط ناگری سنسکریت بود، که با ناگری شباهت و نزدیکی داشت و گویند که از خط گوپته (۳) و شعبه غربی آن در قرن ۸ م پیمان آمده بود، و در ادبیات شمال غربی هند بکار میرفت ، و هر صوت و حرف نماینده آن ، نام جداگانه می هم داشت . (فن تحریر ۳۴۰)

دو کتیبه لغمان

در حدود سه میلی غربی مهتر لام (لمک) وادی لغمان ، نزدیک قریه شله تک حکومتی قرغهبی ، در دامنه کوهی سه کتیبه موجود است ، و طوریکه در مبحث کتیبه های آرامی شرح دادیم ، یکی ازان بزبان و رسم الخط آرامی است ، که منسوب به عصر اشوکا باشد .

در همین جادو کتیبه دیگر به خطی موجود است ، که اشکال حروف آن بزمانه پیش از خط ناگری از قرن اول تا دهم میلادی تعلق دارد، و خطوط واصله حروف در آن دیده نمیشود، و حتی برخی از حروف آن به کتیبه های غار متورا در هند شبیه است که در قرن اول میلادی باشد .

چون هر دو کتیبه در سال ۱۲۴۸ ش کشف و عکاسی شده، بنا برین تاکنون تحت نظر و تحلیل متخصصان قرار نگرفته و حل نشده است .

(1) Nagari
(3) Gupta

(2) Sarada

با احتمال نخستین ، سطر چهارم کتیبه نمره (۲۲) کلمات لمکان جتی (۱) دارد، که جتی در سنسکریت بمعنی مخلص و مرید و مطیع دینی (۲) است و این میرساند که کلمه لمکان (لغمان کنونی) هم تاریخی کهن دارد، و ممکن است تحلیل علمی این دو کتیبه، مطالبی را در تاریخ قدیم این سرزمین روشن سازد. (رجوع به عکس شماره ۲۲ ر ۲۳)

(1) Lemekan Jati

(۲) قاموس هندوستانی به انگلیسی از دکن فوربس .

کتیبه‌های شاره دا- ناگری سنسکریت

رسم الخط هندی شاره دا ودیوه ناگری قدیم در شمال غربی هند با هم آمیخت ، و اثر آن با روابط قوی کلتوری که بین مردم وادیهای شرقی و غربی دریای سند موجود بود ، تا قرن سوم هجری و دورهٔ اسلام می هم رسید . و مسکوکات برخی از کابلشاهان متأخر که بدست آمده نیز بر رسم الخط ناگری است و برخی کتیبه ها هم بخط ناگری موجود اند .

مهم ترین سنگ نبشتهٔ دو خطی و دوزبانه درسنه ۱۹۰۷ م ازوادی توجی بین ایدک و سپین وام بر لوحهٔ سنگی 24×12 انچ به موزهٔ پشاور آورده شد ، که بالای آن نوشتهٔ عربی نسخی و در پایین همان مطلب به سنسکریت و خط مخلوط شاره دا و ناگری در ۵ سطر موجود است (عکس ۲۴)

درین کتیبه سال ۳۲ سموت ماه کارتیکه بروز دوم نصف تاریک مساویست با جمعه ۷ ستمبر ۸۵۷ م = ۱۳ جمادی الاولی ۲۴۳ قمری . (۱)

نمونهٔ دوم این رسم الخط در بریکوت سوات درسنه ۱۸۹۷ م بر یک تختهٔ سنگی بدست آمده که اکنون در موزیم لاهور افتاده است که زبان آن سنسکریت و رسم الخط شاره دا است .

برین کتیبه نام جیه پاله دیوا (۲) دیده میشود که بقرار ذکر مورخان دورهٔ غزنوی دوبار با سبکتگین حرب کرد ، و از لغمان بطرف شرق پس رفت و درسنه ۹۹۱ م ۳۸۱ قمری لاهور را هم گرفت و بقول العتبی در اوایل سنه ۳۹۳ قمری خود را بسوخت و از جهان رفت (تاریخ یمینی ۱۵۹) وی در ادبیات در عصر غزنویان و فتوحات سلطان محمود شهرت دارد .

برین کتیبه نام او را چنین نوشته اند :
«درشاهی مهاراجه بزرگتر یین شاه از شاهان بزرگ و ملک بزرگ
شری جیه پاله دیوه »
(پتهانان سراولف کیرو ۱۱۲) (۳)

(1) Ancient Pakistan 1/130

(2) Jayapala-Deva

(3) The Pathans. P. 112. By Olaf Caroe, London, 1953

دو کتیبه دیگری که بزبان سنسکریت و رسم الخط دیوه ناگری از همان ویهند تاریخی (هند کنونی) کنار اتک درسنه ۱۸۳۶ م بوسیدند. برنس (۱) به موزیم ایشیا تکسوسائتی بنگال انتقال داده شده نیز درخور یادآور است و بر نسپ آنرا مربوط بقرون ۷-۸ م میدانند. کتیبه اول بربیک قطعه مرمر سپید در ۱۳ سطر است که برخی از آن سخت آسیب دیده و خوانده نمیشود و بنا برین ربط و تلفیق مطالب آن روشن نیست و فقط از هجوم مردم گوشت خوار نیرومند توروشکه (۳) ذکر می دارد که مراد همان هونان یفتلی باشد و هم نامی از شهری تیله- که بر همین (۴) بران دیده میشود.

کتیبه دیگر سنسکریت بر رسم الخط دیوه ناگری هم زیر یک بت شکسته ویهند در ۵ سطر است که اکثر سطح آن ساییده شده و بر آوردن مطلب آن مشکل است. (عکس ۲۵)

(کابل تالیف سر الکسندر برنس ۱۲۰ - لندن ۱۸۴۲ م) (۵)

(1) Burnes

(2) Prinsep

(3) Turushcas

(4) Seri Tillaka Brahmin

(5) Cabool. By Alexander Burnes. P. 120 London 1842

رسم الخط پهلوی و دین دبیره

نام پهلوی اصلا منسو بست به یازت (خراسان) که در کتیبه های هخامنشیان پرتوه (۱) ذکر شده. و چون اشکا نیان یکی از اقوام پارت (۲۴۷ ق، م، ۲۲۴ م) دولت بز رگی را از شمال ایران کنونی تا دامنه های همالیا تشکیل دادند، در اوایل رسم الخط ایشان یونانی و خرو شتمی بود. چنانچه بنیاد گزار خاندان اشکانی ارساس (۲) = ارشک = اشک بلخی که در حدود ۲۵۰ ق، م سکه زد، بر مسکوکات او که دروادی هلمند پیدا شده، رسم الخط یونانی و خرو شتمی هر دو دیده میشود (تاریخ افغانستان ۱۱۹۱) و بر مسکوکات مهر داد دوم پسر ازتبان (۷۶۱۲۴ ق، م) نیز رسم الخط یونانی مشهود است (کونو ۴۳) ولی در قرن اول مسیحی استعمال خط پهلوی با یونانی بر مسکوکات اشکانی و بعد از آن در اوایل عصر ساسانی آغاز شد (۳)

خط پهلوی که از آرامی برآمده بود، در دربارهای اشکانی و ساسانی از ۲۵۰ ق، م بعد تا ۶۵۱ م (۳۱ هـ) مدت نه صد سال دارای رسمیت بود، ولی پهلوی شمالی دربار اشکانی یا پهلوی جنوبی دربار ساسانی، در رسم الخط و لهجه تفاوتی داشت که رواج خط عربی آنرا از بین برد.

اگرچه در قسمت شرقی مجرای هلمند، زبان تخاری با رسم الخط یونانی در همین عصرها رواج داشت ولی در سرزمین غربی آن با وجود زردشتیان دروادی هریرود و سیستان، بودن زبان و رسم الخط پهلوی نیز مسلم است، و با زنگامیکه اثر دولت ساسانی تا مجاری سند رسید، نفوذ رسم الخط پهلوی نیز تا هند وسعت یافت، و مسکوکاتی رامی بینیم که در دوره ساسانی، بخط یونانی تخاری و پهلوی یاناگری و پهلوی درین قسمت شرقی فلات ضرب شده اند. (۴) و چون خسرو دوم ساسانی خراسان را از هفتالیان در حدود ۶۱۳ م بگرفت، وی بیادگار این فتح مسکو کی را که دارای هاله نور به دور چهره او بود ضرب کرد. و ما بر مسکوکات عصر هفتالی نیز

- (1) Parthva (2) Arsaces
(3) L'Iran Sous les Sassanides. P. 57
(4) Ariyana Antiqua. P 396/400

کلمات خراسان خوتاو، و تگین خراسان شاه، و خوره اپزوت و هپتل خوتاو و مرتان شاه را برسم الخط پهلوی می بینیم که در ربع اول قرن هفتم میلادی هنو ز ائریپهلوی را در زابلستان تادامنه های هندو کش ثابت میسازد و پیش ازایشان هم کیدار یان (کوشانیان کوچک) که در قرن چهارم میلادی بین هرات و دریای سند حکمرانی داشتند و در بلخ هم سکه زده اند، سه رسم الخط پهلوی - یونانی و برهمی را بر مسکوکات خود نوشته اند. مثلاً بریک سکه پیرو (۱) (حدود ۳۷۸ م) خط برهمی و پهلوی و بریک سکه ورهران (۲) تنها پهلوی (حدود ۴۰۰ م) و بریک سکه پیرو چ (۳) همین نام به پهلوی و بریک سکه بهاسه (۴) هم برهمی و پهلوی و نیز بر سکه یک ستر اپ نامعلوم شاپور سوم حروف پهلوی مبهمی دیده میشود (مجله سکه شناسی ۱۹۳۸ م ص ۳۹) (۵)

چنین بنظر می آید که با قطع سلطه ساسانیان در حدود ۴۰۰ م و اشغال این سرزمین از طرف هونان سپیدبفتلی، نفوذ خط پهلوی هم کمی یافته و بجای آن طوریکه در سنگ نوشته هادیده میشود، زبان تخاری و خط شکسته یونانی باقی مانده باشد. ولی همین هفتلیان که در غرب مجرای هلمند بوده اند با زهم خط پهلوی را چنانچه گفتیم بر مسکوکات خود نوشته اند.

باید خاطر نشان کرد که تا کنون هیچ کتیبه بی جز مسکوکات پهلوی در افغانستان بدست نیامده است که علت آن هم نفوذ طویل رسم الخط های آرامی - هندی - یونانی درین سرزمین باشد که توأم با سلطه سیاسی و حکمرانی بوده است، و ما می بینیم که اکثر کتیبه ها را شاهان و ارباب اقتدار می نوشتند، و چون این مردم با آداب و فرهنگ غیر پهلوی مانوس بوده اند، و سلطه سیاسی و مستقیم ساسانیان هم مدت کمی دوام کرده، بنابراین تا کنون سنگ نوشته پهلوی را درین دیار سراغ نداریم.

خط پهلوی که مانند آرامی از راست بچپ نوشته میشود، بسبب محدودیت ۲۵ شکل حروف و نداشتن اعراب و حروف مصوت

(1) Piro

(3) Piroch

(5) Numismatic Supplement

(2) Varahran

(4) Bhasa

1937-38, p 39

حرکتی ناقص بود، وهم يك شکل به چندین صوت خوانده میشد، و بسا کلمات آرامی از ا لسنه سا می نیز در آن بطور هزوارش دخیل شده بودند، بنابراین برای ضبط صحیح کلمات والفاظ کتاب دینی اوستا، رسم الخطی را که دارای اعراب بود، بنام «دین دبیره» در قرن ششم میلادی درست کردند، و کتاب اوستا را که درازمنه قدیم شاید بخطوط میخی آرامی و پهلوی نوشته میشد، برسم الخط دین دبیره نوشتند، که قدیمترین نسخه خطی مکشوف اوستا بهمین الفبا، اکنون در کونپهاگ دنمارک موجود است، که آنرا در سنه ۱۳۲۳ م نوشته اند.

(گاتها ۴۹) (۱)

چون پیروان کیش زردشت و مومنین بکتاب اوستا در قسمت غربی آریانه تاحلول اسلام بوده اند، و خط دین دبیره هم وسیله نگارش کتاب مقدس ایشان بود، بنابراین وجود رسم الخط اوستایی دین دبیره هم درین سرزمین، بعید نیست، که جمله (۴۴) حرف و نشانه های صوتی داشت، و بخوبی از عهد ضبط حرکات و اعراب کلمات برآمده میتوانست.

این رسم الخط از الفبا های آرامی - پارسی - پهلوی - یونانی که در محیط رواج اوستا سوا بقی داشت، ترتیب شده بود، و از راست بچپ نوشته میشد.

(شکل ۲۶)

(1) Poure Davoud, Holy Gathas 49. Bomby 1927

دوره سه رسم الخط

دوره اخیر رسم الخط مقارن ظهور اسلام را از روی اسناد مکشوفه زمان رواج سه خط گوئیم. زیرا در سه قرن اول اسلامی آثار و علائم سه خط رادر قسمت شرقی آریانه می بینیم، که یکی یونانی شکسته و دوم شماره دانا و ناگری مخلوط و سوم خط عربی ابتدایی نازیبا می باشد.

از سوابق و نوشته های یونانی و شماره داناگری در مباحث گذشتہ ما بابت اختصار صحبت کردیم، این دوره سه رسم الخط تا فتوح یعقوب لیث صفاری و سبکتگین و نهایت قرن سوم هجری دوام کرد، و بعد از آنکه کابل شاهان به ویمند و سوات پس نشستند، و شهنشاهان اخیر کوشانی هم در گردیز و گومل و زیرستان به سلطه غزنویان خاضع و مسلمان شدند، لهجه تخاری با رسم الخط یونانی و آثار زبان سنسکریت با رسم الخط شماره داناگری نیز جای خود را رسماً به خط و زبان عربی و دری گذاشت.

جای تعجب است: که در نیمه قرن سوم هجری هنگامیکه یعقوب لیث صفاری از زرتیج برخاست و زبان آنجا بشهادت تاریخ سیستان پارسی بود (ص ۲۰۹) و این پارسی برای ما آنفون هم روشن و مفهوم است، در کوهساران و زیرستان لهجه تخاری باحالتی که در کتیبه ها مشهود است موجود بود. و صدسال بعد در عصر سلطان محمود بکلی مفقود و نابود گردید، و جای آنرا دری فصیح در پارسا ما نیا ن و زبان دقیقی و رو دکسی گرفت، و اثری از لهجه شرقی تخاری و رسم الخط آن نماند!

بهر صورت رسم الخط های هندی - یونانی - پهلوی جای خود را بر رسم الخط عربی ماند، که دکتور اسرائیل و لفسون در تاریخ لغات سامی آنرا ماخوذ از خط نبطی متأخر داند و قدیمترین کتیبه این خط در جبل دروز حران (شام) بر سنگی بالای دروازه کلیسای یزبان عربی و یونانی موجود است، که در سنه ۵۶۸ م نوشته اند. و لی در دوره اسلامی لوحه قبر یکی از حجاج زیان عبدالله بن جبر در سنه ۳۱ ه (موزه مصر شکل ۲۷) و نوشته صخره بیست المقدس ۷۲ ه قد یمتر بن

سنگ نوشته های همین خط عربی است. (۱) (تاریخ اللغات السامیه ۲۰۱) در شمال و غرب افغانستان نفوذ خط عربی از قرن اول اسلامی ظاهر است. بدین معنی که اکثر حکمرانان عربی در بلخ و مرو و هرات و زرنج به همین رسم الخط سکه زده اند، که از جمله در کرمان درسنه ۹۰ هـ و در مرو درسنه ۹۰ هـ و در بلخ درسنه ۱۱۷ و ۱۳۲ هـ و ۱۸۲ هـ و ۱۸۵ و ۱۸۷ و در هرات در سنه ۱۹۳ و ۲۰۶ در زرنج سیستان در ۱۸۶ هـ سکه زده شده، که اکثر آن در موزه کابل و برتانیه و غیره موجودند و ظاهر یان پوشنگی هم در نساپور در حدود ۲۰۵ تا ۲۴۰ سکه های عربی دارند و یعقوب لیث صفاری در حدود ۲۵۰ هـ و امیر ابو نصر احمد بن محمد فریغونی جوزجان در حدود ۳۹۰ هـ و داود بن الیاس از آل بانیجور تخارستان درسنه ۲۳۲ هـ و مکتوم بن حرب امیر اندراب در حدود ۳۵۹ هـ و امیر البتگین در غزنه در سال ۳۵۹ هـ و امیر سبکتگین در پروان در حدود ۳۶۶ هـ به همین رسم الخط عربی (نسخی یا کوفی) سکه زده اند.

ولی در قسمت شرقی آریانه نفوذ خط عربی ازدو کتیبه مکشوفه (نمبر ۲۰ و ۲۴) سالهای ۲۴۳ و ۲۵۱ هجری که از وادی توچی بدست آمده اند نمایان است. اگرچه فتوح عربی در وادی هلمند و ارغنداب و دریای کابل در قرن نخستین اسلامی تکمیل شده بود، زبا این پیروزیهای سیاسی عرب، دین اسلام و رسم الخط قرآن نیز بدینجا رسیده بود ولی نفوذ آن در کوهساران شرقی افغانستان خیلی

(۱) این کتیبه هارا از نمونه های اقدم خط کوفی دانسته اند، ولی در همین عصر مقارن با کوفی، رسم خط نسخی عربی هم رواج داشت، چنانچه یک نامه شخصی که در مصر درسنه ۴۰ هـ نوشته شده، و دو ورق را هدای مصری (پاسپورت) سال ۱۳۲ هـ بدین رسم الخط است (فن تحریر از محمد اسحاق صدیقی ۲۰۹ طبع علی گره ۱۹۶۲) از کتیبه های مکشوفه و سکه کات شرقی فلات ایران بر می آید، که اثر هر دو خط عربی نسخی و کوفی در قرن اول هجری بدین سرزمین رسیده بود، و دو نمونه شکل ۲۴ مربوط به عصریست که هنوز اصطلاح کوفی و نسخی نبود.

بعد تر مینماید . زیرا ما در کتیبه مکشوفه از مسجد بمپور حوالی کراچی (غالبادیل تاریخی) که در سنه ۱۰۷ هجری ۷۲۵ م به امر مروان بن محمد مولی امیر المو منین از طرف علی بن موسی نوشته شده و ۱۸ سال بعد از فتح محمد بن قاسم سپه سالار اموی دران بلا داشت، می بینیم که رسم الخط آن زیبا و مهذب متمایل بکو فیست (تاریخ افغانستان بعد از اسلام ۷۱۲۱) و این سخن بر توضیح کلتور و رسم الخط عربی درانجا دلالت دارد (عکس نمبر ۲۸)

ولی خطوط هردو کتیبه مکشوفه وادی توجی مربوط اواسط قرن سوم هجری آنقدر ناپخته و ابتدایی است که ناآشنایی کامل خط و آغاز خوانش و خط نویسی نسخی عربی را درانجا میرساند.

چون ازین دو کتیبه تنها یکی یادو متن عربی و سنسکریت خود خواناست ، مامضمون آنرا که در ۹ سطر و ۴۲ کلمه است باعکس آن (نمبر ۲۴) آورده ایم و مضمون عربی آن چنین است (۲۴۳ هـ)

«هذا ما امرعقد هذالتلاح حی بن عمار تقبل الله منه صالح عمله و غفرله سوء عمله . قد کتب یوم الجمعة لثلاثة عشرة خلون من جمادی الاولى . سنه ثلثة و اربعین و مائتین . صلی الله علی محمد و آل محمد الطاهر (ین) .»

ترجمه متن سنسکریت این کتیبه در شرح نوشته های سنسکریت داده شد. چون خط مخلوط شماره داناگری درین دوره سه رسم الخط رواج داشت ، مانمونه حروف آنرا درینجا از مجله پاکستان قدیم نقل میکنیم ، و در حقیقت بتا ریخ خاک پبستونستان کنونی ربط دارد ، که ساحه شرقی آریانه باشد . (شکل ۲۹)

خط سفدی

در تاریخ آریانا ی کهن - مخصوصاً سرزمین های شمالی آن - خط سفدی نیز جای دارد، که مرکز سفدیانه شهر سمرقند بود، و زبان سفدی هم یکی از زبانهای آریایی آسیای میانه است، که با بعضی السنه مروجه این سر زمین نزدیکی ها دارد .

زبان و خط سفدی بافتوح اسلامی و رواج خط عربی متروك گردید، ولی نویسندگان دوره اسلامی آنرا می شناختند، چنانچه بوریحان بیرونی در آثار الباقیه و کتا بالتفهیم (۱) نامهای شهر سفدی را ضبط کرده، برخی فر هنگ نویسندگان هم زبان سفدی را یکی از السنه متروك نوشته اند .

میان اوراقی که در آغاز قرن بیستم در ترکستان چین کشف شد، اسناد متعددی نیز به زبان ناشناخته وجود داشت، که به خطوط مختلف نوشته شده بود . یک سنگ نوشته سه زبانی نیز، به ترکی باستان و چینی و یک زبان دیگر در ویرانه های قره بلغسون (مغولستان شمالی) بدست آمده بود، که بعد معلوم شد، زبان سومی همانست که در بعضی اوراق مکشوف در ترکستان چین نیز کار گرفته است .

در حدود سال ۱۹۳۱م در ویرانه های قلعه یی بر کوه مغ (در پنج کنت ۱۲۰ کیلو متری سمرقند) مجموعه یی از نوشته ها که روی چرم و کاغذ چینی و چوب بود بدست آمد، که در آن نام «دیواشتیج» شاه سفد و سمرقند نوشته شده و ذکر این شاه در منابع عربی نیز هست که در مقابل هجوم تازیان پایدار میگرد .

این اسناد بزبان و خط سفدیست که سکه های یی هم بدان خط یافته اند و در برخی از متون سفدی قطعات ادبی زیبا بازمانده، مانند قطعاتی از داستان رستم و قسمت هایی از کتاب کلیله و دمنه بزبان سفدی .

از جمله این متون نوشته ییست از کوه مغ (شکل ۳۰) در نه سطر که ترجمه آن چنین است :

(۱) آثار، ص ۷۰ - التفهیم ۲۳۰

۱- خداوند پنج ۲- دیوا شتیچ را ۳- هشت سال است ۴- ماه
نیسان ۵- روز خوز روز ۶- وگرفت اغو شمريك ۷- از فرماندار ۸- اوت
۹- پوست ونیز واریاك (۱).

این خط سعدي از يك شیوۀ تحریری خط آرا می مشتق است ،
ونیز احتمال می توان داد ، که اصل خط مزبور ، خط پهلوی کهن
باشد. در خط سعدي نیز مانند پهلوی برای مصو تهای کوتاه ، نشانه
خاصی وجود ندارد ، تنها سه حرف برای واكهای مصوت (فونیم) بلند
هست (۱- و - ی) . (۲)

مادر شکل سوم پیدایش خطوط نشان داده ایم، که چگونه الفبای
آرامی منبع خطوط دیگر بوده است اکنون در (شکل ۳۱) که مقتبس از
تاریخ زبان فارسی است ، اختلاف اشکال حروف رادر خطوط مختلف
متفرع از آرا می ملا حظہ فرمایید .

(۱) یعنی : پادشاه سر زمین پنج دیوا شتیچ در سال هشتم فرمانروایی
خود ، در ماه نیسان ویازد همین روز ...
درسطور دیگر اغو شمريك واوت را اسم خاص شمرده اند ، و
واریاك رایکنوع پوست برداخته .

(۲) دکتر پرویز نائل خانلری در تاریخ زبان فارسی ار ۲۷۵ تا ۲۹۴
طبع تهران ۱۳۴۸

۲

خط و کتاب دورہ اسلامی

سوابق کتاب نویسی

مردمان قدیم پیش از اختراع کاغذ که در سنه ۱۰۵ م در چین روی داده، خطوط خود را بر مواطبیعی مستعد نگارش مانند الواح سنگ و الواح زر و سیم و بر گها و پوستهای درختان و الواح گلی بخته و استخوانهای حیوانات و صخره های کوهی و دیوار های ابنیه بر مواد آهکی و گچی و چرمهای حیوانات می نوشتند و قدیمترین نوشته خط چینی مربوط بدوره شاهانین (۱) است که در قرن ۱۲ ق - م باشد ، و بعد ازان اختراع قلم مو مطابق سنت های چینی در عصر منگ - لین (۲) پادشاه سازنده دیوار چین بوده ، که در حدود ۲۱۰ ق - م مرده است . (۳)

مرکز دوم مدنیت قدیم وادی نیل مصر است ، که دران هم آثار خط و کتاب نویسی قدیم انسانی بدست آمده و کهن ترین لفاظی بردی آن متعلق بسال ۲۴۰۰ ق . م و خط هیر و غلیفی است که آنرا باقلم Calamus تراشیده از ساقه پردر حدود قرن سوم ق . م می نوشتند ، و سیاهی را از زغال آمیخته با آب و صمغ می ساختند ، و برا وراق بردی کتابت میکردند . و همچنین در بقایای مدنیت آشور و بابل ، الواح گلی نوشته شد . مربوط ۲۵۰۰ تا ۲۰۰۰ ق . م بدست آمده ، و بیست و دو هزار لوحه مکتوبه گلی از کتابخانه آشور - بانپال (۴) متعلق به قرن هفتم ق . م است . و آثار مکتوبه اوراق بردی (پاپیروس) یونان قدیم هم به قرن چهارم ق . م میرسند ، و نخستین اختراع کاغذ بوسیله تسای - لون (۵) چینی در سنه ۱۰۵ م بود . است . (۶)

در هند و ایران و سغد شمال افغانستان ، نیز آثار نوشته های قدیم قبل و بعد از میلاد فراوان یافته شده ، و در افغانستان نیز سنت کتابت بوده است ، و مانمو نه های کتیبه نویسی قدیم رادر فصول سابق نشان دادیم ، و اینک دلایلی که وجود کتاب رادر ازمنه قدیم

(1) Yin

(2) Meng-L'ien.

(۳) مجله هنر و مردم طبع تهران شماره ۳۸ - آذر ماه ۱۳۴۴

(4) Ashur Banipal.

(5) Tsai-Lun.

(۶) سوندال در تاریخ کتاب ، ترجمه عربی ۴ تا ۳۳ طبع

قاهره ۱۹۵۸ م

در افغانستان و کشور های مجاور آن نشان میدهد:
 بریک مجسمه او زها ریس نیتی در موزه واتیکان روم ، مطالبی نوشته
 است نه داریوشی پادشاه هخامنشی این شخص را بمصر فرستاد ، تا به
 کتابخانه ها کتاب بدهد ، و جوانان را بدانش داخل کند. (۱)
 کتز یاس (۲) که ۱۷ سال (۴۱۵-۳۹۸ ق م) طبیب دربار پارس
 بود در پرسیکا (۳) گوید:
 که وی کتاب خود را از روی دفترهای چرمی کتابخانه شاهی (۴)
 ترتیب داده است .
 در کتاب اردا ویراف نامه (۵) تا لیف (حدود قرن ۳ = قرن ۹م)
 میگوید :

« اوستا وزند بر پوست های گواراسته و به آب زرین نوشته بود .
 که اسکندر رومی پتیاره بد بخت بیدین بد کردار آنرا بر آورد و
 بسوخت » (۶)

قراریکه در نامه تنسر (۷) (ص ۱۱) و مروج الذهب و کتاب التنبیه
 والا شراف مسعودی و تاریخ طبری آمده : این اوستای زرین خط بر
 دوازده هزار پوست گاو نگار شده یافته بود ، که فردوسی ۱۲۰۰ فصل
 نوشته بر الواح زرین گوید . (۸) و ابو منصور ثعالبی (حدود ۴۱۰ ه
 ۱۰۱۹ م) مینویسد : که گشتا سپ در بلخ بود و زردشت کتابی با و
 آورد ، که آنرا بر پوست دوازده هزار گاو نوشتند ، و هر کلمه را در
 پوست کنده ، قشری را از طلا در آن قرار دادند. (۹)

حمزه بن حسن اصفهانی (۳۵۰ ه ۹۶۰ م) در ایام ملوک اشکانی بعد از
 اسکندر هفتاد کتاب را ذکر میکند ، که در علوم نجوم و طب و فلسفه و

(۱) مجله هنر ۴۴ ، خرداد ماه ۱۳۴۵ ش.

(2) Ctesias

(3) Persica

(4) Basilikai-Difterai

پور داود - یسنا ۸۱

(5) Arda Viraf Namah

(۶) ارداویرافنامه ۲۲ د کتیر رحیم عقیفی - تهران ۱۳۴۲ ش.

(7) Tansar's Epistle.

(۸) پور داود ، گاتها ۵۰

(۹) ترجمه فا رسی غرر اخبار ملوک الفرس و سیر هم از محمود د

هدایت ۱۱۹ طبع تهران ۱۳۲۹ ش

حراثت (آشاورزی) بیونسی و قبطی ترجمه شده بود (۱) و هم
ری از نشف پنجاه عدل لتبی سه بر پوستها (جلود) نوشته شده بود
درسنه (۲۵۰ هـ) خبر میدهد، که در داخل شهر جی از بنای قدیم سارویه
بدست آمد، و خط انرا مردم قبلا ندیده بودند و نمی دانستند که
درچه هنگام این کتابها رادرانجا گذاشته اند (۲) و لی این ندیم
گوید :

که ابوالفضل بن عمید برخی ازین کتابها رادر سنه ۳۴۰ و اندی
به بغداد فرستاد و من بچشم خود دیدم و چندی ازان پیش شیخ ما
ابوسلیمان اندرین وقت (۳۵۰ هـ) باقی بود . (۳)

هموی بحواله کتاب اختلاف الزیجه مترجم ابو معشر منجم بلخی
(حدود ۲۵۰ هـ ۸۶۳ م) مینویسد : شاهان (فلات ایران) بصیانت عنوم
و بقای آن توجهی تمام داشتند و بغرض نگهداری کتب از حوادث
جوی و زمینی ، اوراق پوست درخت خدنک که آنرا توز گفتند ، برای
نوشتن کتب برگزیدند، که از تعفن و پوسیدگی محفوظ باشند، و در
مقابل حوادث پایداری و پابندگی دارند .

چنانچه همین وسیله نویسندگی رادر هند و چین و ممالک مجاور دیگر
هم تقلید کردند (۴) . و محمد بن عبدوس جهشیاری گوید : که مردم
فارس پرچم ، ورق (پوست نازک) نوشتندی و گفتندی که کتابها
خود را بر چیزی که در بلاد ما پیسندانی شود نمی نویسیم . (۵)

کتابها یی که زردشتیان در علم نجوم و طب و طبایع بفارسی (قدیم)
داشتند و یکی ازان کتابی بنام کشتج بود، بعد از آنکه بامر سکندر بزبان
رومی و قبطی ترجمه کردند سوختانده شدند . ولی برخی ازان
کتب از ترس این فعل سکندر ، به هند و چین فرستاده شده بودند و
نجات یافتند . (۶) و ابن ندیم از تاریخ اسحاق راهب نقل مینماید
که یکی از ملوک اسکندر یه شخصی را گماشت که این کتابهای علمی را باز

(۱) تاریخ سنی ملوک الارض والانبیاء ۳۰ طبع برلین ۱۳۴۰ ق

(۲) همین کتاب ۱۲۷

(۳) الفهرست ۳۳۶

(۴) سنی ملوک ۱۲۷ و الفهرست ۳۳۴

(۵) کتاب الوزراء و الکتاب ۱۳۸ قاهره ۱۹۳۸ م

(۶) الفهرست ۳۳۳ به نقل از کتاب التهمطان تالیف ابو سهل

بز نوبخت .

فراهم سازد . وی پنجاه و چهار هزار و صد و بیست و نلب جمع کرد و گفت .
هنوز هم کتابهای سند و هند و چین و کرکان و ارمن و غیره باقی مانده
است . (۱)

این روایاتی بود دربارهٔ وجود کتاب دوازمنهٔ بلستانی در سرزمین
سرزمین ها ، به ازانجمله داستان اوستا و احراق آن با هر سکنده او نظری
علمی (بقول گیرشمن) (۲) متزلزل است . ولی اگر آنرا جعلی و الحاق
هم بدانیم ، بازهم مفکورهٔ ایجا د کتاب رادر ازمنهٔ قدیم آ شکله
می سازد ، که برخی از اسناد مثبت تاریخی نیز موید آنست : مانند
اسناد دورهٔ پارتیهای آریایی بلخی نژاد که خراسانیان اصیلی بودند
(۲۵۰ - ۷۶ ق م) و این اسناد تحریری بر چرم گاو و الواح سفلی
رنگین لعاب دار در نساو او رمان ، بزبان پارتی یعنی پهلوی شمه لسی
بدست آمده (۳) و بصورت واضح علمی وجود کتاب رادر خراسان
قدیم ثابت میسازد و ما میدانیم که بعد از اسکندر نخستین پادشاه
اوستا بفرمان ولختش (۴) یا بلاش اول اشکانی پارتی (۵۱ - ۷۸ م)
فراهم آورده شد . (۵) چون این نژاد دورهٔ اشکانیان را بر چرمهای
گاو در نساو خراسان قدیم یا فته اند ، پس داستان موخان عرب - که
اوستا بر چرم گاو نوشته شده بود این فکر را تایید میکند ، که اوستا
فراهم آوردهٔ عصر بلاش اول را نیز بر چرم گاو نوشته باشند .
دربارهٔ وجود کتاب دودور و های قبلی از اسلام ، در سرزمین خراسان
دلیل بسیار محکم تاریخی اینست : که در عصر امویان و عباسیان صدها
جلد کتاب را از پهلوی و لسنهٔ هنلی بفریبی ترجمه کرده اند ، و اکثر
این کتابها به خراسان و یا کتب خانهای خراسان تعلق داشته
است .

مثلا ابن ندیم دربارهٔ احوال سمنیه (بودائیان) و پیشوای ایشان
بودا سف از کتابی نقل نماید که آنرا یکنفر خراسانی نوشته
بود . (۶)

(۱) الفهرست ۳۳۴

(۲) Ghirshman ایران از آغاز تا اسلام ۲۷۲ ترجمهٔ دکتر معین - تهران

۱۳۳۶ ش .

(۴) Vologeses

(۳) اشکانیان ، م دیاکونو

(۵) پورداود - گاتها ۵۱ بحوالهٔ دینکرت .

(۶) الفهرست ۴۸۴

در سنه ۲۰۷ هـ ۸۸۳ م راجه مهر وک کشمیر و پنجاب به حاکم منصوره امیر عبدالله نوشت که شخصی را بحضور م فرست که بزبان هندی احکام اسلامی را بما آموخته بتواند. وی یک مرد هوشیار و شاعر مسلمان خراسان را که چند زبان هندوستان دانستی پدر با ر راجه فرستاد و بخوا هسش ا و قرآن عظیم را بزبان هندی ترجمه کرد. (۱)

دردربار کابلشاهان نیز تا لیف کتاب رواج داشت ، چنانچه بقول البیرونی یکی از علمای دربار کابلشاه اخیر اند پاله بن جیه پاله که او گره پوت نامداشت و مودب شاه بود ، کتابی را در علوم نجوم بنام شکفت پرت تالیف کرده بود (۲) . همین البیرونی می نویسد : که نسب نامه کابلشاهان که قرنها برین جا حکمرانده اند ، بر دیبایی نوشته شده و در قلعه نغر کوت محفوظ بود ، و من میخواستم آنرا ببینم ، ولی بنا بر علی موفق نشدم . (۳)

از کتابهای قدیمی که درین سر زمین خیر داریم کتابی بود نزد خیزر بن کاوس مشهور به افشین یکی از نجیب زادگان اسرو شنه ماوراء النهر قاید معروف لشکر ی عصر معتصم عباسی (۲۱۸-۲۲۷ هـ = ۸۳۳ - ۸۴۱ م) که در دربار بغداد قدرت و نفوذ فراوان یافته بود و عاقبت هدف دسایس درباری و رقابت رجال آن عصر گردید و به تهمت پیدینی و زندقه محاکمه شد و او را در شعبان (۲۲۶ هـ = ۸۴۰ م) بکشتند و جسدش را سو زانیدند و بدجله افکندند .

در انای استنطاق و محاکمه ، یکی از علل اتهام او کتابی مذهب و مرصع گوهر نشان بود ، که در خانواده او از اجدادش باقی مانده بود و خواندن آنرا دلیل کفر و بی دینی او شمردند و حکم بقتل او دادند و طبری که صورت محاکمه و سوالهای هیئت محاکمه را به تفصیل آورده ،

(۱) عجایب الهند از بزرگ بن شهریار حدود ۳۰۰ هـ ۹۱۲ م طبع لیدن

(۲) کتاب الهند ۱۰۵

(۳) کتاب الهند ۳۴۹

در باره این کتاب گوید: محمد بن عبدالمک زیات وزیر که رئیس این هیئت استنطاق بود از پرسید: این کتاب یکه به طلا و جواهر و دیبا آراسته بی و حاوی کفر بخداست چیست؟ افشین جواب داد: این کتاب از پدر بمن میراث مانده و در آن برخی از ادبیات عجم ضبط گردیده است که من فقط از بهره ادبی آن تمتع می برم و غیر از آن بکلمات کفریه آن عرضی ندارم چون در سابق آراسته و پیراسته بود، حاجتی بدفع پیراستگی های آن نداشتم و برحالت سابق آنرا ماندم، مانند کتاب کلبله و دمنه و کتاب مزدک که درخانه تست و این دلیل خروج من از اسلام نیست (۱).

طبری گوید که در کتابخانه افشین کتابهای فراوان یافتند، که در آن کتاب مجوسی و پسا کتب دینی بود که وی داشت. این کتاب آراسته و پیراسته را در ادبیات دری «دترافشین» یا «گوهر افشین» گفته اند. مختاری غزنوی (حدود ۵۰۰ م ۱۱۰۶) گوید: گردیدی هنر بذله پرگوهر تو

گوهر دفتر خود بر فشاندی افشین (۲)

از آثار بسیار مستند نمونه قدیم کتاب در افغانستان، اوراق پوست درخت کتایبست که در بامیان در سنه ۱۹۳۰ م در حصص شرقی هیکل ۳۵ متری بود از طرف موسیو ها کن کشف شد و موسیو سیلون لوی آنرا در شماره مارچ ۱۹۳۲ م ژورنال از یاتیک نشر داد و آنرا رسم الخط عصر کوشانی قرن ۳-۴ و نوشته های عصر گوپتا قرن ۷-۸ م و برخی بخط ختنی شمرد، که زبان آن سنسکریت است و نوشته قدیمترین آن بقرن سوم تعلق دارد، که تا قرن ۸ م میرسد، و بعقیده موسیو سیلون لوی در کتابخانه این معبد قدیم بودایی این کتابهای پوست درخت موجود بود، که آنرا در خود بامیان نوشته و یا از کتابخانه های دیگر باین کتابخانه نقل داده باشند و برخی از این نوشته ها قطعات کوچک رساله های «ابوی دهر مه» متعلق به مذهب

(۱) طبری ۱۰ ره ۳۶۵

(۲) دیوان مختاری ۴۳۷ طبع جلال همایی - تهران ۱۳۴۱ ش

بزرگ بودایی (۱) است که مانند آن از گلکته هم بدست آمده است. ولی در بین این پارچه های کتب خطی برخی از صفحات کتاب وینایا (۲) نیز موجود است که بمنهبت کوچک بودایی (۳) تعلق دارد برسم الخط گوپتا (۴) و سنسکریت باشد، و چون از کتاب وینایا تنها ترجمه چینی باقی مانده و اصل سنسکریت آن در بین نیست، بنابراین کشف این پارچه های سنسکریت ازین کتاب خیلی اهمیت دارد، و اینک ما نمونه های خط این کتب قدیمه کتابخانه بامیان را در جنطلی آوریم (عکس ۳۳) که اصل آن در موزه کابل موجود است.

در ماه حوت ۱۳۴۸ش هیئت باستان شناسی افغانی ضمن حفريات تپه شترهده (مرکز هنر گندهارا) در ننگرهار شرقی افغانستان، در مجموعه ستوپه های قدیم بودایی مجسمه بودایی را یافت که سر آن شکسته است. بر پشت این مجسمه يك مجموعه کوچک خمیژد مانندی از پوست خرمای بهم پیچیده دیده میشود، که باز کردن آن از همدیگر و کشف محتویات آن به توجه دقیق علمی نیازمند است و احتمال میرود نوشته یی در بین آن باشد.

-
- (1) Maha-Yana
 - (2) Vinaya
 - (3) Hina Yana
 - (4) Gupta

خط و کتاب در عصر اسلامی

سنت کتاب نویسی و تاسیس کتابخانه ، از ادوار قبل اسلام به عصر بعد از فتوح اسلامی نیز انتقال کرد، و از وجود کتابخانه - های بزرگ ازین وقت خبر هایی داریم . مثلا ابن طیفور احمد بن طاهر که از سلالة ملوک خراسان بود (۲۰۴-۲۸۰ هـ = ۸۱۹-۸۹۳ م) یکی از مولفان قدیم خراسان بشمار میرود ، که ابن ندیم ۴۸ تالیف او را ذکر کرده است (۱) وی در تاریخ بغداد روایت میکند : که عتابی شاعر معروف دوره عباسی (متوفا ۲۰۸ هـ ۸۲۳ م) گفت : که برای نقل گرفتن کتب عجم در خزانه کتب مرو بودم و این خزانه از عصر یزد گرد تاکنون قایمست و در کتب عجم معانی موجود است . لغت از ما و معانی از یشانست (۲)

عتابی سه بار به بلاد عجم سفر کرد و کتب خزانه مرو و نشا پور را بخواند و در تالیفات خود از آن کتب سود برد ، و پدر بار عبدالله بن طاهر پوشنگی پرورده شده (۳) و این خبر بخوبی میرساند که کتابخانه های بلاد خراسان بوجود کتب فراوان قدیم غنی تر بوده اند.

در آغاز ورود اسلام (قرن هفتم میلادی) مردم ولایات شمالی و شرقی افغانستان بشمول بامیان-کاپیسا-کابل-لغمان-ننگرهار-گندهارا تا تکسیلادین بود ایی داشته و کتب دو مذهب کبیر و صغیر بود ایی رواج داشت و هنگامیکه هیون-تسنگ در سال ۶۳۰ م این ولایات را می دید ، وی از شش سلسله کتب دینی ذکر میکند ، که اگر کسی همین شش دوره کتب را میخواند آنوقت بمرتبه بلندتر علمی میرسید که برای سواری خود فیلی با بدرقه ایی (۴) همراه داشت و محفلی را برای مباحثه تشکیل داده میتوانست (۵)

(۱) الفهرست ۱۴۶

(۲) ضحی الاسلام ار ۱۸۰ بحواله تاریخ بغداد ابن

طیفور ۷ ر ۱۵۷

(۳) برو کلن در تاریخ ادبیات عرب ۲ ر ۳۶ .

(4) Surrounding Escort

(5) Si-Yu-Ki 2/137 Calcutta 1958

پس مطابق بهمین روایات عربی و چینی میگوئیم : که سنت کتاب نویسی و کتابخانه در افغانستان غربی و شرقی از ازمئه قبل الاسلام بعصر اسلامی انتقال کرده بود و از کتب قدیمی که در خراسان تالیف شد، یکی اخبار ماوراءالنهر است که مؤلف آن خراسانی بود و هم ابن ندیم کتاب اخبار خراسان قدیم را بخط مرد خراسانی دیده بود . و وی از کتاب دیگری که در شرح ملل و ادیان هند تالیف شده و نسخه آنرا در محرم ۲۴۹ هـ نوشته بودند خبر میدهد و گوید : که یحیی بن خالد برمکی بلخی شخصی را برای آوردن عقاقیر بهند فرستاد و ضمناً مرداد : که درباره ادیان هند هم اطلاعاتی فراهم آورد و این مرد همین کتابرا نوشت . (۱)

چنانچه گفتیم در آغاز قرن هفتم در افغانستان رسم الخط های یونانی - شره دانا گری - براهمی و پهلوی مروج بود، ولی با آغاز فتوح اسلامی (نصف اخیر قرن هفتم) رسم الخط عربی که قرآن به آن نوشته میشد ، از طرف غرب به خراسان رسید و به مرور سه قرن تمام رسم الخط های سابقه و ادیان قدیم ، جای خود را بدین اسلام و خط عربی گذاشتند .

رسم الخط عربی:

مادر شکل ۷ نشان دادیم ، که خط عربی مأخوذ از خط نبطی متاخر و از ریشه آرامی است که در قرن پنجم رواج داشت و نمونه قدیمتر این خط بر لوحه بنای کلیسایی در مخروبه زبد بین قنسرین و در یای فرات یافته شده، که تاریخ آن ۵۱۱ م باشد . و بزبان یونانی و سریانی نیز نامهای بانیان کلیسا نوشته شده است (شکل ۳۳) و در آغاز آن کلمه (الاله) عربی و نامهای شرحو - سعدو - سترو - شریحو دیده میشود .

اما خط بسیار شبیه به عربی در حران شمالی جبل دروز شام بر سنگی بالای درب کلیسا بزبان یونانی و عربی موجود است ، که تاریخ آن سنه ۵۶۸ م است (شکل ۳۴) و خوانشی آن چنین است : واناشر حیل بن ظلمو (ظالم) بنیت ذالمطول سنت (سنه) ۴۶۳ بعد مفسد خیر بعم (بعام) ، این نوشته نزدیکترین خطی است به

خطوط عربی قرن اول هجری (۱) و روشن میسازد که خط عربی پنجاه سال پیش از هجرت چگو نه بوده است .

چون کتیبه قدیمتری بدست نبطی متأخر و شبیه به عربی بر مدفن امری القیس بن عمرو ملک حیره در شماره در سنه ۳۲۸ م نوشته شده ، بنا برین مستشرقان ، زمان پیدایش خط عربی قدیم را بین سال ۲۲۸ و ۵۱۱ در قرن چهارم و پنجم میلادی در شبه جزیره طور سینا میدانند . (۲)

در عصر نبوی خط عربی با همان سادگی ابتدائی خود باقی بود ، که نمونه های کمین تر عصر اسلامی آن در فرامین حضور پیامبر بنام ملوک موجود است و از آن جمله نامه مبارک نبویست بنام نجاشی ملک حبشه که دم دنلوب مستشرق سکا تلندی اصل آنرا یافته و در مجله آسیایی شاهی انگلستان (جنوری ۱۹۴۰ م) نشر داد (شکل ۳۵) نامه مبارک دوم به مقوقس عظیم قبط است که در کلیسای احمیم سعید مصر بدست آمده و در مجله الهلال قاهره در ۱۹۰۴ م طبع شده (شکل ۳۶) - سوم نامه آنحضرت است به متذربین ساوی (شکل ۳۷) که از دمشق بدست آمده و در مجله مستشرقین آلمان ZDMG جلد ۱۷ سال ۱۸۶۳ انتشار یافته (۳) و علاوه از این دو کتیبه عربی در جنوب کوه سلح مدینه موجود است که بهمین نوع خط «انسا علی بن ابوطالب» و نامهای پیامبر و ابو بکر و عمر نوشته شده و هم کتیبه یی از حضرت عمر در آنجا دیده میشود (۴) از نوشته های عصر نبوی قرآنی بود بخط حضرت علی ، که برخی از اوراق آن ضایع گشته و تا حدود قرن چهارم هجری در خاندان امام حسن باقی بود و خود این ندیم آنرا نزد ابویعلی حمزه حسنی دیده بود (۵) قدیمترین نوشته سنگی عربی که تا کنون بدست آمده ، لوحه سنگ مزاریست در موزه قاهره ، که در سنه ۳۱ هـ ۶۵۱ م نقر شده ، و خط آن هم همان نسخی میز و ج به کوفی نامزین است (شکل ۳۸) که آنرا چنین خوانده اند :

-
- (۱) تاریخ اللغات السامیه ۱۹۱-۱۹۴ دکتور اسرائیل و لفسون
 - قاهره ۱۹۲۹ م
 (۲) همین کتاب ۲۰۱
 (۳) الوثائق السیاسیه از دکتور محمد حمید الله حیدر آبادی طبع قاهره
 ۱۹۵۶ م ص ۷۲-۷۳-۸۱
 (۴) همین کتاب ، مقدمه و ۳۰۲ (۵) الفهرست ۴۲

- سطراول : بسم الله الرحمن الرحيم هذا القبر
 سطر ۲ : لعبدالله بن خیر (جبر؟) الحجری (الحجازی؟) اللهم اغفر له .
 سطر ۳ : وادخله في رحمة منك وآتنامه
 سطر ۴ : استغفر له اذا قراء هذا الكتاب (الكتاب)
 سطر ۵ : و قل امين وكتب هذا
 سطر ۶ : لكتب (الكتاب) في جمدي (جمادى) الا
 سطر ۷ : خر (الاخره) من سنت (سنة) احدى و
 سطر ۸ : ثلثين (وللاثين) (۱)

کتیبه دیگر قدیمتر در قبه صخره بیت المقدس در سال ۷۲ هـ ۶۹۱ م کشف شده (۲) وهم بر اوراق بردی Papyri مصر نوشته های عربی با خط یونانی موجود است که در عصر ابو العباس الولید بن عبدالملك خلیفه اموی (۸۶-۹۶ هـ = ۷۰۵-۷۱۵ م) بر پوست درخت بردی نوشته شده و عبارت از بسمله و کلمه توحید است و بخط یونانی ترجمه آن بانام عبدالله الولید امیر المومنین
 Abdela Aloylit Amiral Moyminin

نوشته شده است (۳) و خط عربی آن مزوجی از کوفی و نسخی متمایل به توقیع است ، و ازین هم بر می آید که در اواخر قرن اول هجری (اوایل قرن ۸ م) همین شیوه مزوج نسخی و کوفی رواج داشته است (شکل ۳۹) و نمونه دیگر آن بر سنگ علامت فاصله ۱۰۹ میلی دمشق موجود است که در عصر
 Mile Stone

عبدالملك بن مروان (۶۵-۸۶ هـ) آنرا نوشته اند. (۴) (شکل ۴۰)
 از نوشته های خط عربی یکی آنست که در خزانه الامون کتابی بخط عبدالمطلب بن هاشم در جلد چرمی موجود بود، و خط آن به خط زنان می ماند . و این مطلب را ابن ندیم از کتاب مکه تالیف عمر بن شیبه Umar Bin Shabba متوفا ۲۶۲ هـ = ۸۷۶ م نقل کرده ، که یک نسخه این کتاب بر این خط همین مولف خود ابن ندیم

(۱) تاریخ اللغات السامیه ۲۰۳

(۲) همین کتاب ۲۰۴

(3) Arabic Papyri by Adolf Grohmann 1/11 Plate 1

(4) Muslem Calligraphy by M. Ziauddin Calcutta 1936.

دیده بود (۱) وازین برمی آید که در قرن اول پیش از اسلام تا قرن سوم نوشتن نتایج بهمین خط رواج داشت و مراد از خط زنانه شاید تحریر بدو ابتدایی آن باشد (۲) و ما از قول البلاذری میدانیم که زنان عصر نبوت خط مینوشتند و از آن جمله شفاء Shaffa بنت عبدالله عدویه از قبیله عمر بن خطاب در عصر جا هلیت هم ثابت میگرد، و حفصه زوجه پیامبر ازو خط آموخت (۳).

نسخ خطی زیاد قرآن بخط کوفی قرن ۲-۳ ه منسوب به ائمه اسلامی اند مثلاً: ۱- جزو قرآن منسوب به خط حضرت عثمان ۲- جزو قرآن منسوب بخط حضرت علی ۳- جزو قرآن منسوب بخط حضرت علی ۴- جزو قرآن منسوب بخط امام حسن (هرچهار در کتابخانه خطی کابل برچرم آهو) (شکل ۴۱-۴۲-۴۳-۴۴) ۵- جزو قرآن برچرم آهو بارم کتبه علی بن ابی طالب ۶- جزو قرآن دارای رقم کتبه حسن ابن علی ابن ابی طالب فی سنه احدی از بعین . ۷- جزو قرآن با رقم کتبه حسین ابن علی ۸- جزو قرآن با رقم کتبه علی بن الحسین بن علی بن ابی طالب ۹- جزو قرآن با رقم کتبه علی بن موسی (هر پنج در کتابخانه مشهد برچرم آهو) (شکل ۴۵)

اگرچه این نسخ قرآن در همین عصر به خط ائمه کرام منسوبند ، ولی خط آن با بقایای خطوطی که از قرن اول اسلامی باقیست مطابقتی ندارد ، و چنین نوشته های دیگر قدیم هم موجود بود ، چنانچه سبب این جوی گوید : که یهودیان نامه ای از حضرت محمد بخط حضرت علی نوشته سال ۶۲۸ هـ بدر بار خلیفه بغداد آورده ، که مبنی بر معافی یهود از ادای جزیه بود (۴) و هم یک عهدنامه منسوب به حضرت علی بایهودیان ، در اصفهان موجود بود ، که مجعول بودن آن از روی خط کوفی و سطور نسخی ثلث نما و هم از وضع انشاء سست و رکیک آن که غلطی های فراوان نحوی دارد ثابت است (۵) (شکل ۴۶)

(۱) الفهرست ۷-۱۶۳

(۲) سبک شناسی بهار ار ۹۵ طبع تهران ۱۳۳۷ ش

(۳) فتوح البلدان ۵۸۰

(۴) سروری آرت پر شیا ۱۷۱۸ بحواله مرآة الزمان ۳۰۰ نسخه خطی موزه برتانیای .

(۵) بیست مقاله قز وینی ۱۳۱۱ طبع بمبئی ۱۳۰۷ ش و مجله ایران شهر

۴۲۹۶ طبع برلین ۱۳۰۵ ش .

ابن ندیم گوید: که کاتبی بنا م سعد ، مصاحف و شعر و اخبار را
برای ولید بن عبدالملک می نوشت (حدود ۹۰ هـ ۷۰۸ م) و هم اوست که
نوشته های ایات سمت قبله مسجد نبوی را به خط زرین نوشته
بود (۱)

در پرورش خط عربی دست مرتم حراسان قدیم (افغانستان کنونی)
نیز سهیم بوده است ، مثلاً خاندان برمکیان بلخی به تہذیب و پرورش
خط و خطاطان توجہی داشته اند ، و حتی از یحیی بن خالد برمکی (متوفی
۱۹۰ هـ ۸۰۵ م) اقوالی در دساتیر خط نویسی مروی است (۲) و در
عصر عباسیان یک قلم خاصی بنام (الر یاسی) شهرت یافت که
پرورنده آن وزیر معروف خراسانی فضل بن سهل ذوالر یا ستین
(حدود ۲۰۰ هـ ۸۱۵ م) بود ، که در همین سال بہمین خط در مرو سکہ
زده است . و این ندیم گوید: کہ خطر یاسی یکی از زیباترین خط ہا
بود ، و از ان اقلام دیگر بنام خط ریاسی کبیر و ریاسی متوسط و قلم
لث و محقق و منشور و وحشی و رفاع و مکاتبات و غبار و تر جس و بیاض
برآمد (۳)

از مطالعہ این اسناد چنین برمی آید: کہ خط عربی از شکل ابتدایی
نسخی شکستہ در اوایل قر ن دوم ہجری (۹۱ م) آہستہ آہستہ بہ کوفی
نزدیکتر گردید و «سبک عراقی» کہ آنرا محقق و وراقی گفتندی در
عصر عباسیان بوجود آمد ، و کاتبان و در پار یان مامون بہ جودت خطوط
پرداختند ، و مردم بہ آن تفا خسر کردند ، تاکہ از دستگاہ برمکیان
(بلخی) خطاطی بنام احمد بن خالد احوال برآمد ، و دساتیر و قوا نیسن
خط نویسی را ترتیب نمود و بصورت عمومی (۲۴) قلم بسو جود
آمد. (۴)

رواج خط عربی (نسخی- کوفی) و یامزوج ہر دو در خراسان از روی
اسناد کتبی یعنی مسکوکات و سنک نیشته های باقیمانده چنین شرح
میشود :

(۱) الفہرست ۱۰

(۲) ادب الکتاب الصولی ۴۱ طبع قاہرہ ۱۳۴۱ ق

(۳) الفہرست ۱۳

(۶) ہمین کتاب ۱۲-۱۳

۱- مسکوکات : امرای مسلمان در نصف اول قرن اول هجری بر مسکوکات روم و فارسیان بنام خود سکه زده‌اند ، چنانچه خالد بن ولید در سنه ۱۵ هـ ۶۳۵ م به تقلید سکه رومی بانسان صلیب بحروف یونانی و شکل عربی در طبریه سکه زد و هم معاویه بر حاشیه دینار - های فارسیان که شکل شاه فارس و آتشکده دارد بسم الله و نام خود را ضرب کرد، و بعد ازان در سنه ۲۸ هـ در قصبه هر تک طبرستان سکه خط عربی ضرب شد. و هم عبدالملک بن مروان بین سنه ۶۵-۸۶ هـ دینار های دمشق را تنها به خط عربی ضرب و رواج داد ، که از ان جمله یکی بخط نسخی کوفی آمیز در سنه (۷۳- هـ ۶۹۲ م) در دمشق ضرب شده است (۱) و بر همین سنت در عصر خلفای اموی و عباسی برخی از امرای عربی در خراسان و سیستان سکه زده‌اند، ازان جمله مسکوکات وایلیان خراسان حمید بن قحطبه طایبی ۱۵۱ هـ ۷۶۸ م و عبدالملک بن یزید خراسانی (۱۵۹ هـ ۷۷۵ م) و جعفر بن محمد (۱۷۱ هـ ۷۸۷ م) و علی بن عیسی (۱۸۰ هـ ۷۹۶ م) و هرگمه بن اعین (۱۹۱ هـ ۸۰۶ م) و غسان بن عباد (۲۰۲ هـ ۸۱۷ م) موجود است (۲) و هم درهم غطریفی در سنه ۱۸۵ هـ ۸۰۱ م در گوشک ماخک بخارا را بنام غطریف بن عظامامای هارون الرشید ضرب شده بود (۳) و مادر موزة کابل سکه هایی بهمین خط عربی نسخی کوفی آمیز داریم که در سنه ۹۰ هـ ۷۰۸ م در گرگان و مرو در سنه ۱۱۷ هـ ۷۳۵ م و ۱۳۲ هـ ۱۸۲ هـ ۷۹۸ م و ۱۸۵ هـ ۸۰۱ م و ۱۸۷ هـ ۸۰۲ م در بلخ و در سنه ۱۹۳ هـ ۸۰۸ م در هرات و در سنه ۱۸۶ هـ ۸۰۲ م در زرنج و در سنه ۲۰۶ هـ ۸۲۱ م در هرات و در سنه ۲۱۷ هـ ۸۳۲ م در گزه (جزق سیستان) و در سنه ۲۰۱ هـ ۸۱۶ م در سمرقند ضرب شده‌اند (۴) ولی از تمام نوشته های این مسکوکات روشن می‌آید ، که در اواخر قرن دوم هجری (۹۹ م) خط شکسته ممزوج نسخی کوفی آمیز به طرف کوفی خالص متمایل است، چنانچه بر سکه فضل بن سهل ذوالریاستین که در سنه ۲۰۰ هـ ۸۱۶ م

(۱) تاریخ التمدن الاسلامی ۹۸ جرجی زیدان طبع قا هره

۱۹۰۲

(۲) ز میا و در معجم الا نساب ۷۷

(۳) تاریخ بخارا ۴۴

(۴) فهرست مسکوکات اسلامی موزة کابل طبع دمشق ۱۹۵۳ م

در مرو ضرب شده دیده میشود (۱) و هم از طرف شاهان اسلامی ماوراء -
النهر مسکوکاتی بخط کوفی ضرب شده، که ازان جمله سکه سا یس
بن عبدالله شاه اسرو شنه (۲۸۰ هـ) نصر بن علی ایلك است و بران
نوشته اند: (ضرب هذا الفلوس بفرغانه سنه ست و تسعين و ثلثمائه) ۳۹۶ (۲)
از ملوك خراسان سکه های طاهر بن حسین (۲۰۵ هـ) و طلحه بن
طاهر (۲۰۷ هـ) و عبدالله بن طاهر (۲۱۳ هـ) و طاهر بن عبدالله (۲۳۰ هـ)
و محمد بن طاهر (۲۴۸ هـ) شاهان آل طاهر خراسان موجود
است (۳) و همچنین از شاهان زرنج سیستان سکه های یعقوب بن لیث
(۲۵۴ هـ) و عمرو بن لیث (۲۶۵ هـ) و طاهر بن محمد بن عمر و (۲۸۹ هـ)
و لیث بن علی لیث (۲۹۶ هـ) و احمد بن محمد بن خلف (۳۲۰ هـ)
و از سامانیان بلخی سکه های احمد بن اسد (۳۰۴ هـ) و
اسماعیل بن احمد (۲۷۹ هـ) و احمد بن اسماعیل (۲۹۵ هـ) و نصر بن
احمد (۳۰۱ هـ) و غیره، و از آل بانیجور بلخ و اندراب و بامیان سکه
های داود بن عباس (۲۳۲ هـ) و محمد بن احمد بن بانیجور (۲۶۰ هـ) و احمد
بن محمد بن احمد (۲۷۹ هـ) و احمد بن جعفر بن احمد (۳۷۲ هـ) و از آل
فریغون جوزجان سکه ابو نصر محمد بن فریغون (۳۷۷ هـ) و از
امرای اندراب سکه مکتوم بن حرب (۳۵۹ هـ) و سبلان بن مکتوم
(۳۶۵ هـ) و از غزنویان قدیم سکه های سبکتگین (۳۶۷ هـ) و الپ تگین
(۳۵۱ هـ) موجودند، که از مسکوکات قدیم دوره اسلامی در خراسان بخط
عربی کوفی شمرده میشوند. (۴) و رواج کامل خط کوفی را در افغانستان
روشن و مدلل می سازند.

۲- سنگ نیشته ها :

از روی منقورات سنگی قدیم که در شرق افغانستان و وادی سند
تا کنون بدست آمده، چنین معلوم میشود : با وجود یکه نفوذ خط
کوفی در حدود ۲۰۰ هـ ۸۱۶ م در قلب خراسان ثابت است، و لسی

(۱) سروی آرت پرشیا ۱۷۱۷-۱۴۸۰

(۲) مجله باستان شناسی شوروی عدد ۳ سال ۱۹۶۸ م ص ۲۲۴ طبع

مسکو .

(۳) زمباورد ر معجم الانساب ۲۹۹

(۴) همین کتاب در صفحات متعدد .

در همین اوقات در اراضی شرقی یعنی وادیهای پختیا و گومل و کورم تادریای سند خطی رواج داشت که شبیه تر بانوشته های نسخی شکسته و ابتدایی فرا مین نبوی و کتیبه های جبل سلع مدینه و اوراق بردی مصر است .

مثلا بر کتیبه های وادی توچی (شکل ۲۰ ر ۲۴) مربوط او ا سبط قرن نهم، که ذکر آن گذشت، خط نازیبا ی نامهندب نسخی شکسته دیده میشود ، در حالیکه همین خط عربی بشکل زیبا و مهذب متماثل به کوفی در کتیبه مسجد بمپور (شکل ۲۸) در سنه ۱۰۷ هـ ۷۲۵ م موجود است و ازین برمی آید که نفوذ خط کوفی به وادی سند پیشتر از وادیهای شرقی افغانستان رسیده بود .

افزایش جنبه هنری و تزئینی در خط

خط از مظاهر اجتماعی زندگی انسانیست و مانند دیگر مبادی حیاتی با حرکات سیاسی و اقتصادی و روحی دستخوش تحول و ارتقاست .

در آغاز زندگانی کوچی و روراعتی و تشکیل مراتب ابتدایی ملوک طوایف ، همواره خط بحیثیت یک ضرورت ساده انسانی مروج می باشد ، ولی در هنگام نضج و اقتدار سلطنت این پدیده اجتماعی و مدنی انسانی مانند هنرهای دیگر مقام هنری را احراز می نماید ، و در صف هنرهای زیبا قدم می نهد .

ملت های آریایی نژاد آسیای وسطی ، سوابق در خشان مصوری و نقاشی برابنیه و کتابها داشتند و نظایر آن بردیوار های نگارین بامیان و دهه و تپه سردار غزنه و آلبوگرام و پشاور و غیره در بقایای دوره بودایی افغانستان در مدت ده قرن نمایان است ، و هم بر بقایای ابنیه مکشوفه از پنج کنت و سمرقند دیده میشود .

در خطوط ابنیه دوره هخامنشی ایران استعمال رنگ و تزئین را یافته اند و چنانچه گذشت در کتب زردشتی گویند که اوستا بر پوست گاو بخط خوش طلا نوشته شده بود . آثار دینی مانوی نیز نگارین و مصور بود و مورخان دو رده اسلامی مانند ابن مقفع و البلاذری و ابن ندیم و ابن قتیبه و الصولی و ابن درستی و ابنیه از بسا آثار هنری خطوط و کتب مصور خوشخط خبر میدهند . (۱)

هنگام تشکیل خلافت عباسی زدر اواسط قرن ۸م که عربها از دریای نیل تا کنار های سند بر مملکت وسیعی حکم میراندند و مواریث هنری بینزانتین Byzantien و ایران و هنر گندهارا و سفند و مانیان بایشان رسیده بود ، حتما از دیدن ابنیه عالی نگارین و کتب و مواریث هنری این ملل متأثر می شدند . ابن ندیم و طبری و مسعودی از ارسال بتان زیبای بامیان و کابل و داور و بست که بجواهر مرصع بودند ، بدر بار بغداد خبر میدهند ، که مدتها این بتان را برای تماشای مردم در قصر خلیفه و بعد از آن سه روز در اداره مرگزی پلیس بغداد به نمایش عامه گذاشته بودند (۲)

(۱) سروی آرت پرشیا ۱۷۰۹ (۲) الفهرست ۴۸۶ و مروج الذهب ۴۲۴

که مورد تعجب و دلچسپی مردم بود و آنرا مثل مسلمانان قرن اول اسلامی نمی شکستاندند .

چون مسلمانان بموجب روایا ت دینی خود نمی توانستند ، صورتهای انسانی رادر معابد خود نقش کنند ، بنابراین برای تزئین مساجد از هنر خطاطی و نقاشی اشیای بی جان بردیوارها و ابنتیه دینی خود کار گرفتند ، و این حرکت هنری ساختن خط از همان اوایل دوره عباسیان و اواسط قرن ۸م آغاز شده بود . زیرا عوامل اقتصادی این دوره نضج فیودالیزم تماما مساعدرورش این هنر بود .

در پرورش این هنر چنانچه گفتیم باز دست مردم خراسان سپیم بود ، زیرا یحیی برمکی (متوفی ۱۹۰ هـ ۸۰۵ م) به خطاطی علاقمندی فراوان داشت و او بزرگترین خطاط در پارامون احمد بن ابوخالد احو لیدر پرورش داد ، که برای خط عربی قواعدی را تر تیب کرد و خطوط او بسیار زیبا و دلکش بود . و همچنین وزیر دیگر خراسانی فضل بن سهل سر خسی بخطاطی توجهی داشت چنانچه در عصر او قلم الریاسی رواج یافت که مبد اثلث و محقق و رقاع و غبار و غیره گردید (۱) .

توجه به تهذیب خط عربی و هنری ساختن آن ، بعد ازین فراوان گشت و ابن قتیبه (متوفی ۲۷۹ هـ ۸۸۹ م) گوید که خطاطان میکوشیدند تا خط زیبا را با حروف قوی درست بنویسند (۲) . و الصولی و ابن درستویه در قرن دهم در کتاب الکتاب مقاصد و قواعد خطاطی و اصول استیتک آنرا شرح دادند ، و ابوبکر الصولی که ادب الکتاب رادر ۳۲۵ هـ ۹۳۷ م نوشت گوید : که خطوط احمد احو ل را که به قسطنطنیه از طرف مامون فرستاده شده بود بر در ب صومعه آویخته بودند (۳) تا زیبایی آنرا تما شاکنند ، و خلیفه المعتمد در او اخر قرن نهم نامه یی بامپراتور بیز نتین فرستاد آنقدر زیبا و خوشخط بود که امپراتور گفت : « بر هیچ چیز ی از عرب رشک نمی برم جز این خط زیبا (۴) »

(۱) الفهرست ۱۳

(۲) ادب الکتاب ۲ طبع لیدن ۱۹۰۰ م

(۳) ادب الکتاب ۴۵

(۴) همین کتاب ۴۵

خط عربی کوفی تزئینی در اروپا نیز بواسطه مسلمانان فاتح اسپانیا از راه فرانسه نفوذ کرد و در کتیبه های تزئینی ابنیه جسامت گرفت و حتی پردیوار های ابنیه دینی و صوامع مسیحی در ایتالیا و اسپانیا و فرانسه ، آیات قرآنی را نیز بغرض تزئین بخط زیبای عربی نوشته اند. درب کلیسای بزرگ سنت پتر St. Peter نیز بچنین نوشته آراسته بود ، ولی بعد از آن آنرا ممنوع قرار دادند (۱) و اینگونه تأثیر های هنری اهمیت تاریخی خود را از دست نداده و ارزش تزئینی آن در موزونیت Rhythm و تقارن Symmetry اشکال آن نهفته است (۲) که تأثیر های آن در هنر تزئین ابنیه انگلستان هم نمایان باشد ، و بقول بر گسی M.S. Briggs این تأثیر ها از راه فرانسه بانگلستان نیز نفوذ کرده بود . و پرو فیسر لیتابی Lethaby آثار آنرا بر طاقچه های پشت محراب Retables و اکثر کلکین های کلیسای وست منستر Westminster در هنر تعمیری انگلستان نشان داده است . (۳)

و حتی تأثیر هنری خط کوفی بدرجه ای بود که پادشاه مسیحی مرسیا Mercia بنام اوفّا Offa (۷۵۶-۹۶ م) سکه خود را بدین خط زده بود ، و بر صلیب برونزی آیرلندی در قرن نهم میلادی بسم الله بخط کوفی دیده میشود ، و هم در ایتالیا بر شانه راست تصویر حضرت عیسی خط کوفی نمایان است . (۴) در عصر خلفای عباسی خط عربی از حالت ساده نسخی خود برآمده بوضع بسیار دلکش تزئینی و هنری کوفی متمایل گشت که یک نمونه این تهذیب نخستین اسطر کوفی مهذب ، بین نقاشی زیبا بر کتیبه مرمرین مسجد المهدی بغداد در ۱۵۵ هـ ۷۷۱ م موجود است ، و برخی نظاً یسرآن که متعلق به ۱۷۵ هـ ۷۹۱ م یا ۱۹۵ هـ ۸۱۰ م باشد در دربند رباکو از طرف خانیکوف Kanikoff کشف شده است (۵) و درخرا سان هم در حدود ۳۰۰ هـ ۹۱۲ م آثار

(1) S.P. Scott's History of the Moorish Empire III 29

(2) E. Herzfeld, Encyclopaedia of Islam 1-364, 365.

(3) The Legacy of Islam 178

(۴) همین کتاب ۱۱۴ و ۱۵۴

(۵) مسلم کالگرافی ۲۱ از قدیم ترین نمونه این خط نسخه قرآنیست

در موزه دمشق که بقول دکتر صلاح الدین منجد در صحنه ۲۶۷ هـ نوشته شده است .

وعلايم كوفى بسيار خو شخط ديده ميشود ، كه ازانجمله يك پا رچه ابريشمين بسيار نفيس مصور ومنقوش خراسانى موزه لو ورپاريس است ، كه بران كلمات (عزو اقبال للقا ئد ا بي منصور بختكين اطال الله به ...) نوشته است واين قايد عبدالملك بن نوح سامانى در سنه ۳۵۹ هـ ۹۶۰م كشته شده بود(۱) ونوشته اين پارچه ابريشمين خراسانى نماينده رواج پختكى كامل خط كوفى درين سرزمين است .
(شكل ۴۷)

درگنجينه قرآن مشهد رضوى در حوت ۱۳۴۸ نسخه قرآنى بدست آمد ، كه در اصفهان در سنه ۳۲۷هـ بخط معلى داراي زواياى گرد نوشته شده .وقديمترين نسخه مكشوفه قرآن در ايران شمرد مى شود ، كه نوعى از خط كوفى متمايل به نسخى است . ودر همين گنجينه مكشوفه جديد قرآنى وقفى ابو الحسن عراقى دبير سلطان محمود بخط نسخى متمايل به ثلث موجود است ونسخه ديگر وقفى محمد بن موسى ۴۰۲ هـ به نسخ آغازى نوشته شده (۲) كه از تمام اين آثار باقيمانده به تحول خط عربى پي توان برد .

اكثر محققانى كه برهنر خطاطى و نقاشى آسياى ميانه و ايران تحقيق كرده اند گويند كه اثر هنر كتابسا زى و نقاشى مانى و مانويان در خطاطى و نقاشى اين سرزمين ظاهر است ونسخه هاى مكشوفه مانويان در تورفان و تركستان و ديگر مواقع اين اثر را بشيوت ميرساند . (۳) و حتى از وجود يك نسخه كتاب مانى يامنسوب باو در خزانه غزنه هم خبرى داريم واين روايت را ابوالمعالي محمد بن عبيدالله درسنة ۴۸۴ هـ ۱۰۹۲م نوشته است (۴) ولى بايد گفت : كه هنر نقاشى و مصورى كتاب همواره در ايران و خراسان بوده است كه ما از كتاب گوهر افشين وغيره درسابق بحث كرديم وهم كتاب مصور شاهان ساسانى رامطهر بن طاهر مقدسى در كتاب البدو والتاريخ (۳۵۶ هـ ۹۶۶م) ذكر كرده و على بن حسين مسعودى آنرا در (۳۰۳ هـ ۹۱۵ م) در استخر پارس ديده بود ، كه نسخه آنرا در ۱۱۳ هـ ۷۳۰ م براى هشام

(۱) سروى ۲۰۰۲

(۲) يادداشت نويسنده از روى اصل نسخه هاى مشهد رضوى .
(3 Persian Art 1820...Moslem Calligraphy 3

(۴) بيان الاديان ۱۷-۱۸ طبع تهران

بن عبدالملك از فارسی بحر بسی نوشته بودند. (۱) و بنا برین اسناد
توان گفت که مردم این سرزمین کتاب آرای راتنها ازمانو بیان
آموخته باشند، والبته اثری از هنر مانی در کتب منقوش و مذهب
و مصور توان دید.

اما اثر هنر مانی یا هنر دیگر بر خود خط کوفی تزئینی کمتر
دیده میشود و ممکن است آنرا خود مردم عراق و ایران و خراسان بحالت
تزئینی درآورده باشند، زیرا در اوراق مانوی (شکل ۴۸) خود خط
مانوی مزین و مشجر یا گلدار و هندسی نیست، بلکه صفحات
و حواشی آنرا گل کاری یا مصوری کرده اند، ولی خط تزئینی کوفی
چنین است که خود حروف آنرا با اشکال دلکش تزئینی در آورده اند
و مایه بینیم که این تمایل تزئین حروف کوفی در قرن نهم و دهم
آهسته آهسته نشو و نما کرده و مخصوصاً بر اینیه آنرا نوشته اند و شاید در
کتابها بی که مرجع استفاده مردم بود، آنقدر در تزئین حروف افراط
نمیکردند.

مثلاً سر لوحه صفحات نخستین دو کتاب قدیم خطی کتاب الا بنیه
بخط اسدی طوسی (۴۴۷ هـ ۱۰۵۵ م) (شکل ۴۹) و ترجمان البلاغه بخط
ارد شیر بن دیلمسپار قطبی در سنه ۵۰۷ هـ ۱۱۱۳ م (شکل ۵۰) هر دو به
کلمات (بنام خداوند بخشا یند بخشا یشگر) آغاز می یابد، ولی
تزئین حروف یکسان است که حرف (ش) کلمه ۳-۴ را از متن بیرون
کشیده و بالای آن بطور گلی آراسته اند، در حالیکه در متن کتاب هیچگونه
تزئین هنری مشهود نیست، ولی تزئینات و تکلفات هنری در عین
حروف کتیبه های اینیه در همین عصر موجود است. که نمونه آن در
خراسان در کتیبه های کوفی مسجد خرگرد و بنای سنگ بست
عصر سلطان محمود غزنوی دیده میشود (۲)

در مسجد نایین شکل تزئینی بلند زاویه دار خط کوفی نمایان
است که در سنه ۳۵۰ هـ ۹۶۰ م کنایت شده (شکل ۵۱) و بعد از آن
در سنه ۴۱۸ هـ ۱۰۲۷ م در مقبره پیر علمدار آنقدر با گل و شاخ و برگ و اشکال

(۱) التنبیه والاشراف ۹۲ طبع قاهره ۱۹۳۸ م

(۲) سروی آرت پرشیا ۱۸۲۸

تزیینی آمیخته ، که انسان آنرا تنها خطوط و اشکال زیبا و نظرسر
ربایی می پندارد (۱) (شکل ۵۲) و همین شیوه منقش در قرن ۱۲ م
برطاق مسجد مفاک عطاری بخا رادر غایت پیچیدگی بنظر می آید .
(۲)

در خطوط ابنیه چنانچه دیدیم ، تزیین و امتزاج نقوش و گلها و خط -
های هندسی غالب بود ولی در کتابها که مورد خوانش و احتیاج
عامه بودند، حتی المقدور از سادگی و خوانا بودن خط کار گرفته اند ، و
در پنجاست که کوفی از امتزاج نسخی در بین کتابها انواع متعدد
دارد، وهم خطی بمیان آمده که این ندیم آنرا فیرآموز (معرب پیر
آمو زفارسی) خوانده است ، و از نام آن پیدا است که در بین فارسی
زبانان بوده و دنباله هر حرف آن بانیش قلم و بنازکی مو با جرف
دیگر پیوسته است و جنبه تزیینی آن غالب باشد ، که بدان
مصحف می نوشتند . ونمونه یک ورق قرآن باین خط در ذخایر مشهد
رضوی موجود است (۳) و دیگر کتاب صفات الشیعه تالیف شیخ صدوق
است که در سنه ۳۶۰ هـ ۹۷۰ م تالیف شده و آنرا بهمین خط پیرآموز
تزیینی ، نصر بن عبدالله قر وینی در سال ۳۹۱ هـ ۱۰۰۰ م نوشته (۴)
که اکنون در یک مجموعه شخصی تهران است . (شکل ۵۳ و ۵۴)

از قرآن خط کوفی ساده آمیخته بانسخی ذخایر آستان رضوی
مشهد وقفی ابوالقاسم منصور بزمحمد هروی وزیر سلطان محمود
در سنه ۳۹۳ هـ ۱۰۰۲ م (شکل ۵۵) و قرآن وقفی ابوالبرکات رازی ۴۲۱ هـ
۱۰۳۰ (۵) (شکل ۵۶) و همچنین قرآن ۴۱۸ هـ ۱۰۲۷ م که بخامه عیسی بن
عبدالله بلخی (۶) نوشته شده (کتابخانه میلان Milan)
پدید می آید ، که در اوایل قرن ۱۱ جنبه هنری خط کوفی قرآنی متمایل
به نسخی در کتابها کم بود و اگر میخواستند آنرا مزین سازند بطور
مشکول می نوشتند . مانند خط عثمان بن حسین و راق غزنوی

(۱) سروی هنر پر شیا ۱۷۴۴ لوحه ۲۶۶

(۲) ابنیه وآثار تاریخی اسلام در اتحاد شوروی تاشکند ۱۹۶۳ م

(۳) گنجینه قرآن ۲۸

(۴) کتاب و کتابخانه ها ۹ و مسلم کالگرافی ۸

(۵) گنجینه ۳۵

(۶) سروی هنر پرشیا ۱۷۲۴

۴۶۶ هـ (۴) - ۱۰۷۳ م (۱) گنجینه مشهد رضوی (شکل ۵۷) ولی بر ابنیه والواح آنرا زیباتر وبا شاخ و برگ و خطوط هندسی و الف های کشیده و زوایای قائمه نوشته اند. و آثار اقدم این گونه خطاطی درغزنه بر قبور سبکتگین و سلطان محمود ددر اوایل قرن ۱۱ پیدا ست ، وحتی بر قبر محمود دو نوع بسیارزیبای کوفی و رقاع دیده میشود . (شکل ۵۸ و ۵۹)

غزنه که مرکز سیاست و ثقافت آسیای میانه در قرن ۱۱-۱۲ بود، ار نظر خطاطی نیز غنی ترین مراکز بشمار می آید و علاوه بر نمونه های نسخه های قرآنی که در صفحات گذشته نشان دادیم مخطوطات خاص این مکتب قرآن نویسی موجودند ، که آیات قرآنی را بخط کوفی مزین هنری برزمینه مشجر گل کاری نفیس با تشعیر زیبای حاشیه بصورتی نوشته اند، که تمام صفحه گل کاریست و خط آیات قرآنی با سیاهی پخته سایه دار خیلی برجسته بنظر می آید ، و نمونه بسیار زیبای این مکتب غزنه قرآنست که در رمضان ۵۶۶ هـ جون ۱۱۷۱ م بخط ابوبکر بن احمد بن عبیدالله الغزنوی نوشته شده (شکل ۶۰) و در موزه مصر موجود است (۲) و هم نسخه دیگر قرآن درمجموعه چستر بیتی Chester Beatty انگلستان است (۳) که عینا بهمین سبک نقاشی گلداز بر تمام زمینه صفحات دارد، ولی خط آن کوفی متعادل به پیر آموزاست (شکل ۶۱) و همچنین قرآنی که در سنه ۵۰۵ هـ ۱۱۱۱ م در بست کنار هلمند نوشته شده (شکل ۶۲) (کتابخانه ملی پاریس) بهمین سبک نسبتی دارد (۴) و هم قرآنی در گنجینه مکشوفه جدید مشهد رضوی بخط وتذ هیب محمد بن عثمان وراق و مذ هب غزنوی بدست آمده، که تاریخ وقف آن ۴۱۴ هـ است و یکی از آثار مغتنم مکتب خطاطی کوفی وتذ هیب غزنه شمرده میشود .

در کتیبه های تزئینی کوفی بعد از نوشته های مراقد سبکتگین و محمود ، بسا الواح سنگی و نوشته های دیواری در غزنه موجود است ، مانند نوشته های کوفی دو منأ ر غزنه که یکی بنام بهرامشاه (۵۱۱) -

(۱) گنجینه ۴۹

(۲) سروی هنر پر شیا ۹۳۰ و کا لگرافی ۶

(۳) سروی ۹۳۱ کتاب و کتابخانه ۲۱

(۴) سروی ۹۲۷

۵۴۷ هـ (۱۱۱۷-۱۱۵۲ م) و دیگری از سلطان مسعود علاءالدوله بن ابراهیم (۴۹۲-۵۰۸ هـ/۱۰۹۸-۱۱۱۴ م) است و هم باستان شناسان ایتالوی در سالهای بعد از ۱۹۶۰ م در عصر سلطان مسعود نمونه های ابیات دری رابه رسم الخط بسیار مزین توفی بر سنگهای دیواری از زیر خاک بر آورده اند (۱) که آنرا مظاهری متکامل خط کوفی در اوایل دوره غزنویان توان شمرد (شکل ۶۳) والواح سنگی که از همین دوره در بست باقی مانده و همچنان پارچه های نوشته های کوفی که بردیوارهای قلاع غزنویان در لشکری بازار بست دیده میشود، نیز از بقایای خطوط کوفی دوره غزنویان است.

از بقایای جامع اولیاء طرف شرقی بالا حصار غزنه، محراب قدیمی است منقش و زیبا، که با خط کوفی مزین گلداز و خط رقاع (در بین) مزین است و سنگی در آن بخط رقاع نوشته شده، که نام ظهیرالدوله سلطان ابراهیم بران منقور است و ازین برمی آید که در عهد سلطنت او (۴۵۱-۴۹۲ هـ/۱۰۵۹-۱۰۹۸ م) بناشده باشد (۲) رجوع کنیده شکل (۶۴) و خطوط تزئینی کوفی گل دار بهم پیچیده رباط شرف سرخس (۳) در حدود ۴۵۰ هـ (شکل ۶۵) نیز نمودار این سبک خط تزئینی است.

از دو لوحه سنگی قبوریکه در بست باقی است ۵۹۵ و ۶۱۱ هـ/۱۱۹۸ و ۱۴۱۴ م و لوحه قبر محمد بن اسمعیل غوری متوفی ۲۴ جمادی الاولی ۵۳۰ هـ که از هرات بدست آمده (موزه هرات) پدیدار است که خط ساده کوفی متمایل به نسخی را بدون تزئین و گل پردازی نیز می نوشته اند و نمونه آن در (شکل ۶۶) لوحه مزار واقع هرات نشان داده شده است.

سیر تکامل تزئینی خطوط کوفی برای بنیه شکل غلو و افراط را بخود میگیرد، که در دوره سلجوقیان نمونه آن بر قبر امام یحیی در جوزجان (شکل ۶۷) و محراب اولیاء و منارها و سنگهای نقاشی شده قصر مسعود سوم در غزنه و بقایای ابنیه لشکری بازار بست و چشت

(۱) کتیبه های کوفی قصر مسعود سوم در غزنه طبع روم

۱۹۶۶ م

(۲) ریاض الالواح ۱۳۸

(۳) دکتر عیسی بهنام - مجله هنر ۵۲ بهمن ماه ۱۳۴۵ ش تهران

و مسجد جامع هرات از بنا های غیاث الدین محمد سام و منار زیبای جام در قرن ۱۲ موجود اند (شکل ۶۸) که تکامل تزئینی و نفاست هنری خط کوفی رادر دربارهای غزنویان و غوریان نمایندگی میکنند و روشن می آید که سوا بق هنری پیش از دوره تیموریان در افغانستان، در تحت شرایط اقتصادی و اجتماعی هنر پرور سلطنت های قوی چگونه بوده است ؟

زیرا مادر همین عصر يك کتیبه خط عربی نامزین و نسخی شکسته را از بن چاهی در وینند کناراتك بدست داریم ، که آنرا در ۴۸۲ هـ ۱۰۸۹ م یکنفر فقیه جوزجانی ابو جعفر محمد بن عبدالجبار بن محمد در بنای چاهی نوشته است و اگر این خط را در پهلوی خطوط معاصرانیة مجلد سابق الذکر بگذاریم پدید می آید که ارزش هنری خطوط تماماً مرهون پرورش ارباب اقتدار بوده و ابنیة بنا کرده رجال مقتدر ، مظاهر باشکوه هنری خطا طان گشته است .

از کتابهای قدیم زبان فارسی که تا کنون در دست است کتاب الا بنیه عز حقایق الادویه بخط اسدی طوسی در ۴۴۷ هـ ۱۰۵۵ م قدیمتر (شکل ۴۹) و کتاب شرح تعرف مکتوب ۴۷۳ هـ ۱۰۸۰ م (موزة کراچی) کتاب دوم (شکل ۶۹) و کتاب هدایة المتعلمین مکتوب ۴۷۸ هـ ۱۰۸۵ م (کتابخانه بادلیان اکسفورد) کتاب سوم (شکل ۷۰) دارای تاریخ معین تحریر شمرده میشوند ، که شیوه خط کتاب الا بنیه بکوفی شبیه تر و اسلوب دومی و سومی به نسخی متمایل است . در حالیکه نسخه خطی ترجمان البلاغه موزة استانبول تحریر ۵۰۷ هـ ۱۱۱۳ م (شکل ۵۰) شبیه تر به کتاب الا بنیه است . و ازین پدید می آید که کاتبان در اختیار شیوه تحریر تابع ذوق و رواج محیط خود بوده و در بین کوفی و نسخی شیوه های مختلف را پدید می آورده اند که بسبب ولت قابل خواندن باشد . و در بین خط کتب ، به تزئین ها و گل کاریهای فراوان هنری نمی پرداختند ، ادر آغاز کتاب یاسر فصول که بایک سلیقه و ترکیب و تزئین بسیار مشابه در آغاز هر دو کتاب الا بنیه و ترجمان البلاغه جمله (بنام ایزد بخشاینده بخشایشگر) بخط کوفی مزین کشش داری نوشته اند . در حالیکه متون هر دو کتاب ازین گونه آرایش های هنری عاریست . و متمایل کاتبان بطرف سلیقه خط نسخی و سادگی آنست و در نوشتن قرآن ها هم حتی المقدور

خوانا بودن آنرا رعایت کرده اند. واز پیچ و تابهای تزئینی کو فی که بر اینیه موجود است در نوشتن قرآن خود داری داشته اند. و اگر هم بتزئین و پیچ و تاب دادن خطمی پرداختند در سر سور ها و پاره ها و منازل قرآنی بوده است .

در همین اوقاتست که خط نسخی در کتاب نویسی بسیار مستعمل است و مامی بینیم که بعد از تر جمان البلاغه ۵۰۷ هـ ۱۱۱۳ م در حدود (۲۵) سال خط نسخی از آمیزش کوفی بکلی تغییر شکل داده و نسخی خالص بمیان آمده است که در نسخه تفسیر ابوبکر عتیق سور - آبادی ۵۲۳ هـ ۱۱۲۸ م بخط محمود بن گرگین تر کی دیده میشود (نسخه خطی اندیا آفس لندن طبع عکسی تهران ۱۳۴۵ ش (شکل ۷) ولی در نسخه خطی المختصر من کتاب الوقف تحریر عبد الله بن علی در ۵۲۶ هـ ۱۱۳۱ م برای ابوبکر عتیق بن محمد بن خسرو (کتاب خانه مرحوم محمد شفیق لاهوری) هنوز هم آثار کوچک کوفی در بین نسخی باقیست (عکس ۷۲) و با دیدم و جب رسم الخط بسیار مهذب نسخی هدایة المتعلمین مکتوب ۴۷۸ هـ (نسخه بادلیان اکسفورد) رواج نسخی رادر کتب از او سطر قرن پنجم هجری حساب کرد (شکل ۷۰) چون در حدود (۴۷۰ هـ) درجه تهنه یب و زیبایی نسخی رادرین کتاب می بینیم ، باید خط نسخی متمایل به کوفی ۲۳ صفحه باقی مانده داستان وامق و عذرای عنصری (شکل ۷۳) را مربوط بدوره نسخی + کوفی در حدود (۴۵۰ هـ) بدانیم که نمایندۀ یک دوره خط در افغانستانست (۱)

از رسم الخط قرآنی که در سنه ۵۸۴ هـ بخط محمد بن عیسی بن

(۱) این اوراق را مر حوم پر و فیسر محمد شفیق لاهوری در بین دفتین کتاب کهنه المختصر من کتاب الوقف یافت و تشخیص کرد که از نسخه گم شده وامق و عذرای عنصریست و درین ۲۳ ورق کهنه خطی ۳۵۳ بیت آن مثنوی محفوظ است . بر ورق اول یک فهرست کتابهای مملو که صاحب سری زکی بن محمد بن علی عبدالحمید البامیانی بخط تعلیق ابتدایی نوشته شده ، و باید که اصل نسخه مثنوی هم در افغانستان یا بامیان نوشته شد باشد، که در ملک همین شخص بامیانی بود. اصل عکس این اوراق با شرح و تعالیق پروفیسر مرحوم در ۱۹۶۷ م از لاهور طبع و نشر شده است.

علی نشابوری برای سلطان غورغیاث الدین محمد بن سام نوشته (۴ مجلد موزه ایران باستان) پدیدمی آید که در خط نسخی شیوه های ریحان و رفاع و توفیح بهم آمیخته شده است (شکل ۷۴)

در کتابخانه خطی کابل مجموعۀ رسایل متفرقه موجود است که از بامیان بدست آمده و در سنه ۶۱۱ هـ بخط دولتشاه بن حبشی تولکسی نوشته شده و خط آن نسخی دور از شیوه هنر یست و آثار کوفی در آن مشاهد نیست و ازین برمی آید که از همین اوقات شیوه نسخی و تعلیق آمیزش یافته بود (شکل ۷۵)

در قرن ۱۲ و ۱۱ که آسیای میانه و خراسان در تحت اقتدار سیاسی غزنویان - سلجوقیان - خوارزمشاهیان - غوریان بود، هنر خط نویسی کوفی و نسخی و ثلث با فروغ آنها در خراسان فراوان پرورش دیده بود، و اگر ما بقایای این نوع خطوط را در غزنه و هرات و بست و بلخ و مشهد و سمرقند و دیگر بلاد خراسان - بمعنی و سیح آن وقت - ببینیم می فهمیم که قرن ۱۲ زمان ریعان هنری خطوط عربی است که خامۀ هنروران چیره دست خراسان، این هنر ارزنده و بدیع را از نشابور تا بخارا و سمرقند و شاش و طراز و غزنه و وینند کنار سند پرو رانده است. حتی بهمت غزنویان و غوریان افغانی این متاع گرانبها در اواخر قرن ۱۲ بقلب هند و دهلی نیز رسیده بود. که در سنه ۵۹۶ هـ ۱۱۹۹ م یک کاپی منار جام غور در مسجد قوه الاسلام بنام منار قطب ساخته شد (شکل ۷۶) که اینک بحیث نمونه نفوذ هنر و رسم الخط تزئینی خراسانی تا کنون در دهلی باشکوه و وقار عظیمی ایستاده و ما می بینیم که بعد از مدت سه قرن هنر خراسان از هرات و غور و غزنه بقلب هند نیز رسیده بود و در تحت اثر قوی محرکات سیاسی و عقیدوی و اقتصادی گسترش و نشو و نما می یافت و اغلب شاهان و مقتدران می خواستند با بنای کاخها و منارها و مساجد مجلل و مزین مراتب قدرت خود را تبارز دهند و بران ابنیه معظم بجای تصاویر انسانی، خطوط نظریه های بسیار زیبا و نقوش مواد غیر حیه را بنویسند و برای این کار خط کوفی برازندگی تمامی داشت. و حتی تماماً بشکل گل کاری و نقاشی بدیعی درآمده میتوانست.

خط کوفی با انواع متکامل خود در ابنیه بصورت تزئینی و در نسخ قرآن و کتب دیگر مقارن با خط نسخی نشو و نما نمود، و تا آغاز قرن ۱۳ و خروج مغل در تمام کشورهای اسلامی با فروغ خود مورد

استعمال و تبارز هنری مردم بود. مثلاً در گنبد مرقد ملك غياث الدين غوری در مسجد جامع هرات رقاع ریحانی بسیار زیبا و ناهی برابنیه رقاع و ریحان و ثلث و محقق و ثلث خاص کتیبه نویسی با الف های کشیده و هم محقق شجری و ثلث طغرا و ثلث تعلیق نما و دیگر شیوه های مخلوط این خطوط دیده میشود و هم خط نسخی آنقدر مهذب و پرورده گردید که شکل کامل هنری را گرفت و نمونه آن در قرآن خط عبدالله صیر فی ۷۲۰ هـ ۱۳۱۹ م گنجینه مشهد رضوی دیده میشود. (شکل ۷۷)

اگرچه چنگیزیان در مدت نیم قرن اول خروج خود، بسا ابنیه و کتابها را در سمرقند و بلخ و مرو و نیشابور و هرات و سیستان و دیگر بلاد معمور آنوقت از بین بردند و درین جمله هنرمندان و علما نیز تلف شدند و برخی به ممالک دو ر دست عثمانی و هند گریختند، ولی بعد از یک قرن حکمرانان مغل نیز با ثقافت و هنر خراسانی در ماوراء النهر و افغانستان و ایران آشنا می یافتند، و درین میانه برخی از حکمرانان محلی مانند آل کرت هرات و امرای پارس از در مدارا با مغلان پیش آمدند و به حفظ هنر و کلتور خود توجه کردند. چنانچه از آثار این دوره در هرات نمونه های گرانبهای خطاطی بر مقابر و ابنیه دوره آل کرت باقیست و این آثاری را ما یک حلقه وصل و پیوستگی هنری بین دوره قبل از مغل و آغاز رنسانس هنری تیموریان میدانیم، که موازیت گرانمایه هنری مردم عصر غزنویان و سلجوقیان و غوریان را به رنسانس تیموریان انتقال داده اند.

از آثار خطاطی این دوره خط ثلث عالی بشیوه قدیم بر لوح مزار خواجه شهاب الدین عبدالله غاوردانی هرات است در سنه ۷۴۴ هـ ۱۳۴۳ م و خط توقیع نمای مزار جوانی در خاک شیخ ابو العلاء در محرم ۷۵۹ هـ ۱۳۵۷ م و خط توقیع تعلیق نمابر مزار طغرل بن امیران فوشنجی در رباط پی غربی هرات از ۷۵۶ هـ ۱۳۵۵ م و خط رقاع تعلیق نمای سلطان شاه در سنه ۷۷۷ هـ ۱۳۷۵ م بر طرف هفت جوش جامع هرات که بامر سلطان غیاث الدین محمد کرت ساخته شده است (شکل ۷۸)

فراموش نباید کرد: که در مدت پنج قرن اول دوره اسلامی، هنگامیکه خط کوفی با انواع آن در عراق و خراسان و ماوراء النهر پرورد میشد، یک شیوه خاص شمالی آن از قفقاز تا خوارزم در شمال وجود

داشت که پیچیدگی و ابهام و اعوجاج خاصی در آن مشهود است و نمونه قدیم آنرا در سال ۴۷۱ هـ ۱۰۷۸ م بر کتیبه چهار سطری مسجد الرشید بن محمد بن ابی بکر در باکو توان دید (شکل ۷۹) و بعد از آن بر کتیبه آرامگاه یوسف بن کبیر در ۵۵۷ هـ ۱۱۶۱ م نوعی ازین شیوه دیده میشود (شکل ۸۰) و بقایای همین روش مهذب شده بر لوحه قبریست که در ۶۷۰ هـ ۱۲۱۷ م کنده شده (۱). و هم در اورکنج کهنه در قرن ۱۲ بالای مدخل عمارت مشهور به قبر فخر الدین رازی (۴) نوعی از آن در کنده کاری گل بخته بانقوش ظریف گل و بوتنه موجود است. (شکل ۸۱)

حدسی من اینست : که این نوع کوفی نویسی شمالی قفقاز و خوارزم مبداء خط ناشناسی است که نمونه متأخر آن در یک مصحف مشهد رضوی موجود است و دانشمندان گلچین معانی آنرا «خط بابری» اختراعی محمد بابرشاه موسس سلسله تیموری هندی دانند.

خط بابری :

مورخان دوره تیموریان هندی مانند عبدالقادر بدائی در منتخب التواریخ و علاءالدوله قزوینی در نفایس المآثر و ابوالفضل در اکبرنامه و خواجه نظام الدین احمد هروی در طبقات اکبری و خود با بر در تزک خود خبر میدهند : که این پادشاه (۸۸۸-۹۳۷ هـ ۱۴۸۳ - ۱۵۳۰ م) خطی اختراع کرده و نسخه قرآن بدان خط نوشته و به مکه فرستاده بود (۲).

در کتابخانه مشهد رضوی مصحفی بخط ناشناخته با کاغذ و تذهیب کشمیری موجود است (نمبر ۵۰) و قفی شاه حسین صفوی در ۱۱۱۹ هـ که نخستین بار در نامه آستان قدس (نوروز ۱۳۴۴ ش) معرفی شد. و دانشمندان گلچین معانی آنرا بهمان خط اختراعی بابرشاه شمرد (۳).

در تحقیق این خط میرمن دانشمند صباحت عظیم جانوا رئیس موسسه تحقیقات شرقی اکادیمی او ز بک (تاشکند) در جنوری ۱۹۶۴ به

(۱) مسلم کالگرافی ۲۲-۲۳

(۲) منتخب ارض ۳۴۳ و اکبرنامه ۱۱۸ و طبقات ۲۷۲

(۳) گنجینه قرآن ۱۷۸

مجلس بیست و ششم بین المللی مستشرقان در دهلی مقالتی تقدیم داشت که باین خط را در سنه ۹۱۰ هـ ۱۵۰۴ م اختراع کرد و نمونه الفبای آن در کتاب خطی عجایب الطبقات محمد طاهر بن قاسم موجود است که در سنه ۱۶۴۵ م در بلخ بامر سید ندر محمدخان تالیف شده، و نسخ متعدد خطی آن در کتابخانه تحقیقات شرقی اکا دیمی علوم اوزبکستان محفوظ میباشد. (۱)

درین مقاله عکسی از عین نسخه خط بابری داده شده (شکل ۸۲) که ادا بانسخه مصحف آستان قدس (شکل ۸۳) برابری ندارد (۲) و اشکال حروف عجایب الطبقات کلیدی برای حل اشکال حر و ف این مصحف شده نمیتواند و ماسخلاف اشکال هر دو متن را در (شکل ۸۴) نشان داده ایم.

بهر صورت مبدأ خط مصحف مشهد رضوی بیقین معلوم نیست، ولی شباهت تام آن با خط با لای درب عمارت اورگنج (شکل ۸۱) بنظر می آید و شاید ربطی باشیو شمالی قفقازی داشته باشد.

(۱) مجله سنترل ایشیار یویوجلد ۷ ص ۲-۱۹۶۴ م
(۲) عکس چهار صفحه این مصحف شریف بوسیله جناب آقای محمود فرخ دانشمند و شاعر معروف خراسان بمن رسیده است که درینجا ازیشان صمیمانه تشکر میکنم.

دوره عروج خطوط

در اواخر قرن ۱۴ امیر تیمور در آسیای میانه امپراتوری و سیعی تشکیل داد، که تمام ممالک ماوراء النهر و افغانستان و ایران را در بر میگرفت. چون مردم این امپراتوری مواریث هنری دوره غزنویان و غوریان و خوارزم شاهیان و سلجوقیان را با آثار هنر اسلامی از غرب و هنر چینی و هندی و مغولی از شرق پیش روی داشتند، هنگامیکه شاهرخ پسر امیر تیمور در آغاز قرن ۱۵ در هرات مرکز امپراتوری خود بنشست، وی مواریث هنر را در سمرقند و هرات پرو رانید و این شهر مرکز رنسانس هنری آسیای میانه گردید و مخصوصاً هنر کتاب نویسی بمعراج خود رسید و اینیه عظیمی که بران کتیبه های زیبا بانواع خطوط تزئینی موجود است ساخته شدند. و این مکتب هنری هرات تا اواخر عصر سلطان هنر پرور حسین بایقرا و اواخر قرن ۱۵ در هرات دوام کرد. و بعد ازان دیده میشود که هنرهای خطاطی، نقاشی، مصوری، کتاب سازی، میناتو رازین پرورشگاه رنسانس هنری به بخارا و اصفهان و تبریز و هند انتقال کردند.

درین رنسانس هنر استعداد خلاق مردم هرات و تمام ملل امپراتوری تیموریان هرات از مرزهای چین تا تبریز کار میکرد، و بنابراین هرات را دران اوقات مرکزی باید پنداشت که خلاقیت هنری تمام این مردم دران جا فعالیت داشت و هزارا نفر هنر مند - خطاط - مصور - مذهب - نقاش - جلد ساز - معمار - کاشی ساز - رنگ ساز و غیره در تحت پرورش رجال هنر خواه امپراتوری تیموریان به تخلیق آثار خالده هنری می پرداختند.

رنسانس هنری هرات آثار را جلاویدانی را در شقوق مختلف هنری آفرید، که این کتاب کو تا موصوله شرح آنرا ندارد و باید اندران باره کتابها نوشته و پرداخته آید، و لی من درینجا دو شهکار جهانی این مکتب هنر را یاد آوری میکنم:

اولین اثر خالده این دستاورد خطی شاهنامه فر دو سی موزه گلستان تهران است در سنه ۸۳۳ هـ ۱۴۲۹ م بخط جعفر بایسنغری که از لحاظ خط - نقاشی - مصوری - کاغذ - تذهیب - جلد و صحافی به تشخیص متخصصان بین المللی، گرانبها ترین کتب جهان شمرده

شده و نماینده عالی ترین مرحله کتاب سازی انسا نیست . (شکل ۸۵)
دوم مسجد گوهر شاد آستان قدس مشهد است که بهمت ملکه
دربار هرات گوهر شاد و شهبزادگان هنرمند و هنر دوست تیموری در ۱۲
سال تحت نظر قوام الدین معمار ساخته شده و از نظر معماری سبک
خاص خراسانی و تزئین و کاشی کاری و خطاطی در زمره دوازده بنای
بسیار عالی تاریخی دنیا و شهبکا رهای انسانی گذشته محسوبست و
بنای آن در حدود ۸۲۱ هـ ۱۴۱۸ م ختم شده است . (شکل ۸۶)

چون موضوع مشخصی این جستجوی ماتنها خطاطی دو دوره
تیموریان هرات است ، بنا برین از خلاقیات های دیگر هنری این
دوره گذشته و تنها درباره خطاطی نمی شرح میدهم :

گفتیم که هنر خطاطی در بین ملل مسلمان از قرن ۸ بدینطرف مرا حل
تکامل خود را در مدنیت اسلامی بنحو احسن پیمود و بجای هنر
مصوری مکتب گندهارا و مانسی و سوابق تصویر سازی امپرا توری
اوشانی و ساسانی و بیزانستین و جریانهای هنر چینی و بودایی هم
ایستاد و بنا برین در ابنیه دینی بطور تزئینی بکار رفت . اگر چه شاهان
در کاخهای شاهی خویش گاه هی دیوار های نگارین و مصور هم
داشتند که بر بقایای قصر های لشکری بازار بست تصاویری نمایان
است (شکل ۸۷) و هم بیهقی مورخ دربار غزنه از یک خانه مصور و
نگارینی که شهزاده مسعود در باغ عدنانی هرات ساخته بود خبر میدهد ،
ولی این عمل شهزاده مورد باز پرس ورنجش پدرش سلطان
محمود واقع گردید (۱) و از همین داستان می دانیم که گویا برابنیه
دولتی تصاویر رنگین را با احتیاط بکار می بردند ، ولی ابنیه دینی و
معابد و مقابر ازان خالی بود ، و بجای تصاویر ، انواع خطوط تزئینی
و گل کاری ها و نقوش غیر جاندار را بکار می بردند که همین عامل
دینی و اخلاقی محرک پرورش و ایجاد و رواج انواع خطوط تزئینی
در هنر اسلامی گردید ، و هزاران نسخه خطی مزین و منقش و مطلا را
از قرآن نوشتند و یابر ابنیه خود انواع خطوط تزئینی و نقاشی های
گونگون را باقی گذاشتند و همین نظر دینی موبد پیدایش خطوط
و خطاطان بسیار ماهر چیره دست و خلاق گردید و برابنیه دینی هنر در
قالب عقیده دینی ریخته شد ، و توجه بهتر خطاطی در عصر تیموریان

(۱) تاریخ بیهقی ۱۲۱

بدرجه بی بود که شهزادگان این خاندان مانند بایسنغر و ابراهیم ویدیع الزمان نیز خطاطان ما هر بوده‌اند .

از آغاز قرن ۸ تا قرن ۱۶ در مدت ۷ قرن از خط کوفی و نسخی سادهٔ اوایل دورهٔ اسلامی شروع هنری بوجود آمد، که نامهای انواع آن خطوط به پنجاه میرسد ، و لی در قرن ۱۵ م «اقلامسته» ذیل بطور خطوط اساسی و جو داشت:

نکارمن خط خوش مینویسد بغایت خوب و دلکش مینویسد
مناشیر و محقق ، نسخ و ریحان رقا و ثلث هرشش مینویسد

برابنیه و کتب دورهٔ تیموریان خط کوفی با انواع تزئینی آن نمودار است از انجمله خط مشجر مشکو لیبرونی گنبد گور امیر تیمور را در سمرقند ۸۰۷ هـ ۱۴۰۴ م وهم در مدرسهٔ الخ بیگ ۱۴۲۰ م و مرقد خواجه احمد یسوی در ترکستان زقرن ۱۴ وهم بر برخی از ابنیهٔ تیموریان در هرات و بلخ و کوهسان عرات و انواع معقلی و مقفل و هندسی آن درخشت کاریهای مسجد گوهرشاد و مدرسهٔ الخ بیگ و شاه زنده سمرقند و دیگر ابنیهٔ آن وقت و همچنین در سرسورهای قرآنی مکتوب این عصر توان دیده. و ازین برمی آید که کوفی نویسی درین عهد به تکامل نهایی خود در سیده بود. (شکل ۸۸)

در پهلوی تکامل و تنوع هفتقرنهٔ خط کوفی، تهذیب و هنری شدن نسخی نیز جریان داشت و در کتابهای فارسی روش کوفی مخلوط با نسخی در جریان این قرون دیده میشود، ولی چون نسخی جنبهٔ تزئینی کمتر داشت بر ابنیهٔ آنرا نمی نوشتند و از تهذیب و هنری گردیدن کوفی و نسخی بود که ثلث با فروع خود محقق و ریحان و رقا و بوجود آمد، و برای نوشته‌های دفاتر و مناشیر خطی از امتزاج نسخی و فروع ثلث بنام توقیع یا مناشیر رواج یافت که نوشتن آن سهل و زود و بدون تکلفات هنری و بدیعی بود. و نمونهٔ اینگونه خلط و امتزاج فروع ثلث را در نسخهٔ کتاب التفهیم الیبرونی (کتابخانهٔ مجلس تهران) توان دید که در ۵۳۸ هـ ۱۱۴۳ م نوشته شده است . (شکل ۸۹)

خطاطان و هنرمندان خلاق در امتزاج این شیوه ها و پیدا یس اسلوبهای خصوصی هنری در هر عصر دستی داشتند و بنا برین

امتیاز انواع این خطوط ممزوج و تعیین نام هر شیوه دشوار است. برابینه و مقابر و کتب مر بوطنسا نس تیمو ریان در مملکتی که مورخ دربار آن عصر عبدالرزاق سمرقندی آنرا **خراسان** گوید نمونه‌های ذیل دیده می‌شود :

اول : انواع متعدد و متکامل کوفی که چند نمونه آن گفته شد.
دوم: ثلث بسیار پخته و متکامل مانند هفت ورق قرآن بخط شهزاده بایسنغر بن شاهرخ متوفا ۸۳۷ هـ ۱۴۳۳ (شکل ۹۰) و شصت ورق قرآن بخط شیخ محمد طفرانی تحریر ۸۰۹ هـ ۱۴۰۶ م و شانزده ورق قرآن بخط جلی ریحان و رقاع شهزاده ابراهیم سلطان بن شاهرخ تحریر ۸۲۷ هـ ۱۴۲۳ م (شکل ۹۱) و قرآن بخط خواجه عبدالله مروارید متوفا ۹۲۳ هـ ۱۵۱۶ م (شکل ۹۲) و قرآن به خط نسخ و ثلث و رقاع بسیار عالی عبدالله طباطبائی هروی مورخ ۸۴۵ هـ ۱۴۴۱ م (شکل ۹۳) در گنجینه قرآن مشهد رضوی .

بر ابینه نیز انواع متکامل و بسیار زیبای خط ثلث نمایان است مانند خطوط ثلث و ریحان و محقق و رقاع منارها و مسجد جامع و گازرگاه هرات و ابینه دیگر آن شهر و ثلث تعلیق نمای بسیار عالی لوح مزار سید حسن ابدال در قندهار و خطوط متعدد ثلث و ریحان با بایسنغر بن شاهرخ برپهلوی ایوانها و پیشانی و گنبد های مسجد گوهرشاد مشهد در سنه ۸۲۱ هـ ۱۴۱۸ م (شکل ۸۶) ابینه دوره تیموری در گازرگاه هرات و مشهد رضوی و سمرقند و بخارا در استعمال اقسام خطوط ثلث و کوفی و معقلی و ریحان و رقاع و نسخی و محقق و توقیع مظا هر بر جسته هنر خط نویسی و نسانس تیموریان است، و از آن جمله سنگ تاریخ مصلاهی هرات بخط جلی ثلث بسیار عالی عصر شاهرخ است که در چهار سطر بزبان فارسی بامر ملکه گوهرشاد در سنه ۸۴۱ هـ ۱۴۳۷ بقلم جلال جعفر نوشته شده است (شکل ۹۴) و این شخص فرزند خطاط معروف جعفر با بایسنغر است که نمونه‌های خطوط پند و پسر هردو برابینه هرات موجود است، همچنین قبر شیخ الاسلام محمد بن احمد ۸۲۸ هـ ۱۴۳۴ م در گازرگاه خط ثلث بسیار عالی دارد. و مادر اینجا نمونه بسیار عالی خط ثلث را از بقایای بنای محرابی در هرات گرفته ایم (شکل ۹۵) که در قصبه حوض کرباس غربی شهر هرات در مسجد

کوچک کهنه بی باقی مانده است و آنرا نمونه بسیار گرانبهای خطاطی و سبک تزئین بنا از هرات دوره تیموریان گفته میتوانیم ، که شاید خط یکی از اساتید مانند جعفریابسرش باشد .

و هم بر بالای محراب مسجد بلند و مدرسه میر عرب بخارا خط ریحان جلی بسیار عالی کتیبه نویسی از قرن ۱۶ (شکل ۹۶) و بر اطراف طاق نماز گاه بخارا نمونه معقلی قرن ۱۶ (شکل ۹۷) و در مدرسه میر عرب بخارا و مسجد بی بی خانم سمر قند او اخر قرن ۱۴ نمونه

بسیار عالی جلی ثلث (شکل ۹۸) و همچنین ثلث جلی و متوسط متمایل بریحانی بر لوح مرمرین حکیم ترمذی در قرن چهارده و خط رقاع ریحانی بسیار عالی در مقبره جنوبی او زنگنه ۱۱۸۶ م نمایان است . (شکل ۹۹)

در اینجا باید یاد آوری کرد : که از آغاز قرن ۱۴ در ترکستان شیوه خاصی در ثلث و ریحان و رقاع و نسخی بوجود آمده بود که «شیوه ترکستانی» باشد و آنرا مخلوطی از ثلث و ریحان و محقق توان گفت که نمونه آن قرآن با ترجمه ترکی چغتایی بخط محمد بن شیخ یوسف اباری سید الخطاط ۷۴۷ هـ ۱۳۳۶ م گنجینه قرآن مشهد رضوی است (شکل ۱۰۰) و در همین گنجینه قرآن بخط ثلث شیوه ترکستان قرآنی از قرن ۱۶ نیز موجود است (شکل ۱۰۱) که این شیوه خاص ترکستانی را در خطوط قرن ۱۴ - ۱۵ در آسیای میانه فراموش نباید کرد مخصوصاً نمونه بسیار زیبای جلی متمایل به تعلیق در تاریخ یکی از بناهای شاه زنده سمرقند در ۷۶۲ هـ ۱۳۶۰ م و بر سنگ مرقد قثم بن عباس در سنه ۱۳۳۴ م بر بالای ایوان قبر بیان قلی خان در بخارا ۱۳۵۹ م . (شکل ۱۰۲) .

موسوم : چنانچه گفته شد خطوط عربی در خراسان تحول یافت و در طول قرن سیزده علاوه بر اقلام سته یک قلم جدید دیگر (که کاملاً محصول ذوق و سلیقه مردم خراسان بود) متدرجاً بوجود آمد ، که آنرا **تعلیق** گفتند و مخلوطی بود از نسخ و رقاع و توقع و چون این خط در مراسلات سرکاری و عامه استعمال گردید آنرا ترسل هم گفتند و مولانا جامی گفت :

کاتبان را هفت خط باشد بطرز مختلف
ثلث وریحان و محقق ، نسخ و توقیع و رفاع

بعده ازان تعلیق آن خطست کش اهل عجم

از خط توقیع استنباط کردند ، اختراع

تعلیق نسبت به خطوط دیگر پیچیده بود و بنا برین قاعده آنرا بازلف
خویان تشبیه نمود: «ای زلف تو پیچیده تر از خط تو رسم» خط تعلیق
بر کتیبه و ابنیه نوشته نمی شد ، و گاهی در کتب و عموماً در مراسلات
استعمال میشد .

از صفحه اخیر نسخه خطی طبقات الصوفیه کتابخانه ناسخ
باشا در استانبول که با نسخی پخته به خط دمتاش بن عبدالله در شعبان
۶۷۲ هـ ۱۲۷۲ م غالباً در خراسان نوشته شده نایت می آید که خط
نسخی درین زمان متمایل به تعلیق گشته بود ، زیورادرین صفحه اخیر
نسخه سطورى مشابه به خط تعلیق از قلم همین کاتب دیده میشود (شکل
۱۰۳) و بنا برین آغاز تعلیق را یک قرن پیش از خروج امیر تیمور باید
دانست ، زیرا برگور همین امیر در سمرقند خطی که تعلیق نسخ آمیز
متمایل به ثلث باشد دیده می شود در همین نسخه تعلیق آمیز صفحات
اخیر نسخه اسرار التوحید کتابخانه سلیم آقادر استانبول است که در
سنه ۷۰۰ هـ ۱۳۰۰ م به خط محمد صالح برای قاضی علی جوینی در
خراسان نوشته شده ، که آن را نمونه رواج تعلیق گفته می توانیم .
(شکل ۱۰۴)

از کتیبه مرقد قثم بن عباس در سمرقند نیز پدید می آید که در حدود
۱۳۳۴ م خط نسخی و ثلث ماوراء النهر نیز به تعلیق متمایل بود و مادر اشکال
(۴۹-۵۰-۶۹-۷۰-۷۵) نمونه های تحول خط نسخی و کوفی را به
تعلیق بالتدریج دیده می توانیم و شاید نمونه تبدیل تدریجی نسخی به
تعلیق همان قباله زمین باشد که دکتر هورنل Hoernle
یافت و مرگلیوث Margoliouth تاریخ آنرا ۴۰۱ هـ ۱۰۱۰ م خواند (۱)
و هم بیلین Belin در کتیبه فارسی مسجد کهنه ارض روم بر
دیواری نوشته منقوری یافته بود که در سنه ۳۱۵ هـ ۹۶۰ م نوشته شده (۲) و خط

(۱) جورنال ایشیاتیک سوساییتی ۷۶۱ بابت اکتوبر ۱۹۰۳ م

(۲) همین مجله ۲۷۶ طبع ۱۸۵۲ م

مدور متمایل به نسخ و نستعلیق (۱) (توقیع) داشته است، که حلقه وصل با کوفی زاویه دار شمرده می‌شود، و از اسناد جدیدی که در پاره قدمت شیوه تعلیق بدست آمده، سطو را آخرین نسخه قرآنیست که در حوت ۱۳۴۸ ش از ذخیره قرآنهاى استان رضوی مشهد دريك پسخانه مسدود یافته شد و این عبارت در آخر آن به خط تعلیق خوانده میشود: «فرغ من کتبه يوم الثلثا السابع من ذی الحجه روز بهمن من شهر اسفند ار مدسنة خمس عشر واربع مائه» واقف این نسخه قرآن ابوالوفانام داشت که در همین سنه ۶۱۵هـ وقف کرده است (۱)، و ازین هم برمی آید که خط تعلیق در اوایل قرن پنجم هجری هم نوشته می شد، و هم شیوه های توقیع و تعلیق گاهی با هم آمیخته بود.

ازین اسناد حدس باید زد، که بادی خط تعلیق قدیمتر است و در قرن ۱۳ - ۱۴ راه خود را به رواج عمومی و هنری شدن تزئینی کشوده است، که نمونه های آن را در خطوط بسیار استادانه زیبای تعلیق نویسان دوره تیموریان خواجه تاج الدین و خواجه اختیار هروی منشی سلطان حسین بایقرا و عبدالحمی منشی ابوسعید میرزا و خواجه عبدالله هروید هروی توان دید. (شکل ۱۰۵ - ۱۰۶).

چهارم: در نصف اخیر قرن ۱۴م از امتزاج و تلفیق هنری نسخ و تعلیق خطی بسیار زیبا و دارای ارزش بدیعی به وجود آمده بود، که آنرا نستعلیق گویند، و نام آن هم دلالت بر آمیزش نسخ و تعلیق دارد. اگرچه واضع نستعلیق را میرعلی نهریزی قبله الکتاب (حدود ۷۹۰ هـ ۱۳۸۸ م) دانند و خطاط سلطان علی مشهدی گفته است:

نسخ تعلیق گر خفی و جلی است

واضع الاصل خواجه میرعلی است

وضع فرمود او، ز ذهن دقیق

از خط نسخ و ز خط تعلیق

مگر به قول ابوالفضل علامی در دیباچه (مرقع شاهي) بر خي از قطعات خط نستعلیق پیش از عصر نیمه و ر یعنی ۷۷۱ هـ ۱۳۶۹ م

(۱) این نسخه را نویسندۀ این سطور در حمل ۱۳۴۹ دیده ام.

بنظر آمده و خود نویسنده این سطور هم نمونه های نستعلیق را پیش ازین عصر دیده ام . چنانچه کتاب مجمع النوادر تالیف محمد عوض بن بختی شوع بخط نستعلیق نگاشته ۷۸۵ هـ ۱۳۸۳ م دیده شده ، که معاصر میرعلی است در کمال نفاست و نضج ، و باید پیش ازین عصر مراتب آغاز و پختگی را طی کرده باشد . وهم نسخه خط نستعلیق بسیار مهذب و پخته زیبای طبقات - الصوفیه انصاری در کتابخانه نورعثمانیه استانبول بقلم نستعلیق نیمه جلی درویش صوفی در ۸۳۹ هـ ۱۴۳۵ م موجود است (شکل ۱۰۷) که معاصر اواخر عمر میر علی تبریزی باشد . و اگر واضح آن خط را میر علی بدانیم نتوانیم گفت : که در همان عصر نستعلیق نویسان معاصرش هم بدان درجه پختگی و نضج هنری نستعلیق رسیده باشند . و ازین روست که غلام محمد هفت قلمی دهلوی مولف تذکره خوش نویسان ، در حدود ۱۲۳۹ هـ ۱۸۲۳ م می نویسد : « که پیشتر از میر علی تبریزی هم خط نستعلیق می نوشتند ، لیکن این مرد بزرگوار قواعد در خط نستعلیق مقرر نمود . » (۱) بنابراین زمان آغاز نستعلیق هنری را حدود ۷۰۰ هـ ۱۳۰۰ م تعیین باید کرد ، در حالیکه اساس آن در خط تعلیق پیش از سه قرن گذشته شده بود .

ما سندی در دست داریم که نمونه نستعلیق نویسی را در اواخر قرن هشتم هجری بخط یک هروی نشان میدهد ، بدین معنی که نسخه خطی کتاب عجایب المخلوقات فارسی به نستعلیق خالص مورخ ربیع الاول سنه ۷۹۰ هـ در کتابخانه ملی پاریس موجود است (۳۳۲ تکمله فارسی) که در آخر آن نوشته اند: بتا ریخ غره ربیع الاول سنه ۷۹۰ بخط العبد احمد هروی عفی عنه .»

این کتاب برای کتابخانه سلطان احمد خان (شیخ اویس ایلکانی ۷۸۴-۸۱۳ هـ) نوشته شده است (یا دداشتهای قزوینی ۷-۲۰۳) . بهر صورت در عصر تیمور و شاهرخ خط نستعلیق که زیباترین خطوط بوده وهم زاده قره یحیی تاتارک مردم خراسان است ، در مملکت تیموریان و اچ کا مل یا فت و برابنیه و کتب مستعمل گردید و در بار تیموریان شاگردان میرعلی که استاد و مرتب این خط

(۱) تذکره خوش نویسان ۴۳ طبع کلکته ۱۹۱۰ م

بود (شکل ۱۰۸) بعد از عبدالله پسر هنر مندش پرورش یافتند ، که از انجمله مولانا جعفر و پسرش جلال و مولانا اظهر متوفی ۸۸۰ هـ ۱۴۷۵ م و پسرش محمد و سلطان علی بن محمد مشهدی و میر علی هروی و محمد او بهی و سلطان محمد خندان و سلطان محمد نور و دیگر مشاهیر نستعلیق نویسندگانند (شکل ۱۰۹-۱۱۰-۱۱۱-۱۱۲) که بعد از قرن ۱۶ سبک نستعلیق ایشان از هرات به ماوراء النهر و ایران و هند و عثمانی نیز انتقال یافت.

نقائس آثار هنری نستعلیق نویسی برابنیه تیموریان در هرات فراوان است . مانند لوح قدیم مرقد مولانا جامی منسوب بخط میرعلی هروی و لوح مزار شیخ زین العابدین خوانی ۸۲۸ هـ ۱۴۳۴ م و لوحه سنگ مرمری با خط نستعلیق بسیار جلی و عالی در رواق حوضی زمزم گازرگاه هرات و قطعات سنگ مرمر مرقد هرات ۸۵۹ هـ ۱۴۵۴ م و الواح نستعلیق گازرگاه بر قبر رستم محمد خان و خط نستعلیق سلطان علی مشهدی برگور امیر غیاث الدین منصور پدر سلطان بایقرا ۸۸۲ هـ ۱۴۷۷ م و چهار قبر دیگر شهزادگان تیموری بخط همین سلطان علی . و چند مرثیه در اندرون گنبد آرامگاه شهزاده بایسنقر در خیابان هرات و دو بیت بقلم بسیار قوی جلی نستعلیق بر مرمر سپید مرقد پیر هرات بخط حسن خان شاملو . (شکل ۱۱۴) درین عصر عموماً کتابها را به نستعلیق خوش می نوشتند و نستعلیق نویسان مکتب هرات ، آثار گرانمایه و شهبکار های خطی بوجود آورده اند ، که از انجمله جعفر بایسنقری شهبکار هنری خود یعنی نسخه نقیسه شاهنامه بایسنقری را در سنه ۸۳۳ هـ ۱۴۲۹ م نوشت که در موزه گلستان تهران است . (شکل ۱۱۵) و هم سه ورق مجموعه خطوط نستعلیق و ریحان و نسخی و لث و رقاع و شکسته و نستعلیق با مضای اوست در موزه ملی تهران (شکل ۱۰۹) و هم هشت نمونه دیگر خط او بر کتب و دو اوین شعرا و البیم هادر موزیم های دنیا موجود است .

پنجم: خط تعلیق و نستعلیق در طول قرن ۱۵ و خروج امیر تیمور در پهلوی نسخ و فروع لث در سر تاسر مملکت تیموریان رواج داشت و کاتبان دفاتر و امور عامه در ضمن چابک نویسی از امتزاج و در هم شکستن هر دو خطی بوجود آوردند که آنرا شکسته یا شکسته نستعلیق گویند.

اسلوب شکسته نو یسی نیز در طول قرن ۱۵-۱۶ رنگ فنی و هنری
گرفت و مایه بینیم که در عصر تیموریان هرات علاوه بر اقلام سسته
اساسی و دو قلم تعلیق و نستعلیق یک فلم نهم شکسته مستقلا افزود.
شد و استاد جعفر با یسنغری در اوراق نمونه خطوط مذکوره
خویش که در موزه ملی تهران است؛ سطر بسیار زیبا و نفیسی را
بهمین شکسته نستعلیق هم نوشته است (شکل ۱۰۹) که پختگی این
نمونه را در عصر شاهرخ میرساند. و بعد از آن میرزا فصیحی هروی و
شفیعی هروی و مرتضی قلی شا ملو هروی و در ویش عبد المجید طالقانی
و غیره از هنرمندان نامور این طریقه اند و برخی از شکسته نویسان
چون شیوه خاصی داشتند، آنرا شکسته آمیز و منسوب به شفیعای
هروی خط شفیعیه هم گفته اند.

ولی خط شکسته برای کتاب و کتبه نویسی کمتر استعمال شده
و رواج آن تا کنون هم برای مراسلات عامه و دفتری بوده، و گاهی
بطور نمونه هنری و تزئینی بر قطعات زیبا نوشته شده است (شکل
۱۱۶).

خوشنویسان متأخر

درباره خوش نویسان و خطاطان متأخر افغانستان چند کتاب درین
بازار نشر شده که شرح حال و نمونه های خط خطاطان متأخر را به
تفصیل نوشته و آورده اندمانند:

۱- هنر خط در افغانستان در دو قرن اخیر تألیف نبی‌اعلی عزیز الدین
و وفلزائی طبع کابل ۱۳۴۲ ش که خود از اساتید معاصر هنر خط اند
و درین کتاب تذکره بسیار خطاطان افغانستان را نوشته و هم نمونه های
فراوان انواع خطوط خود را داده اند که از ان مهارت او در اکثر خطوط
قدیم و جدید ظاهر است و قدرت خامه او مسلم .

۲- گنجینه خطوط در افغانستان زجناب آخوند میر محمد علی هروی
طبع کابل ۱۳۴۶ ش که وی نیز از اساتید هنر خطاطی است و انواع
خطوط را بقلم خود نوشته است .

۳- تعلیقات بردیباچه دوست محمد کنایدار از مرحوم فکری
سلجوقی هروی ، که کتابی مفید است و در ان ذکر برخی از خطاطان
متاخر با نمونه های خطوط ایشان آمده است ، این کتاب از سنه ۱۳۴۶
تا ۱۳۴۸ در مجله آریانا طبع کابل نشر گردیده و در سنه ۱۳۴۹ یکجا
بطور کتاب علاحه هم انتشار یافته است که قسمت اخیر آن بعد از
وفات مرحوم فکری بهمت فرزند هنرمند او حسین وفا سلجوقی
نشر گردیده است. این پدر و فرزند هر دو از خوش نویسان و خطاطان
گرانمایه معاصرند .

برای اینکه کتاب حاضر از ذکر خطاطان گرانمایه متأخر و معاصر
خالی نماند ، نمونه های خطوط برگزیدگان گرامی این گروه را نیز
آورده ایم:

شکل ۱۱۷ : نمونه خط میر عبدالرحمن هروی استاد نستعلیق
در قرن سیزدهم هجری .

شکل ۱۱۸ : نمونه خط مرحوم سید عظامحمد قندهاری استا
نستعلیق در قرن چهاردهم هجری .

شکل ۱۱۹ : نمونه خط مرحوم میرزا محمد یعقوب کابلی استا
نستعلیق در قرن چهاردهم هجری .

- شکل ۱۲۰ : نمونه خط مرحوم شیخ محمد رضا هر و ی
 استاد خطوط در قرن چهارم هجری .
- شکل ۱۲۱ : نمونه خط بناغلی محمد داؤد حسینی
 استاد خطوط در قرن چهارم هجری .
- شکل ۱۲۲ : نمونه خط بناغلی سید محمد ایشان حسینی
 استاد خطوط در قرن چهارم هجری .
- شکل ۱۲۳ : نمونه خط بناغلی عزیز الدین فو فلز ائی
 استاد خطوط در قرن چهارم هجری .
- شکل ۱۲۴ : نمونه خط بناغلی آخوند محمد علی هر و ی
 استاد خطوط در قرن چهارم هجری .
- شکل ۱۲۵ : نمونه خط بناغلی حسین وفا سلجوقی جوان
 هنرمند معاصر .

رسم الخط پښتو

زبان پښتو که بیش از ۱۵ میلیون گوینده در افغانستان و پښتونستان دارد با وجودیکه از السنهٔ قدیم آریاییست ولی آثار خطی آن از زمان کهن باقی نمانده و معلوماتی نداریم ، که قبل از رواج خط و حروف عربی (نسخی - کوفی) این زبان چه رسم الخطی داشته است ؟

از آثار یافته شدهٔ خطوط آرامی-یونانی - دیوه ناگری - خروشتهی دربارهٔ خط قدیم پښتو سراغی بدست نمی آید .

از سنگ نو شسته های توچی و جغتو و روزگان که بخط شکسته یونانی و یک لهجهٔ شرقی دری قدیم (تخاری) است میدانیم ، که در محیط زندگی افغانان خطوط یونانی و شاردان + ناگری و خروشتهی رواج داشت . ولی معلوم نیست که آثار ادبی قدیم پښتو در اوایل اسلام بکدام خط نوشته می شد ؟

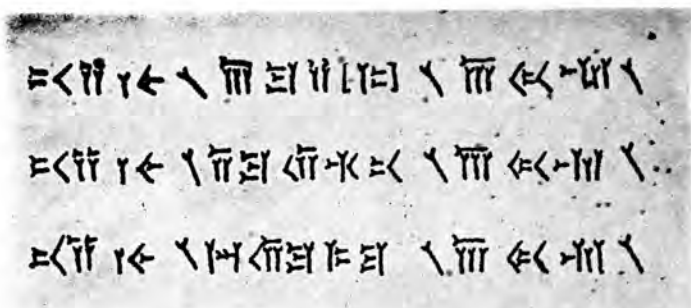
از آثار ادبی کهن زبان پښتو که از قرن ۷-۸-۹ م باقیمانده روشن می آید ، که این زبان در غز نه و غور و در بارهای سوریان غور و لودیان ملتان و هم در قبایل پښتون کوه سلیمان ، لسان ادب و شعر بوده ، ولی از رسم الخط کهن آن ، قبل از رواج خط عربی خبری نداریم .

در سنگ نوشتهٔ بیستون پارس که با مرداریوش هخامنشی (۵۲۲ - ۴۸۶ ق م) ، بخط میخی و زبان فرس قدیم کنده شده ، درستون چهارم (سطر ۶۳-۶۴) یک حماسهٔ اخلاقی مضبوطست ، که به عقیدهٔ برخی از دانشمندان یک قطعه سه مصراعی است ، که هر مصرع آن شش هجا دارد . (۱)

الفاظ و کلمات این سه مصرع منظوم اگر بغور و دقت تحلیل گردد ، باندک تحول لهجوی عینا به پښتوی امروزی برمیگردد ، و میتوان آنرا به مصرعهای شش هجایی پښتو تبدیل کرد ، در حالیکه اصالت کلمات و ریشه های کهن آن بجا باشد ، و در پښتو هم امروز باندک تحولی مستعمل !

(۱) کنجکا وینهای علمی و ادبی طبع تهران ۱۳۲۹ مقالهٔ دکتر معین

این سه مصراع در اصل کتا به بخط میخی چنین است : (۱)

اگر به خط امروزی پښتو بنویسیم ، چنین میشود :

نی اریکه اوم (نه -یی- اری- که - وم)
 نی دروجنه اوم (نه-یی- درو - جه - نه - وم)
 نی زورکړه اوم (نه-یی- زور- که- په - وم)
 تقطیع متن فرس قدیم بخط انگلیسی چنین است :

مصراع ۱	naiy	a	rai	ka	â	ham = ۶
	نی	ا	ری	که	آ	هم
مصراع ۲	naiy drau	ja	na	â	ham = ۶	
	نی	درو	جه	نه	آ	هم
مصراع ۳	naiy zûr	ka	ra	â	ham = ۶	
	نی	که	را	آ	هم	

اکنون باید دید، که چگونه این متن قدیم به آسانی به پښتو بر میگردد ؟

نی (نه یی) اریکه وم (دهیچا اریکی اومانع نه وم)
 نی (نه یی) درو جنه وم (نه ماد چا سره دروه در لوده)
 نی (نه یی) زورکړه وم (نه پرچا زور کړونکی وم)
 چون اصل کتبه همه بخط میخی قدیم عهد هخامنشی است ، بنابراین

(۱) نوشته های فرس قدیم در خط میخی ۶۷ طبع دانشگاه پهلوی شیراز ، از نورمن شارپ واو لیدرشن ۱۲۹ تا لیف کنت طبع امریکا ۱۹۳۵ م.

نوان گفت : که يك نمونه نو شته کلمات و جمله بندی بسیار قریب به پښتو در خط میخی قدیم موجود است ، وهم در رسم الخط یونانی مروج عصر عروج کوشانیان در اوایل عهد میلادی در زبان تخاری یالمهجه شرقی دری قدیم ، که بسیار نزدیک به پښتو بود، رسم الخط برخی از کلمات مشترک پښتو و تخاری در سنگ نوشته ها باقی مانده که ازان لاقلا شکل مخطوط برخی از کلمات پښتو را تو ان دریافت .

مثلا در سنگ نوشته بغلان کلمات : (۱)

۵۳۱۳۵ ایند (چهره ور)
 ۵۹۲ بگ (عظیم)
 k۱۲ ایر (اور = آتش)
 و در سنگ نوشته روزگان :
 ۷۶۲ میر (= لمر = آفتاب)
 ۷۶۷ زمیگ (= زمکه = زمین)
 ۵۵ ش (۵) شاه حوی (شاهزاده)

چون بعد از دوره خطوط قدیم ، در عصر اسلامی با فتوح عربی رسم الخط کوفی و نسخی با قرآن و اسلام با افغانستان آمد ، و این رسم الخط قرآن بقایای خطوط قدیم را بشدت تسرعت در نوردیده ، بنابراین با ید گفت : که اگر مطلبی را بزبان پښتومی نوشته اند ، شاید بهمان رسم الخط نو وارد کوفی یا نسخی بود .

از قدیمترین کتاب نوشته شده تذکره الاولیاء سلیمان ماکو بن باریک خان (ساکن ارغسان قندهار) که در سنه ۶۱۲ ق تالیف شده و فقط هفت صفحه آن بدست آمده ، و در سنه ۱۳۲۰ ش در کتاب پښتانه شعراء (جلد اول طبع کابل) عین آنرا عکاسی و نشر کرده ام ، و حتما

(۱) هفت کتیبه قدیم طبع کابل ۱۳۴۸ ش از حبیبی .

کتابت بعد از سال هزارم ق است پدید می آید، که کتابهای پنبتو را
بخط رایج الوقت می نوشته اند.

خط این صفحات تذکرة الاولیاء مخلوطی است از نستعلیق +
نسخی بسیار ابتدایی و ناپخته و نازیبا، که خواندن آن هم مشکل است،
و نوشتن این صفحات را بعد از سال هزارم قمری هجری تخمین
نوان کرد. (شکل ۱۲۷)

اما قدیمترین کتاب دارای تاریخ کتابت که بزبان پنبتو باقیمانده،
همان نسخه واحد خطی خیرالبیان تألیف بایزید انصاری مشهور به
پیر روینان (۹۳۱-۹۸۶ ق) صوفی نبرد آزمای آزادیخواه قرن دهم
است، که بخط فقیر بهار تویی (۱) بتاریخ ۲۰ رمضان ۱۰۶۱ ق برای
بی بی خیر خاتون نوشته شده و نسخه خطی واحد آن اکنون در
کتابخانه تونگن المان غربیست، و خط آن نستعلیق متوسط است.
که ارزش هنری فراوان ندارد. (شکل ۱۲۸)

بهر صورت از ملا حظة صفحات تذکرة الاولیاء و خیر البیان و برخی
از نسخ قدیم پنبتو که در حدود سال هزارم هجری کتابت شده
میدانیم، که شیوه نسخی + نستعلیق را در نوشتن پنبتو بکار
می برده اند و همین شیوه در تمام نسخ قدیم کلیات خوشحال خان خټک
و آثار منظوم و منثور دودمان او هم دیده میشود.

چنین بنظر می آید، که پیش از پیر روینان، مردم بارسما لخط
پنبتو کمتر آشنایی داشتند، و چون مردم پنبتو زبان، قرنها
باحمله آوران شرقی و غربی دست بگریبان بودند، با کتاب و نوشتن
کمتر سرو کاری داشته اند، و اندرین گپرو دار تحمل فرسا،
رسم الخط پنبتو نیز مهجور مانده بود.

دولت شاعر پنبتو درباره مرشد خود پیر روینان (حدود ۹۸۰ ق)
گوید:

افغانی لفظ مشکل و، لوست کویین نشه

ورته و شوه کنند دیا رلس حرفونه

یعنی: «لفظ افغانی مشکل بود، خوانده و نوشته نمی شد، پس ۱۳

(۱) در اصل توی است که آنرا سموآ طوسی خوانده اند. ولی
تویی همنسو بست به توی نام جاییکه در وادی ماوراء خیبر بود.

حرف آنرا ترتیب داد. « وازین برمی آید ، که اصوات مخصوص پنبنتورا باشکال خاص در الفبای عربی و فارسی جای داده باشد . کتاب خیر البیان بایزید به چهار زبان پنبنتو - عربی - فارسی - پنجابی تألیف شده ، و در آغا زان بایزید ۱۴ صفحه را وقف شرح اصوات خاص پنبنتو نموده و اشکالی را بیان داشته که مادر شکل (۱۲۶) درستون خاص نوشته ایم . و لسی این رسم الخط خیر البیان بانسخه های خطی مخزن اسلام اخوند درویزه که در همان عصر در مقابل خیر البیان تألیف شده تفا و تی دارد ، و در شیوه خط هم اکثر نسخ قدیم خطی مخزن برسم الخط نسخی اند ، و تفاوت اشکال حروف خاص پنبنتو را در جدول (۱۲۶) ملاحظه کرده می توانید .

در قرن ۱۲ و ۱۱ هجری دو مرکز کتاب نویسی پنبنتورا میشناسیم ، که یکی در ملتان بو دو در آنجا مخصوصاً نسخه های مخزن اسلام اخوند درویزه (متوفی ۱۰۴۸ هـ) را که یکی از مخالفان سرسخت بایزید پیر رویشان است می نوشته اند ، و من نسخه های متعدد مخزن اسلام زادیده ام ، که در ملتان بخط کاتبان متعدد نوشته است مثلاً در ۱۱۴۴ ق و ۱۱۶۷ ق .

مرکز دوم کتاب نویسی دراکوره ختک و مقر خاندان خوشحال خان بود ، که بسا نسخ خطی کلیات خوشحال خان در اینجا به امر افضل خان بن اشرف خان بن خوشحال خان بقلم شیخ محمد اعظم نو مسلم بخط نستعلیق ملیحی نوشته شده است . و از آن جمله نسخه بیست در حدود ۱۵۰۰ صفحه که همین شخص بتاريخ ۱۸ جمادی الثانیه ۱۱۴۲ هـ با مر اسد خا ختک نوشته و اکنون در نسخ خطی کتابخانه عامه کابل موجود است .

در جمله نسخ قدیم پنبنتو ، دیوان دولت مرید پیر رویشان (حدود ۱۰۵۸ هـ) و سلوک الغزاة تألیف ملا مست زمند (حدود ۱۰۰۰ هـ) هم در کتابخانه خطی کابل موجود بود ، و هم کتابی منظوم بسبک خیر البیان در قندهار نزد مر حوم دوست محمد بریخ بود ، که این نسخه هائیز بخط نستعلیق نوشته شده اند .

در قرن ۹-۱۰ هـ از هنگامیکه نسخه های خطی پنبنتو باقیمانده ، شیوه نستعلیق رسم متبع کاتبان پنبنتو بود ولی گاهی در نسخ خطی مخزن اسلام اخوند درویزه عبارات پنبنتو را به رسم الخط نسخی و فارسی را به نستعلیق نوشته اند ، و بعد از آن هم تا حدود ۱۲۰۰ هـ گاهی به

نستعلیق وزمانی به خط نسخ دیده میشود ، مثلا نسخه های دیوان پنبنتوی احمدشاه بابا به نستعلیق خوشی موجودند (نسخه خطی کتابخانه عامه کابل و نسخه خطی کتابخانه تاشکند) ولی بعد از آغاز قرن ۱۳ اکثر نسخه هارابه خطنسخی خوبی نوشته اند. وهنگامیکه فن طباعت درهند و افغانستان رواج یافت ، نیز تمام کتب پنبنتو رابه خط نسخ نوشته و طبع کرده اند ، وهم در اروپا حروف پنبنتو را به شیوه نسخ زیبا ساخته اند، که نمونه آن چاپ گلشن روه تالیف راورتی (طبع هر تفورد ۱۸۶۰م) و دپنبنتونخوا ها رو بهار تالیف دار مستتر (طبع پاریس ۱۸۸۸م) است . وهم کلید افغانی تا لیف پادری هیوز (طبع لا هو ۱۸۹۳) .

درنوشتن شیوه نسخ یانستعلیق خط پنبنتو بافارسی و عربی فرقی ندارد ، ولی چنانچه گفتیم پیروبنیان در اوقات تالیف خیر البیان چند صفحه آن کتابرا به املا ی اصوات مستعمل در پنبنتو اختصاص داد، و شاید این اشکال را ازروایات قدیم رسم الخط پنبنتو درین رساله شرح داده باشند .

آخوند درویزه نیز درباره اشکال اصوات مخصوص پنبنتو چنین شرح میدهد :

«دیگر معلوم باد که چون حروف در الفاظ افغانی و هندوی ثقیل می آیند بنا بران علامتی بران آورده میشود تا معلوم گردد، که این همان حرف ثقیل است . چنانچه ب چون ثقیل شود ، سه نقطه در تحت او ایزاد گردد پ میشود. و گاهی ت چون ثقیل شود جزمک در تحت آن داده ت میشود و گاهی ج چون ثقیل شود ، سه نقطه در تحت او نهاده ج میشود ، و گاهی چون ثقیل تر شود ، سه نقطه بر فوق او نهاده ح میشود . و گاهی د چون ثقیل شود، جزمک در تحت او ایزاد گردد پ میشود. و گاهی و مهمله چون ثقیل شود، جزمک در تحت آن ایزاد گردد پ میشود. و گاهی ز معجمه چون ثقیل شود سه نقطه بر فوق او داده و میشود ، و چون ثقیل تر شود يك نقطه بر فوق و يك نقطه در تحت ایزاد گردد ، پ میشود، و گاهی س مهمله چون ثقیل شود ، يك نقطه بر فوق و يك نقطه در تحت آن نهاده س میشود ، و گاهی چون عجمی شود ، سرکشش کاف را اندکی طرف تحت کج کرد، گ

عجمی میشود . . . (۱)

در املاي حروف پښتو که اصوات خاص این زبان را نمایندگی میکند،
و در عربی و فارسی آن اصوات نیست هشت حرف خاص موجود
است :

پ - خ - خ - ح - چ - ز - ز - ن - ن

ازین حروف خاص در شرح با لاذکر (خ - ن) نیست، و تا مدتی حرف
اول را (خ) یا بدو نقطه بالا و پایین و حرف دوم را هم به شکل نر نوشته اند
در رسم الخط خیرالبیان این حروف را چنین می نوشته اند :

پ - خ - خ (یک نقطه زیر شکل د) - چ - ز - ز (بین دیک نقطه) - ن - ن
اما در رسم الخط خاندان خوشحال خان چنین است :

پ (ط ز ی ر آن یک همزه) خ (ح در بین دو نقطه و یک
همزه) خ (ح زیر آن همزه) چ (بالای د یک همزه) ز (بالای ر یک همزه)
ز (ز) ن (ش) ن (بالای نون یک همزه) . (برای شرح رجوع به شکل ۱۲۶)

دواوین و کتابهای چاپ شده پښتو درین قرف اخیر تماماً به
نسخی نوشته و طبع شده، و تا کنون همین شیوه نسخی در چاپ
و قلم متبع است .

در شیوه نسخی پښتو ، کو چکی کشش های حروف با گردی دوایر
و خانه ها و سادگی نوشته بدو ن رعایت تزئین مراعات شده و امروز
استاد ترین خطاطان این شیوه جناب استاد عزیز الدین پولزایی است .
(عکس ۱۲۹)

در شماره های شمس النهار که بعد از ۱۲۹۰ از بالا حصار کا بل
بزبان دری و خط نستعلیق خوب میرزا عبدالعلی چاپ و نشر میشود
نیز دیده میشود که اگر کلمه پښتوی اسمی و یا جمله ای ازین زبان در
ضمن انشاء دری آید ، آنرا به نستعلیق نی ، بلکه با نسخی
خوب و دلکشی می نویسند ، و لی بالعکس بر مهر سر منشی دربار امیر
شیر علی خان (محمد نبی واصل) به نستعلیق بسیار زیبا و پسندیده
کلمات پښتو (لو کتبیل) را با دبیر الملک نوشته اند .

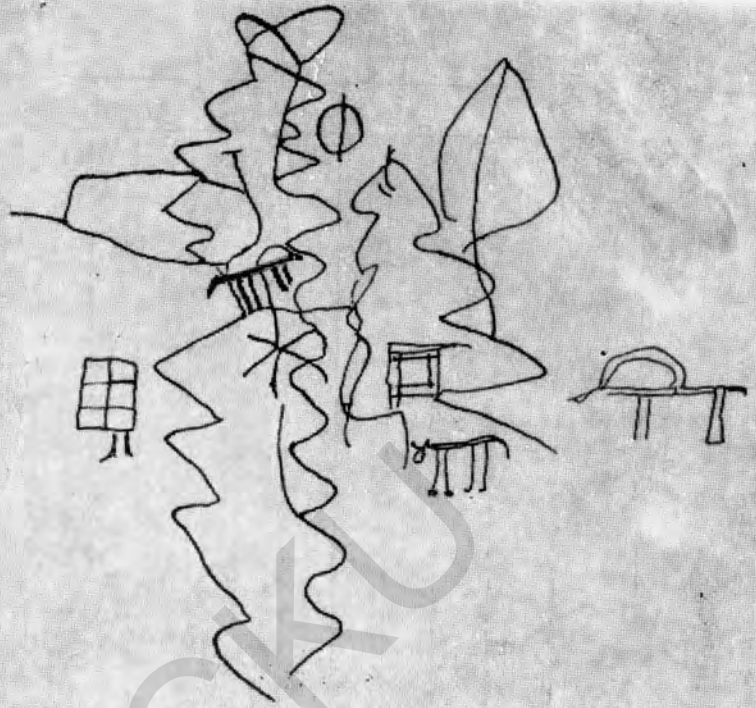
بهر صورت : رسم الخط متبع و مروج زبان پښتو نسخی بود ، ولی
گاه گاهی با نستعلیق هم نوشته اند . و این امر البته به ذوق و مهارت کاتب
مربوط بوده است .

(۱) مخزن ۱۳۷ طبع پشاور ۱۹۶۹م

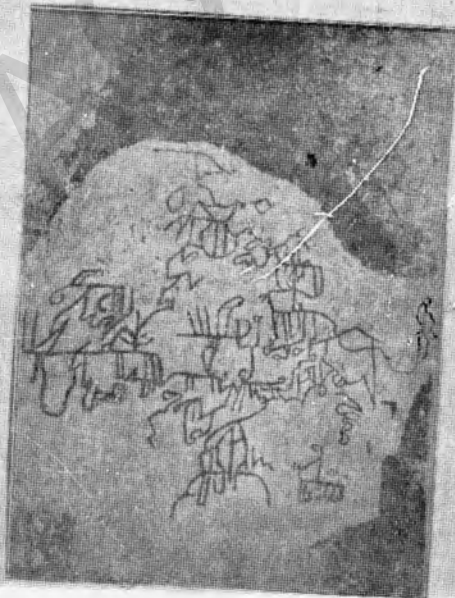
لہذا

ACKU

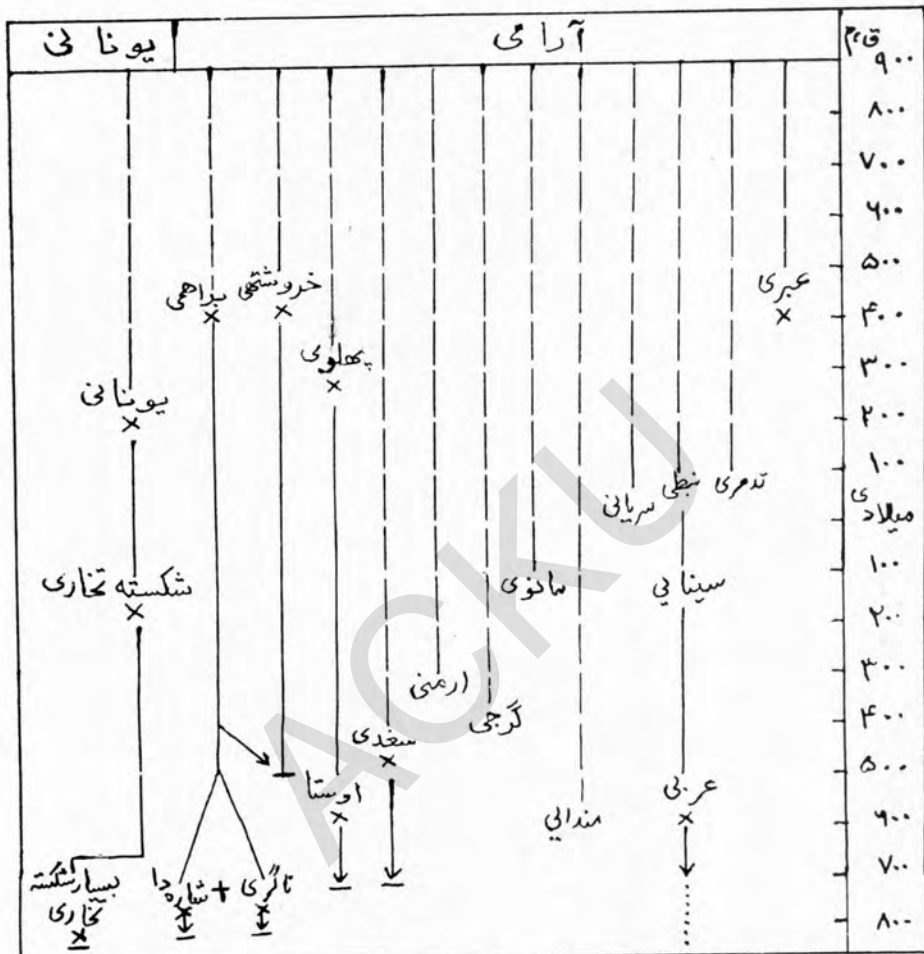
122900/

↑
شکل (۲)
برصخره کوه
هزار سم
سنگان

← شکل (۱)
برصخره کوه
دره الی سنگ
لغان

شکل سوم پیدایش خطوط

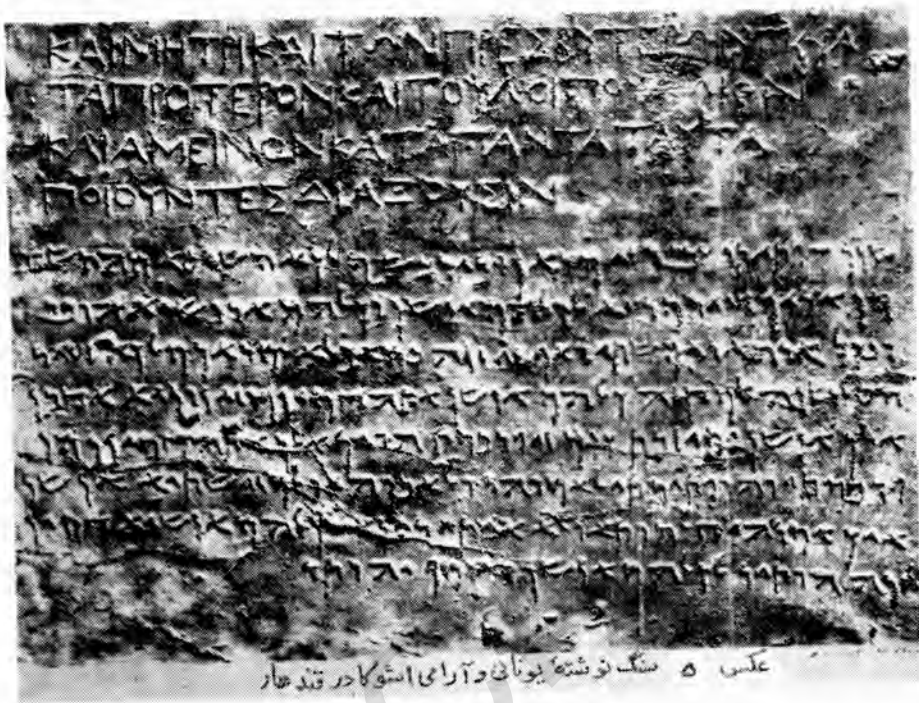
- علامت خطوطی که در افغانستان قدیم بوده .
- تسلسل خطوط برایشه اصل .
- دوام خطوط و تحول آن بشکل دیگر .
- دوام آن تا کنون در افغانستان .
- قطع استعمال خطوط در افغانستان .

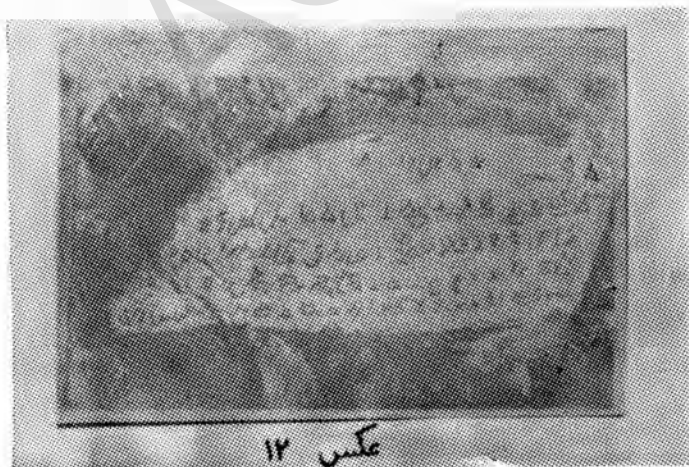
شکل ۴

کتیبه آرامی مکشوفه از تکسیلا
که چون مارشل در حفريات آنجا کشف
کرد ، و تاريخ آنرا به حدود ۵۰۰-
ق ، م ميرسانند .

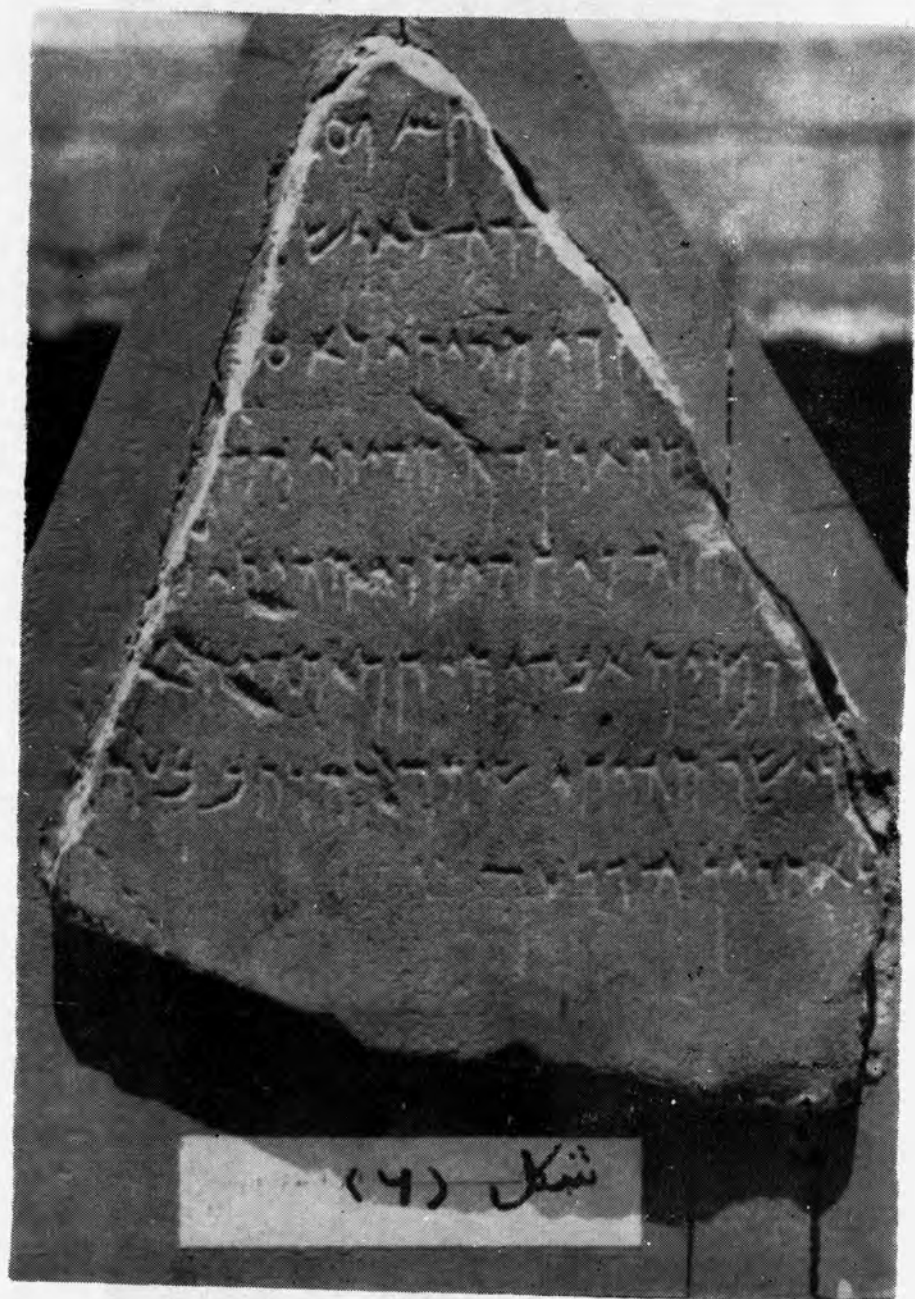
عکس اين سنگ نوشته بسيار
قديم از کتاب رهنمای تکسیلا تالیف
چون مارشل گرفته شده است .

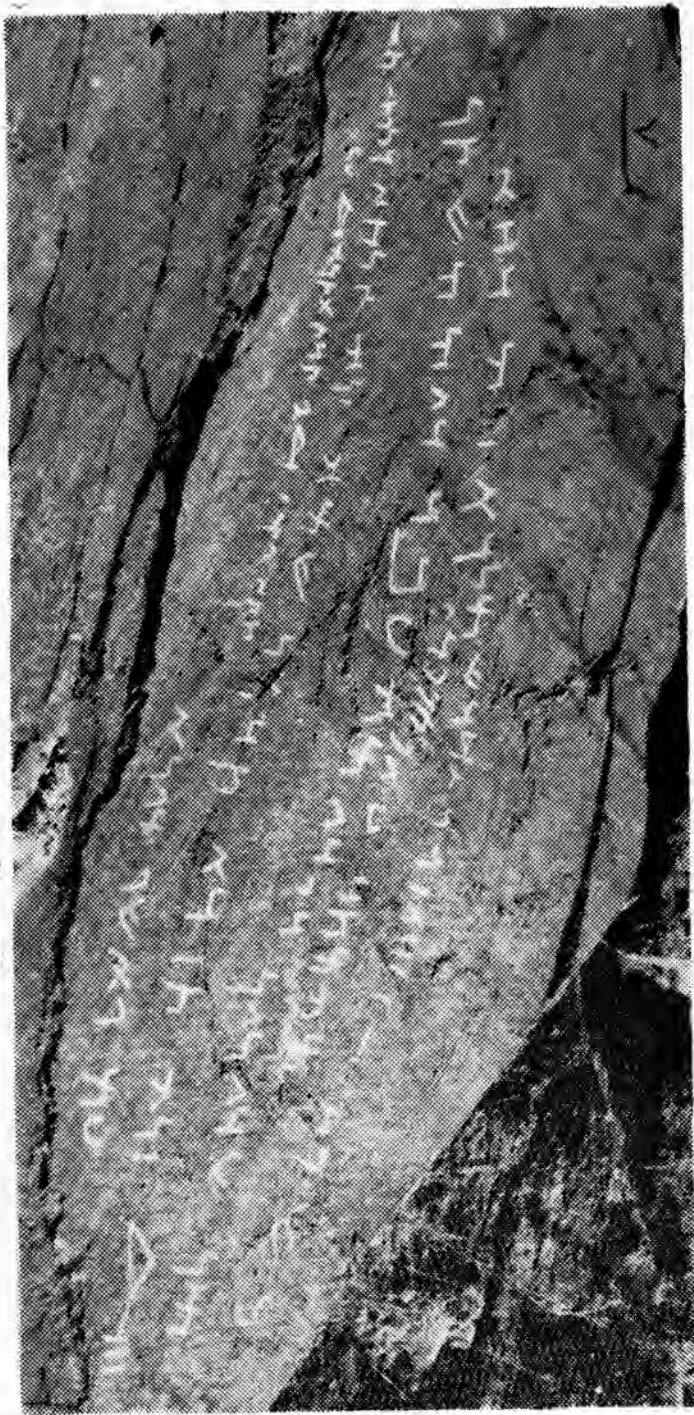
عکس ۵ سنگ نوشته یونانی و آرای اشوکا در قندهار

عکس ۱۲

سنگ نوشته آرامی درونته
-۱۲۷-

۷- سنگ نوشته آرامی لقمان

کیداره ←

→ ورهران

← پيرو

عکس ۷ خطوط بر اهی بر مسکوکات کیداریان

ΤΡΙΒΑΛΛΟΣ
 ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΩΝ
 ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ
 ΕΡΜΗΙ ΗΡΑΚΛΕΙ

شکل (۸۲) کا پی از اصل

نمونہ خط یونانی قبل از میلاد در افغان نستان، کہ از طرف تریپالوس در جنوب زیم آئی خانم
 نوشته شده است

ΑΝΔΡΩΝ ΤΟΙΣ ΟΦΑΤΑΤΑ ΠΑΛΑΙΟΤΕΡΩΝ ΑΝΑΚΕΙ
 ΡΗΜΑΤΑ ΑΡΓΕΝΤΩΝ ΠΥΘΟΙΕΝΗΓΑΘΕΑΙ
 ΕΝΘΕ ΤΑΥΤΩΝ ΛΕΑΡΧΟΣ ΕΠΙΦΡΑΔΕΛ ΣΑΝΑΓΡΑΥΑΣ
 ΕΙΣ ΑΤΟ ΤΗ ΛΑ ΥΓΗΚΗ ΜΕΘΥΝ ΤΕΜΕΝΕΙ

ΠΑΙΣ ΛΗΚΝΩΣ ΜΙΟΣ ΕΓΝΟΥ
 ΗΒΩΝ ΕΓΚΡΑΤΗΣ
 ΜΕΣΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣ
 ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ ΕΥΒΟΙΛΟΣ
 ΤΕΛΕΥΤΩΝ ΑΛΥΠΟΣ

شکل (۹) کا پی از اصل

کتیبہ قبریک یونانی در آئی خانم، ولایت تخار شمال شرقی افغان نستان

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵
۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰
۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰	۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵
۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰	۵۱	۵۲	۵۳	۵۴	۵۵	۵۶	۵۷	۵۸	۵۹	۶۰
۶۱	۶۲	۶۳	۶۴	۶۵	۶۶	۶۷	۶۸	۶۹	۷۰	۷۱	۷۲	۷۳	۷۴	۷۵
۷۶	۷۷	۷۸	۷۹	۸۰	۸۱	۸۲	۸۳	۸۴	۸۵	۸۶	۸۷	۸۸	۸۹	۹۰
۹۱	۹۲	۹۳	۹۴	۹۵	۹۶	۹۷	۹۸	۹۹	۱۰۰	۱۰۱	۱۰۲	۱۰۳	۱۰۴	۱۰۵
۱۰۶	۱۰۷	۱۰۸	۱۰۹	۱۱۰	۱۱۱	۱۱۲	۱۱۳	۱۱۴	۱۱۵	۱۱۶	۱۱۷	۱۱۸	۱۱۹	۱۲۰
۱۲۱	۱۲۲	۱۲۳	۱۲۴	۱۲۵	۱۲۶	۱۲۷	۱۲۸	۱۲۹	۱۳۰	۱۳۱	۱۳۲	۱۳۳	۱۳۴	۱۳۵
۱۳۶	۱۳۷	۱۳۸	۱۳۹	۱۴۰	۱۴۱	۱۴۲	۱۴۳	۱۴۴	۱۴۵	۱۴۶	۱۴۷	۱۴۸	۱۴۹	۱۵۰
۱۵۱	۱۵۲	۱۵۳	۱۵۴	۱۵۵	۱۵۶	۱۵۷	۱۵۸	۱۵۹	۱۶۰	۱۶۱	۱۶۲	۱۶۳	۱۶۴	۱۶۵
۱۶۶	۱۶۷	۱۶۸	۱۶۹	۱۷۰	۱۷۱	۱۷۲	۱۷۳	۱۷۴	۱۷۵	۱۷۶	۱۷۷	۱۷۸	۱۷۹	۱۸۰
۱۸۱	۱۸۲	۱۸۳	۱۸۴	۱۸۵	۱۸۶	۱۸۷	۱۸۸	۱۸۹	۱۹۰	۱۹۱	۱۹۲	۱۹۳	۱۹۴	۱۹۵
۱۹۶	۱۹۷	۱۹۸	۱۹۹	۲۰۰	۲۰۱	۲۰۲	۲۰۳	۲۰۴	۲۰۵	۲۰۶	۲۰۷	۲۰۸	۲۰۹	۲۱۰
۲۱۱	۲۱۲	۲۱۳	۲۱۴	۲۱۵	۲۱۶	۲۱۷	۲۱۸	۲۱۹	۲۲۰	۲۲۱	۲۲۲	۲۲۳	۲۲۴	۲۲۵
۲۲۶	۲۲۷	۲۲۸	۲۲۹	۲۳۰	۲۳۱	۲۳۲	۲۳۳	۲۳۴	۲۳۵	۲۳۶	۲۳۷	۲۳۸	۲۳۹	۲۴۰
۲۴۱	۲۴۲	۲۴۳	۲۴۴	۲۴۵	۲۴۶	۲۴۷	۲۴۸	۲۴۹	۲۵۰	۲۵۱	۲۵۲	۲۵۳	۲۵۴	۲۵۵
۲۵۶	۲۵۷	۲۵۸	۲۵۹	۲۶۰	۲۶۱	۲۶۲	۲۶۳	۲۶۴	۲۶۵	۲۶۶	۲۶۷	۲۶۸	۲۶۹	۲۷۰
۲۷۱	۲۷۲	۲۷۳	۲۷۴	۲۷۵	۲۷۶	۲۷۷	۲۷۸	۲۷۹	۲۸۰	۲۸۱	۲۸۲	۲۸۳	۲۸۴	۲۸۵
۲۸۶	۲۸۷	۲۸۸	۲۸۹	۲۹۰	۲۹۱	۲۹۲	۲۹۳	۲۹۴	۲۹۵	۲۹۶	۲۹۷	۲۹۸	۲۹۹	۳۰۰

شکل ۱۰ حروف خروشتی از آریانا انتیکوا

شکل ۱۱ نوشته های خروشتی بر طرف مکشوف از خوات وردگ

شکل ۱۳ | حروف یونانی در نوشته های مکتوبه افغانستان

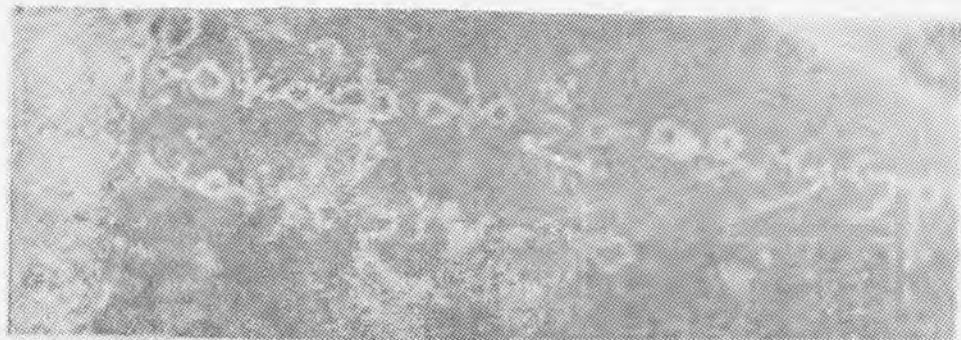
امثله	انگلیسه	کنونی	یونانی	عدد
<p>ΑΑΔΔ (تا) ΤΑΔ-ΤΑΒ (بگ (خداوند) $\mu\alpha\kappa$ (خان)</p>	A- \bar{A}	آ-ا-ا- فتحه	ΑΑΔΔ ΑΔΑ	۱
<p>ΒΟCΑΡ (بوسر (نام) $\mu\alpha\mu\upsilon\beta\alpha\rho\gamma$ (بند) ناموبگ (نامور)</p>	B	ب	ΒΒΒ ΒΒΒ	۲
<p>ΠΟCΡ (پوسر (پور) $\mu\upsilon\rho$ (پور) پور</p>	P	پ	ΠΠΠ ΠΠΠ	۳
<p>ΦΡΕΙCΥΑΡ (فریستار (پرستار) $\mu\mu\mu$ (فر) $\mu\mu\mu$ (بزرگ) $\mu\mu\mu$ (بزرگ)</p>	F	ف	ΦΦΦ ΦΦΦ	۴
<p>CΤΑΔ (استاد (ایستاد) $\mu\mu\mu$ (اوت (واو عطف) $\mu\mu\mu$ (بزرگ) $\mu\mu\mu$ (بسترانید (گسترانید)</p>	T	ت	ΤΤΤ ΤΤΤ	۵
<p>ΑCΑΓΓΑΙΘ (اسنگیث (سنگی)</p>	TH	ث-ح-ق	θθθ	۶
<p>ΧΡΟC (خشون (سلطنت) $\mu\mu\mu$ (خاگان) $\mu\mu\mu$ (خان)</p>	KH	خ	ΧΧΧ ΧΧΧ	۷
<p>ΚΙΡΑ (کرد (ساخت) $\mu\mu\mu$ (کرد) $\mu\mu\mu$ (دوره (تقوی)</p>	D	د	ΔΔΔ ΔΔΔ	۸
<p>ΧΙΡΤΟΜΑΡ (خیرگومن (خرمن) $\mu\mu\mu$ (سرای $\mu\mu\mu$ (دور)</p>	R	ر	ΡΡΡ ΡΡΡ	۹
<p>ΖΑ (از $\mu\mu\mu$ (زل $\mu\mu\mu$ (مالین (محدز) $\mu\mu\mu$ (زمین)</p>	Z	ز	ΖΖΖ ΖΖΖ	۱۰
<p>ΣΟ (ش $\mu\mu\mu$ (پسر) $\mu\mu\mu$ (زاو)</p>	TS	ش-ح	Σ	۱۱

۹۵ ساد (چاه) هررهم سنله (جامعه) هررهم سرای هررهم سر	S	س	С Э С С < 6 2 2	۱۲
۹۸ شا (شاه) هررهم اشگ (هشم) هررهم شاه ۹۵ X ۵۵ X خشون	SH	ش	6 6 6 6 6 6	۱۳
۹۱ X ۹۱ بنال (بناد) هررهم کونبا	X	ب	6 - 6 X	۱۴
۹۵ KID کید (که) 6 6 Ka نکه (نام) 6 6 Ca نکه 6 6 Cy 6 کرد	K	ک	6 6 6 6 6 6	۱۵
۹۲ B 6 6 گ هررهم گوئل هررهم ویک (یک) هررهم گوئل (پهلوان زاده)	G	گ	6 6 6 6 6 6	۱۶
۹۴ هررهم هررهم هررهم هررهم هررهم هررهم هررهم هررهم	G H	ع	6 6 6	۱۷
۹۲ B 6 6 6 6 6 6 گ لنگ (نخلان) هررهم سنله (جامعه)	NG	نگ	6 6 6 6 6 6	۱۸
۹۸ مال (وقت) هررهم هررهم هررهم هررهم هررهم هررهم	L	ل	6 6 6 6 6 6	۱۹
۹۵ هررهم هررهم هررهم هررهم هررهم هررهم هررهم هررهم	M	م	6 6 6 6 6 6	۲۰
۹۵ هررهم هررهم هررهم هررهم هررهم هررهم هررهم هررهم	N	ن	6 6 6 6 6 6	۲۱
۹۲ هررهم هررهم هررهم هررهم هررهم هررهم هررهم هررهم	H	ه	6 6 6 6 6 6	۲۲
۹۵ هررهم هررهم هررهم هررهم هررهم هررهم هررهم هررهم	E	ی	6 6 6	۲۳

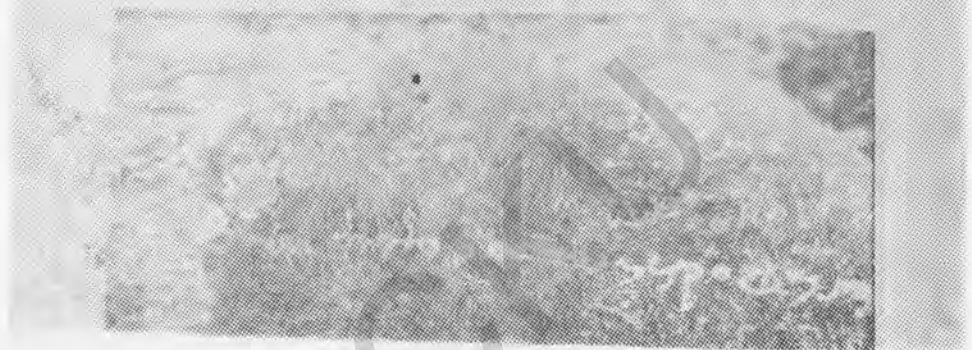
<p>۳۵۲۵ وِسوگَد (صیا) ویک (یک) سسرحس نُو (نیایش)</p>	<p>W</p>	<p>و</p>	<p>u w</p>	<p>۲۴</p>
<p>۱، واو خفیف مانند Xoadh خُو دی (خدا - شاه) و ۲، ضمه: مانند Kaphko کتک (در حالت اضافی) ۳، واو معروف: مانند Nop پور KOBIXT نُو بخت (دنا) لهره د گو مل (جای) ۴، الف مضموم: مانند 07-08 اوت - اود (واو عاطف - و) ۵ - فاصله بین کلمات: مانند ۹(0) B ۹۲ (0) بگ - شاه بزرگ ۶، خاتمه کلمات: مانند ۸۹(0) ما (ما) AB (0) آب CTMC (0) ستر (عظیم)</p>	<p>0 u</p>	<p>و ا - . ضمه</p>	<p>0 ۵ ۵ ۵ ۵ ۵</p>	<p>۲۵</p>
<p>Xoadh خُو دی Kaphki کنتکی ۲ Kaphz اندیز (فراوان)</p>	<p>i</p>	<p>ی کسره</p>	<p>k</p>	<p>۲۶</p>
<p>۱، کسره: MIA پد (به) KIA کد (که) ۲، اضافه و بنوت، بعد از فاصله ۱ B 207APZ پور شیزو گوگ، یعنی پسر شیزو گوگ ۳، ری معروف: دوو 2 ژیک (زیم) حده ویا ۵ مسمومو ستر</p>	<p>"</p>	<p>"</p>	<p>۱) ۲ () ۲ ۲</p>	<p>۲۷</p>

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

С. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150.

شکل (۱۵) سنگ نوشته اول روزگان

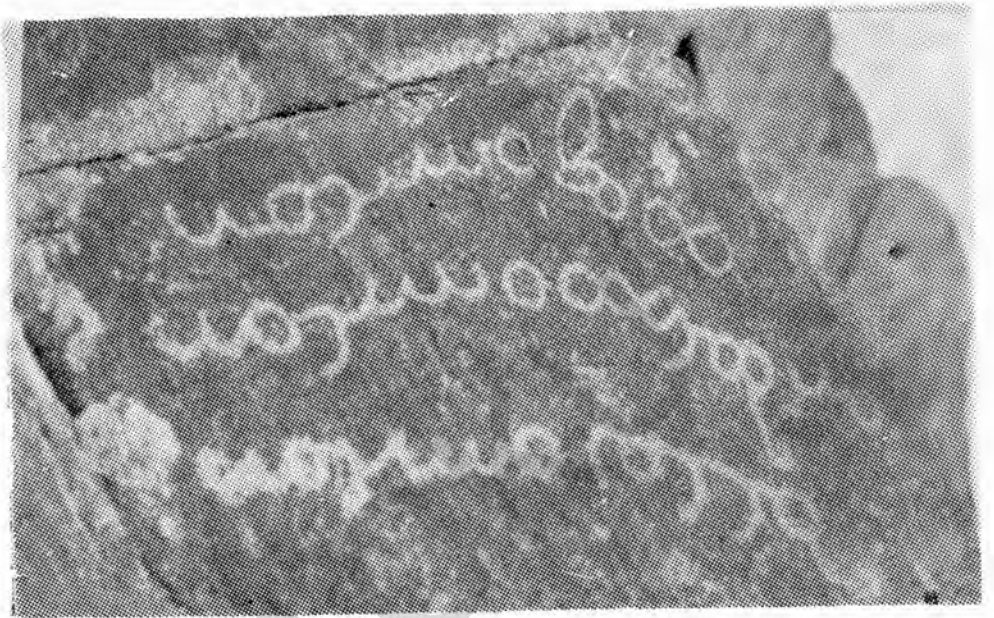

کتابت دوم روزگان

۱	[Bosa (۵) p (۵) zōōr (۵) yz p (۵)]
[yz p (۵) zōōr (۵)]	دو خوانش
نوشته اول
روزگان
۲	[Baka (۵) p (۵) zōōr (۵) yz p (۵)]
[yz p (۵) zōōr (۵)]	

۱	Baka (۵)	p (۵)	zōōr (۵)	yz p (۵)	...
۲	*	"	zōōr (۵)	"	"

دو خوانش نوشته دوم روزگان ↑

NAMW (0) BOD

NAMW (0) DHARMA

NAMW (0) SANGA

عکس ۲۶- نوشتہ اول

جفتو بحروف انگلیسی

عجتو
(دوم)
نقل خطی عکس ۱۶
عکس
↑

↑
عکس
نقل خطی عکس ۱۶
عکس
↑

Boke
Dorogopa
no p (o)
ej no pa (o)
ator

←
نقل خطی عکس ۱۶
نوشتة دوم جغتو

شکل ۱۷ يك حصه سنگ نوشته دشت ناور

1. (OM NAMAḤ SAMVATSARE AṢṬATRIṂṢA) TITAME
SAMVAT ३४ BHĀDRĀ -
2. (PADA MĀSA SUKLA PAKSHA SAPTA)MYĀM SUDI TĀTRA
*
3. DIVA - (SE) ----- MAINA - CHANDRA BHUPA
4. ----- SA YA ----- DDA -----
5. ----- KULA - MARAPA KHOJANA - PUTRA

1- Z (0) XSHON (0) X + 1 ÷ B ÷ MAH (0) ASRAHA (0)

MAHSHAH (0) M...NIBIXT (0)

2- GOMAL (0) BĀḍ (0) POR (0) WIG (0) MINAN (0)

GOMAN (0) KALD (0) BO -

3- STARANIDAM KIRD (0) GILIRANIDAN (0)

MALIZ (0) OD (0) NIBIXT -

4- BIHAR (0) FZRAGH (0) BOSTARANID (0)

FROMAN (0) GOKA....

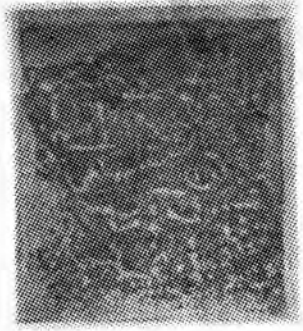
5- STAR (0)

مربوط شکل ۱۹
خوانش متن
تخاری کتبه
بجروف انگلیسی

مربوط شکل ۱۹
خوانش قسمت
سنسکریت طرف
چپ نوشته
تخاری

- 1- Z (0) XSHON (0) X ÷ J --
- 2- E ÷ MAH (0) WIG (0)
- 3- WRMZD (0) OD (0) MIR (0)
- 4- HALD (0) KIRD (0) KOSHĀN (0) Go-
- 5- MAL (0) BĀG (0) PAR (0) STAR (0)
- 6- GOMAN (0) (Go)KAD (0) SHAH (0)
- 7- (B)O SAR (0) ----- XĀQĀN (0)
- 8- MAN (0) XĀN (0) KAZAL (0)
- 9- SĀMHO (0) SARĀI (0) BOST-
- 10- ARĀNID (0) FROMĀN (0)
- 11- STAR (0)

مربوط شکل ۲۰ خوانش سنگ نوشته نمبر ۲۰ بحروف انگلیسی

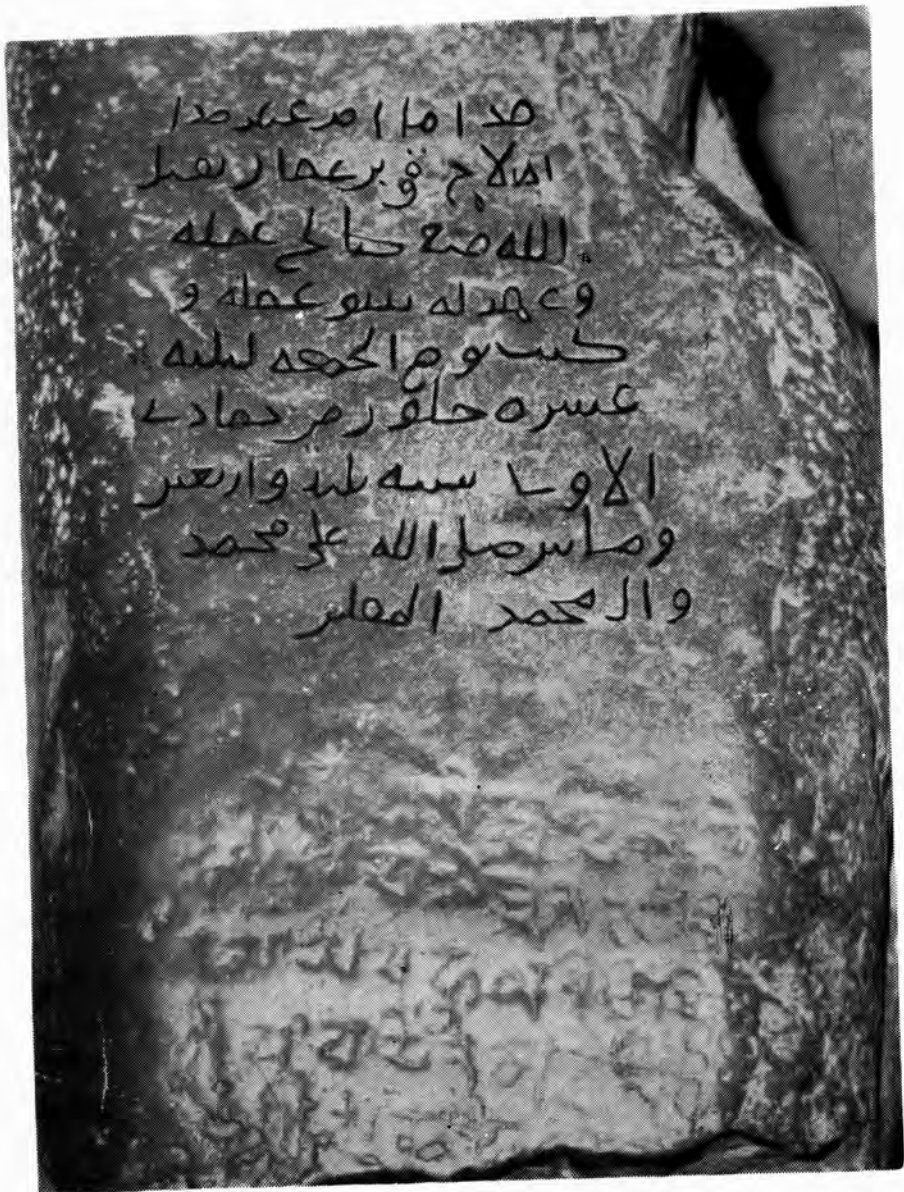
عکس ۲۱ متن تخاری ←
 بر سنگ پارچه جدا شده
 از کتیبه سوم توجی

شکل ۲۲ نوشته دیوه ناگری لغمان نزدیک نوشته آرامی نمبر ۷

شکل ۲۳ نوشته دیوه ناگری لغمان نزدیک نوشته آرامی نمبر ۷

شکل ۲۴ سنگ نوشته عربی و سنسکریٹ توچی

1. (OM NAMAH SAMVATSA) RE DVĀRĪMSATI
2. (TAME) SAMVAT 38 KĀRTI -
3. (KA) MĀSA BAHULA TITHAU DVĪ (TI-
4. (YA) YĀM VADI 2 ATRA DIVA-
5. (SE) (۱۰۱)

ترجمہ
 اوم . سلام . در سال ۳۲ شمورما
 کارتیکہ (ستمبر و اکتوبر) بروز
 دوم نصف تاریک .
 پنجمین روز

خوانش و ترجمہ نو شتہ سنسکریٹ نمبر ۲۴ تو چی کہ
 زیر نوشتہ عربی ۲۴۳ ق نوشتہ شدہ است .

177
 इति सुप्रसिद्धं इति सुप्रसिद्धं इति सुप्रसिद्धं
 कीर्ति सुप्रसिद्धं इति सुप्रसिद्धं इति सुप्रसिद्धं
 उः योः सुप्रसिद्धं इति सुप्रसिद्धं इति सुप्रसिद्धं
 उः योः सुप्रसिद्धं इति सुप्रसिद्धं इति सुप्रसिद्धं
 मविने सुप्रसिद्धं इति सुप्रसिद्धं इति सुप्रसिद्धं
 देवे योः सुप्रसिद्धं इति सुप्रसिद्धं इति सुप्रसिद्धं
 विपनमम हे भिन्न इति सुप्रसिद्धं इति सुप्रसिद्धं
 यत्र मित्रि विर मी ग इति सुप्रसिद्धं इति सुप्रसिद्धं
 उः योः सुप्रसिद्धं इति सुप्रसिद्धं इति सुप्रसिद्धं
 देवमु मवि सु इति सुप्रसिद्धं इति सुप्रसिद्धं
 नरे सुप्रसिद्धं इति सुप्रसिद्धं इति सुप्रसिद्धं
 उमे सुप्रसिद्धं इति सुप्रसिद्धं इति सुप्रसिद्धं
 उ सुप्रसिद्धं इति सुप्रसिद्धं इति सुप्रसिद्धं

177. INSCRIPTION under a broken idol at HURD; four feet visible above the writing

شکل ۲۵ دو سنگ نوشته دیوه ناگری وینند از کتاب کابل
 الکسنر بر نس

Handwritten text in an ancient script, likely Pahlavi, consisting of approximately 16 lines of text written on a rectangular strip of parchment. The script is dense and includes various diacritical marks and symbols characteristic of the language.

۲۶ صفحہ ای از اوستا (پسنا) محفوظ در اکسفورد

<p>بسم الله الرحمن الرحيم هذا القبر
 لعبد الله بن جبر الحجازي اللهم اغفر له
 وادخله في رحمة منك وآتنا معه
 استغفره اذا قرأ هذا الكتاب
 وقل آمين وكتب هذا
 لكاتب (الكتاب) في جمدي الآ
 خر (هـ) من سنة احدى و
 ثلاثين .</p> | <p>بسم الله الرحمن الرحيم
 العلماء الذين حلوا في العلم
 و ادخله في رحمة منك وآتنا معه
 استغفره اذا قرأ هذا الكتاب
 وقل آمين وكتب هذا
 لكاتب (الكتاب) في جمدي الآ
 خر (هـ) من سنة احدى و
 ثلاثين .</p> |
|---|---|

نموذج خط عربي بربك لوحه قبره موجوده در موزه قايره ، منقود سنة ۳۱ هـ
(تاريخ اللغات السامية ۲۰۳)
شكل (۲۷) ۳۸

لله الحمد والبر
ملا من يد الأبرار
عز ما هو له أهلها
الله عز وجل
الوهم أكرمها
الله سبحانه
للسبح وحمده

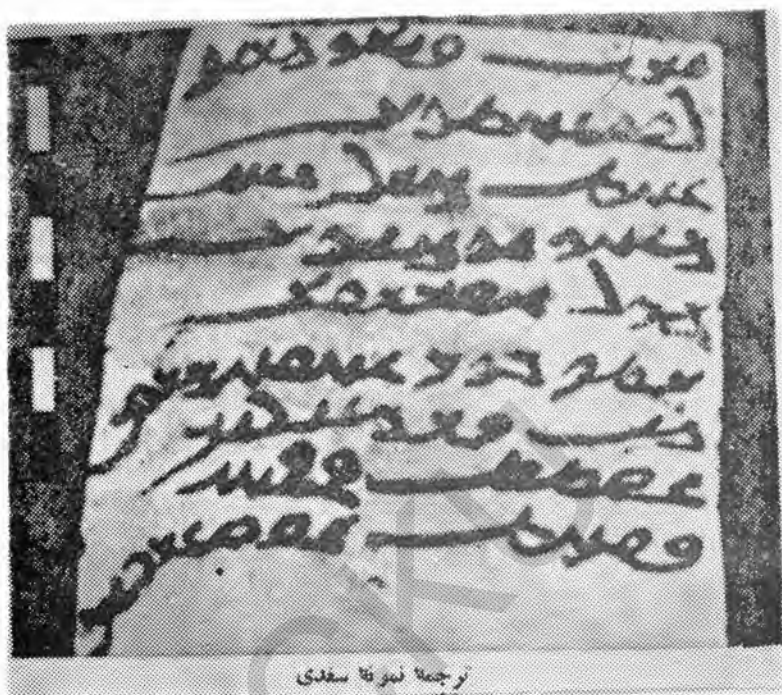
بمبوء ۱۰۷ هـ

شکل ۲۸ سنگ نوشته کوفی

**LETTER FORMS IN
TOCHI VALLEY INSCRIPTIONS**

NO. B	NO. A
(A) 𑖀 , (I) 𑖁	(A) 𑖀
(Ka) 𑖂 , (Kha) 𑖃	(Ka) 𑖂
(Cha) 𑖄 , (Ca) 𑖅	
(T) 𑖆 , (Ta) 𑖇 , (Ti) 𑖈	(T) 𑖆 , (Ti) 𑖇 , (Ru) 𑖉
(Thau) 𑖊
(Tra) 𑖋 , (Ttra) 𑖌	(Dra) 𑖍 , (Di) 𑖎
(Di) 𑖏 , (Dra) 𑖐	
(Na) 𑖑 ,	
(Pa) 𑖒 , (Phra) 𑖓 , (Bha) 𑖔	(Ma) 𑖕
(Me) 𑖖 , (Myā) 𑖗	
(La) 𑖘 , (Ra) 𑖙 , (Va) 𑖚	(Ya) 𑖛 , (La) 𑖜 (Re) 𑖝 (Va) 𑖞
(Śa) 𑖟 , (Sa) 𑖠	(Sa) 𑖠 , (Hu) 𑖡
(3) 𑖢 , (7) 𑖣 , (8) 𑖤	(2) 𑖥 (3) 𑖦

شکل ۲۹ حروف دیوه ناگری کتیبه های وادی توچی

ترجمه نمونه سفدی

- (۱) خداوند پنج (بنجکنت) (۲) دیوا شتیج را (۳) هشت سال است (سال ۸ حکو مت) (۴) ماه نیسان (۵) روز خور روز (یازدهم) (۶) وگرفت اغو شمیرک (اسم خاص) (۷) از فر ماندار (۸) اوت (اسم خاص) (۹) پوست و نیز واریاک (نو عی از پوست) (از تاریخ زبان فارسی ۲۷۸۱)

Handwritten text in a script, possibly Urdu or Persian, oriented vertically on the left side of the page.

A rectangular section of the document containing dense, handwritten text in a script, possibly Urdu or Persian.

A larger section of the document containing dense, handwritten text in a script, possibly Urdu or Persian, with some visible ink smudges and a dark circular mark.

٤ الآله سرحو برامه منقوو و حلتها مومدا لسه

٥ سرحو برامه منقوو و حلتها مومدا لسه
٣٣

نقش ز بد

قرائت ليقسبرسكي :

(بسم) الآله شرحو برامه قيمو برامه
بر سعدو و سترو و (شر) يحو (بتميمو)
قرائت ليقان :

(ببصر) الآله شرحو برامه منقوو و
و شرحو الخ
(تاريخ اللغات السامية

٣٤ نقش حركات

١- سرحو برامه منقوو و حلتها مومدا لسه
٢- سرحو برامه منقوو و حلتها مومدا لسه

حسر

بعم

١- انا سرحو برامه منقوو و حلتها مومدا لسه

٢- سنة ٤٦٣ بعد مفسد

٣- بعام (تاريخ اللغات السامية) ١٩٢

٣- خير

ما كتبت رسول الإسلام
 و غيره من بني آدم
 اسم الله أمي واني أعفد
 في الدنيا والآخره
 الله ورسوله من المؤمنين
 و اسعد الله قلوبهم
 كله في الدنيا والآخرة
 والجنة والرضوان
 و كرمهم في كل شيء
 انهم اذ هم في الله وحمده لا يبر
 كراهة في اسم الآله على طاعتهم
 يمشي و هو في بالدي كاس
 هو له الله واني اذ هو في
 في التي لله عز و جلال
 و يمشي فاقبلوا بغير
 طر من اسم الله الذي

كتاب النبي صلى الله عليه وسلم الى التتاشي

خوائش شكل ٣٥

- ١ - من محمد رسول الله ، الى النجا
- ٢ - شى عظيم الحبشه . سلام على من
- ٣ - اتبع الهدى . اما بعد : فانى احمد الي
- ٤ - لك الله الذى لاله الا هو الملك
- ٥ - انقنوس السلام المؤمن المهيمن .
- ٦ - و اشهد ان عيسى بن مريم روح
- ٧ - الله ، وكلمته القاها الى مريم البتو
- ٨ - ل الطيبة الحصينة ، فحملت بعيسى من ر
- ٩ - وحه ونفخه ، كما خلق آدم بيده . و
- ١٠ - انى ادعوك الى الله وحده ، لاشر
- ١١ - يك له ، والموالة على طاعته ، وان
- ١٢ - تتبعنى و توقن بالذى جاعنى فانى ر
- ١٣ - سمول الله . وانى ادعوك و جنو
- ١٤ - دك الى الله عزوجل ، و قد بلغ
- ١٥ - ت ونصحت فاقبلو نصيحتى والسلام
- ١٦ - على من اتبع (كذا) الهدى .

الله
رسول
محمد

(الوثائق السياسيه ٤٥)

خوانش شكل ٣٦

- ١ - بسم الله الرحمن الرحيم . من محمد عبد الله و
- ٢ - رسوله ، الى المقوقس عظيم القبط سلام
- ٣ - على من اتبع الهدى . اما بعد: فاني
- ٤ - ادعوك بدعاية الاسلام ، اسلم تسلم ،
- ٥ - يوتك انله اجر ك مرتين .
- ٦ - فان توليت ، فعليك انم القبط .
- ٧ - «يا اهل الكتاب تعالوا الى كلمة
- ٨ - سواء بيننا و بينكم ، الانعبد الا الله
- ٩ - ولا نشرك به شيئاً ، ولا يتخذ بعضنا
- ١٠ - بعضاً ارباباً من دون الله ، فان
- ١١ - تولوا فقولوا اشهدوا باناس
- ١٢ - لهمون .»

الله
رسول
محمد

، الوثائق السيا سيه ٧٢،

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنزَلَ عَلَىكَ
الْقُرْآنَ وَلِجَنَّةِ نَعِيمِهِ
الَّذِي لَا يَلْمِزُ أَحَدًا
وَلَا يَخْتَصِمُ لَكُمْ أَحَدًا
وَالَّذِي أَلْهَمَ قُرْآنَ
مُوسَى الْإِسْرَاءَ
وَالَّذِي أَنْزَلَ
الْحَمْلَ عَلَى الْبَنَاتِ
وَالَّذِي جَعَلَ لَكَ
الْعَرَبَ الْعَرَبِيَّةَ
وَالَّذِي جَعَلَ لَكَ
الْقُرْآنَ عَرَبِيًّا
مُبِينًا
وَالَّذِي جَعَلَ لَكَ
الْحَمْلَ عَلَى الْبَنَاتِ
وَالَّذِي جَعَلَ لَكَ
الْقُرْآنَ عَرَبِيًّا
مُبِينًا
وَالَّذِي جَعَلَ لَكَ
الْحَمْلَ عَلَى الْبَنَاتِ
وَالَّذِي جَعَلَ لَكَ
الْقُرْآنَ عَرَبِيًّا
مُبِينًا

- ١ - بسم الله الرحمن الرحيم . من محمد رسول الله الى
- ٢ - المنذر بن ساوى ، سلام عليك ، فاني احمد الله
- ٣ - اليك الذي لا اله غيره ، واشهد ان لا اله الا
- ٤ - الله ، وان محمد عبده ورسوله اما بعد : فاني اذكر
- ٥ - ك الله عزوجل ، فانه من ينصح فانما ينصح نفسه ، وانه من
يطع ر
- ٦ - سلى و يتبع امرهم فقد اطاعنى ، ومن نصح لهم فقد نصح لى و
- ٧ - ان رسلى قد اتى عليك خيرا وانى قد شفعتك فى
- ٨ - قومك ، فاترك للمسلمين ما اسلموا عليه ، وعفوت عن اهل
- ٩ - الذنوب ، فاقبل منهم ، وانك مهما تصلح فلن نهلك عن عملك ، و
من
- ١٠ - اقام على يهوديته او مجوسيته فعليه الجزية .

الله
رسول
محمد

(الوثائق السياسية ٨٠)

يا ايها الذين امنوا انفقوا مما رزقناكم من قبل ان ياتي يوم لا يبع فيه ولا خلة و لا
 شفاعه والكاثرون هم الظالمون الله لا اله الا هو الحي القيوم (م)
 قرآن كريم خط كرمي قرن دوم صجری روی پوست امر
 مسسوب بخط مبارک حضرت عثمان رضی الله عنه محفوظ در کتابخانه نسخ خطی افغانستان

متن ۱۴ صوره ۲ آیت ۲۵۴

فَاذًا هُم خَمَلُونَ بِحَسْرَةٍ عَلَي الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ
 يَسْتَهْزِئُونَ أَلَمْ يَرَوْا كَمَا أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ ..
 لَمَّا آتَيْنَاهُمْ نَارًا مِّن سَمَوَاتِنَا فَكَفَرُوا بِهَا وَكُنَّا بِمَا عَمِلُوا
 فَكُلَّمَا مَرَّ رَسُولٌ مِّن رَّبِّهِمْ لَسَاءَ مَا يَكْتُمُونَ

فاذا هم خملون بحسرة على العباد ما يأتيهم من رسول الا كانوا به
 يستهزؤون الم يروا كم اهلكنا قبلهم من القرون ..

(قرآن عظیم- سورہ یس- آیت ۳۰)

شکل ۴۳-۴۴

صفحه بی از قرآن شریف منسوب به خط حضرت حسن بن علی بن ابی
 طالب رضی الله عنه محفوظ موزه مشهد رضوی دارای ۱۲۲ ورق پوست آهو،
 هر صفحه ۷ سطر، نوشته سال ۴۱ هـ که واقف آن شاه عباس صفوی است
 ووقف نامه آنرا مرحوم شیخ بهایی نگاشته .

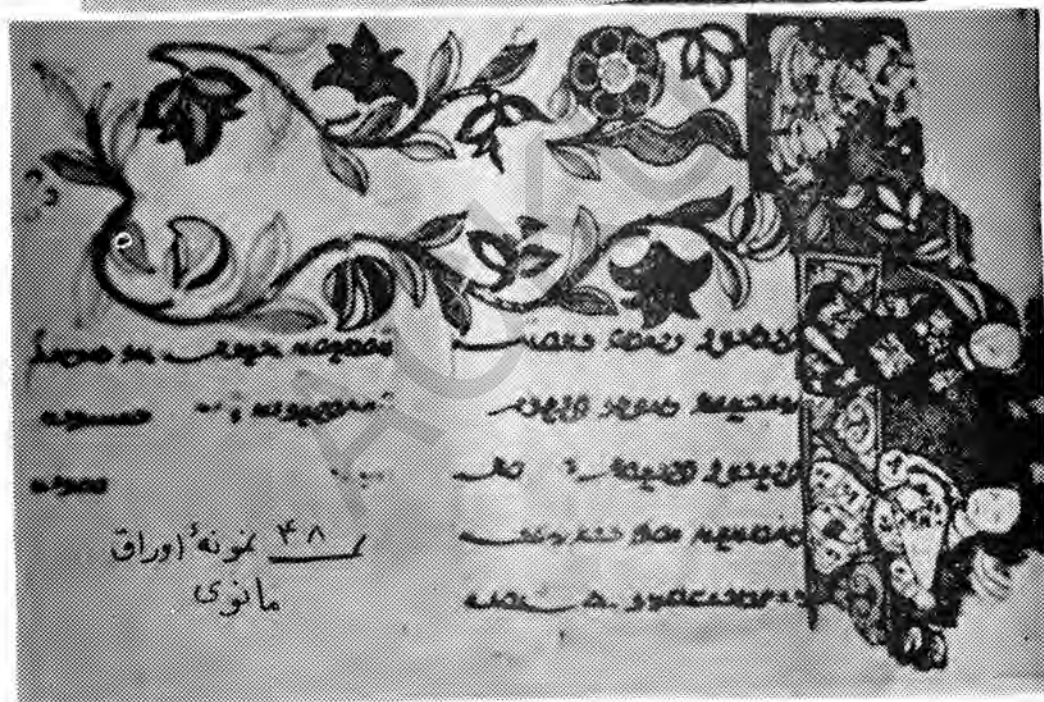
۴۵

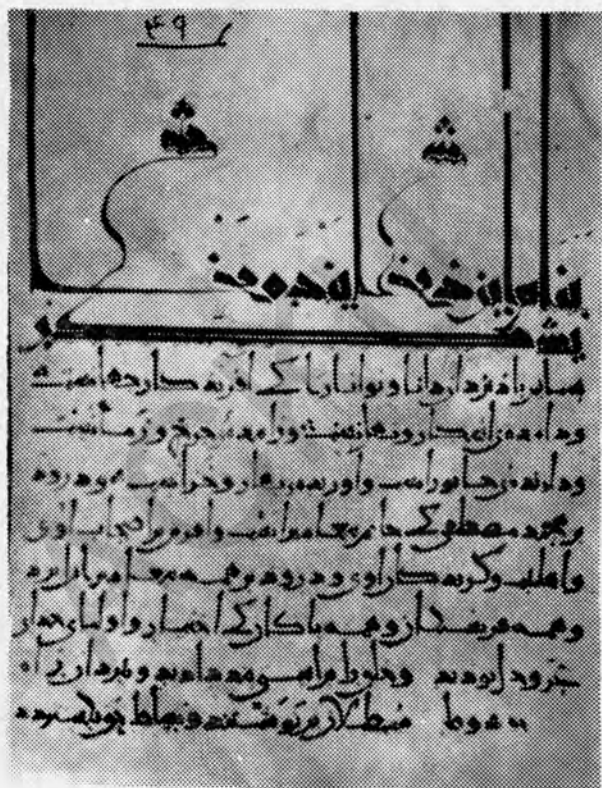
رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَرَأْسَ السَّمَاءِ كَمَا جَعَلْتَ
 لِي آيَاتٍ مِّنَ الْأَرْضِ وَإِنَّكَ عَلِيمٌ خَفِيٍّ
 إِنَّكَ تَعْلَمُ خَائْفَهُمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ
 وَإِنَّ آيَاتِنَا لَهُمْ حُرُوفٌ مَّعْنُومَةٌ
 وَإِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَفِي ضَلَالٍ عَظِيمَةٍ
 وَإِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَفِي سُلْطَانٍ مُّبِينٍ
 وَإِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَفِي ضَلَالٍ عَظِيمَةٍ
 وَإِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَفِي سُلْطَانٍ مُّبِينٍ
 وَإِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَفِي ضَلَالٍ عَظِيمَةٍ
 وَإِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَفِي سُلْطَانٍ مُّبِينٍ
 وَإِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَفِي ضَلَالٍ عَظِيمَةٍ
 وَإِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَفِي سُلْطَانٍ مُّبِينٍ

يك صفحه قرآن شریف منسوب به خط حضرت علی در مشهد

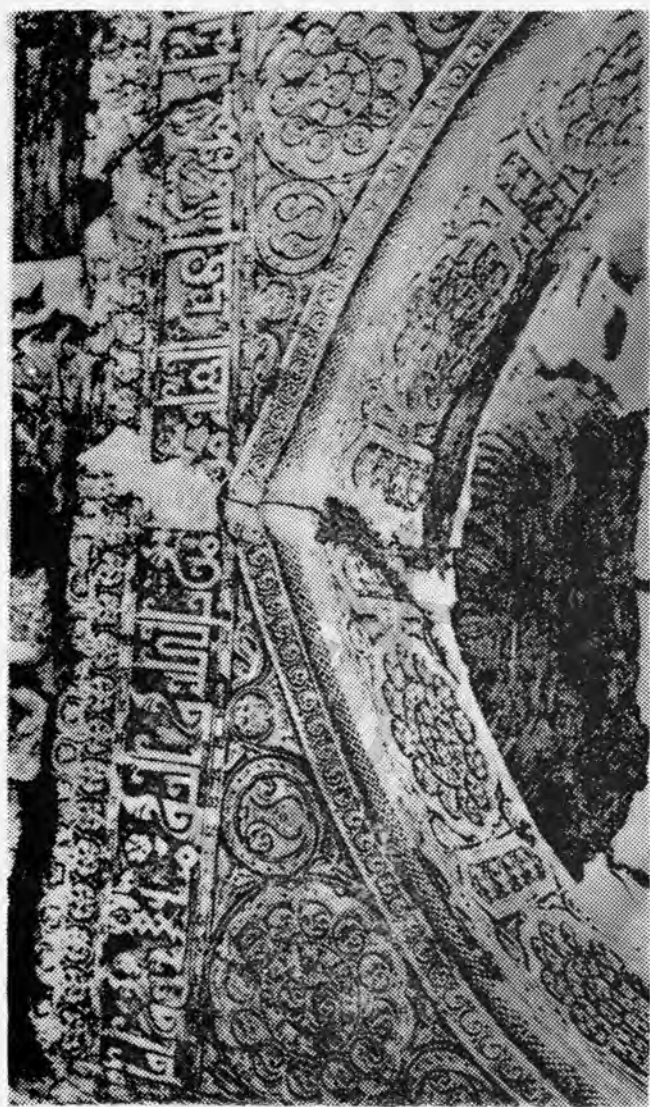
عہد نامہ مجعول منسوب بہ خط
حضرت علی رض از مجلہ ایران شہر

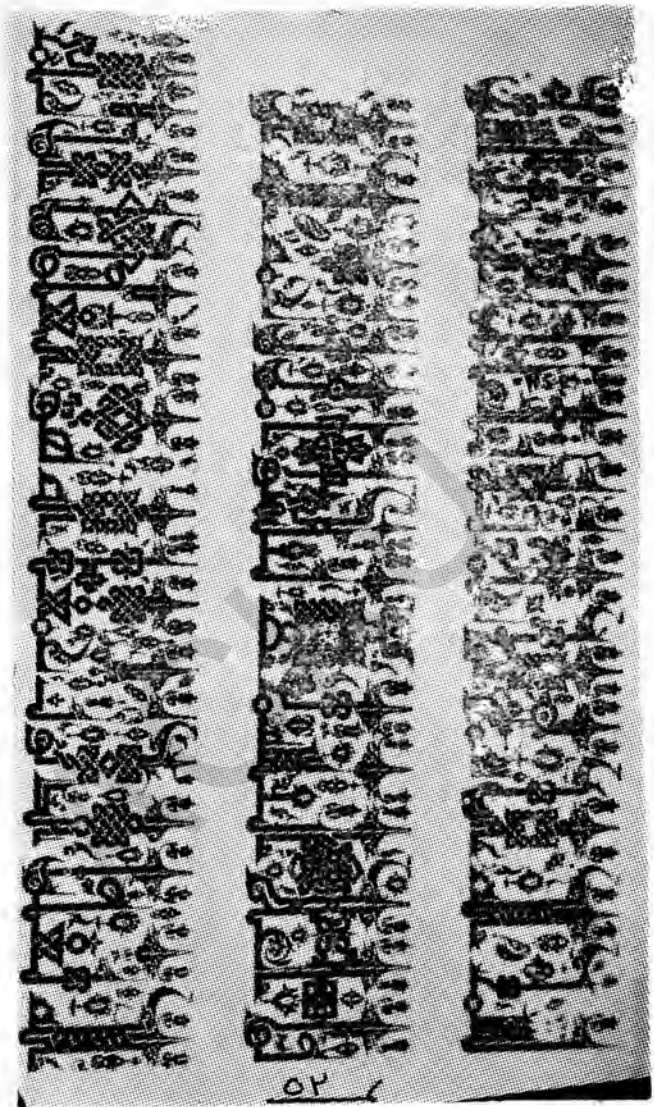

۴۹ صفحہ اول کتاب الابنیه ۴۴۷ هـ

بِدَاهِ اِنْ خَدَّيْكَ اِيْنَدِهْ بِدَاهِ اِيْنَدِهْ
 حِينِ كُوْبِدْ مُحَمَّدِ بْنِ خَمْرٍ الرَّادِي وَيَا فِي كِي تَصِيْفَهَا
 بِيَا زِدِيْمْ مَرْدِ اَنْشِيَانْ قَرْدِ رُوْدِ كَارِي تَا اَنْدِرْ سَحْ
 بِلَاغَتْ بَدُوْبِيَانْ حِلْ صِنَاعَتْ بَدُوْبِيَانْ اَزْ رُوِيْ خِيَزْدُوْبُوِيْ
 اَمْزُوْدِ اَمْزُوْنِ عَرُوْصِ بَدُوْبِيَانْ مَجْرُفْ اَلْقَابِ بَدُوْبُوِيَانْ
 مَهْ مَنَادِيْ دِيْمْ بَدُوْبِيَانْ وَاَقَابِدِهْ رُوِيْ بَلْ كِرُوْهْ مَرْدُوْمِ
 مَحْضُوْصِ دِيْمْ بَدُوْبِيَانْ مَكْرُ عَرُوْصِ كِي اَبُوْ يُوْسُفِ بَدُوْبُوِيَانْ
 اَلْعَلَايِيْ تُوْ شَرِيْ بِيَا زِيْ كَرْدِهْ اَنْدِهْ وَاَمَّا اَنْدِرْ
 دَا اِيْسْتِرَا جَابِيْ بِلَاغَتْ بَدُوْبِيَانْ اَقْسَامِ صِنَاعَتْ بَدُوْبِيَانْ
 شَاخِزْ سَخْنَانْ بَا اِيْتِرَا بِيَهْ وَاَمَّا فِي بَلَدِ بِيَا بِيَهْ
 كِنَايِيْ دِيْمْ بِيَا رَسِيْ كِي اَزَا ذَهْرْ اَمْوِيْنِ بَا شُدْ وَاَزَا
 زَا اَلْعَمَلِيْ سَا رَهْ وَاَمَّا حَقِيْقَتْ بُرُوْدِ بَدُوْبِيَانْ اَزْ كَامِلِيْ حِينِ بِيَا

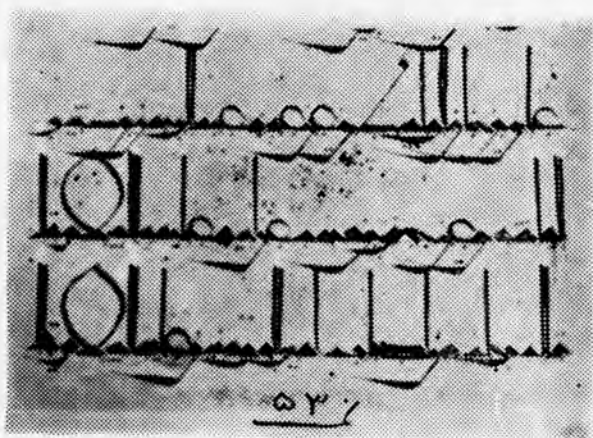

۵۱ نمونہ خط کو فی مسجد نا بین ۳۵۰ م

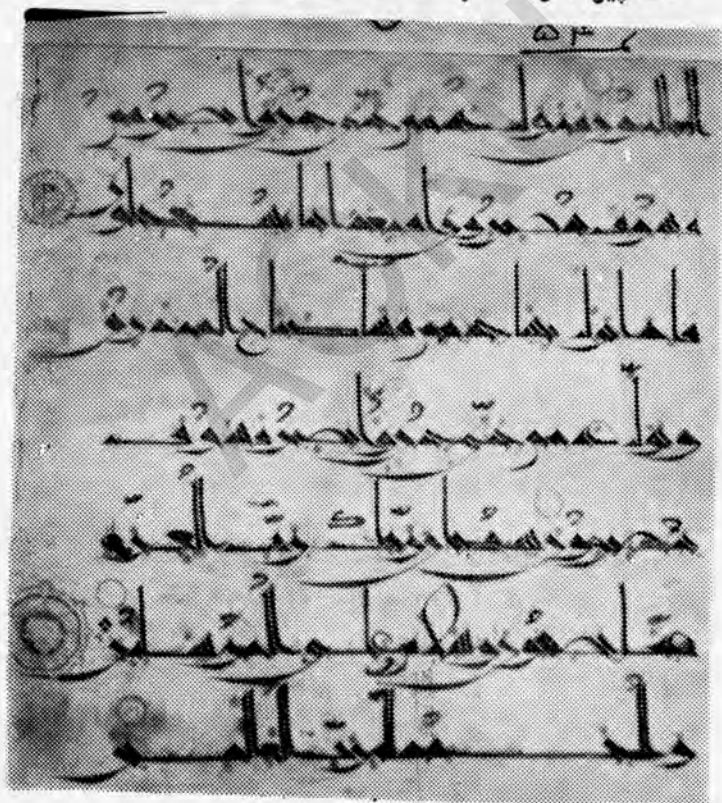

۵۲ خطکوی فی تزیینی مقبره پیرعلمدار ۴۱۸ هـ

(از سروی آرت پر شیا)

خط پیر آموز کتاب صفات الشیعه نوشته ۳۹۱ قمری

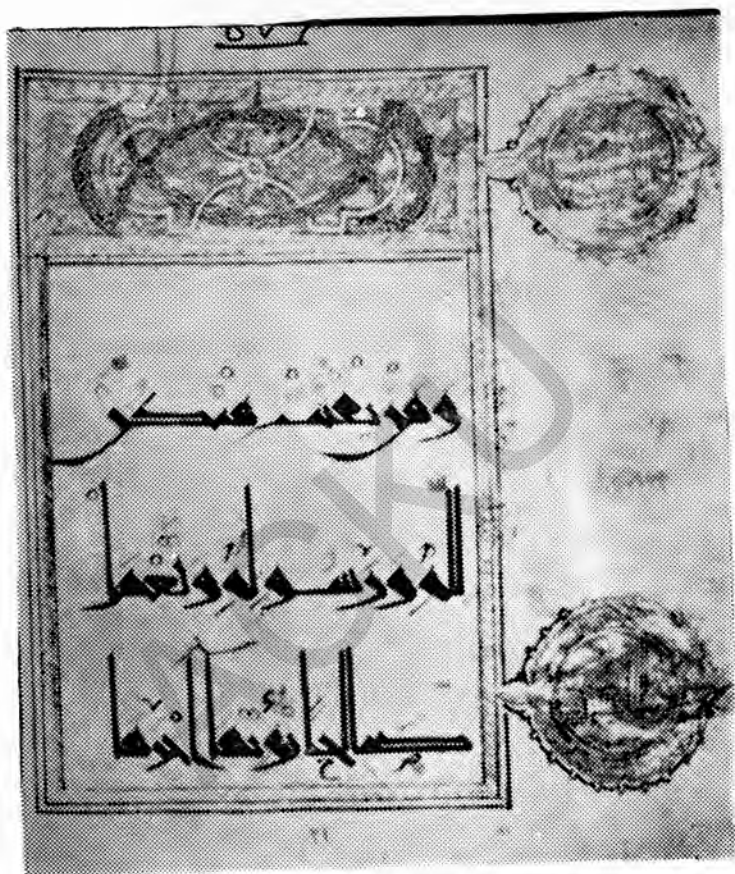
قرآن عظیم به خط پیر آموز قرن ۴ ه در مشهد رضوی

الحمد لله عسر
 سنه ابو القاسم منصور محمد بن
 علي المشهد طوس شهر ربيع الاول
 سنه ثلث وتسعين وثلثمائة
 انما لوجه الله وطلبنا المرضاه
 لا باع ولا بوقت ولا
 عسر الله له ولو الله

۵۵ صفحه آخر قرآن عظیم بخط ابوالقاسم منصور هروی
 وزیر سلطان محمود، نوشته ۳۹۳ ق در آستان رضوی مشهد
 (از گنجینه قرآن)

وَلَوْ أَنَّمَا نَزَّلْنَا بِالْقُرْ
 الْمَلِكَةِ وَكَلَّمَهُم
 الْمَوْتَى وَدَشَرْنَا عَلَيْهِمْ
 كُلَّ شَيْءٍ فَلَا مَأْكِنُوا
 لِيَوْمِنَا إِلَّا آرِئْنَا
 وَكِرَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ

۵۶ خط ابو البركات داذی ۴۲۱ ق قرآن شریف آستان
 رضوی مشهد
 (گنجینه قرآن)

۵۷ قرآن شریف به خط عثمان وراق غز نوی ۴۶۶ قدرآستان
رضوی مشهد

(از گنجینه قرآن)

۵۸ نوشته آرامگاه امیر سبکتگین در غز نه حدود ۳۸۷ ق

۷۵ نوشته قبر سلطانی محمود در غزیه حدود ۴۲۱ ق خط کوفی

۷۵

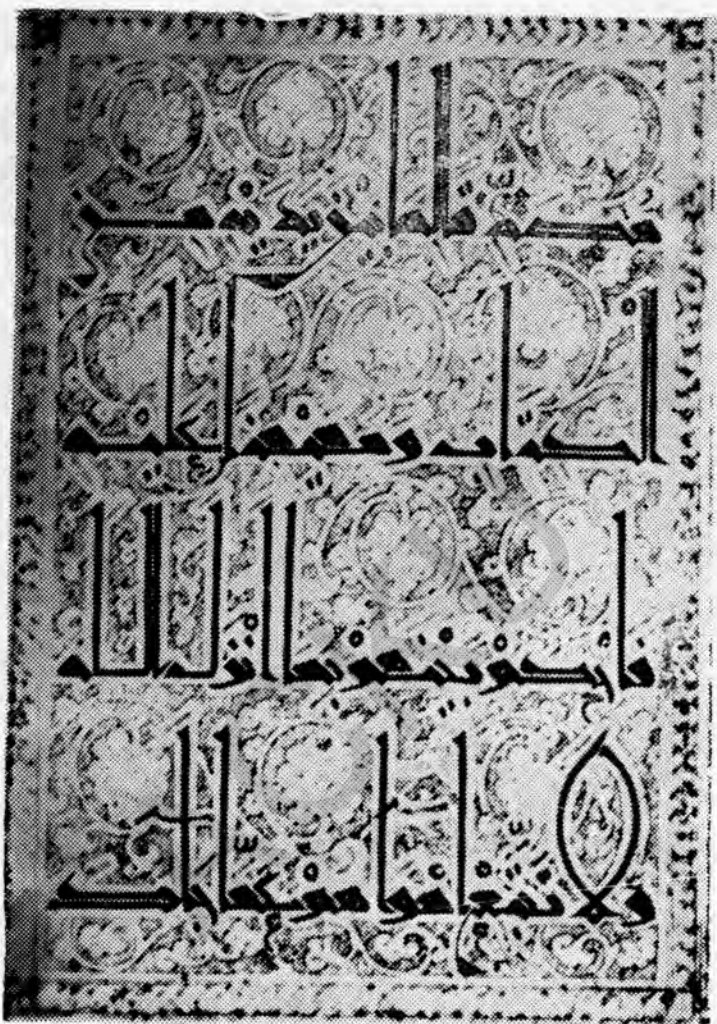

۵۹ / خط رقاع قبر سلطان محمود در غزنه
حدود ۴۲۱ هـ

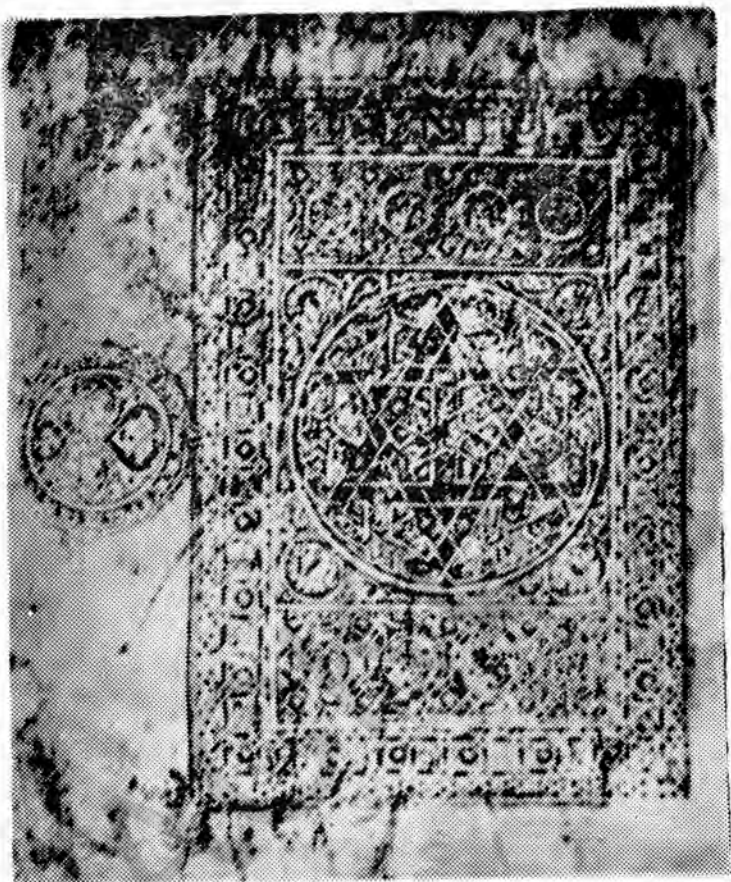
عینا نقل بخط شیخ محمد رضا هروی

صفحه قرآن عظیم به خط ابوبکر بن احمد غزنوی
۵۶۶ق در موزه مصر . (از سروی هنر پرشیا)

۶۱ تلفیق خط کوفی با پیر آموز در قرآن شریف
مجموعه چستر بیٹی لندن (از سروی هنر پرشیا)

۶۲ قرآن عظیم که در ۵۰۰ ق در شهر بست نوشته شده در
کتابخانه ملی پاریس . (از سروی هنر پرشیا)

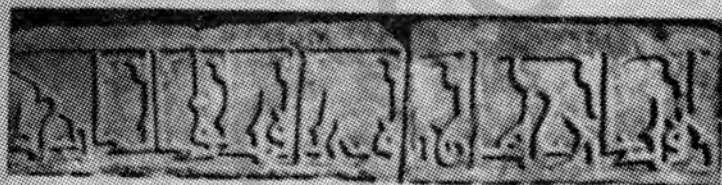
۶۳

سکس حرار

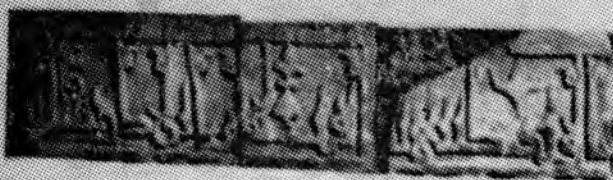

سکس مسعود از سوم

وی بکس بان از حد

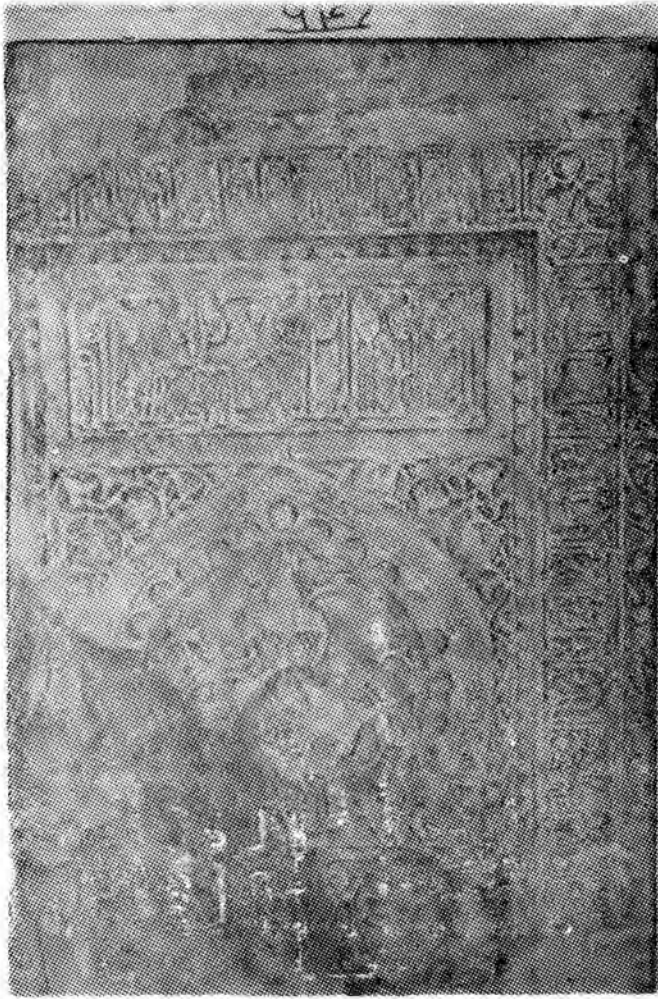
رف از حوا

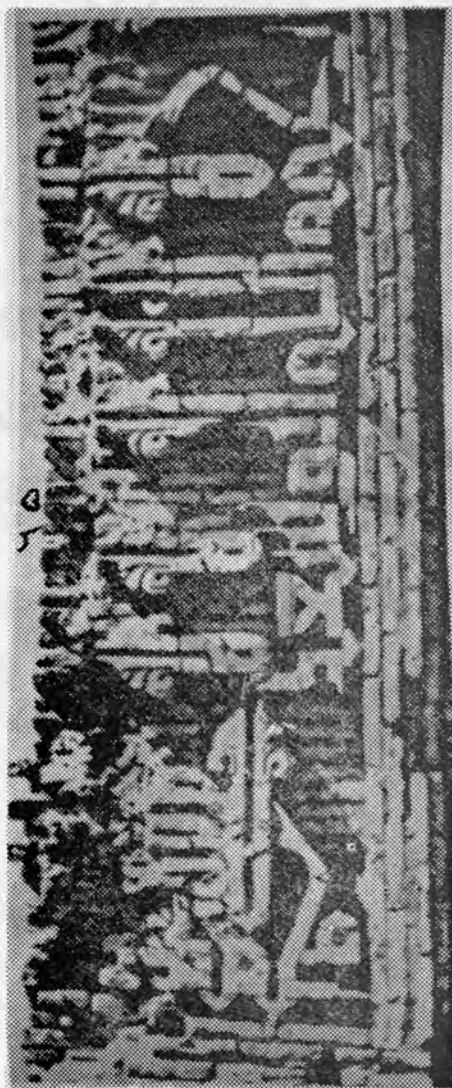
اف م ام از کرد هر

اوبه کس

۶۳ نمونه های خطوط کوفی عبارات زبان دری از بقایای
قصر مسعود سوم در غزنه حدود ۵۰۰ ق

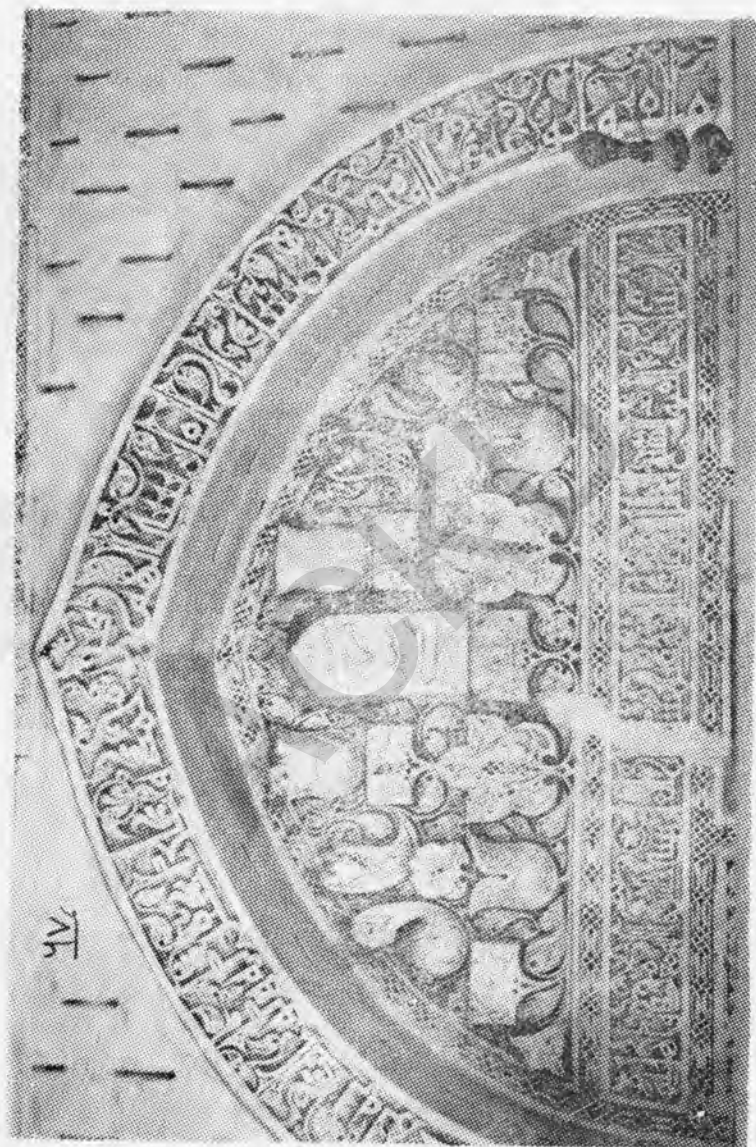
۶۴ خطوط کو فی جامع اولیا در غزنه

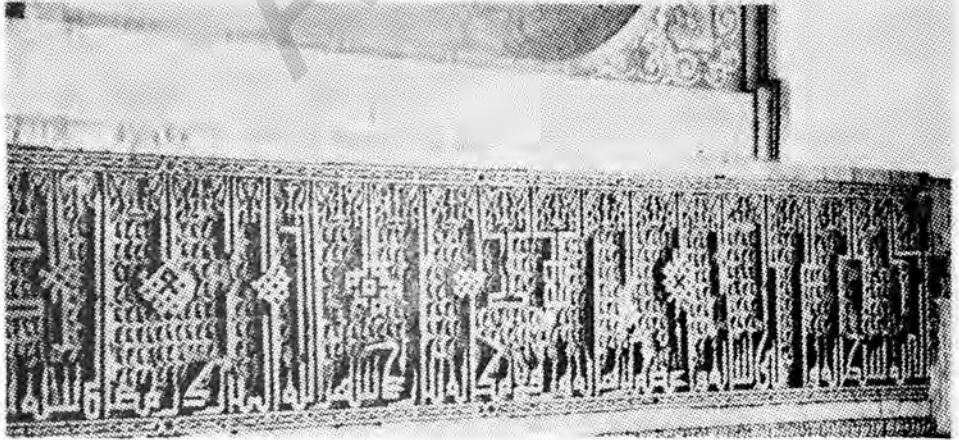
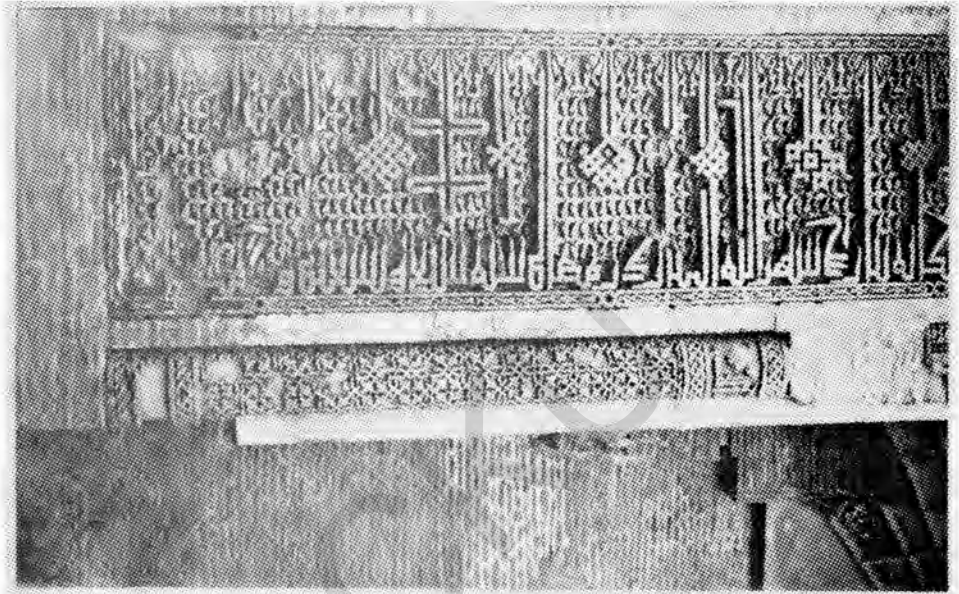
۶۵ خط کوفی تزئینی رباطشرفسرخس در حدود ۴۵۰ ق
(از مجله هنر و مردم ۵۲)

- ٦٦ نمونة خط كوفي متمايل به نسخي هرات ٥٣٠ هـ
 از سنك مزار درخواجه عبدالله طاقى - موزه هرات .
- ١ - بسم الله
 - ٢ - الرحمن الرحيم .
 - ٣ - هذا قبر الشيخ
 - ٤ - الرضى العابد محمد بن اسمعيل
 - ٥ - العودى ، بتاريخ يوم الاربعة
 - ٦ - العشرون من جمادى الاولى (كذا)
 - ٧ - سنه ثلثين و خمسماية ...
 - ٨ - له ولوالديه ولهم ...

تکامل خط تزئینی کوفی بر مزار امام یحیی در جوجان حدود ۴۳۰ ق

خوانش ٦٨

- كتيبة بناء مسجد هرات در عصر غياث الدين محمد سام غوري ٥٩٧ هـ
- ١ - السلطان المعظم ، شهنشاها الاعظم ، مالك رقاب الامم ، مولى ملوك العرب و اعجم ، سلطان ارض الله ، حافظ بلاد الله ، معين خليفه .
 - ٢ - غياث الدنيا و الدين ، معزا الاسلام و المسلمين ، نظام العالم ، ابو الفتح محمد بن سام قسيم امير المؤمنين انار الله برها نه ..
 - ١ - (امر) ببناء هذه المسجد من خالص ماله السلطان المعظم ، شهنشاها الاعظم ، مالك رقاب الامم ، مولى ملوك العرب و اعجم ...
 - ٢ - ...الله سلطانه، و اعلى شانها و اعظم برهانها و رفع مكانها ، بتاريخ شهر الله المبارك رمضان سنه سبع و تسعين و خمسمائه .

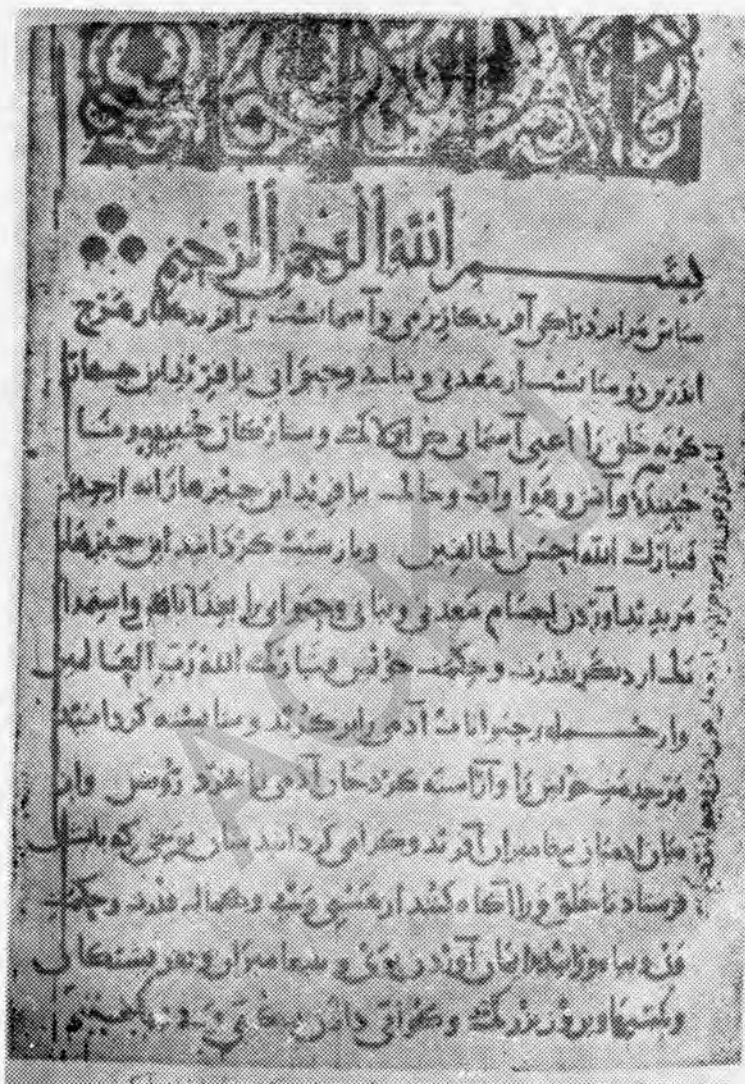

لا یسیر کون فی یادکرا هر چه امید دارد که در مرا آید از او برانه بود
 روانه دانستند محمد کبریا و فراموش کنی بازگفت
و جنت ما کتب یا ممداهم فانت منی موضع النظر
 گفته هر کجا باشی یا غایت همه ناموس مرا بخوانی دیدار امام معبودم
 آراست هم از انوار این سوره هفت بیست یعنی هر چه در میان این سوره
 بلوی و اطهر تر است از هر چیز نه خواهر و این موافقت بود حدیثی از
 و لذت یک الممتحن اکنون بیست تا کردی هر کوی در جنت هفت مرور
 هر یکا من تنه اندر دست و چنان حال کشته کردی چه در شکر ای کرم بر اید
 و در معنی است که در کتاب گفته اند محمد ز فوف و بعد باشد و هر کجا باشد دوست
 باوی باشد و این از این باب یاد کردی و این حرف است که حق است از او است
 که کون بدو معنی آویزید و محمد این سوره و همه اینست و این معنی بود
 که این محبتون ایلیس سیدید تالی ایلیس و ایلیس ایلیس

الحمد لله و صلوات الله علی محمد و آل محمد
 صلوات الله علی محمد و آل محمد
 صلوات الله علی محمد و آل محمد

وقع الفراع عن محمد و آل محمد
 صلوات الله علی محمد و آل محمد
 صلوات الله علی محمد و آل محمد

۶۹ صفحه آخر شرح التعرف موزة کراچی ۴۷۳ ق

۷۰ صفحه اول کتاب هدایة المتعلمین ۴۷۸ ق
نسخه کتابخانه بادلیان آکسفورد

وعدد کرده است **بنام** آنها و آن بگرددند و کارهای یک دیندار داخل **مردی**
و تزدی **بزرگ** است **سپه** - حرکات و عرصه المراسنوا و المراسنوا **مهر** و ما
کی **تفسیر** است **بها** و **اجبار** یکی **صنی** **دا** **الزائمان** **ام** **رض** **من** **درد** **در** **دور** **در** **نظر**
ار **و** **الج** **اناد** **و** **از** **از** **ان** **م** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من**
الساکن **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من**
حال **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من**
موالات **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من**
راست کی **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من**
دوستی **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من**
و چون **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من**
و امه **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من**

بما **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من**
و فتح **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من**
و حسن **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من**
و حامد **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من** **من**

صفحة آخر تفسیر سورآبادی ۵۲۳ ق
نسخه اند یا آفس لندن

في صدر محمد بن حنبل حسن وما أحسن وعينه الوقت
 السورة مسورة كتبت لسمر الله الرحمن الرحيم
 بسم الله وما طسب احسن قول ابو حاتم وعنه
 وكذلك ذات لقب وقال ابو بكر ذات لقب واسماته
 حسن وهو قول عيسى بن عمر والاحسن وايضا وغيرهم
 وقال قوم الخطيب وقال آخرون من مسودة سورة
 الاخلاص بسم الله الرحمن الرحيم قل هو الله احد فربنا
 غير من العلاء جماعة وروى عن النبي صلى الله عليه وسلم احد
 اسم الصمد ولم يكن له طفوا احد وقال الاخفش وابو حاتم
 وابو بكر الوقف آخر السورة لانه اسم ان يقول ذلك كله
 سورة الفلق بسم الله الرحمن الرحيم قالوا
 الوقف آخر السورة سورة الناس
 بسم الله الرحمن الرحيم والناس آخر السورة
 واسم اعلم بجميع ذلك ثم الكتاب المنتصر
 من كتاب الوقف لحمد الله وتوفيقه وصلى الله على
 اله اجمعين وكسه عبد الله بن علي احمد خط من جملة
 ح العزيز النقيب الرشيد ابو بكر عتيق بن محمد بن قيس
 ررقه الله العلم والادب برحمته يا ارحم الراحمين
 في المنتصف من شهر رمضان سنة ست وعشرين وخمسين

این نسخه مختصر کتاب الوقف در ۵۲۶ هـ بخط عبد الله بن علی نوشته شده که نهونه نسخه اواسط قرن ۶ هـ است .

این نسخه برای ابوبکر عتیق بن محمد بن خسرو نوشته شده ، که ظاهراً همان مولف تفسیر سور آبادی باشد ! که در کتاب السیاق عبدالغافر نامش ابوبکر عتیق بن محمد متوفی ۴۹۴ هـ است .

نه بدین حساب باید نویسنده همین نسخه ۵۲۶ هـ نباشد .

اگر چه مرثوی محمد شفیع مرحوم این هر دو ابوبکر عتیق را یک نفر شمرده ولی بین وفات ابو بکر عتیق سور آبادی مفسر ، و این ابوبکر عتیق فاصله سی ساله موجود است ، چون در ۵۲۶ هـ این شخص جوان رشید مستحق دعای رزقه الله العلم والا دب بوده بنا برین باید سال وفات سور آبادی ، او قات پیدا ییش وی باشد .

با شکر زان کجاست بخاران
 سجده راه هم اندر نمفت
 برآمدند توبه کز ان مغاک
 شده بخونهاشان نه هرگز نضار
 فتنه طبع دلشان از اناره درم
 ز دریا سوی شهر شامسفرند
 بوجه نام بت خان تا بشنویکی
 شده زنده به بهان میکل نامور
 چه نیک می دید به بیشتر نضار
 طرفه بدنه شرب ال ای کولش
 بهیکل بیاده شدیونج سیرا

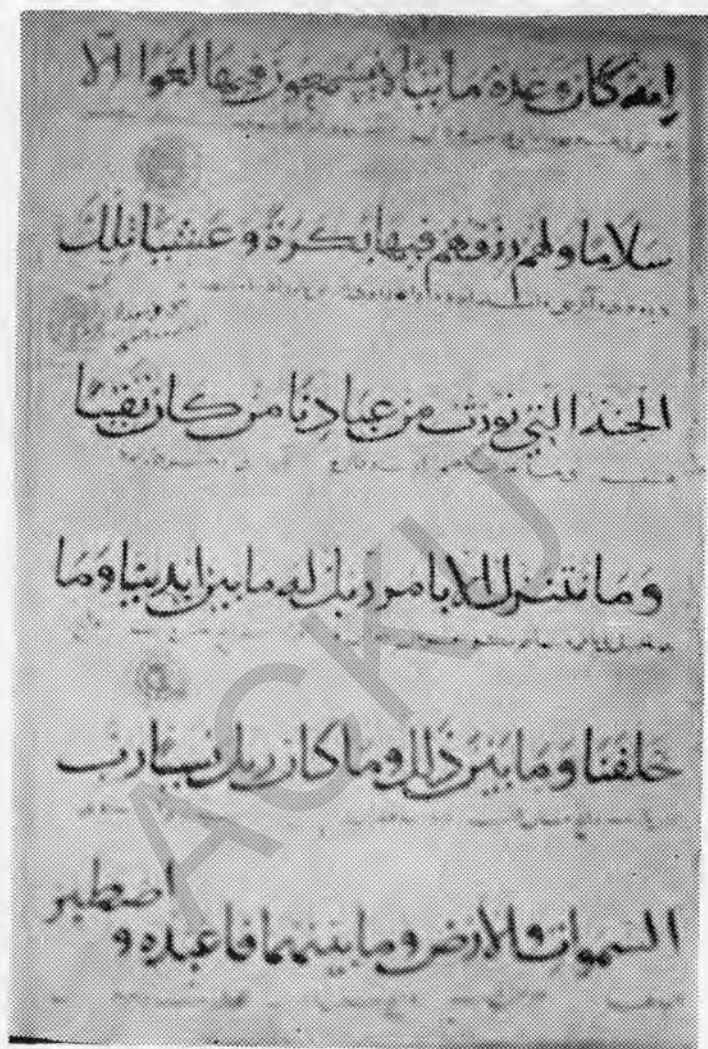
بطارد ترا خرم شده ما ز
 بسنویاد و امق هراج او بکفت
 بو شده طامه زون فرخده جا که
 بطق نشنود هر دو بوجا
 بشامسفر بعد تو برود بسج
 چه هر دو نه کنی برین آمد ز
 بنان دان کز ان میکل از بهار
 بر و رانجه هر دو مان سر بس
 به شیران بت شده زدی قزاق
 از خواستند به صله راسی که پیش
 میان بود این کر شاه و

نمبر ۷۳ به صفحه آینده رجوع شود

بسازد ترا خرم (و) شادمان
 پسندید و امق هر انچ او بگفت
 چو شد جامه روز فر خنده چاک
 بکشتی نشستند هر دو جوان
 بشامس رسیدند هر دو بسهم
 چون هردوز کشتی برون آمدند
 چنان دان کی آن هیکل از پهلوی
 برو زان همه مردمان سر بسر
 همه پیش آن بت شدند فر از
 از خواستندی همه رای خویش
 چنان بود آیین کی شاه و سپاه
 بیاشی بی آزاد و ایمن بجان
 بسنجید راه هم اندر نهفت
 برآمد شب تیره گون از مغاک
 شده سخو نهاشان زهرکس نهان
 نشد هیچ دلشان ندان ره دژم
 ز دریا سوی شهر شامس شدند
 بود نام بت خانه تا بشنوی
 شدندی بدان هیکل نامور
 بد (و) نیک بردی به پیشش نماز
 گرفته بدندش دل آرای خویش
 بهیکل پیا ده شد ندی بر او

نمبر ۷۳

نیم صفحه از کتاب خطی و امق و عذرای عنصری (متوفا ۴۴۱ هـ) که
 يك نسخه ناقص آن دارای ۳۵۳ بیت در سکه پرسمنده بدست آمده و
 تاریخ نو شستن آن بین ۴۰۰ - ۵۰۰ هـ تخمین می شود. این کتاب خطی
 پیش از ۵۲۶ هـ در ملک سری زکی بن محمد بن علی عبد الحمید بامیانی
 بود (طبع لاهور ۱۹۶۷ م به ترتیب و حواشی دکتر محمد شفیع مرحوم)

۷۴ صفحه آخر قرآن شریف بخط محمد بن عیسی که برای سلطان غور
غیاث الدین محمد سام نوشته شده ۵۸۴ ق .
(موزه ایران باستان - از مجله هنرو مردم)

حوای تفران نوزهاید تا بدای این سینه هزاره هزار نیکی بنویسند
 و هزار هزار بزی یک کند از ساقه او و نامه وی بدست
 راست دهند و عزایب کورش نباشند و نشادش کورش
 نباشد و تنگی و تاریکی کورش نباشد حسبنا الله و نعم الوکیل
 علی لبه علیه و سلم که جزای عمر بنی فرشته نیست در دریای سفید
 له او را سفید هزاره است انور هوسری سفید هزاره و نیست
 و بد هوسری سفید هزاره دهانست و اندر هر دهانی سفید هزاره
 در نباشند بهر زبان سفید هزاره است حوای را عمر و هر شصت که آن
 بدیگری تا اندام این فرشته درو یا بیگ نیست و از تعبیه این و شسته
 کوی است سبحان الذی لا یله الا الله سبحان الذی لا یله الا الله سبحان
الذی لا یله الا الله سبحان الذی لا یله الا الله سبحان الذی لا یله الا الله
لک اعلی سبحان من عجل فی الهم سبحان الله و افعالی
سبحان انجی و محمده هر که سه بار بگوید و سه بار شسته این
 تسبیح را آید که آسمان بر زمین افتد این تسبیح در میان هر دو
 سلامت باشد حوای عمر و در آن بود رحمت کند که این بارها بکند

و این تسبیح را نویسنده باید از حق بکند نویسنده را بدیاری همان یاد دارد و در روز قیامت
 با حوای امت مصطفی علیه السلام کند از ساقه او و نامه وی بدست راست دهند و عزایب کورش نباشد و نشادش کورش
 نباشد و تنگی و تاریکی کورش نباشد حسبنا الله و نعم الوکیل علی لبه علیه و سلم که جزای عمر بنی فرشته نیست در دریای سفید
 له او را سفید هزاره است انور هوسری سفید هزاره و نیست و بد هوسری سفید هزاره دهانست و اندر هر دهانی سفید هزاره
 در نباشند بهر زبان سفید هزاره است حوای را عمر و هر شصت که آن بدیگری تا اندام این فرشته درو یا بیگ نیست و از تعبیه این و شسته
 کوی است سبحان الذی لا یله الا الله سبحان الذی لا یله الا الله سبحان الذی لا یله الا الله سبحان الذی لا یله الا الله
لک اعلی سبحان من عجل فی الهم سبحان الله و افعالی سبحان انجی و محمده هر که سه بار بگوید و سه بار شسته این
 تسبیح را آید که آسمان بر زمین افتد این تسبیح در میان هر دو سلامت باشد حوای عمر و در آن بود رحمت کند که این بارها بکند

۷۵ نمونه خط رساله دری بخط دولت‌شاه تولاکی که از بامیان بدست آمده ۶۱۲ ق

۷۶ خطوط کو فی قطب منار دہلی ۵۹۶ ق .

مدوا لله العظيمة وصدق رسول الله
النبأ الكرم وحن علي لمن
الثامدين الحمد لله رب العالمين
والصلوة والسلام على صفيه
مخالد بن محمد واليه السلام
في سنة ٧٢٠ ق كنجينه مشهد
شهر ربيع الثاني سنة ٧٢٠ ق

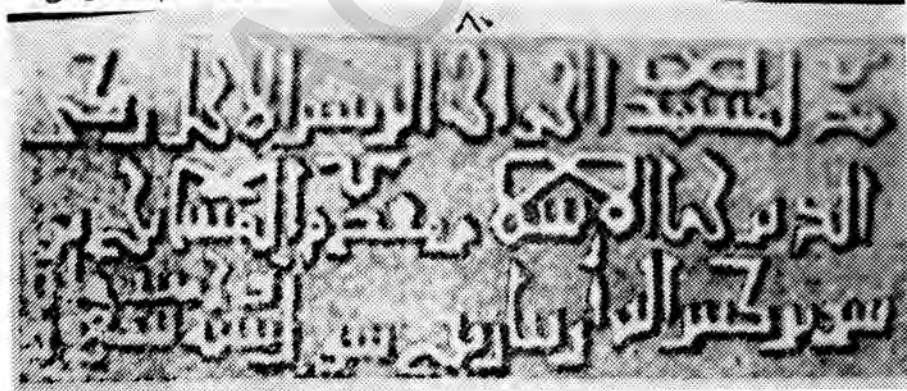
٧٧ صفحة آخر قرآن بخط عبد الله
صير في ٧٢٠ ق كنجينه مشهد
رضوى .

۷۸ خط رقاع نمای سلطان شاه بر ظرف هرات ۷۷۷ ق

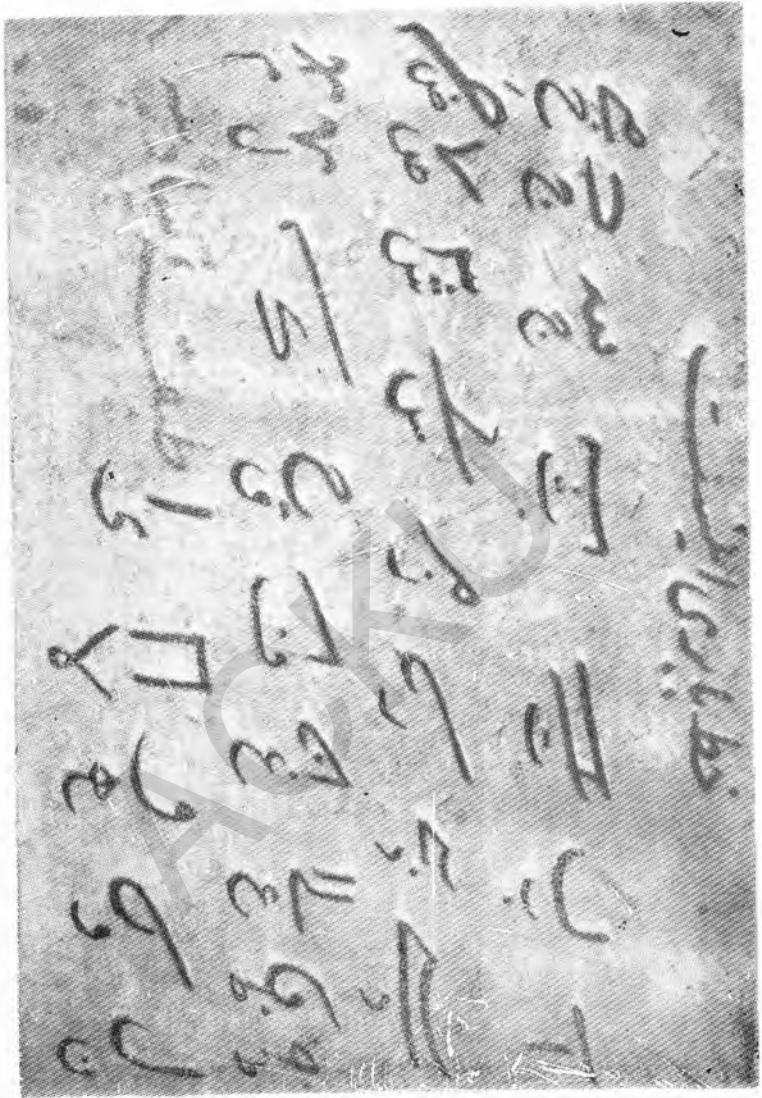
۷۹ نوشته مسجد الرشید بن محمد در باکو ۴۷۱ ق
 (از مسلم کالگرافی)

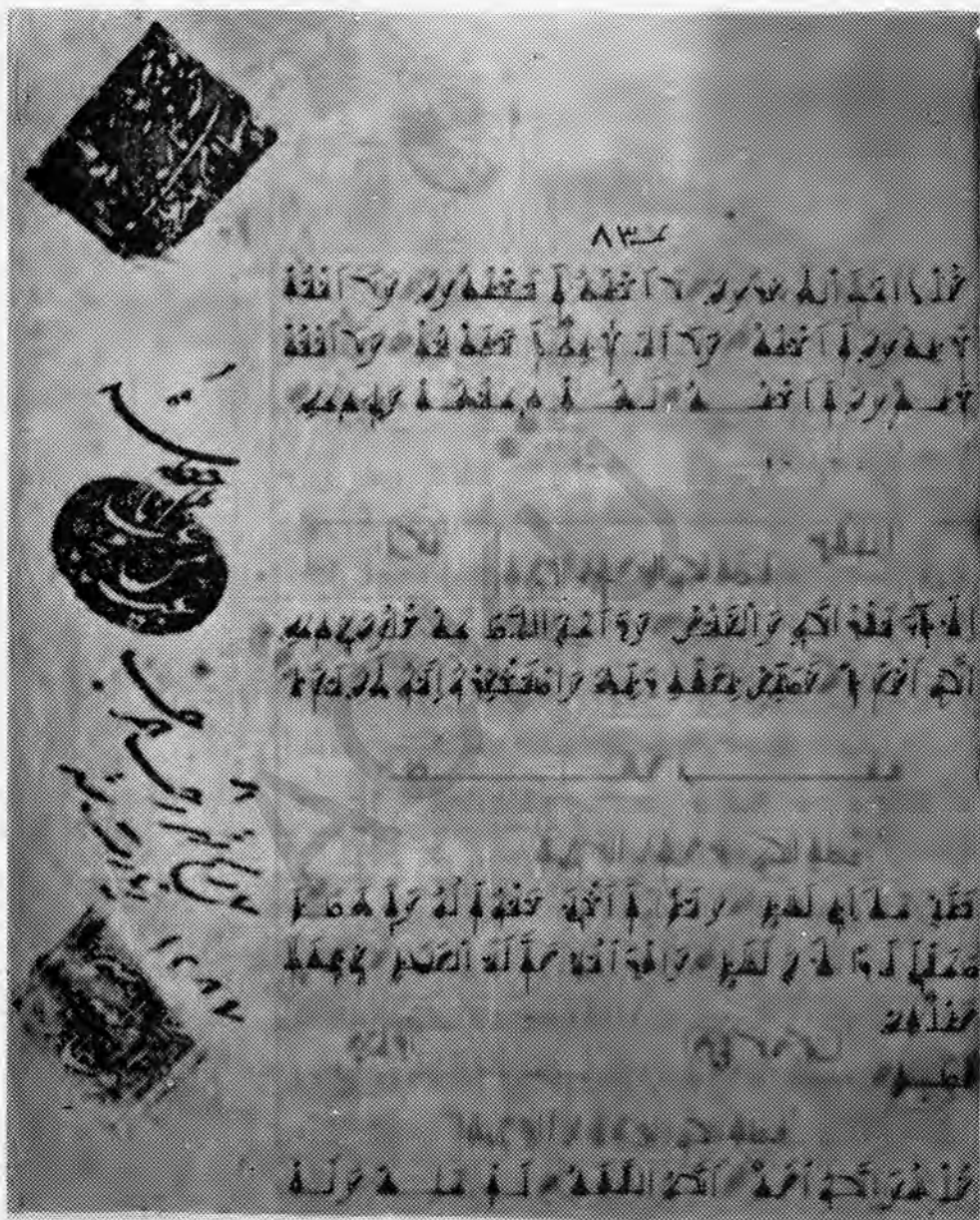
۸۰ کتیبه قبر یوسف بن کبیر در باکو ۵۵۷ ق
 (از مسلم کالگرافی)

۸۱ نوشته بنای مشهور به قبر فخرالدین رازی (؟) در اورگنج کهنه
قرن ۱۲ م
-۲۰۵-

۸۲ نمونه الفبای باری از عجایب الطبقات خطی تالیف محمد طاهر
بلخی ۱۰۵۵ ق
-۲۰۶-

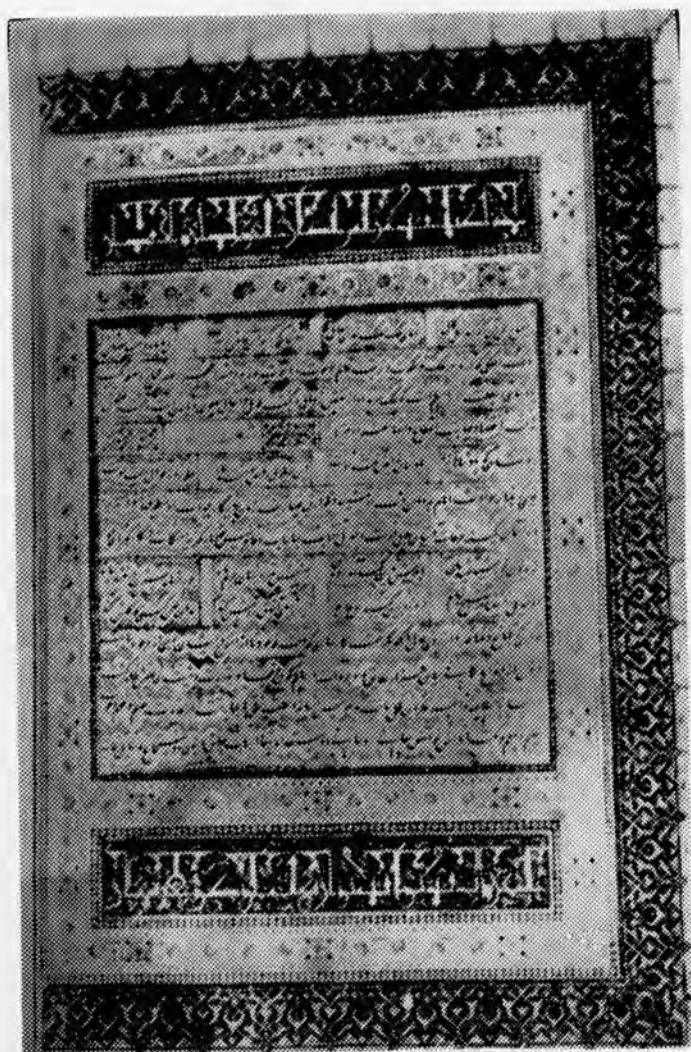

۸۳ يك صفحه از قرآن عظیم بخط ناشناخته در مشهد رضوی که دران
 سورة قلیا ایها الکا فرون۔ اذا جا عنصر الله ۔ تبت یدا ۔ قل هو الله
 احد نوشته شده است .

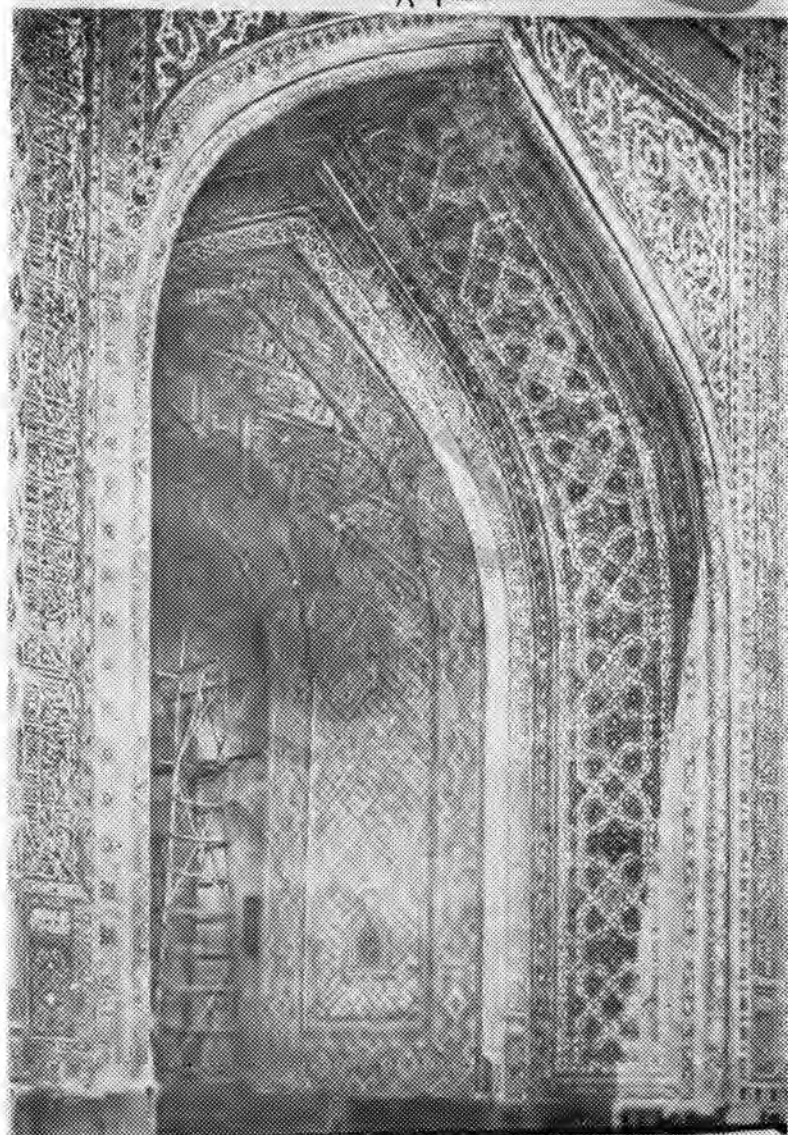
جدول مقایسه‌ی حروف عربی و خط بابری با خط مصحف مشهد

عربی	بابری	مشهد	عربی	بابری	مشهد	عربی	بابری	مشهد
ا	ا	ا	ز	ز	ا	ق	ح	ق
ب	ب	ب	س	س	ط	ک	س	ک
ت	ت	ت	ث	ث	ث	ل	ل	ل
ث	ث	ث	ص	ص	ل	م	م	م
ج	ج	ج	ض	ض	ل	ن	ن	ن
ح	ح	ح	ط	ط	و	و	و	و
خ	خ	خ	ظ	ظ	*	ه	ه	ه
د	د	د	ع	ع	ل	لا	لا	لا
ذ	ذ	ذ	غ	غ	ن	ی	آ	ی
ر	ر	ر	ف	ف	ن			

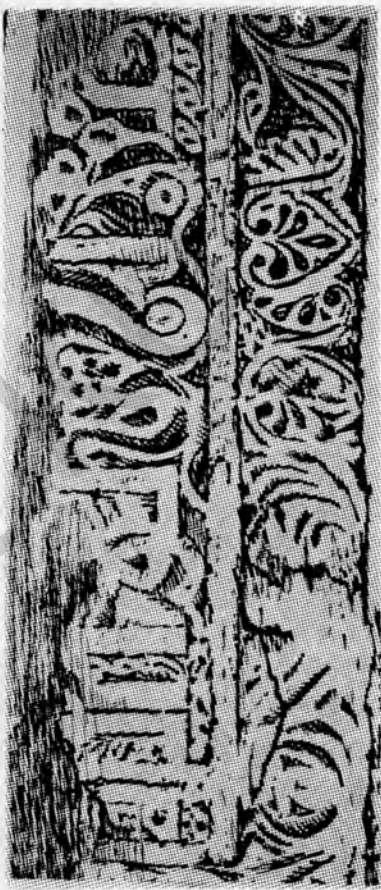
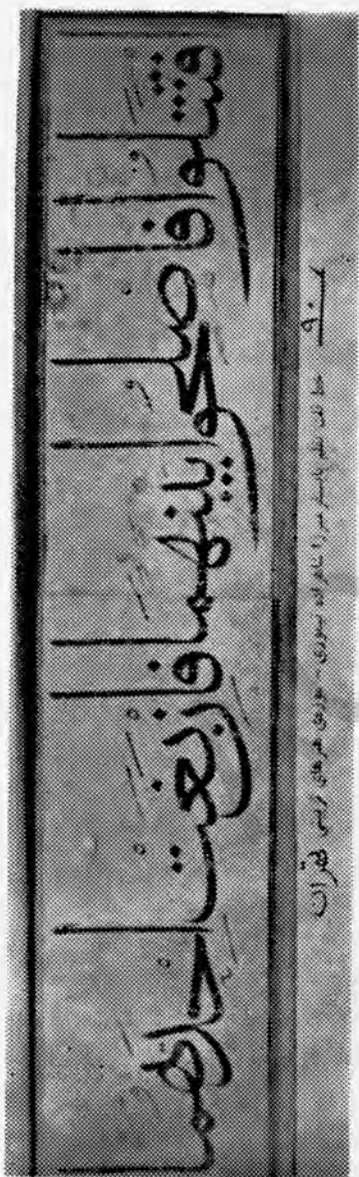
* در عکس چهار صفحه که بمن رسیده حرف ظ نیست.

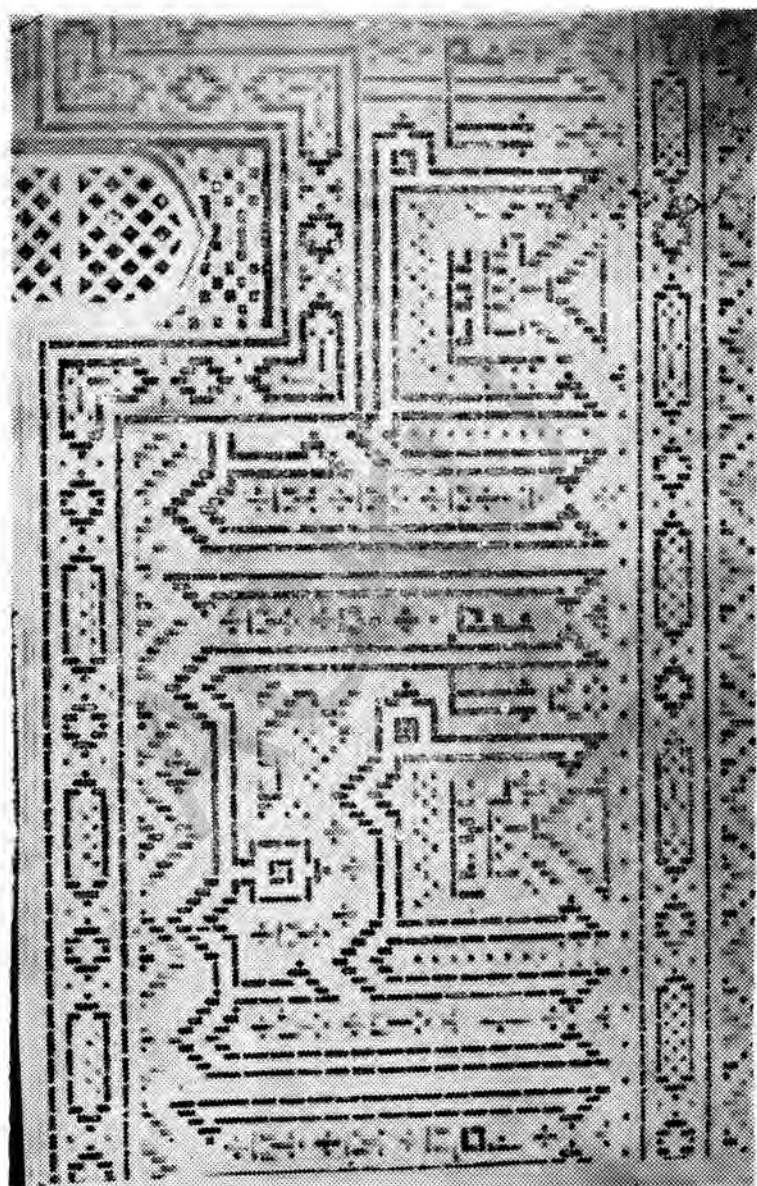
۸۵ صفحه اول شاهنامه بایسنقری
۸۸۳ ق در موزه گلستان تهران
(از سروی هنر پرشیا)

۸۶ ایوان مسجد گوهرشاد در مشهد رضوی که برپهلوی چپ آن
امضای شهزاده بایسنقر بن شاهرخ باخط او موجود است .
(از سروی هنر پرشیا)

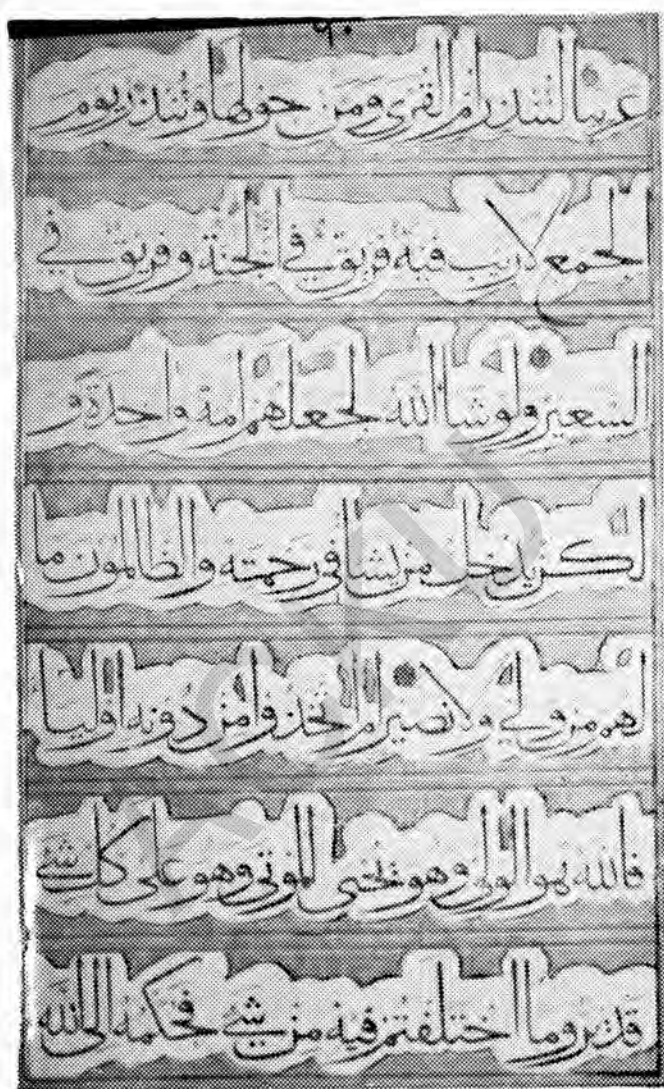
۸۷ بقایای نقوش و خط بریگی از دیوار های لشکر گاه بست

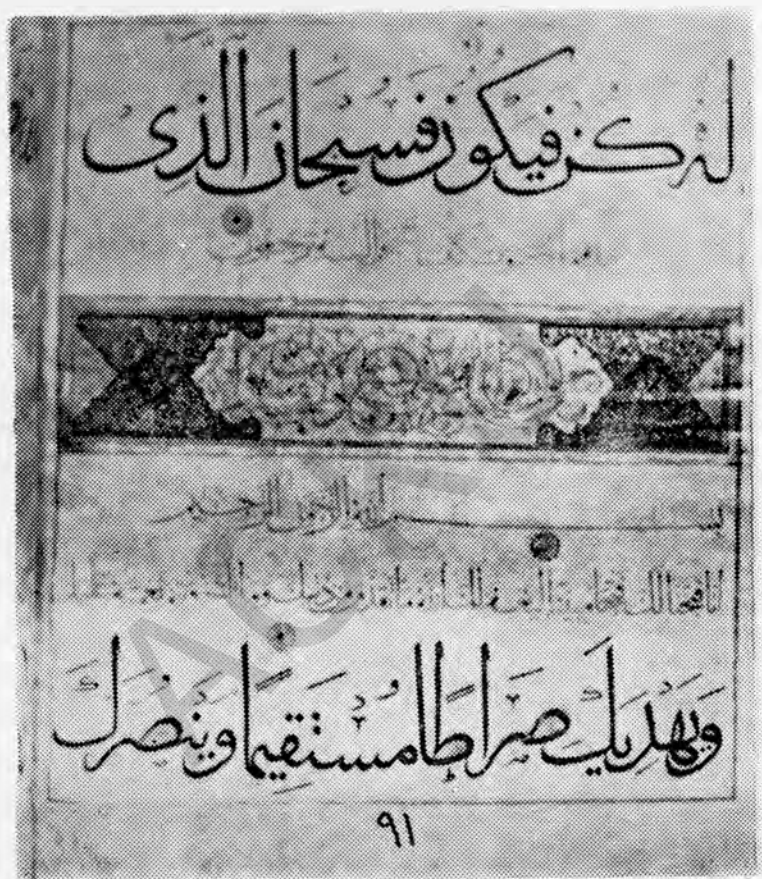
۸۷ خط کوفی بین خشت کاری بر گورامیر تیمور در سمور قند

۱۹۹ جسم با عارضه‌های نجات خود به سه ما و هفت اونس است و در تمام
 خانه کمرش در او بنیط کوبیده می‌گردد و از آن جسم هیچ جسمی در او
 و در فم او او چشم نیک به یک کمرت و از آن چشم بود "در چشم"
 و مساو او را هفت جسم فزادیم که چشم بد می‌سری شود که آن
 بر آن بود و در روی مکنه لوز او یک سطح دیده شود تصور کرد
 سطح و پیرامان تر شود که اندکی و آب از دهان کوی بیاد کرد
 و مکن مساو در سطح پستان ایشان و سطح بر بد و لانه است که از آب
 و دیگر از آنست جسم چگونه باشد اگر چشم راست بود سطح راست بود
 چشم که بود سطح کز باشد **خط چینیست** و اگر وسط راهاست
 از آن است و ناجان خطی باشد و از خط طولی است و عرض بعد
 که کمز است از بندهای سطح مساو که بعد از سطح کی کمر او درهای چشم بود
 اگر خط طایفه مساوی سطح بودی و مساو او را هفت جسم فزادیم سطح
 و صورت پس از آن خط انسان نبود سگزش از روزه شدی اند
 اب و روغن کرده باشد و سران خط کی میان آنها پ و نمای بود
 و اگر کسی سطح را از کاند تصور کرد هر چند که کاند سطح است و خط

۱۸۹ متزاج خط ثلث با نسخی در کتاب التفریم ۵۳۸ ق کتابخانه
 مجلس تهران

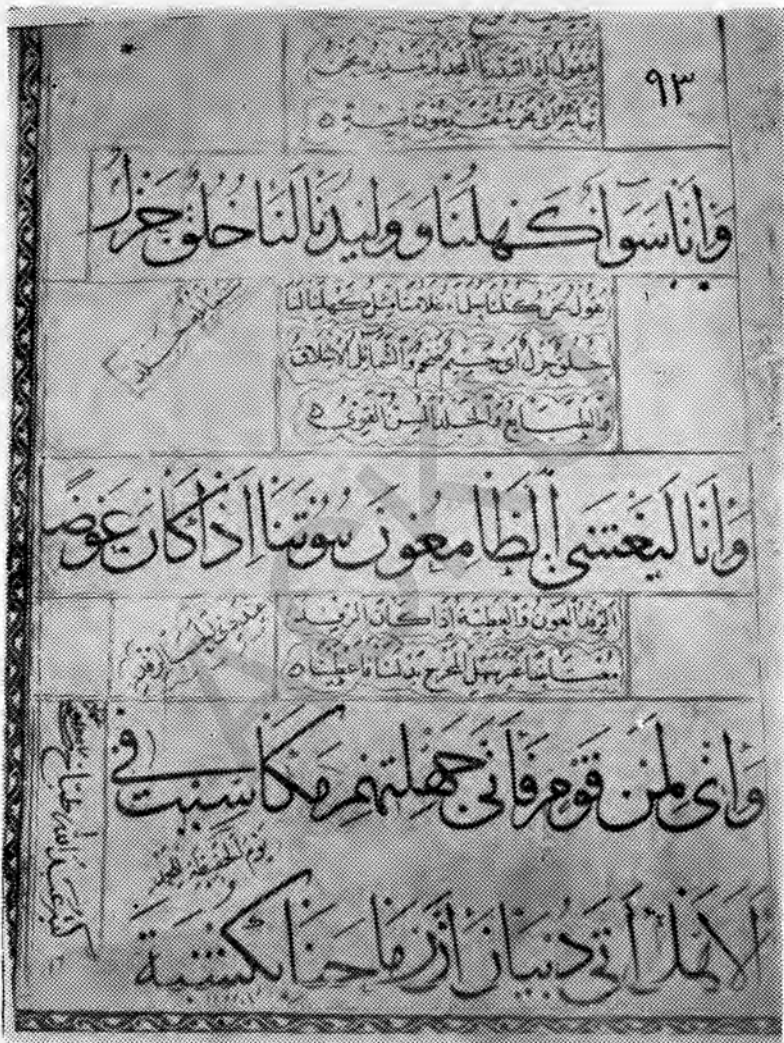
۹۰ یک صفحه قرآن بخط بایستقر
 میرزا اشهرزا ده هرات در مشهد

صفحة قرآن عظیم بخط ابراہیم سلطان بن شاهرخ ۸۲۷ قدر مشہد
رضوی (از گنجینہ قرآن)

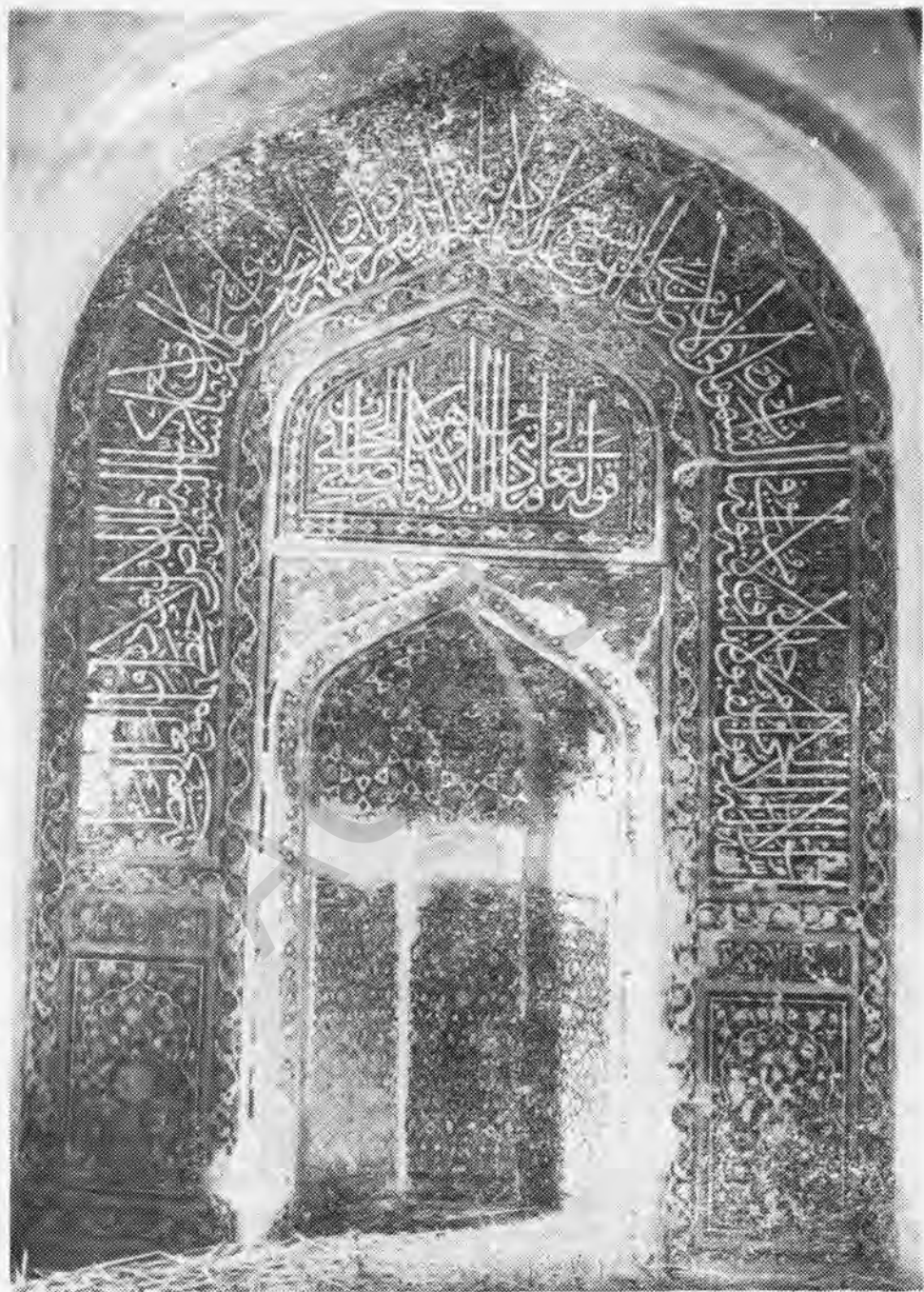
صفحه اول قرآن بخط خواجه عبدالله مروارید حدود ۹۰۰ ق ۱ ز
 کنجینه قرآن در مشهد رضوی

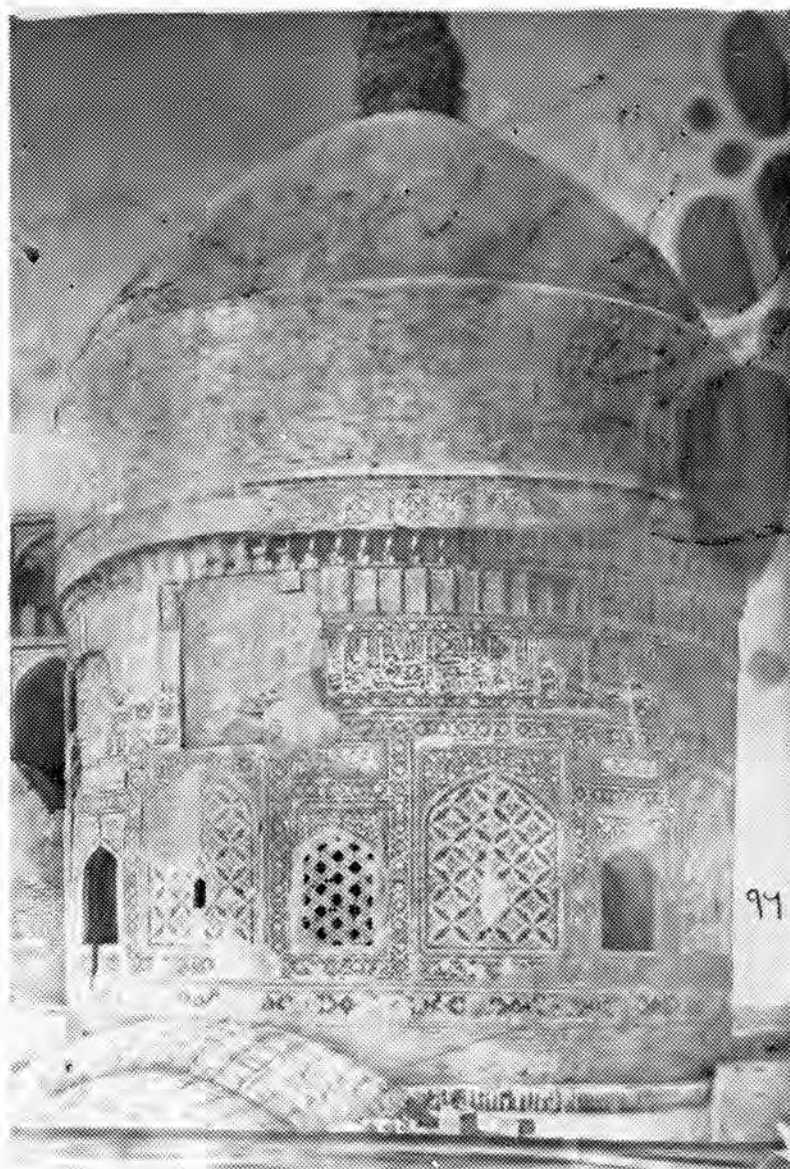

۹۳ خط عبدالله طباخ هروی ۸۴۵ قدر گنجینه قرآن مشهد رضوی

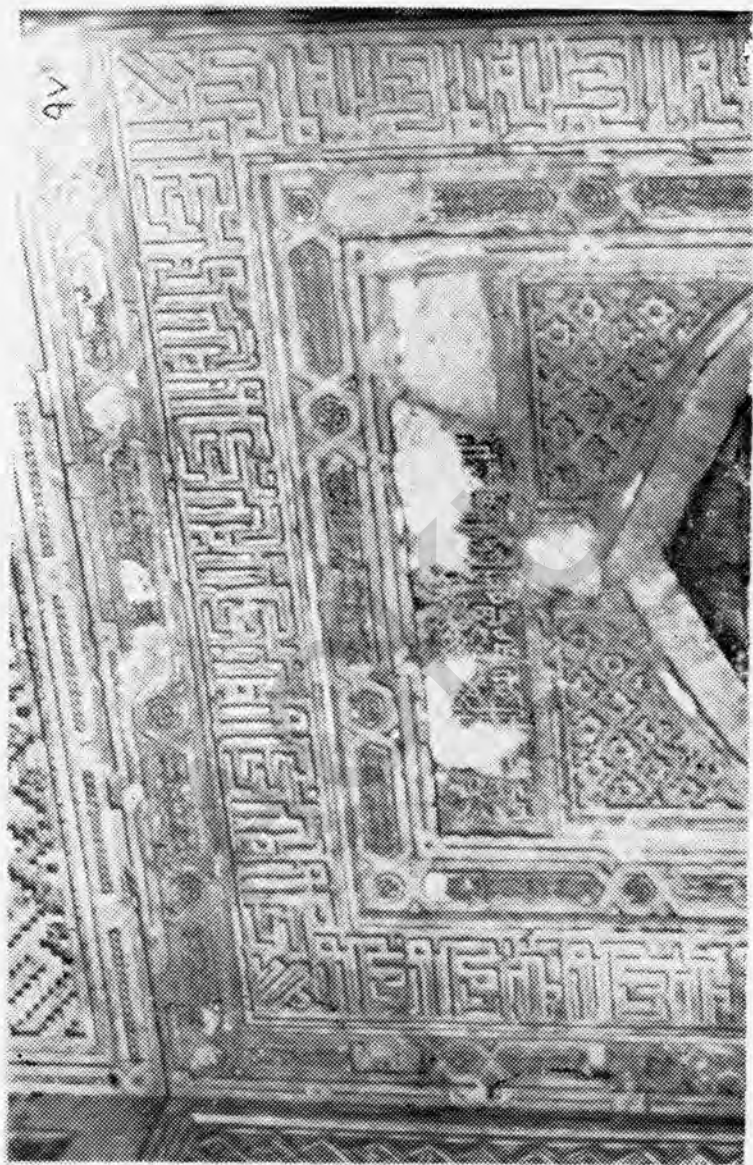
Handwritten text in Arabic script, likely a title or description, oriented vertically on the left side of the page.

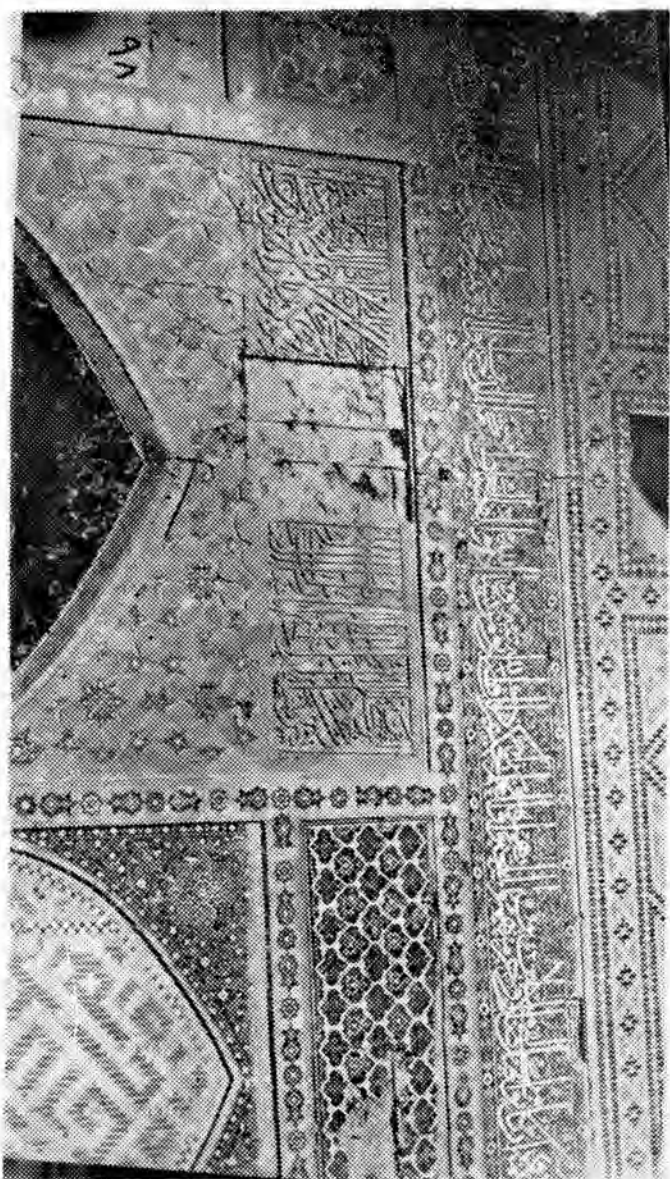

۹۶ نو شته جلی مدرسه میر عرب بخارا ۹۲۴ ق

۹۷ نمونه خط معقلی قرن ۱۶ بر طاق نماز گاه بخارا

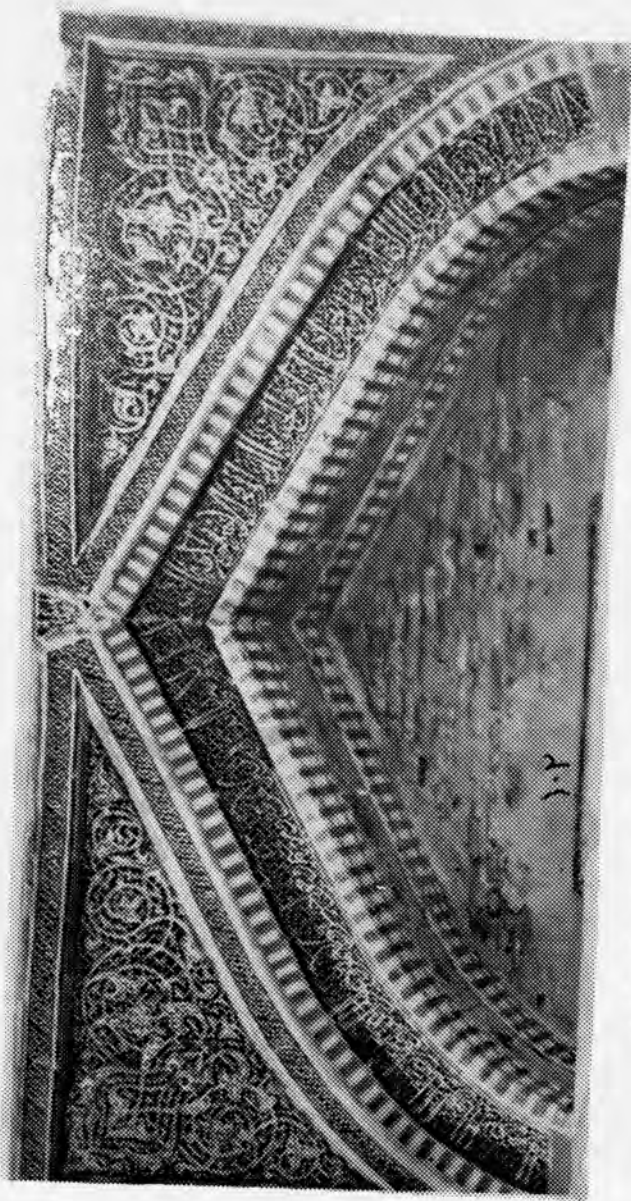
۹۸ زائت جالی مسجد نبی خانم در سمرقند اوایل قرن ۱۴

۹۹ کتیبه مزار حکیم ترمدی دوازدهم قرن ۱۴

١٠٠ - ١٠١ شيوه ثلاث تركستاني قرن ١٦
(گنجینه قرآن مشهد رضوی)

۱۰۲ تلمث متمایل به تعلیق برایوان قبر بیان قلی خان در بخارا قرن ۱۴

الحمد لله رب العالمين
 والعاقبة للمتقين ولا عدوان الا على الظالمين
 وصلى الله على سيدنا محمد وآله الطيبين
 الطيبين اطهار المنجيين
 الاخييار وسلام اليه
 ووقع الفراغ وتخرج
 العبد الضعيف
 الى رحمة الله جل
 وانشأه عبد الله
 بن عبد الله
 في شهر ربيع
 الثاني سنة
 ١٠٣٢

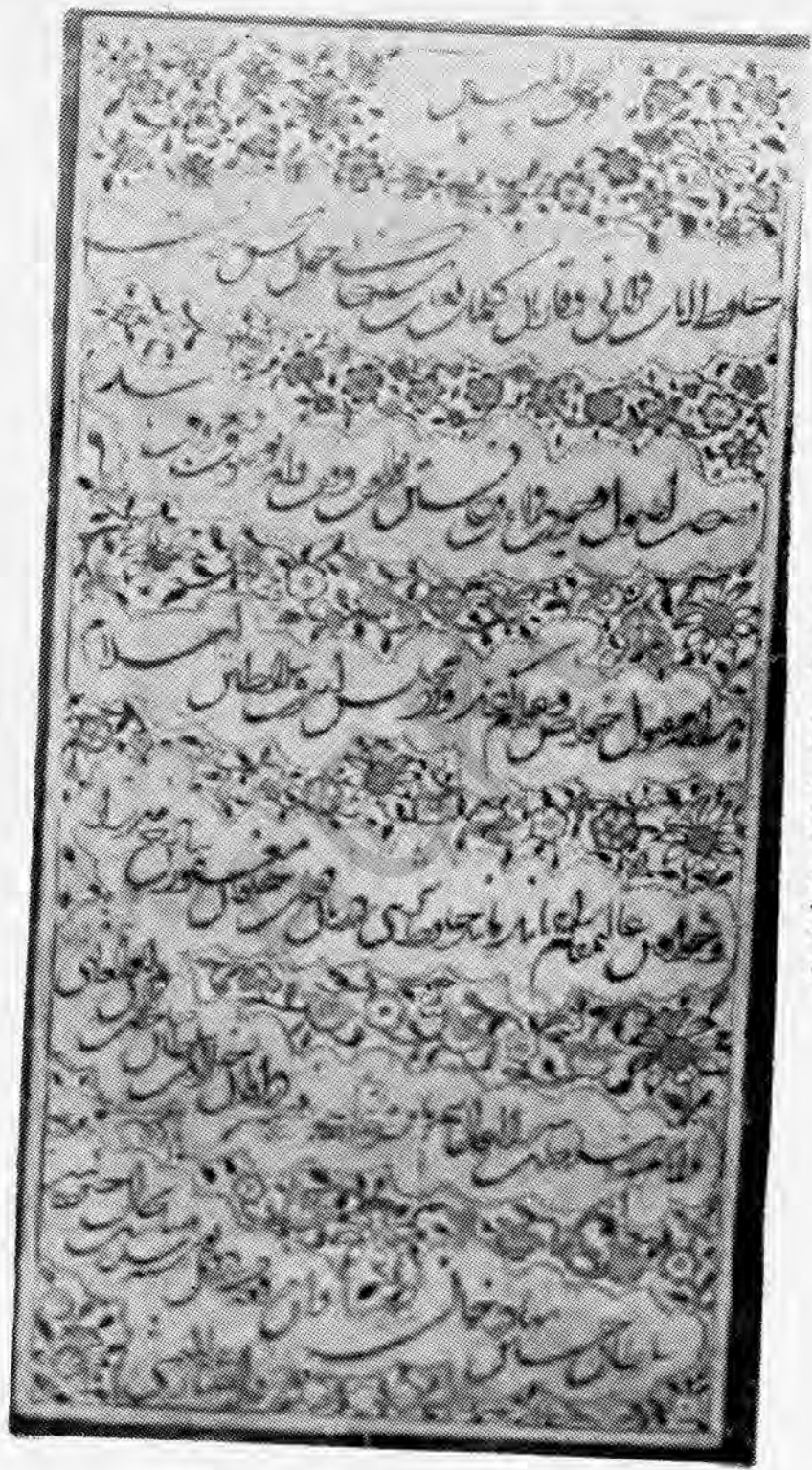
وبقا ان اعدت وبتوان اهل طریقت وبقدر ان اهل
 حقیقت در هیچ حالت از ما و از کامه اسانم منقطع
 ما در ما در دریا و اجرت در فرقه حاکمان از حضرت
 مبارک و با کران مقدس خشن کنان و در قامت مکتوبه و مستغنا
 کرد انان تا خاک فریاد است که جواب کهنه بر منسوب شمع خطای
 و ذرات ما باشد و دل را بر محبت خویش و من را بر حضرت
 روشن خورش و آفت دارد و ما را یک طرفه العین و کم از ان
 بما و ضلوع باز مکرار و ناگزیر دین و دین و اجرت مات
 خدمت دعوی تو و حضرتت و محبت تو ما در این و اراد
 سخن محمد و آله احمدی و احمده العالی و العالی و العالی
 هذا کتاب استکبته العبد الضعیف
 المحتاج الی رحمة الله تعالی علی بن الفاضل علی
 الجونی لفسیه متعبد و قد وقع الفراغ من استکتابه
 و عنده سنة ۱۰۴

۱۰۴ صفحه اخیر اسرا دالتو حید کتابغا نه سلیم آغا استا نبول بخط
 محمد صالح در سنه ۷۰۰ ق شیوه نسخی ممزوج به تعلیق

۱۰۵

مطهر و صحت مندی که در کتب معتبره
مطهر و صحت مندی که در کتب معتبره
مطهر و صحت مندی که در کتب معتبره

تعلیق تزیینی خواجه تاج الدین منشی
(از کتاب و کتابخانه)

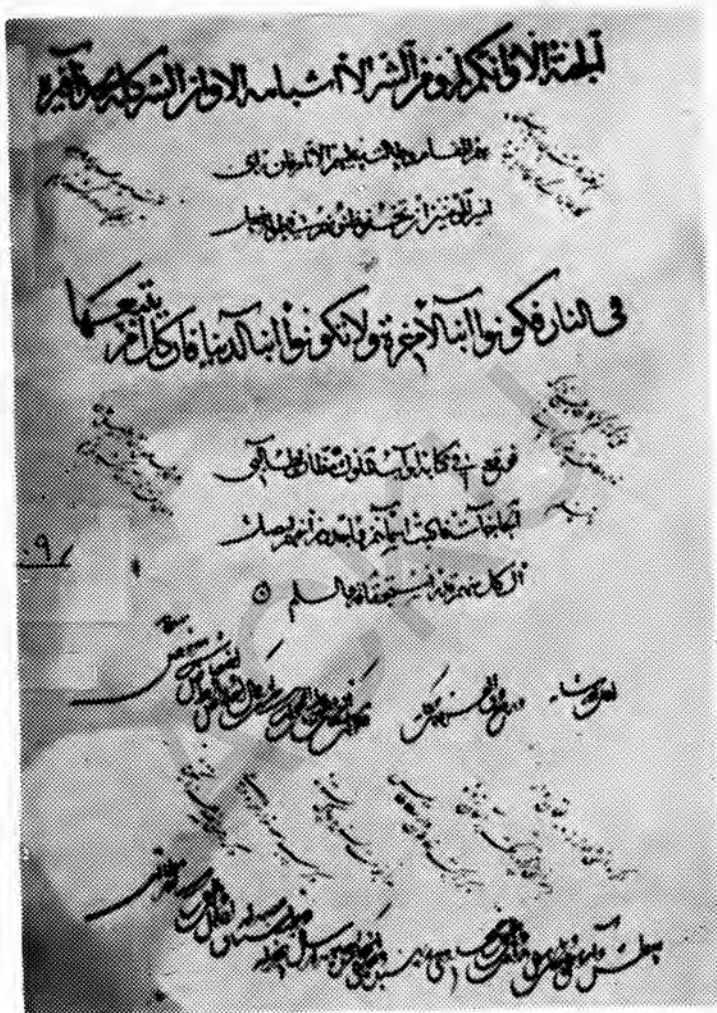
۱.۶ نمونه تعلیق خواجه اختیار مروری

زنگنه ناصرت فی الزمعه اودام سینه اکتبه حیا
 وانشه نالتقه ان کان دینیه قد ماکل
 ستره عریای محمدی لاکتب البحر تنبیرا
 اود عیبه قلین تاوید لاکل عاویل تنزید
 اوشا طین اشرب شریک سبحان من عرفنی قریب

سبحان من العینی قیل
 تم کتاب الطبقات محمد
 رسته علی بد آئینه الضعیف
 در دیش صوفی کلام
 نام من عریس منضاک
 ۱۳۹

۱۳۹ صفحہ اخیر طبعات
 المصوفیہ نور عثمانیہ استانبول

۱۰۹ نمونه خطوط جعفر بایسنقری هروی د کتابخانه ملی تهران
ثلث - نستعلیق - رقاغ - شکسته

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	
وَأَمَّا مَنْ أَمْسَرَ كَلِمَاتِهِ	وَأَمَّا مَنْ أَمْسَرَ كَلِمَاتِهِ
سَجَّانَ مِنَ الْإِيمَانِ وَالْإِيمَانِ تَكْوِينُهُ	
وَأَمَّا مَنْ أَمْسَرَ كَلِمَاتِهِ	وَأَمَّا مَنْ أَمْسَرَ كَلِمَاتِهِ
السَّهْوَةِ وَالسَّهْوَةِ وَالسَّهْوَةِ وَالسَّهْوَةِ	
وَأَمَّا مَنْ أَمْسَرَ كَلِمَاتِهِ	وَأَمَّا مَنْ أَمْسَرَ كَلِمَاتِهِ
سَجَّانَ مِنَ الْإِيمَانِ وَالْإِيمَانِ تَكْوِينُهُ	
وَأَمَّا مَنْ أَمْسَرَ كَلِمَاتِهِ	وَأَمَّا مَنْ أَمْسَرَ كَلِمَاتِهِ
عَنْهَا فَاصْرِحْ بِهَا لِيَتَّعِلَّ لَهَا	
وَأَمَّا مَنْ أَمْسَرَ كَلِمَاتِهِ	وَأَمَّا مَنْ أَمْسَرَ كَلِمَاتِهِ
وَلَا تَقْصِرْ لَكَ فَتْرًا وَلَئِنْ لَمْ تُجِزْ	
وَأَمَّا مَنْ أَمْسَرَ كَلِمَاتِهِ	وَأَمَّا مَنْ أَمْسَرَ كَلِمَاتِهِ

۱۱. انمونه خطوط جعفر هروی در کتابخانه ملی تهران-نسخی وریحان (سروی هنر پارسیا)

۱۱۱ خط نستعلیق میرعلی هروی

۱۱۲ نستعلیق سلطان محمد نور

۱۱۳ نستعلیق علی مشرہدی

۱۱۴

۱۱۴ نستعلیق جلی حسن شاهلو ۱۰۴۹ق بر مزار خواجه عبدالله انصاری هرات

۱۱۵ يك صفحه شاهنامه مؤلفه گلستان تهران بخط جعفر بايسنقرى
(سروى هنر پو شيا)

۱۸۳۳ ق

مشهد شریف

مشهد شریف

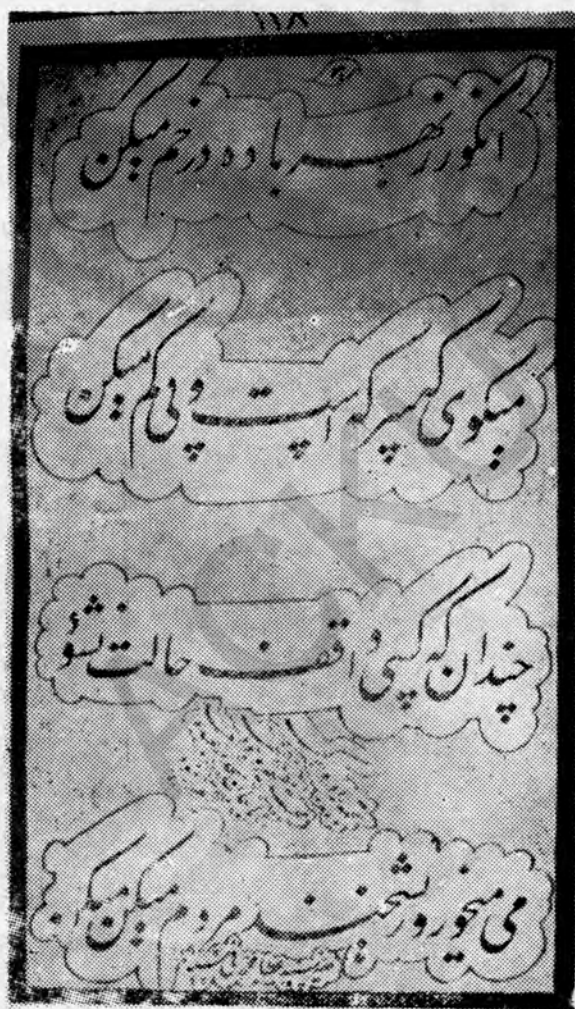
مشهد شریف

مشهد شریف

خط شکستہ درویش عبدالمجید طالقانی

سلام علیک ای نبی کریم
 سلام علیک ای زابا علوی
 سلام علیک ای نبی کریم
 سلام علیک ای زابا علوی
 سلام علیک ای نبی کریم
 سلام علیک ای زابا علوی
 سلام علیک ای نبی کریم
 سلام علیک ای زابا علوی

کمال استعلیق میر عبد الرحمن مروی

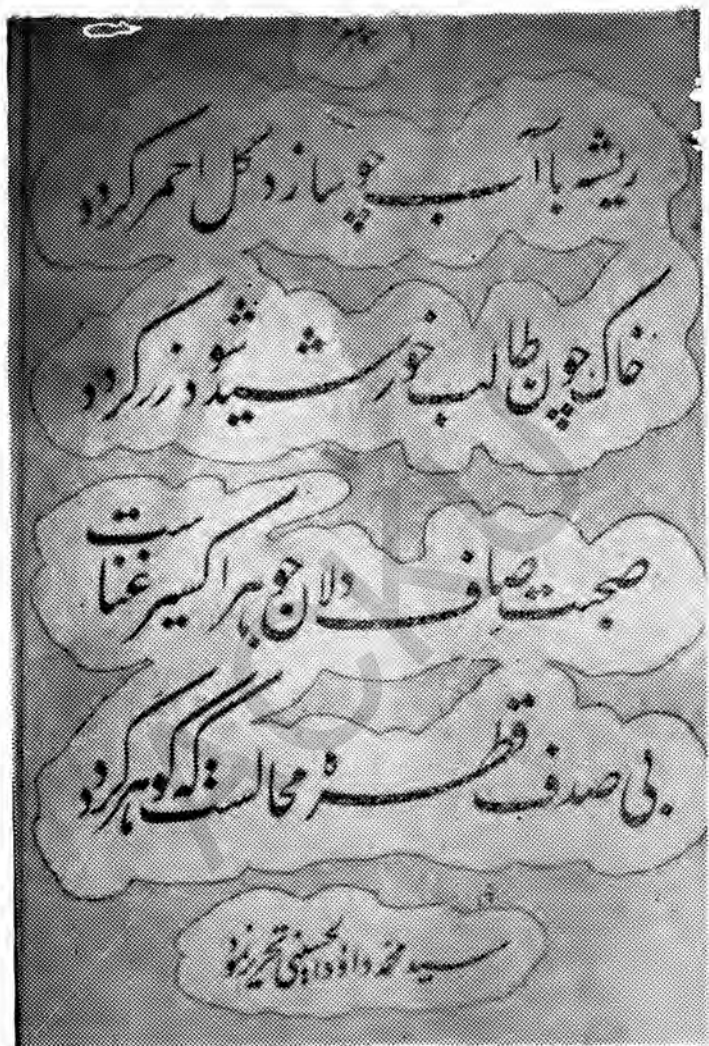
نمبر ۱۱۸

-۲۴۱-

۱۲۰ نمونه خط کوفی و نستعلیق
وثلث شیخ محمد رضا هروی ۱۳۲۶ ق

نمبر ۱۲۱

نمبر ۱۲۲

-۲۴۵-

کہ پادشاہ دور رس ہے جہان میں

غلام ستا ماہ تابان میں
لوی احمد شاہ بابا

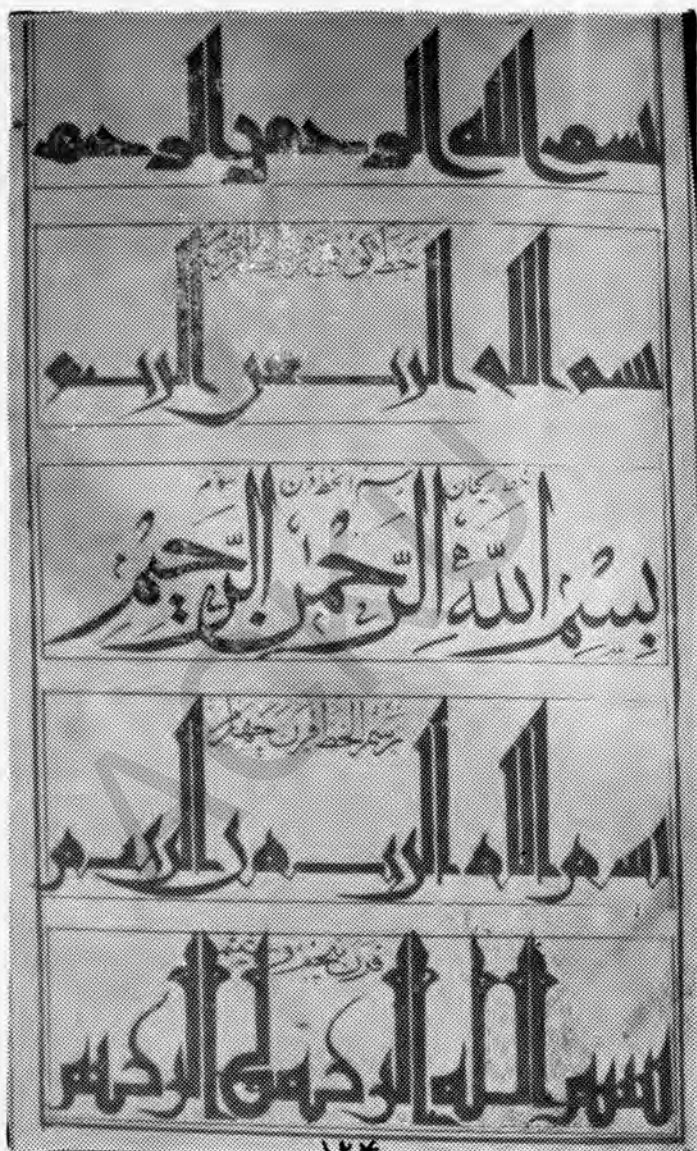
کہ ہر چو پہ پھار دور و دم

آخر پائی و خزان میں

پروش داد اسینی قلمی

عزیز الدین وکیلی فخرانی

۱۲۳

نمونه خطوط اخوند محمد علی هروی

بماند سبها این نظم و ترتیب

ز ما هر زره خاک و فتاده جا

غرض نفس است کرنا بازماند

که هستی انمی بیستیم بقیت
حسین زما بلوقی

| شکل
کنونی | در
خیرالبیان | در
مخزن | درخاندان
خوشحالخان | امثله |
|--------------|-----------------|------------|-----------------------|--------------------|
| ټ | ټ | ټ | ټ | غټ = غټ |
| څ | څ | څ | څ | څوک = چوک |
| ځ | ځ | څڅ | څ | ځما = دما = جما |
| ډ | ډ | ډ | ډ | ډبر = دُبر |
| ړ | ړ | ړ | ړ | ړه = زرړه |
| ښ | ښ | ښ | ښ | ښې = رسېښې = رسپښې |
| ښ | ښ | ښ | ښ | ښاغلی = شاغلی |
| ښ | ښ | ښ - ښر | ښ | ښا = ښرا = رښا |

هکایت و ان لم یضلوا فلو باختمت به سائر صحیفات و لی قرآن
رب العالمین و القرآن جامع و موسد می مسلط است بر سلام

کتابخانه آستان قدس
تاریخ ثبت کتابخانه

در بر و درین بیستی لکن ان تر و بر بست کتاب و
بر کسان و کبر و قیامت و او را و ان رب نماز کما عین

و ان کما یمن الله نزل کتاب بل و ان لدرین جنک و یوسف
کتابی شقیق بعد از ساری قرآن بعد از آمد

کتابخانه آستان قدس
تاریخ ثبت کتابخانه
کتابخانه آستان قدس
تاریخ ثبت کتابخانه

بسیار خسان او می و ما سیدی حرمت او خدایه
و کلام

کلام
تاریخ ثبت کتابخانه

تاریخ ثبت کتابخانه
تاریخ ثبت کتابخانه
تاریخ ثبت کتابخانه

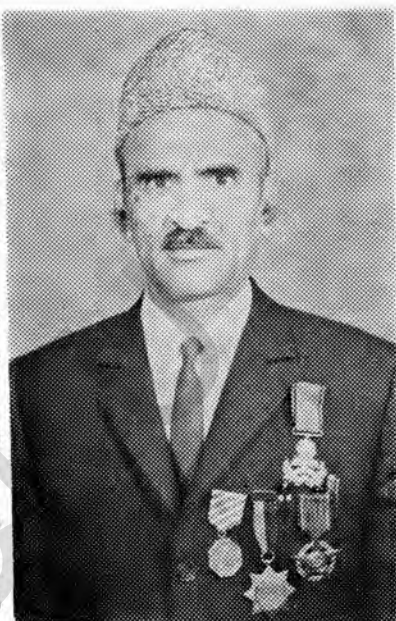
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وایم گمده و سیانده لوقا با ایله و در در ایله
صلیه و سلام بی زرع ادر در ایله رحمت علیه و علی
رحمتونک درون در ایله رحمتی و ابراهیمی رحمتی و ابراهیمی
پس از حق درونمان اجداد غریب با حق با حق با حق با حق
تا تا کو کسانینچی پ و ایله رحمت و رحمت و رحمت و رحمت
پس از درون من شکر منور رحمتی رحمتی رحمتی رحمتی رحمتی
کیور جبهه و مزاقه و مزاجه و مزاجه و مزاجه و مزاجه
تا تا برندا اوردور رحمتی رحمتی رحمتی رحمتی رحمتی
در ایله رحمتی رحمتی رحمتی رحمتی رحمتی رحمتی رحمتی
ایشه ز اوله رحمتی رحمتی رحمتی رحمتی رحمتی رحمتی
اوردور رحمتی رحمتی رحمتی رحمتی رحمتی رحمتی رحمتی
لوا رحمتی رحمتی رحمتی رحمتی رحمتی رحمتی رحمتی
فتور لوقا اوردور رحمتی رحمتی رحمتی رحمتی رحمتی رحمتی
دکسی رحمتی رحمتی رحمتی رحمتی رحمتی رحمتی رحمتی
او اوردور رحمتی رحمتی رحمتی رحمتی رحمتی رحمتی رحمتی

نمبر ۱۲۸ ، عکس صفحه اول نسخه خطی تذکرة الاولیاء سلیمان ماکو.

خطاط معاصر

اکنون که داستان آفرینش خط را در افغانستان شنیدید و نمونه های انواع خطوط مروجۀ دور های تاریخی را هم دیدید ، ما خوانندگان گرامی خود را به تماشا ی پدیدۀ هنری خط در عصر حاضر می آوریم .
موراثت هنری گذشتگان ما درین عصر نیز خو شبختانه زنده اند ، و مهمل بزرگ این هنر در این وقت استاد قادر القلم عزیزالدین فوفلزائی قند هاری ولد مرحوم حاجی نظام الدین خان ساکن کابل اند ، که با وجود داشتن مرتبۀ اولین در صف خوشنویسان این زمان ، نویسنده مورخ و شاعر نیز میباشند .

برای اینکه در پایان این کتاب نمونه های زنده هنر خطاطی را در کشور عزیز ما نشان داده باشیم ، از استاد گرامی موصوف خوا هس کردیم که نمونه های انواع خطوط خامۀ توانای خود را ضمیمۀ این کتاب فرمایند .

استاد دانشمند این خواهش ما را پذیرفته و (۳۵) قطعه از نمونه های مختلف خطوط خود را برای تکمیل و تزئین این کتاب بما سپردند ، که با تشکر در صفحات آینده آنرا عکاسی کرده ایم ، و خوانندگان محترم دیده می توانند که فروغ هنر کهن هنوز در افق وطن می درخشد ، و کشور عبدالله مر وارید و بایستتر و میر عبد الرحمن و سید عطا محمد شاه از وجود هنر مندی چون استاد عزیز خالی نیست .
خدای توانا بر برکات خامه اش بیفزاید .

سلطان عقل و دانش جامی کہ یافت خلد

از بادہ وصالش، ارواح قدس جامی

تاریخ فوت اورا، از عقل خواستم گفت

آہ از فراق جامی، آہ از فراق جامی

قطعہ تاریخ فوت مولانا نور الدین عبدالرحمن جامی بناسبت احتفال پچصد و پچہین
سال ولادت آنجناب کہ در سال ہزار و سصد و چہل و سہ ۱۳۴۳ ش
در کابل برپا شد تحریر کردید .
عزیز الدین وکیلی فوفلانی

ہر احترامہ بعالم کسب و امکان

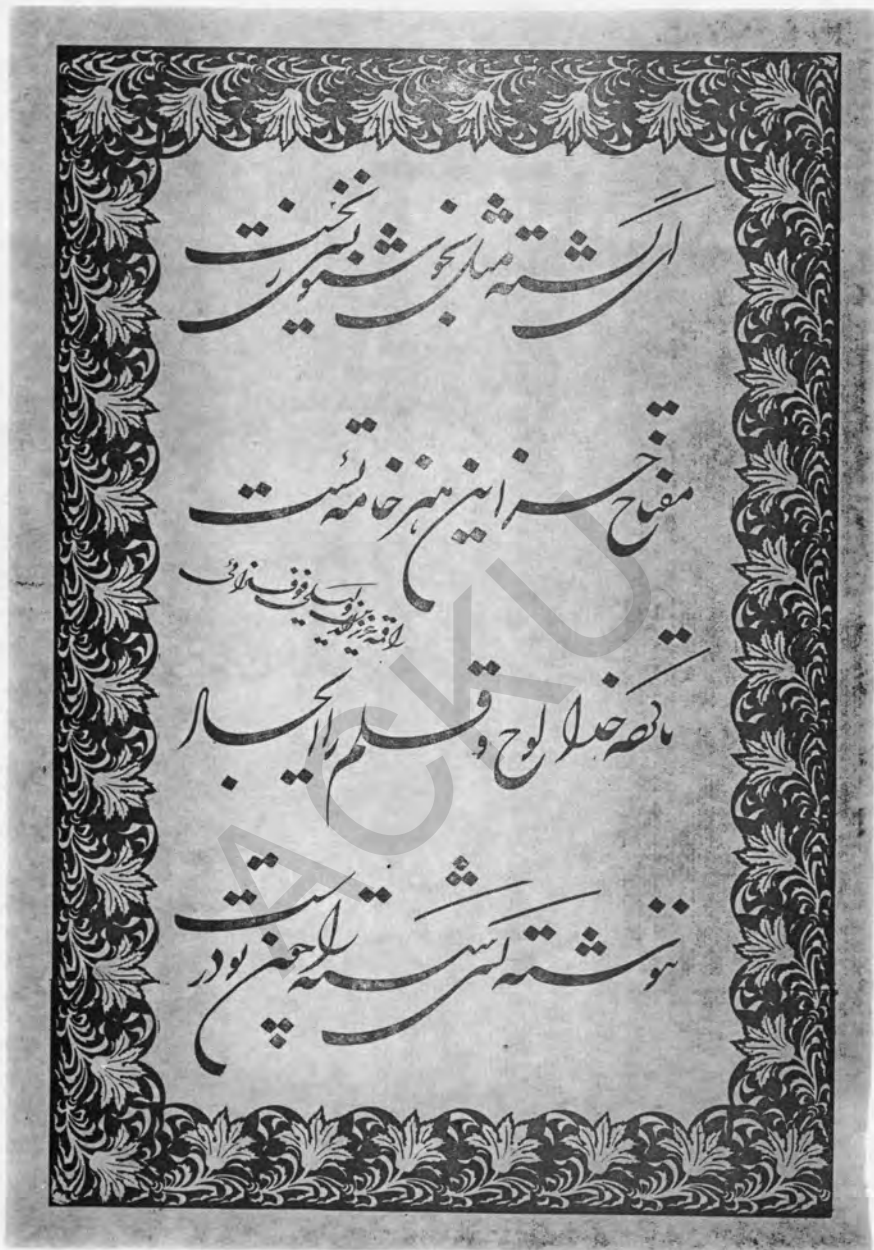
پر مقصدی دہا سیر عبد الرحمن

ہر سہارچہ لہر کند سی لہ

پر دہن سنی ہی ہر و ریح دہرمان

بجواب یکی از قطعات مشہور جناب سید عطا محمد خان قندھاری قلمی

العبد الحقیر الفقیر المذنب عزیز الدین وکیل فوفلزانی

است مدهجش بجزیرت

مفوح سزایم هر جامه است
لافتی زین کسب زلف نداشت

مانده حلاوح و قسم را ای بار

هر شسته سسره لاجم بود

۲- خط توقیع ازقسام شکسته نویسی خراسانی باصنعت حاشیه آن

شعر استاد خلیلی

لَكَ وَنَهْ مُسْتَقِيمٍ مَخِيلٍ مَكَانٍ

كَ خِرَانٍ رَابَانْدِي رَاشِي كَهْ بَهَارُ

ليکونکی، عزیزالدین وکیل پوئلزنی

لَكَ وَنَهْ مُسْتَقِيمٍ مَخِيلٍ مَكَانٍ

ليکونکی، عزیزالدین وکیل پوئلزنی

كَ خِرَانٍ رَابَانْدِي رَاشِي كَهْ بَهَارُ

۴- نمونه خط ثلث و نسخ بسبک عثمانی شعر رحمان بابا افغان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

رشته با این دو کلمه
 خاچن طالب جو
 صحب صلا
 وطن بر صده

۱۳۴۵

۸ --- (۵) خط معقلی کوفی

(۶) خط توقیع خراسانی

آن نیمه مان که بسینوایی یاید

وان جامه که کودک گدایی یاید

چون لذت خجست که اسیلمی را

از باعیات خلیل الله خان خلیلی

لشکر شکنی جهانگشایی یاید

بخط عزیزالدین وکیلی فوفلرانی درانی

۱۳۲۷

(۷) نستعلیق

(۸) تعلیق

۲

بطریق کاری شریفی که بنام سرمد و پنجا بهجری سیمسی

عزیزالدین وکیلی فوفلرانی

وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

و بر خدا توکل کنند توکل کنندگان

تفسیر: شما هر قدر نمی‌توانید نفس را بر سر خدا تکیه کنید، خداوند تکیه کند بر شما. توکل بر خداوند است و توکل بر خداوند است و توکل بر خداوند است

۹- سطر اول ثالث - دوم نستعلیق - سوم شکسته آمیز (طرز مناشیر)

هو المعز
 درین بهار در آرزوی چنان
 که راه حق بگل‌های بهشتان
 ز بوین با دیده کج
 به آرزو بهشتی می‌کسان
 خط عزیز الدین فی وفای
 ۱۳۶۷

۱۰- نستعلیق سبک خراسانی شعر استاد خلیلی

(۱۱) - تعلیق عربی که بنام دیوانی یا خط دفتری نیز معروفست .

--- >

(۱۲) - تویق مخصوص مکاتیب و فرامین

پوچھو
 علمت من العلماء کیف حاصلوا
 احقر عن ابيها
 پیدروون الطرب المبین کلیم
 لطوون حو الیست وقت البنا
 عزیز الدین بی وقفاری
 ۱۳۶۲

۱۳- نستعلیق باستقبال قطعه جناب استاد میر عبدالرحمن مرحوم

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
 الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
 مَا لَا يَعْطُونَكَ الْحِسَابَ وَاللَّهُ بِمَا
 تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

۱۳۰

سجده سادہ نماز کے اثناء میں پڑھنا چاہئے۔ ہر وقت پڑھنا چاہئے۔ ہر وقت پڑھنا چاہئے۔ ہر وقت پڑھنا چاہئے۔ ہر وقت پڑھنا چاہئے۔

عزیز الحاید وکلی فوفلزی کی طرز کی

قلم ایوانه کجوهی درم دوری

ساده سلیم خط و قوسم دوری

بنموی خوب بینی کا بدط

حسب و همصحبت یارم دوری

لا تهنه و ظمعه نیز لایزین و فوف نوری

چارهٔ فیضه و ترقی سُردی

صوبہ بلوچستان، معرفت و عرفان

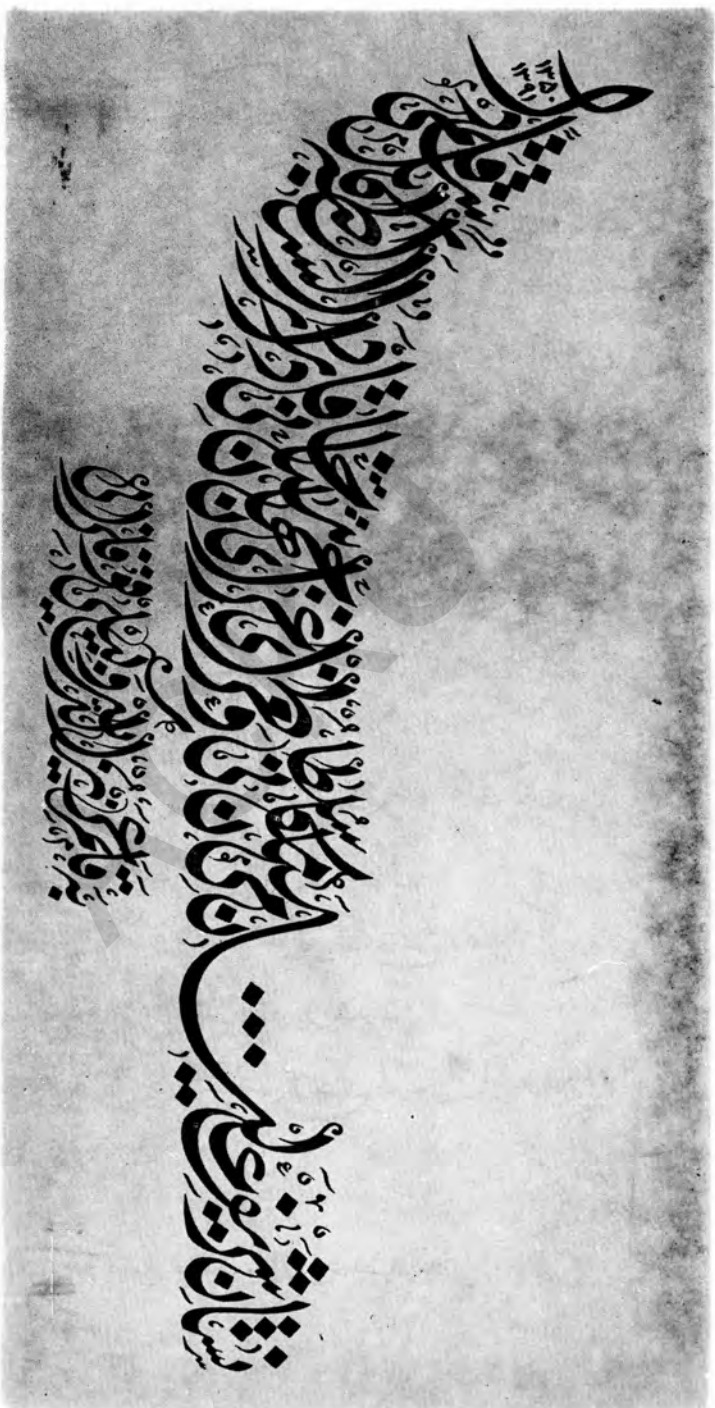
خالصانہ پبلسٹیسی

دائماً فیضہ دہ عمرا ندر

خط رقعه بقیام عزیز الدینہ و کیای فوفلزائی

ستاد عشق له وینودك شوه حكر و نه
 ستاپه لاسره كنبه ياي اعلمی سرو نه
 كه هر خومی د دنیا ملكونه د پرشی
 ز ما سخه هر نشی داستانبكلی باغونه
 در قیب د ژوند متاع به تار په تار كرم
 چه په تورو و پستانه كا گذار و نه
 ناته را سمه ز رگی ز ما فارغ شی
 بی له تامی اند پنبنی د ز په مار و نه
 د دهلی تخت هپه و مه چه رایاد كرم
 ز ما د بنگل پنبستونخوا د غرو سرو نه
 كه تمامه دنیا یو خواته بل خوایی
 ز ما خو خوبن دی ستاتش دگرو نه
 " احمد شاه به دغه ستا قدر هپه نكا
 كه ونیسی د تمام جهان ملكونه

لیکونکی: عزیزالدین وکیلی پولزی ۱۳۴۲

۱۹- خط دیوانی دارای حروف تساج: تسبک منشیمان قدیم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(شروع کوم، پدنامہ، داللہ چہ دیر زیات مہربان پورہ رحم لرونکی دی)

أَجْمَدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تولوستاین خاص اللہ لڑی چہ پالونکی عالیاں توخیل و کیمت لہمخ، دیر زیات مہربان پورہ رحم لرونکی دی

مَا لِي يَوْمَ الدِّينِ أَيْأَكُنْعِبُدُ وَإِيَّاكَ

شعبت، دنولو امور، دو کج دجہرادی، خاص تاند عبادت کوو، او خاص له تاغده

نَسْتَعِينُ ۞ إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ

مرستہ غوارو، ونیدہ مونرنہ، لارہ، سمہ

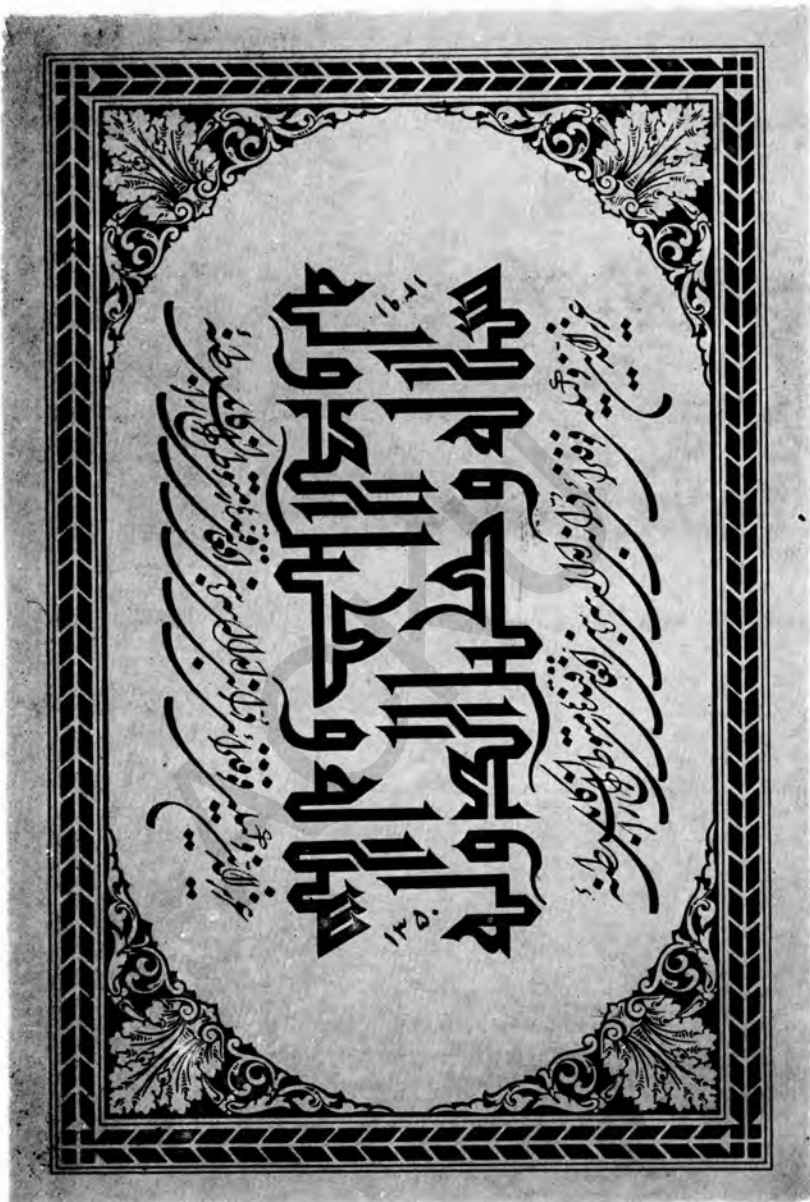
صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ ۞ غَيْرِ

لارہ، دھنو کسانوچہ، انعام کری تا، پر ہنو باندی، نہ

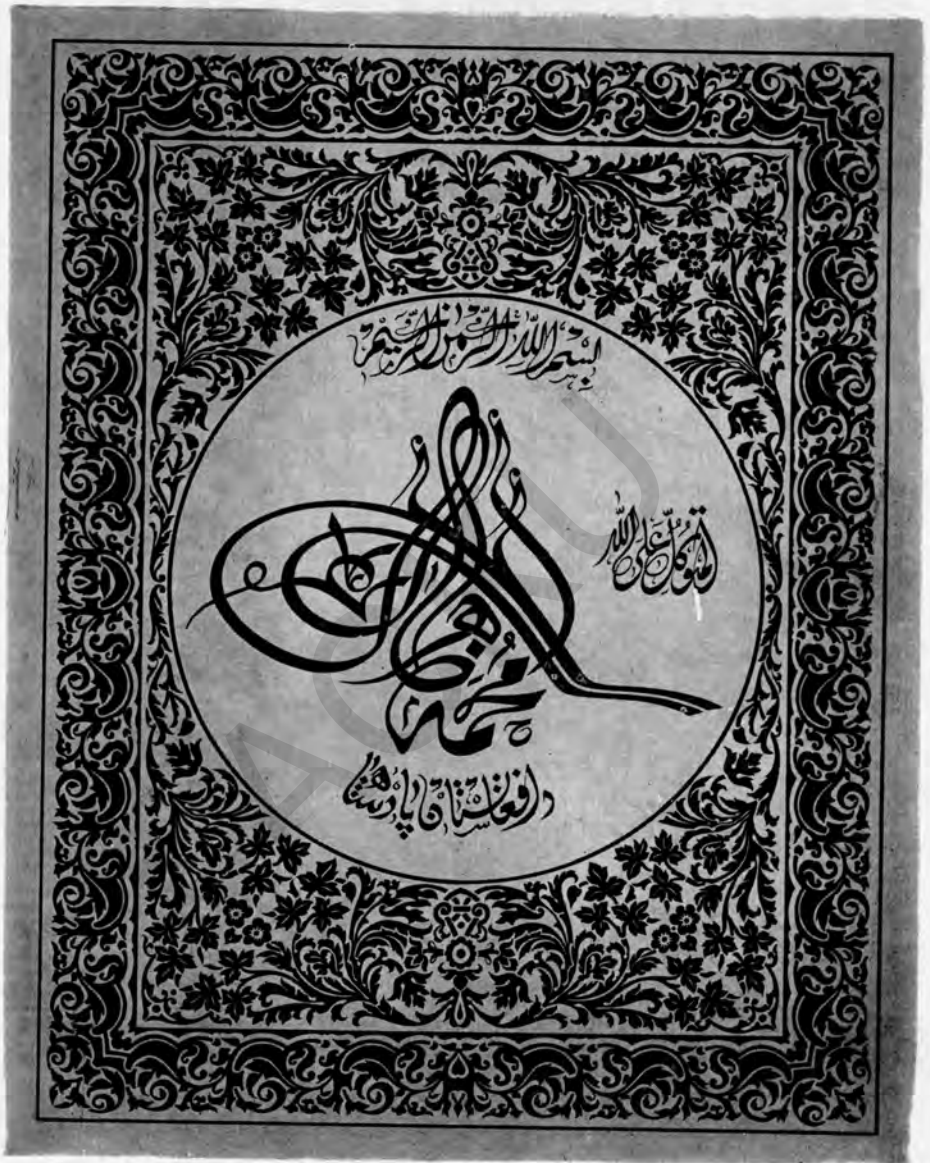
الْمَغضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ۞

(لارہ، دھنوید و کسانوچہ، غضب کری شوی پر ہنو باندی، اونہ، لارہ، دھنوید و کسانوچہ، گزراہان دی)

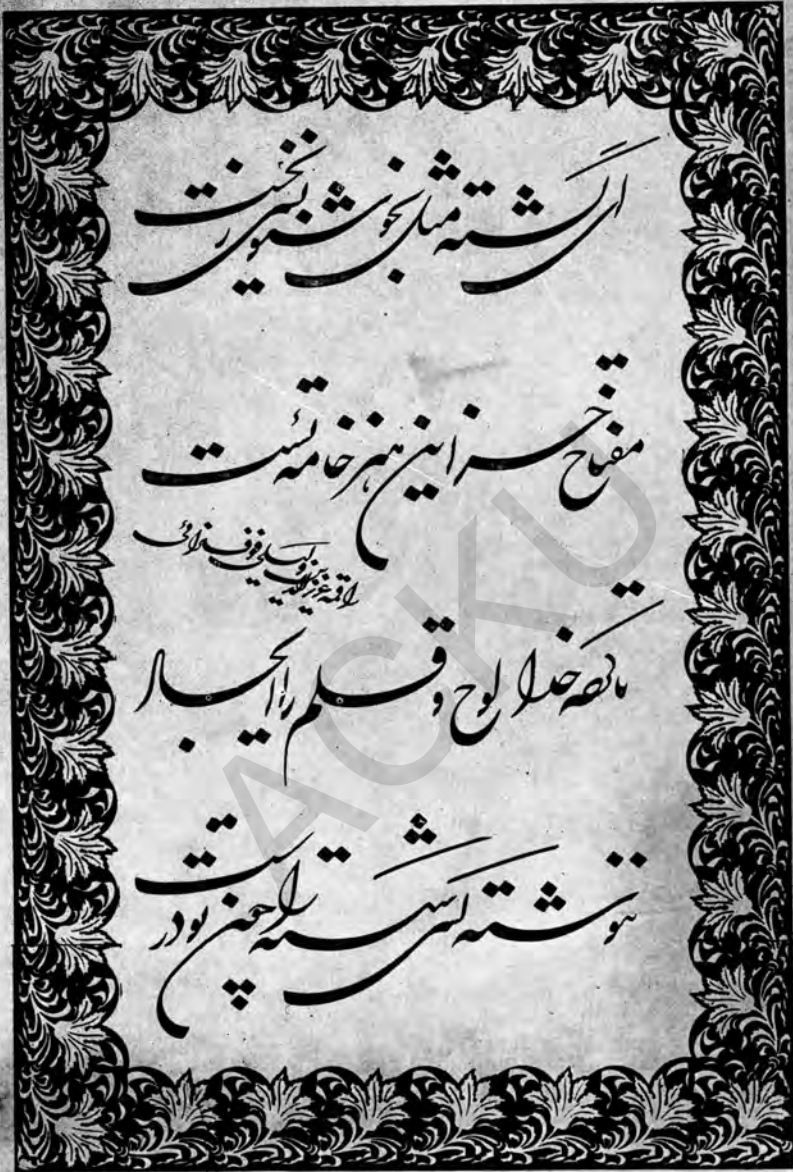
محمد رسول الله صلى الله عليه وسلم
۱۳۵۰ھ - ۱۳۹۱ھ

۲۱- خط کوفی و شکسته طرز مناشیر با صنعت حواسی

۲۲- طغرای خط دیوانی با حروف تاج و صنعت تزئین حاشیه

۳۳ - خط شکسته باتزئین حاشیه

استادان و امیران و کاتبان و ...
نموده و ...
و سماعی که ...
معلمان را ...

که این ...
بهم علم و ...
در واقع ...
در کتاب ...
معانی است ...
تقریب ...

که هر ...
و توجیه ...
باید ...
علاوه ...

مضمون ...
بعضی ...
از آنچه ...
۱۳۴۱

نواهی از سوزدها اسبگیرند
 بر طاق مین لطف نوانی هر چند
 هر سود روادار گردد اسبگیرند
 مسدی کبود خط عزیز الدین و کمالی قو قزانی
 ۱۳۴۷

۲۷- خط توفیق شیوه خراسانی < —

دینار کسوت باد و نیش
 خلیا منعم کحلان بدوشی
 ایامی که در این روزگار
 هر کس که در این روزگار
 هر کس که در این روزگار

بهر آنکه این روزگار
 هر کس که در این روزگار

(۲۸) خط دیوانی عربی بیت پنجم در زبان بابا

صبحی دم مرغ عزیز با گل بوخت گشت
باز گم لنگه درین باغ لعل چو سلف گشت
گل کجاست دیدم که از راستی بحکم و لا
پهچ عاشق سخن سزای معسوف گشت

عزیز الیقینی و فلا تحسب نزه

۱۳۴۷

۲۹- يك شیوه از خط مناشیر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۳۰- خطثلث ونسخ بر اساس استادى مکتب عالی عثمانى

دانه که سپیدت نه اعانه
که مکه نرشته به اسانه
غمی زبانه اسافرو بنده
اولانیت ساطیک سینه باربه

۳۱- شیوه مناشیر شعر استاد خلیلی

یا جگر که در کسده زبون
یا جگر که در کسده زبون
یا جگر که در کسده زبون
یا جگر که در کسده زبون
یا جگر که در کسده زبون
یا جگر که در کسده زبون
یا جگر که در کسده زبون
یا جگر که در کسده زبون
یا جگر که در کسده زبون
یا جگر که در کسده زبون

۳۲- تعلیق سبک خراسانی
-۲۷۹-

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَالَّذِي جَعَلَ مِنَ
النَّارِ كِبْرُورًا

وَالَّذِي جَعَلَ مِنَ
النَّارِ كِبْرُورًا
وَالَّذِي جَعَلَ مِنَ
النَّارِ كِبْرُورًا

وَالَّذِي جَعَلَ مِنَ
النَّارِ كِبْرُورًا
وَالَّذِي جَعَلَ مِنَ
النَّارِ كِبْرُورًا

۳۳۔ از اقسام خطوط کو فی

مطابقتی کتب کاتبی در کتب خطی
 کتابخانه کتب خطی کتب خطی
 شماره ثبت کتابخانه ۳۳۳۳
 شماره ثبت کتابخانه ۳۳۸۴
 عودت به کتب خطی کتب خطی
 کتابخانه کتب خطی کتب خطی

۳۴ قطعه هفت قلم خامه استاد عزیزالدین فوفلزائی که باستقبال قطعه
 خط آخوند محمد علی عطار هروی نگاشته اند .

(۳۵) نمونه دیگر از خط تعلیق (دیوانی) عربی بقلم خطاط هفت قلمی
عزیزالدین وکیلی فوفلزائی

فهارس اعلام

رجال ، اماکن* ، طوایف ، قبایل ، خاندانها ،
کتب ، رسایل ، زبانها ، خطوط ، انجمن ها و غیره

مرتب

حبیب الله رفیع

* نامهای اماکن توسط ستاره (*) مشخص شده است .

- * آب ما هیان (حوض) ۲۸
 * آتن ۱۸
 آثار الباقیه (کتاب) ۷۱، ۲۶
 * آرا ۴۲، ۲۹
 آرامی (خط) ۱۵، ۱۲، ۱۱، ۱۰، ۹، ۸، ۷
 تا ۱۸، ۲۱، ۲۲، ۶۱، ۶۵ تا ۷۲، ۶۷
 ۱۱۶، ۸۲
 آرامی (زبان) ۷ تا ۶۷، ۲۵، ۱۸، ۱۱
 آرامیان ۷
 آرت خاندان کوشان (کتاب) ۴۲
 * آریانا ۷۱ (نیز رك : آریانه)
 آریانا (مجله) ۱۱۴، ۱۷، ۱۰، ۵
 آریین ۱۵
 * آریانه ۵۸، ۵۴، ۲۵، ۲۱، ۱۴، ۲، ۱
 ۷۰، ۶۹، ۶۸، ۶۷
 آریانه انتیکوا (کتاب) ۲۸، ۲۵، ۲۱
 * آریانه ویجه ۲
 آریایی ۱۱۶، ۹۰، ۷۷، ۷۱، ۲
 آرس ۳۳
 * آستان رضوی مشهد ۱۱۰، ۹۵
 * آستان قدس مشهد (رك : آستان
- رضوی) ۱۰۵
 آستان قدس (نامه) ۱۰۳، ۱۰۲
 * آسیا ۷، ۳، ۲
 * آسیای میانه ۹۶، ۹۳، ۹۰، ۷۱، ۱۶
 ۱۰۸، ۱۰۴، ۱۰۰
 * آشور ۷۴
 آشور بانیپال (کتابخانه) ۷۴
 آشوری (خط) ۷
 آشوری (زبان) ۷
 آشوریان ۷
 آشوکا ۹ تا ۲۷، ۲۲، ۱۸، ۱۷، ۱۳
 ۶۱، ۴۷، ۳۷
 * آکسفورد ۵۰، ۲۵
 آل بانیجو ر ۸۸، ۶۹
 آل طا هر ۸۸
 آل فر یغون ۸۸
 آل کرت هرات ۱۰۱
 * آمو ۲۱، ۱۸
 آننده ۳۸
 * آی خانم ۱۸، ۱۷، ۱۵
 * آیر لند ۹۲، ۵

«الف»

- ابراهيم سلطان ابن شاهرخ ۱۰۶،
 ۱۰۷ .
 ابن درستويه ۹۱،۹۰ .
 ابن طيفور احمد بن ظاهر ۸۱ .
 ابن قتيبه ۹۱،۹۰ .
 ابن مقفع ۹۰ .
 ابن نديم ۷۶،۷۷،۸۱، تا ۸۴،۸۶،
 ۹۰،۹۵ .
 ابنه وآثار تاريخي اسلامدر اتحاد
 شوروي (كتاب) ۹۵ .
 ابوالبركات رازي ۹۵ .
 ابوالحسن عراقي ۹۳ .
 ابوالعباس الوليد بن عبدالملك
 خليفه اموي ۸۴ .
 ابوالعلاء (شيخ) ۱۰۱ .
 ابوالفضل ۱۰۲ .
 ابوالفضل بن عميد ۷۶ .
 ابوالفضل علامي ۱۱۰ .
 ابوالقاسم منصور بن محمد هروي
 ۹۵ .
 ابوالمعاني محمد بن عبیدالله ۹۳
 ابوالوفا ۱۱۰ .
 ابوبكر (رضي) ۸۳ .
 ابوبكر الصولي ۹۱ .
 ابوبكر بن احمد بن عبیدالله
 الغزنوي ۹۶ .
 ابوبكر عتيق بن محمد بن خسرو
 ۹۹ .
 ابو جعفر محمد بن عبدالجبار بن
- محمد ۹۸ .
 ابو سعيد ميرزا ۱۱۰ .
 ابو سليمان ۷۶ .
 ابو سهل بن نو بخت ۷۶ .
 ابو معشر بلخي ۷۶ .
 ابومنثور ثعالي ۷۵ .
 ابو نصر احمد (امير) ۶۹ .
 ابو نصر محمد بن فريفون ۸۸ .
 ابو يعلى حمزه حسن ۸۳ .
 ابهي دهرمه ۷۹،۲۸ .
 ابهي ساره پرسته ۴۳
 ابني منصور بختكين ۹۳ .
 * اتحاد شوروي ۱۶ .
 * اثره فل گونه ۴۸ .
 * اتك ۲۹،۳۱،۶۴،۹۸ .
 اتهر ۳۱ .
 احمد بن ابو خالد احوال ۹۱
 احمد بن اسد ۸۸ .
 احمد بن اسماعيل ۸۸ .
 احمد بن جعفر بن احمد ۸۸ .
 احمد بن خالد احوال (رك): احمد
 بن ابو خالد احوال) ۸۶ .
 احمد بن محمد بن احمد ۸۸ .
 احمد بن محمد بن خلف ۸۸ .
 احمد هروي ۱۱۱ .
 احمد يسوي (خواجه) ۱۰۶ .
 اخبار خراسان (كتاب) ۸۲ .
 اخبار ماوراء النهر (كتاب) ۸۲
 اختلاف الزبيجه (كتاب) ۷۶ .

- * اسکندریه ۷۶ .
- اسلام (دین) ۱، ۳، ۴، ۱۷، ۲۸، ۴۴، ۴۸، ۵۳، ۵۸، ۶۳، ۶۷، ۶۸، ۶۹، ۷۱، ۷۳، ۷۴، ۷۷، ۷۸، ۷۹، ۸۱، ۸۲، ۸۳، ۸۵، ۸۸، ۹۰، ۹۱، ۱۰۰، ۱۰۱، ۱۰۴، ۱۰۵ .
- ۱۰۶، ۱۱۶، ۱۱۸ .
- اسماعیل بن احمد ۸۸ .
- اشکانیان ۶۵، ۷۵، ۷۷ .
- اشکانیان (کتاب) ۷۷ .
- اشک بلخی ۶۵ .
- * اشنغر ۳۲، ۳۸ .
- اشوغه ۱۸ .
- * اصفهان ۸۵، ۹۳، ۱۰۴ .
- اظهر (مولانا) ۱۱۲ .
- اغو شمیریک ۷۲ .
- افشین ۷۸، ۷۹ .
- افغانان ۱۱۶ .
- * افغانستان ۱، ۲، ۳، ۴، ۵، ۷، ۸، ۹، ۱۲، ۱۴، ۱۶ تا ۱۸، ۲۰، ۲۱، ۲۳، ۲۴، ۲۵، ۲۷، ۳۱، ۳۴، ۳۵، ۵۳، ۵۴، ۶۶، ۶۹، ۷۴، ۷۵، ۷۹، ۸۰، ۸۱، ۸۲، ۸۶، ۸۸، ۸۹، ۹۰، ۹۸، ۹۹، ۱۰۱ .
- ۱۰۴، ۱۱۴، ۱۱۶، ۱۱۸، ۱۲۱ .
- افغانها (نیز رگ : افغانان) ۸۰ .
- افغانی (رگ : پینتو) ۱۱۹، ۱۲۱ .
- افلاطون ۱۸ .
- * اکادیمی اوزبک ۱۰۲ .
- اکبر نامه ۱۰۲ .
- اکشه بیکه ۳۵ .
- * آکره ختک ۱۲۰ .
- اکاتمه کلیس ۱۲ .
- اختیار هروی (خواجه) ۱۱۰ .
- * اخمیم سعید مصر (کلیسا) ۸۳ .
- آخوند درويزه ۱۲۰، ۱۲۱ .
- ادب الکتاب الصولی ۸۶، ۹۱ .
- * اراکوزیا ۲۳، ۴۴ .
- ارتیان ۶۵ .
- ارداویرا فننامه (کتاب) ۷۵ .
- اردشیر بن دیلمسپار قطبی ۹۴ .
- ارساس ۶۵ .
- ارسطو ۱۸، ۲۰ .
- ارشک ۶۵ .
- * ارغسان قندهار ۱۱۸ .
- * ارغنداب ۹، ۱۰، ۱۸، ۲۱، ۲۳، ۶۹ .
- * ارمن (ارمنستان) ۷۷ .
- * اروپا ۲، ۴، ۹۲، ۱۲۱ .
- ارهت ها ۴۶ .
- ازیس ۳۰، ۴۱ .
- ازیس اول ۸ .
- * اسپانیا ۹۲ .
- * استانبول ۹، ۱۱۱ .
- * استخر یارس ۹۳ .
- اسحاق راهب ۷۶ .
- اسد خان ختک ۱۲۰ .
- اسدی طوسی ۹۴، ۹۸ .
- اسرار التوحید (کتاب) ۱۰۹ .
- اسرائیل ولفنسون (دکتور) ۶۸، ۸۳ .
- اسروشنه ۷۸، ۸۸ .
- اسکندر رومی ۱۴، ۱۵، ۱۶، ۲۰، ۷۶، ۷۷ .

- * اکرور ۴۱ .
- اگی سالا ۴۲ .
- اگی سیلوس ۴۲ .
- اگی شله ۴۲ .
- الابنيه عن حقایق الادويه ۹۴، ۹۸ .
- البدو والتاریخ ۹۳ .
- البلاذری ۸۵، ۹۰ .
- البیرونی ۲۶، ۵۷، ۷۸، ۱۰۶ .
- الپتگین ۶۹، ۸۸ .
- التفهیم ۱۰۶، ۷۱ .
- التنبیه والاشراف ۷۵، ۹۴ .
- الریاسی (خط) ۸۶، ۹۱ .
- الصولی ۹۰، ۹۱ .
- العتبی ۲۲، ۶۳ .
- الغیبک ۱۰۶ .
- انفهرست (کتاب) ۷۶، ۷۷، ۸۱ ،
- ۸۲، ۸۳، ۸۵، ۸۶، ۹۰، ۹۱
- انکسندر برنس ۶۴ .
- المختصر من کتاب الوقف ۹۹ .
- المعتمد (خلیفه) ۹۱ .
- النهطمان (کتاب) ۷۶ .
- الوثایق السیاسیه ۸۳ .
- الهلال (مجله) ۸۳ .
- * الی شنک ۶، ۴ .
- الیاس ۶۹ .
- * امب ۳۱ .
- امرای پارس ۱۰۱ .
- امری القیس ۸۳ .
- * امریکا ۱۱۷ .
- امویان ۷۰، ۷۷، ۸۷ .
- انتی ماکوس ۱۲ .
- * انجمن تاریخ (افغانستان) ۵۸ .
- * انجمن شاهی آسیایمیونگال ۲۴ .
- * اندراب ۶۹، ۸۸ .
- * اندوس ۱۲ .
- انڈیا آفیس لندن (کتابخانه) ۹۹ .
- انصاری (خواجہ عبداللہ ، رک :
- پیر هرات) ۱۱۱ .
- * انگلستان ۹۲، ۹۶
- انگلیس (ملت) ۳۰ .
- انگلیسی (خط) ۱۱۷ .
- انگلیسی (زبان) ۱۶ .
- انند پالہ ۷۸
- * اوبہارہ ۴۰
- اوت ۷۲
- * اورامان ۷۷
- * اورگنج ۱۰۲، ۱۰۳
- اورل ستین ۴۰، ۵۰
- اورو موجہ ۳۹
- اوزاھاریس نیٹی ۷۵
- * اوز گند ۱۰۸
- * اوسلو (یونیورسٹی) ۲۵
- اوستا (کتاب) ۲، ۶۷، ۷۵، ۷۷، ۹۰
- اوقا ۹۲
- اوگرہ بوت ۷۸
- اولہ وردهہ ۴۱
- اولد پرشن (کتاب) ۱۱۷
- اولیاکہ کو سولو کہ ۴۶
- اوی جیتہ سنہا ۵۰
- اویس ۲۳
- اویدا ۳۱
- ایاز ۳۰

ایران شهر (مجله) ۸۵
 ایزو قراطیس ۱۸
 ایست ایندویست (مجله) ۵
 ایس - کی (رک: کتاب خروشتی)
 ۲۶
 ایشوه رکه ۴۶
 ایمن نوبخت ۵۵
 اینته وهریا ۴۶
 ایندره ۴۱
 ایندره دیوه ۴۰
 ایندره شینه ۴۵
 ایو کراتید یس ۲۲

ایاس ۳۰
 ایاسه ۴۱،۳۰
 ایاسیه که موی (ملکه) ۳۷
 * ایبت آباد ۳۷
 * ایتالیا ۹۷،۹۲،۵
 * ایدک ۶۳،۵۷
 * ایپه ۳۳
 * ایران ۷۴، ۶۹، ۶۵، ۵۳، ۲۳، ۲
 ، ۷۶، ۹۰، ۹۳، ۹۴، ۱۰۱، ۱۰۴
 ۱۱۲
 ایران از آغاز تا اسلام (کتاب)
 ۷۷

•••

«ب»

* باکو ۱۰۲،۹۲
 * بالا حصار کابل ۱۲۲
 بالی کینه ۴۷
 * بامیان ۲۱، ۲۵، ۲۷، ۷۹، ۸۰
 ، ۸۱، ۸۸، ۹۰، ۹۱، ۱۰۰
 بایزید انصاری ۱۲۰، ۱۱۹
 بایسنغر شاهرخ ۱۰۷
 بایقرا (سلطان) ۱۱۲
 * بئکره ۴۹
 * بخارا ۱۰۰، ۱۰۴، ۱۰۷، ۱۰۸
 بختی شوع ۱۱۱
 بدیع الزمان ۱۰۶
 براهمی (خط) ۱۲، ۱۳، ۲۱، ۲۲
 ، ۲۴، ۲۸، ۴۷، ۶۱، ۸۲
 * برتانیه ۲۶، ۲۹
 بردی (اوراق) ۷۴، ۸۴، ۸۹

بابر ۱۷، ۱۰۳
 بابرنامه ۵۷
 بابری (خط) ۱۰۳، ۱۰۲
 * بابل ۱۲، ۱۴، ۷۴
 بابلی (یان) ۸
 * باجور ۲۹
 * باختر ۲۰، ۱۵، ۱۴، ۲
 باختری (زبان) ۵۳
 باختری یونانی (شاهان) ۱۵
 * بادلیان اکسفورد ۹۹
 بارک خان ۱۱۸
 بارکزی ۴
 باستانشناسی شو روی (مجله)
 ۸۸
 * باغ شاهمی ۲۸
 * باغ عدنانی هرات ۱۰۵

* بلخ ۲۱، ۲۵، ۶۶، ۶۹، ۷۵،	بررکب ۷
۷۷، ۸۷، ۱۰۰، ۱۰۱، ۱۰۳، ۱۰۶،	برزمهر ۵۵
بلخیان ۴۷	برز مهر پور ۵۵
* بلژیک ۱۱	برگس ۹۲
* بلوچستان ۴۷	* برگول (کوه) ۵۶
بله جیا ۴۳	* برلین ۸۵، ۷۶
بله سمی ۴۴	* برما ۴۱
* بلهیکه ۳۱	برمکیان بلخی ۸۶
* بمبئی ۸۵	برنس ۶۴
* بمپور ۷۰، ۸۹	برنیت (دکتور) ۹
* بنج (کوه) ۳۸	بروکلمن ۸۱
* بنون ۵۷	برهان قاطع ۳۶
* بها چو ۴۱	برهما ۱۲، ۴۱
بهار ۸۵	برهمن واسو دیوه ۴۰
بهاسه ۱۳، ۶۶	برهمی (نیزرک : براهمی) ۲۷،
* بهاو لیور ۴۳	۶۶
بهاوه ۴۳	برهمی (زبان) ۴۲
بہرا مشاہ ۹۶	* بریکوت سوات ۶۳
بہگه وت ۳۹	بریت سمیتا ۴۷
* بہلول (شمس) ۴۱	بزرگ بن شمس یار ۷۸
به همه لینه ۴۷	* بست ۹۰، ۹۴، ۹۶، ۹۷، ۱۰۰،
* بہیم نکر ۲۲	۱۰۵
بودا ۱۰، ۱۶، ۱۷، ۲۸، ۳۰، ۳۱،	* بغداد ۷۶، ۷۸، ۸۵، ۹۰، ۹۲،
۳۲، ۳۵، ۳۶، ۴۱، ۴۸، ۵۶، ۷۹، ۸۰،	* بغلان ۲۷، ۳۶، ۵۳، ۵۴، ۵۵
بوداو رمه ۳۳، ۳۵	۵۶، ۵۷، ۵۸، ۱۱۸
بوداها ۳۰، ۳۶، ۴۰، ۴۵، ۴۶	* بگرام ۱۷، ۲۱، ۹۰
بودا نیان (رک: بوداها) ۴۱، ۷۷	بگ شا کنیشکی نا مو برگ
بودایی (دین) ۹، ۱۱، ۱۶ تا ۱۸،	۵۴
۲۰، ۲۱، ۲۳، ۲۴، ۲۷، ۲۸، ۳۲،	* بگ لنگ (رک : بغلان) ۵۴
۴۰، ۴۵، ۸۰، ۸۱، ۹۰، ۱۰۵	بلاش اول ۷۷
بودها بله ۱۳	بلانندی ۴۳

بوسر ... خا قان خیل ۵۹
 بوسه ور من ۳۵
 بویر ۲۵
 بیاض (خط) ۸۶
 بیان الاد یان (کتاب) ۹۳
 بیان قلی خان ۱۰۸
 * بیت المقدس ۶۸
 * بید ادی ۳۰
 بیست مقاله قزوینی (کتاب) ۸۵
 بیستون پارس (کتاب) ۱۱۶
 بیلین ۱۰۹
 * بیما ران (قریه) ۳۰
 بینزا تین ۹۰، ۹۱، ۱۰۵
 بیو هار ۲۱، ۲۵
 بیبھی ۱۰۵

بود هار کشیته ۳۳، ۳۵
 بود ها گو شه ۳۵
 بود ها میترا ۳۵
 بود هه پریه ۳۵
 بود هه سا کیا مونی ۴۷
 بود هه ور مه ۳۸

* بود هی ستوا ۲۸، ۴۰، ۴۶
 بود یزم ۲۷، ۲۸
 * بودی ستوا (نیز رك: بودهی ستوا) ۲۸، ۲۹
 بوذا سف (رك: بود ا) ۷۷
 بورو ۴۲
 بور یته ۳۶
 بور یحان پیرو نی (نیز رك: البیر و نی) ۷۰

«پ»

* پتنه ۲۲، ۳۴
 پتمها نان (کتاب) ۶۳
 پتیکه ۴۶
 * پختیا ۸۹
 پرا کریت (زبان) ۱۰، ۲۱، ۲۲، ۲۴، ۲۷، ۵۴
 پر تموه (رك: پهلوئی) ۶۵
 پرت یی که بود ها ۴۶
 پر یسکا ۷۵
 پر نسپ ۲۵، ۶۴
 * پر وان ۶۹
 پرویز ناتل خانلری (داکتر) ۷۲
 * پشاور ۲۳، ۳۰، ۳۳، ۳۴، ۳۵

* پاتود هیری ۳۸
 * پاتمیار ۳۹
 * پاچا ۳۲، ۳۸
 پادری هیوز ۱۲۱
 * پارت ۶۵
 پار تمها ۷۷
 پار تمهی (شا هان) ۱۷، ۲۳
 پار تی (زبان) ۷۷
 * پارس ۲، ۱۴، ۷۵
 پارسوی (زبان) ۶۷، ۶۸
 * پار یس ۳۹، ۱۲۱
 * پالا تود هیری ۴۹
 پالی (زبان) ۴۲
 پانی نی ۲۳

پور داؤد ۷۵، ۷۷	۳۸، ۴۰، ۴۱ تا ۴۴، ۴۸، ۴۹، ۹۰
یونیه مته ۳۹	۱۲۲
* پوروا شا ۴۸	پشاور (کتاب) ۴۲
* پوهنځی ادبیات و علوم بشری ۴	پشاور ریان ۲۹
پهلوی (خط) ۶۵، ۶۶، ۶۷، ۶۸	* پشکلاوه تی ۳۵، ۳۲
۷۲، ۸۲	* پشمین ۵۱
پهلوی (زبان) ۱۲، ۱۳، ۱۶، ۱۷	پښتانه شعراء (کتاب) ۱۱۸
۳۶، ۵۳، ۵۴، ۶۵، ۶۶، ۶۷، ۷۷	پښتو (خط) ۱۱۶، ۱۱۷، ۱۱۹
پیا مبر (نیز رک: محمد) ۸۳، ۸۵	۱۲۱
پی په له کبه ۳۳	پښتو (زبان) ۵۳، ۵۴، ۱۱۶
پیتهو مقدس ۱۹	۱۱۷، ۱۱۸، ۱۱۹، ۱۲۰، ۱۲۱
پیر آموز (خط) ۹۵، ۹۶	۱۲۲
پیر رو ښان ۱۱۹، ۱۲۰، ۱۲۱	پښتون (قوم) ۱۱۶
پیر علمدار ۹۴	* پښتو نستان ۷۰، ۱۱۶
پیر گر یمال ۱۹	* پلخمیری ۵۴
پیرو ۱۳، ۶۶	* پنجاب ۲۱، ۲۲، ۲۳، ۲۵، ۳۵
پیر وچ ۶۶	۳۹، ۴۹، ۷۸
پیر هرات ۱۱۲	پنجابی (زبان) ۱۲۰
* پیلانہ (قریبه) ۳۵	* پنجتار ۳۸
پیه دسی ۱۰	* پنج کنت ۷۱، ۹۰
	* پنجکوره ۴۰

«ت»

تاریخ بیسقی ۱۰۵	تاج الدین (خواجہ) ۱۱۰
تاریخ زبان فارسی (کتاب) ۷۲	تاریخ ادبیات عرب ۸۱
تاریخ سنی الملوك الارض والانبياء	تاریخ افغان نستان ۶۵
۷۶	تاریخ افغان نستان بعد از اسلام ۷۰
تاریخ سیستان ۶۸	تاریخ التملن الا سلامی ۸۷
تاریخ لغات سامی ۶۸	تاریخ اللغات السامیه ۶۹، ۷
تاریخ یمینی ۶۳	۸۳، ۸۴
تاریکه ۱۳	تاریخ بخارا ۸۷
تازیان (نیز رک: عرب) ۷۱	تاریخ بغداد ۸۱

تعلیقات برد بیا چه دو ست محمد
کتابدار هروی ۱۱۴
تفسیر ابو بکر عتیق سور آبادی
۹۹

* تکسیلا ۹، ۸، ۲۲، ۲۳، ۲۴، ۳۰،
۳۱، ۳۵، ۴۴، ۴۵، ۴۶، ۴۷، ۴۹،
۸۱

* تکشه شیلا (رك: تکسیلا) ۴۵،
۴۶

تکمله پارسی (کتاب) ۱۱۱

تگین خرا سان شاه ۶۶

* تنگی تا یغان ۱۶، ۵۶

* توجی ۱۶، ۵۷، ۵۸، ۵۹، ۶۳،
۶۹، ۷۰، ۸۹، ۱۱۶

* تورج هیری ۲۳، ۴۷

* تور فان ۹۳

تورو شکه ۶۴

تو قیغ (خط) ۸۴، ۱۰۰، ۱۰۱،

۱۰۶، ۱۰۷، ۱۰۸، ۱۰۹، ۱۱۰،

* توی ۱۱۹

تهاید وره ۳۳

* تهران ۱۹، ۷۲، ۷۴، ۷۵، ۷۷،

۷۹، ۸۵، ۹۳، ۹۵، ۹۷، ۹۹، ۱۱۶،

* تهل ۲۲، ۴۷

تهواره ۴۵

تهبود ورو س ۳۳، ۴۴، ۴۵

تهبو دوره (نیزک: تهاید ورو

تهبو دورس) ۳۳

* تیر تم ۴۷

تیره جه سه ایاسه ۳۰

تیمور (امیر) ۱۰۴، ۱۰۶، ۱۰۹،

۱۱۰، ۱۱۱، ۱۱۲

* تا شکند ۹۵، ۱۰۲

تا کهتید ره ۴۰

* تبت ۵۶

تبتی (خط) ۱۶

تبریز ۱۰۴

تپه اشتر ۲۸

* تپه سر دار غزنه ۹۰

* تچه ۴۴

* تخار ۱۸

* تخار ستان ۶۹

تخاری (زبان) ۱۶، ۱۷، ۲۷، ۵۳،

۵۵، ۵۶، ۵۷، ۵۸، ۵۹، ۶۰،

۶۵، ۶۶، ۶۸، ۱۱۶، ۱۱۸

تخاری یو نانی (خط) ۱۴

* تخت باهی ۲۸، ۴۴

* تخته زرین ۴۵

تذکره الا ولیاء ۱۱۸، ۱۱۹

تذکره خوشنو یسان ۱۱۱

تر جمات البلاغه ۹۴، ۹۸، ۹۹

ترسل (خط) ۱۰۸، ۱۰۹

* تر کستان ۹۳، ۱۰۶، ۱۰۸

* تر کستان چینی ۲۲، ۵۱، ۷۱

* ترکستان شرقی ۲۲، ۲۴، ۵۰،

۵۱

ترکی چغتایی (زبان) ۱۰۸

ترکی (زبان) ۵۳، ۵۴، ۷۱

تره وشه کوره ۴۰

تربیا لو س ۱۸

تزرک بابیر (کتاب) ۱۰۲

تسای - لو ن ۷۴

تعلیق (خط) ۹۹، ۱۰۰، ۱۰۱،

۱۰۷، تا ۱۱۳

تیمور نامہ ۵۷
 تیمور یان ۹۸، ۱۰۱، ۱۰۸، ۱۱۰، ۱۱۱، ۱۱۲، ۱۱۳
 تیمور یان ہرات ۱۰۴، ۱۰۵، ۱۰۹، ۱۱۲
 تیموری ہند ۱۰۲
 ٹلٹ (خط) ۸۵، ۸۶، ۹۱، ۹۳،
 ۱۰۰، ۱۰۱، ۱۰۶، ۱۰۷، ۱۰۸،
 ۱۰۷، ۱۰۶

ج

*جام (منار) ۹۸، ۱۰۰
 *جامع او لیاہ ۹۷
 *جاو لیا (معبد) ۴۵
 *جامی (مولا نا) ۱۰۸، ۱۱۲
 *جبل دروز شام ۶۸، ۸۲
 *جبل سلع مدینہ ۸۹
 *جرجی زید ان ۸۷
 *جزق سیستان ۸۷
 *جعفر (مؤلف) ۴۲
 *جعفر بایسنغری ۱۰۴، ۱۰۷،
 ۱۰۸، ۱۱۲، ۱۱۳
 *جعفر بن محمد ۸۷
 *جغتو ۶، ۱۶، ۵۶، ۵۷، ۱۱۶
 *جغر افیای قدیم ہند ۱۱
 *جلال آباد ۱۰، ۲۱، ۲۸، ۲۹، ۳۰
 *جلال جعفر ۱۰۷، ۱۱۲
 *جلال ہمایی ۷۹
 *جمال گر ہی ۳۲، ۳۸
 *جمال مینہ ۱
 *جمنا ۲۲، ۳۳، ۴۰
 *جور نال ایشیاٹک سوسائیتی ۱۰۹
 *جوز جان ۶۹، ۸۸، ۹۷، ۹۸
 *جون مار شل ۸، ۹، ۴۲، ۴۶، ۴۷
 *جی (شہر) ۷۶
 *جیلیم ۱۴، ۳۶
 *جیمس پر نسیپ ۱۳، ۲۴
 *جیہ پالہ ۷۸
 *جیہ پالہ دیوا ۶۳
 *جینہ ۴۸
 *جی ہو نی کہ ۴۷

چ

*چار سدہ ۳۳، ۳۵، ۴۳
 *چچ (رک: کشتہ پہ چو کہسہ)
 ۴۷
 *چستر بیٹی (مجموعہ) ۹۶
 *چشت ۹۷
 *چک ۳۶
 *چنگیز یا ن ۱۰۱
 *چہل زینہ ۱۷
 *چین ۲، ۱۰، ۱۱، ۱۵، ۴۱، ۵۰،
 ۷۴، ۷۶، ۷۷، ۸۲، ۱۰۴، ۱۰۵
 *چینا ب ۴۳
 *چینی (خط) ۷۴
 *چینی (زبان) ۷۱، ۸۰
 *چینیان ۱۱

((ح))

حسین با یقرا (سلطان) ۱۰۴،

۱۱۰

حسین صفوی (شاه) ۱۰۲

حسین وفا سلجوقی ۱۱۴، ۱۱۵،

حفصه ۸۵

حکیم تر مدنی ۱۰۸

حمزه بن حسن اصفهانی ۷۵

حمید بن قحطبه طایی ۸۷

* حوض زمزم ۱۱۲

* حیره ۸۳

* حوض کر باس ۱۰۷

حیی بن عمار ۷۰

* حبشه ۸۳

حبیب الله خان (امیر) ۴

حبیبی (عبدا لعی) ۵۸، ۵۶، ۱، ۵۸،

۱۱۸

* حجاز ۸۴

حجاز یان ۶۸

* حران ۶۸، ۸۲

حسن (امام) ۸۳، ۸۵

حسن ابدال ۳۵

حسن خان شاملو ۱۱۲

حسین ابن علی ۸۵

«خ»

خرو شستنی (خط) ۹، ۸، ۱۲، ۱۳،

۱۶، ۲۱ تا ۳۲، ۳۴، ۳۶، ۳۷، ۳۹،

۴۰ تا ۴۶، ۴۴ تا ۵۲، ۵۷، ۶۵، ۱۱۶،

خرو شستنی انسکر پشنز (کتاب)

۲۵

* خزانه الما مون ۸۴

خسرو دوم ۶۵

* خلتنسی ۴۷، ۴۸

خلیج فارس ۷

خلیفه موجه و ت ۳۰، ۳۱

* خوات ۲۶، ۲۷، ۲۹

* خوا تایی ۳۶

خواجه نظام الدین احمد هروی

۱۰۲

* خوا رزم ۱۰۱، ۱۰۲

خوار زمشما هیان ۱۰۰، ۱۰۴

خودو خیل ۳۳، ۳۸، ۳۹

خالد بر مکی بلخی ۸۲

خالد بن ولید ۸۷

خاندان گو ۵۸، ۵۹

خان قزل ۵۹

خان نیکوف ۹۲

* ختن ۲۱، ۲۲، ۵۰، ۵۱

* ختن قدیم ۵۰

ختنی (خط) ۷۹

* خراسان ۳، ۶۵، ۷۷، ۷۸، ۸۱،

۸۲، ۸۶، ۸۷، ۸۸، ۹۱ تا ۹۴، ۱۰۰،

۱۰۱، ۱۰۳، ۱۰۵، ۱۰۷، ۱۰۸،

۱۰۹، ۱۱۱

خراسان خواتو ۶۶

خراسانیان ۷۷

خرو تهی ۲۵

خرو شسته ۲۵

* خبیر ۲۱، ۸۲، ۱۱۹
 خبیر ۷۸
 خبیر البیان (کتاب) ۱۱۹ تا ۱۲۲
 خبیر خاتون (بی بی) ۱۱۹

خود و به که ۳۶
 * خوده چه ۳۶
 خوده چه و بهار ۴۰
 خوشحال خان ۱۲۰، ۱۲۲
 خوره ایزوت ۶۶

((د، د، د))

* در یای نیه ۵۰
 ده شه وه هره ۲۹
 دفتر افشین ۷۹
 دقیقی ۶۸
 * دلف ۱۹
 دلفوس ۱۹
 دمناش بن عبدالله ۱۰۹
 دمتراته ۴۳
 د، م، دنلوب ۸۳
 * دمشق ۷، ۸۳، ۸۴، ۸۷، ۹۲
 دمنه ۴۳
 دنکن فور بس ۶۲
 دوست محمد پریش ۱۲۰
 دولت ۱۱۹
 دو لشاه بن حبشی تولکی ۱۰۰
 * دو کی ۴۷
 دهامه پده ۲۲
 دهرم داسه ۴۴
 دهرمه ۲۸، ۵۶
 دهرمه را جیکه ۴۶، ۴۹
 دهره میکه ۳۰
 ده مه ۲۹
 * دهلی ۱۳، ۱۰۰، ۱۰۳
 * دیبل ۷۰

داتیا ۳۳
 دار مستتر فرا نسوی ۱۲۱
 دار یوش هخامنشی ۷۵، ۸
 ۱۱۶
 * دانشگاه پهلوی شیراز ۱۱۷
 دانیل بود گو یس ۱۱
 داؤد ۶۹
 داؤد بن عباس ۸۸
 * داوور ۹۰
 دبیر الملک ۱۲۲
 دپینتو نخوا هارو بهار (کتاب) ۱۲۱
 * دجله ۷، ۷۸
 درانی ۴
 درخم ۴۵
 * درگئی ۳۳
 * دروازه گنج ۴۱
 * درونت ۱۰، ۱۱
 درونی په دره ۴۳
 درویش عبدالمجید طالقانی ۱۱۳
 درویش صوفی ۱۱۱
 دری (زبان) ۳۰، ۵۳، ۵۴، ۵۷
 ۶۸، ۶۳، ۵۹، ۹۷، ۱۱۶، ۱۱۸
 ۱۲۲

دیو دو توس ۱۴	دیبا نکه ره ۴۰
دیوه پتړه کنشکا ۴۳	دیتر یوس ۲۲
دیوه نا گری (خط) ۸، ۱۱، ۱۲	دین دبیره (خط) ۶۵، ۶۷
۶۳، ۶۴، ۱۱۶	دینکرت ۷۷
دیوی ۳۱	دیو اشتیج ۷۲، ۷۱
دهیری ۳۳	دیوان احمد شاه بابا ۱۲۱
ذوالر یا ستین (رك: فضل بن	دیوان دو لت ۱۲۰
سهل) ۸۶، ۸۷	دیوان مختاری ۷۹

((و))

۱۰۹، ۱۱۲	را پسون ۲۵
رود کی ۶۸	*را تپی تره (تالاب) ۳۹
*روزگان ۱۶، ۵۵، ۵۷، ۵۸، ۱۱۶	*را جر ۳۲
روزن فیلد ۴۲	راجن دا میجه ده ۴۱
*روم ۸۷، ۹۷	راجه تر نگینی ۲۹
*رو ما ۵	راود تی ۱۲۱
رو من (یان) ۴۴	*راول ۴۰
رومی (زبان) ۷۶	*راو لپندی ۳۱
رو می کیسره ۲۹	*رباط شرف سر خس ۹۷
رومی نی میتړه ۴۶	*رباط هرات ۱۰۱
رهنمای تکسیلا ۹	رحیم عفیفی (دکتر) ۷۵
ریا سی (خط) ۸۶	رستم ۷۱
ریاض الا لواح ۹۵	رستم محمد خان ۱۱۲
ریحان (خط) ۱۰۰، ۱۰۱، ۱۰۶	رقاع (خط) ۸۶، ۹۱، ۹۶، ۹۷
۱۰۷، ۱۰۸، ۱۰۹، ۱۱۲	۱۰۰، ۱۰۱، ۱۰۶، ۱۰۷، ۱۰۸

((ز،ژ))

ز دشت ۶۷، ۷۵، ۹۰	زابل ۳۴، ۵۶
زد شتیان ۳۶، ۶۵، ۷۶	*زا بلستان (رك: زابل) ۶۶
*زواج ۶۸، ۶۹، ۸۷، ۸۸	*زاوَل (رك: زابل) ۵۶
زند ۷۵	زبد ۸۲

زويو نيسس ۴۷
 *ژوب ۲۲
 زور نال ازيا تيك (مجله) ۷۹

زمباور ۸۷، ۸۸
 زئو س ۱۸
 *زيله ۴۸
 زين العا بدین خوانی ۱۱۲

(س)

سلو ۴۰	سا بهو تی ۱۵
سد هنی ۱۳	ساتر اپها ۲۱، ۲۲
سراج الا خبار افغا نيه ۴	سا نويه ۷۵
سراج الملة والدین ۴	ساسا نیان ۱۷، ۶۶، ۹۳، ۱۰۵
سرا وول ستین ۲۹، ۵۰	سا سانی (رك: ساسا نیان) ۶۵
سر اولف کیرو ۶۳	ساکه ۱۴، ۲۷، ۳۲، ۳۷، ۳۹، ۴۰
*سرخ کوتل ۱۷، ۱۵، ۲۷، ۵۴، ۵۸، ۵۷	۴۱، ۴۳، ۴۵، ۴۶، ۴۷، ۴۹
*سر کپ ۴۷، ۴۵	ساکه (زبان) ۲۹
سراند یا (کتاب) ۵۰	سا کیا مونی ۲۷، ۳۴، ۴۴، ۴۶
سرو استیوا ده ۳۴، ۴۸	*سالام پور ۳۸
سروا ستیوا د ین ۲۳، ۲۷، ۴۲	سا ما نیان بلخی ۶۸، ۸۸
۴۷	سا می (زبا نها) ۶۷
سروی آرت پر شیا ۸۵، ۸۸، ۹۰	*سا نچی (معبد) ۱۳
۹۳، ۹۴، ۹۵، ۹۶	*سا هو سرای (سودا گرسرای)
سر یا نی (زبان) ۸۲	۵۹
سعد ۸۶	سایر بن عبد الله ۸۸
*سغد ۲، ۷۱، ۷۴، ۹۰	سبط ابن جو زی ۸۵
سغدی (خط) ۷۱، ۷۲	سبکتگین ۶۳، ۶۸، ۶۹، ۸۸، ۹۶
سغدی (زبان) ۷۱	سبک شمناسی ۸۵
*سغد یا نه ۱۴، ۷۱	*سپین غر ۳۴
سفا ۳۲	*سپین وام ۵۷، ۶۳
*سکا تلند ۸۳	ستتا تیر ۴۵
*سکاره د هیری ۴۳	سترا بو ۱۵
سکلندر ۲۰، ۷۶، ۷۷	سترا تون ۱۹
*سکستا ن ۱۶	ستین کو نو ۲۳، ۲۵، ۲۸، ۴۲
	۴۳، ۴۷، ۴۹

* سوات ۲۲، ۲۲، ۳۳، ۳۵، ۴۰
 ۴۳، ۴۵، ۴۷، ۴۹، ۶۸
 سو تی ۷
 سورا شترین ۱۷
 سوره بود هی ۳۶
 سور یان غور ۱۱۶
 * سور یه ۷
 سو فیتیس ۱۵
 سوند دال در تاریخ (کتاب) ۷۴
 سو نک یون ۱۰
 * سویس ۵
 * سوی وپهار ۴۳

سهلان بن مکتوم ۸۸
 * سه ویرا ها ۴۸
 سیتی ۱۴
 سیتی ۳۰
 سید حسن ابدال ۱۰۷
 سید عطا محمد قند هاری ۱۱۴
 سید محمد ایشان حسینی ۱۱۵

* سیستان ۱۴، ۲۲، ۳۶، ۶۵، ۶۹
 ۸۷، ۱۰۱
 * سیلون ۱۲
 سیلون لوی ۷۹
 سیلیو کید ۱۶
 سینارت ۲۵
 سینها متره ۳۵
 سی هاره کشیته ۴۵
 سی هی لیکه ۳۵
 سی - یو - کی ۱۰، ۱۱

سلجو قیان ۹۷، ۱۰۰، ۱۰۱، ۱۰۴
 سلطان احمد خان ۱۱۱
 سطا نشا ۱۰۱
 سلطان علی مشهدی ۱۱۲، ۱۱۰
 سلطان محمد خندان ۱۱۳
 سلطان محمد نور ۱۱۳
 سلوک الغزاة ۱۲۰
 سلیم آغا ۱۰۹
 سلیمان ما کو ۱۱۸

* سمر قند ۷۱، ۷۷، ۸۷، ۹۰، ۹۰، ۱۰۰
 ۱۰۱، ۱۰۴، ۱۰۶، ۱۰۷، ۱۰۹
 * سمنگان ۶، ۵

سمنیه (رک: بودا نیان) ۷۷
 * سنت پیترو (کلیسا) ۹۲
 سنترول ایشیاریو یو ۱۰۳
 * سنجو لی (تل) ۷

* سند ۸، ۱۴، ۱۵، ۲۲، ۲۹، ۳۷، ۳۸، ۴۸، ۴۹، ۵۱، ۵۳، ۵۷، ۵۸، ۶۳، ۶۵، ۶۶، ۷۷، ۸۸، ۸۹، ۹۰، ۱۰۰

سنسکریت (زبان) ۸، ۱۱، ۱۶، ۲۱، ۲۳، ۲۴، ۲۵، ۲۸، ۴۷، ۵۳، ۵۴، ۵۸، ۵۹، ۶۱، ۶۲، ۶۳، ۶۴، ۶۸، ۷۰، ۷۹، ۸۰
 سنگه ۵۶
 سنگار ۱ مه ۶۲، ۶۷

سنگها ورمه ۳۵
 سنگهوه کشیته ۳۰
 سنگه میتره ۲۸، ۳۸، ۴۸
 * سوا بی ۳۷، ۴۸

(ش)

- شفا پور ۱۷
شفا پور سوم ۶۶
شماره دا (خط) ۶۱، ۶۳، ۶۸،
شماره دا- ناگري (خط) ۷۰، ۸۲،
۱۱۶
- * شفا ش ۱۰۰
* شالا (معبد) ۴۳
* شالی (دره) ۵۵
* شام ۶۸
* شاه پور (قريه) ۴۵
* شاهی هجی ۴۱
* شاه داور ۴۱
* شاهرخ ۱۰۴، ۱۰۷، ۱۱۱، ۱۰۱
- ۱۱۳
شاه زنده سمرقند ۱۰۸، ۱۰۹
شاهنامه با یسنغری ۱۱۲
شاهنامه فردوسی ۱۰۴
* شتر هله ۸۰
شرا مانه گو تمه ۳۱
شر او سستی ۴۸
شراو که پوته که ۳۲
شر او که ها ۳۶
شرح تعرف ۹۸
شر حیل ۸۲
شر منه دهر مه پری یه ۳۵
شره منهسد هر مه ره ته ۳۵
شری تیله که ۶۴
شفاء ۸۵
- شفیعی هروی ۱۱۳
شفیعه (خط) ۱۱۳
* شکر دره کیمبل پور ۴۲
شکسته (خط) ۱۱۲، ۱۱۳
شکمت پرت ۷۸
شلوم بر ژه ۱۷، ۱۰
* شله تک ۱۱، ۶۱
شمال (ملك) ۷
شمس النهار (جریده) ۱۲۲
* شوروی ۱۸
شو یده ور مه ۳۴
شهاب الدین عبد الله غا وردانی
۱۰۱، ۱۱۱، ۱۰۷
- * شهباز گر هی ۲۲
شهر ستانی (علی اکبر) ۴
* شهر ناپر سان ۳۸
شیخ الاسلام محمد بن احمد ۱۰۷
شیخ او یس ایلکا نی ۱۱۱
شیخ محمد طغرا بی ۱۰۷
شیندر ۸
شیرا ۴۵
* شیر تلا ۵۹
شیر علی خان (امیری) ۱۲۲
شیزو گر گک ۵۵
شیوه ر کس کیته ۴۱
شیوه ر کشیته ۳۰
شیوه سینه کشتی په ۴۳

((ص، ض، ط، ظ))

- صا حب سری زکی بن محمد بن طبری (کتاب تاریخ) ۷۵، ۷۸، ۷۹
 علی عبدالحمید البامیانی ۹۹
 صبا حت عظیم جانو ۱۰۲
 صدوق (شیخ) ۹۵
 صفات الشیعہ (کتاب) ۹۵
 صلاح الدین منجد ۹۲
 ضحی الا سلام (کتاب) ۸۱
 *ضلع جیلیم ۳۵
 *ضلع هزاره ۴۱
 طاہر بن حسین ۸۸
 طاہر بن عبد اللہ ۸۸
 طاہر بن محمد بن عمر ۸۸
 طاہر یان پو شنکی ۶۹
 طبری (شخص) ۹۰
 طبر یہ ۸۷
 طبقات اکبری (کتاب) ۱۰۲
 طبقات الصوفیہ ۱۰۹، ۱۱۱
 *طراز ۱۰۰
 طغرل بن امیران فوشنجی ۱۰۱
 طغری (خط) ۱۰۱
 طلحہ بن طاہر ۸۸
 *طور سینا (شبه جزیرہ) ۸۳
 *طوس (؟) ۱۱۹
 ظلمو ۸۲
 ظہیر الدولہ سلطان ابراہیم ۹۷

((ع))

- عبا سی (رک: عبا سیان) ۸۱
 عبا سیان ۷۷، ۸۶، ۸۷، ۹۰، ۸۸
 ۹۲، ۹۱
 عبدا لعی منشی ۱۱۰
 عبدا لرزاق سمرقندی ۱۰۷
 عبدا لعی (میرزا) ۱۲۲
 عبدا لقا در بداونی ۱۰۲
 عبدا لله ۱۱۲
 عبدا لله (امیر) ۷۸
 عبدا لله الو لید امیر المؤمنین ۸۴
 عبدا لله بن جبر ۶۸
 عبدا لله بن خیر (جبر؟) ۸۴
 عبدا لله بن علی ۹۹
 عبدا لله طباح هر وی ۱۰۷
 عبدا لله عدویہ ۸۵
 عبدا لله صیر فی ۱۰۱
 عبدا لله مر وارید ۱۰۷، ۱۱۰
 عبدا لمطلب بن ہاشم ۸۴
 عبدا لملک بن مروان ۸۴، ۸۷
 عبدا لملک بن نوح سامانی ۹۳
 عبدا لملک بن یزید خراسانی ۸۷
 عتا بی ۸۱
 عثمان (رض) ۸۵

عثمان بن حسين وراق غزنوی ۹۵	۱۲۲
*عثمانی (مملکت ترکیه) ۱۰۱	
علاء الدو له قز وینی ۱۰۲	
علی بن ابو طالب ۸۳، ۸۵	۱۱۲
علی بن الحسین ۸۵	عجا ئب الطیقات ۱۰۳
علی بن حسین مسعودی ۹۳	عجا ئب المخلوقات ۱۱۱
علی بن عیسیٰ ۸۷	عجایب الهند ۷۸
علی بن موسیٰ ۷۰، ۸۵	عجم ۹، ۸۱، ۱۲۱، ۱۲۲
علی جوینی (قاضی) ۱۰۹	*عراق ۹۴، ۱۰۱
علی گرہ ۶۹	عراقی (سبک خط) ۸۶
علی نشا پوری ۱۰۰	عرب (ها) ۷۹، ۷۷، ۸۲، ۹۱
عمر (رض) ۸۳	*عربستان ۷
عمر بن خطاب (رک: عمر (رض))	عربها ۹۰
	عربی (خط) ۵۸، ۵۹، ۶۵، ۶۸، ۸۵
عمر بن شبہ ۸۴	۶۹، ۷۰، ۸۲، ۸۳، ۸۴، ۸۶، ۸۷
عمر زئی ۳۳	۸۸، ۸۹، ۹۱، ۹۲، ۹۳، ۹۸، ۱۰۰
عمرو ۸۳	۱۰۸، ۱۱۶
عمر وبن لیث ۸۸	عربی (زبان) ۵۹، ۶۳، ۶۸، ۶۹
عیسیٰ (ع) ۹۲	۷۰، ۷۱، ۷۴، ۷۷، ۸۲، ۸۳، ۸۷
عیسیٰ بن عبدا لله بلخی ۹۵	۹۴، ۱۲۰، ۱۲۱، ۱۲۲
عیسیٰ بہنام (داکتر) ۹۷	عزیز الدین فو فلزایی ۱۱۴، ۱۱۵

((غ))

۶۹، ۵۷	غبار (خط) ۸۶، ۹۱
غسان بن عباد ۸۷	غرد اخبار ملوک فرس و سیر ہم
غطر یف بن عطا ۸۷	۷۵
غطر یفی (درهم) ۸۷	*غزد ہیری ۳۲
غلام محمد دهلوی ۱۱۱	غز نویان ۶۳، ۶۸، ۸۸، ۹۷، ۹۸
*غور ۵۵، ۱۰۰، ۱۱۶	۱۰۰، ۱۰۱، ۱۰۴
غور یان ۹۸، ۱۰۰، ۱۰۱، ۱۰۴	غزنہ ۹۳، ۹۶، ۹۷، ۱۰۰، ۱۰۵
غیاث الدین محمد ۹۸، ۱۰۰، ۱۰۱	۱۱۶
غیاث الدین منصور (امیر) ۱۱۲	غزنی (رک: غزنہ) ۱۶، ۲۱، ۵۶

غياث الدين محمد سام (رك: غياث الدين غوري (رك: غياث الدين
 غياث الدين محمد) محمد) ۱۰۱

((ف))

- *فار س ۷۶، ۸۷
 فار سی (زبان، نیز، رك: درى)
 ۳۶، ۵۸، ۷۵، ۷۶، ۹۴، ۹۵، ۹۸،
 ۱۰۶، ۱۰۷، ۱۰۹، ۱۱۱، ۱۲۰، ۱۲۱،
 ۱۲۲
- *فر غانه ۸۸
 فر هنگ اساطيرو نان وروم ۱۹
 فصیحی هروی (میرزا) ۱۱۳
 فضل بن سهل سر خسی ۸۶،
 ۸۷، ۹۱
- فار سیان ۸۷
 *فتح جنگ ۳۱
 فتوح البلدان ۸۵
 فخر الدين رازی (۴) ۱۰۲
 *فرات (دریا) ۸۲، ۷
 *فرانسه ۱۰، ۱۷، ۹۲
 فرا نسوی (زبان) ۱۰، ۱۹
 فردو سی ۷۵
 فرس قدیم (زبان) ۱۶، ۱۱۶، ۱۱۷
- *فر غه بی ۱۱، ۶۱
 *قره بلغسون ۷۱
 قرا قستان ۵۶
 *قسطنطنیه ۹۱
 *قفقاز ۱۰۱، ۱۰۲، ۱۰۳
 *قلعه سنگ ۳۳
 *قند هار ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۵،
 ۱۷، ۱۸، ۲۰، ۲۲، ۵۶، ۱۰۷، ۱۲۰،
 *قنسر بن ۸۲

((ق))

- قا آنی ۱۰۹
 قا موس هندو ستانی به انگلیسی
 ۶۲
 *قا هره ۷۴، ۷۶، ۸۳، ۸۶، ۸۷،
 ۹۴
 *قبط ۸۳
 قبطی (زبان) ۷۶
 *قبه صخره بیت المقدس ۸۴
 قثم بن عباس ۱۰۸
 قر آن (کتاب مقدس اسلام) ۱۷، ۱۷،
 ۶۶، ۷۸، ۸۲، ۸۳، ۸۵، ۹۲، ۹۳،
 ۱۰۹، ۱۱۰، ۱۰۰، ۹۹، ۹۸، ۹۶، ۹۵،
 ۱۰۵ تا ۱۰۸، ۱۱۰، ۱۱۱

((ك))

- *کابل ۱، ۴، ۵، ۹، ۱۰، ۱۷، ۱۸، ۱۲۰، ۱۲۱
- *کتابخانه شاهي ۷۵ ، ۲۱، ۲۹، ۳۲، ۳۴، ۴۴، ۵۴
- *کتابخانه عامه کابل ۱۲۰ ۵۸، ۶۹، ۸۱، ۹۰، ۱۱۴، ۱۱۸
- *کتابخانه مجلس تهران ۱۰۶ کابل (کتاب) ۶۴
- *کتابخانه مشهد رضوی ۸۵ کا بلشاه ۷۸
- کابلشاهان ۳۶، ۴۸، ۵۷، ۶۳، ۱۰۲
- *کتابخانه ملی پاریس ۹۶، ۱۱۱ ۶۸، ۷۸
- *کتابخانه نور عثمانیه ۱۱۱ *کاپیسا ۱۱، ۸۱
- کتاب مانی ۹۳ *کا پیشا (رك: کا پیسا) ۳۷
- کتاب مزدك ۷۹ کار سنگه داسه کو تمومه ۳۴
- کتاب مکه ۸۴ *کا شیهه پیه ۳۰
- کتاب وکتا بخانه ها (کتاب) ۹۵ *کا لدره ۳۳، ۴۵
- *کانگرا (رك: پنجاب) ۳۹، ۲۲ ۹۶
- کنز یاس ۷۵ ۴۹
- *کنگله ۴۰ *کا نهیا ره ۴۹
- کتیبه های خرو شتهی (کتاب) ۳۳
- ۵۰، ۲۸ کاووس ۷۸
- کتیبه های کوفی قصر مسعود ۴۴
- سوم ۹۷ کتاب الکتاب ۹۱
- کد فیسس ۴۹ کتاب الو زراء والکتاب ۷۶
- *کرا چی ۷۰ کتاب الهند ۵۷، ۷۸
- کرش ایا سشه ۴۹ *کتاب بخانه باد لیان اکسفورد ۹۸
- *کرمان ۶۹، ۸۷ *کتاب بخانه تا شکند ۱۲۱
- *کرنال ۲۲، ۳۳ *کتابخانه تحقیقات شرعی اکادیمی
- *کرنول (رك: کرنال) ۱۲ علوم اوز بکستان ۱۰۳
- کر یسه کوی ۳۳ *کتاب بخانه تو بنگن آلمان ۱۱۹
- *کسوه ۳۹ *کتاب بخانه خطی کابل ۸۵، ۱۰۰

کو شانه ۳۶
کو شانی (نیز رك: كوشا نيان)
۲۸، ۲۹، ۳۰، ۳۱، ۴۰، ۴۲، ۴۴، ۵۴، ۵۷،

۵۹، ۶۸، ۶۹
كوشا ني (زيان) ۵۳
كوشا نيان ۱۳، ۱۷، ۲۱، ۲۳، ۲۷، ۲۸، ۲۹، ۳۰، ۳۱، ۴۰، ۴۲، ۴۴، ۴۵، ۴۹، ۵۱، ۵۳، ۶۶، ۱۰۵، ۱۱۸،

*كو شان شمر ۲۸
*كو شك ماخك بخارا ۸۷
كوفی (خط) ۱۷، ۵۹، ۶۹، ۷۰، ۸۳، ۸۴، ۸۵، ۸۶، ۸۷، ۸۸، ۸۹، ۹۲، ۹۳، ۹۴ تا ۱۰۲، ۱۰۶، ۱۰۷، ۱۰۹، ۱۱۰، ۱۱۶، ۱۱۸،

*كو كچه ۱۸
كو لی (پرو فيس) ۹
كونو (رك: ستين كونو) ۶۵
*كو هسان ۱۰۶
*كوه سلع مدينه ۸۳
*كوه سليمان ۱۱۶
*كوه مغ ۷۱
*كو هات ۳۱
*كهنه ونه ۳۵
كهو جنه پتره ۵۹
كهو شانه ۴۶
كيداره ۱۳
كيداره كو شانه شا ۱۳
كيدار يان ۱۳، ۶۶،
كميرج هستري آف انديا ۱۲
*كيمبل پور ۴۲
كینه و يو ۱۹

كشتج (كتاب) ۷۶
كشتره په ۳۶، ۳۷، ۴۶
كشتره په چو كپسه ۴۶، ۴۷
كشتره په ليا كه ۴۸
*كشمير ۲۷، ۶۱، ۷۸، ۱۰۲
*كشيمی ۴۶
*كلب افسران ۴۰
*كلكنه ۹، ۱۰، ۲۵، ۱۱۱
كلهنه ۲۹
كليات خو شا لخان ختک ۱۱۹، ۱۲۰

کلی از خوس ۱۹، ۲۰
کلیله و منه ۷۱، ۷۹
کلید افغانی ۱۲۱
کمو ش ۱۲
کمه گو لیه ۲۶
کنجکاو یهای علمی واد بسی
(مجموعه) ۱۱۶
کنت ۱۱۷
*کنر ۴
کننگیم ۱۱
کنیشکا ۲۴، ۲۶، ۲۷، ۲۹، ۳۱، ۴۱، ۴۲، ۴۸، ۴۹، ۵۴، ۵۵
کنیشکه (رك: کنیشکا)
*كو پنهاگ دنمارك ۶۷
كو جوله كره كد فيسس ۲۳
كو چيان ۵۷
كورت (جنرال) ۲۵
*كورم ۳۴، ۸۹
كو روش ۸
كوز گا شكی پور ۵۵
كو شانه مھارا جه ۳۹

((گ))

- کا تمبا ۶۷، ۷۵، ۷۷
*گاز رگاہ ہرات ۱۰۷، ۱۱۲
کا نسیگییم (؟) ۵۵
*گجرات ۱۷
*گد روز یا ۱۴
*گر دیز ۶۸
*گر گان ۷۷
گرہ نہ و ہریہ کہ ۳۷
*گزہ ۸۷
گشتا سب ۷۵
کلچین معا نی ۱۰۲
کلشن روہ ۱۲۱
*گلکت ۲۷، ۸۰
گنجینہ خطوطدر افغانستان ۱۱۴
گنجینہ قرآن ۹۶، ۹۵، ۱۰۲
گنجینہ مشہد رضوی ۱۰۱، ۹۶
۱۰۸، ۱۰۷
*گند ہارا ۲۲، ۲۸، ۳۱، ۴۴، ۸۰
- ۸۱، ۹۰، ۱۰۵
*گند ہارہ (رک: گند ہارا)
*گنگا ۲
گو پتا (عصر) ۷۹
گوپتہ (خط) ۶۱
گودود مان ۵۸، ۵۹
گودو ہرہ ۴۴
گو کد ۵۸
گو مان ۵۸
گومل ۵۷، ۶۸، ۸۹
گومل بغبور ۵۸
گومنہ ۳۷
گوندو فریس ۱۶
گو ہرا فشتین ۷۹، ۹۳
*گوہر شاد (مسجد) ۱۰۵
گوہر شاد (ملکہ) ۱۰۵
گیر شمن ۷۷

((ل))

- لارد کر زن ۴۱
*لار کانہ ۲۲، ۴۹
*لان- پو ۱۱
*لاهور ۲۹، ۶۳، ۹۹، ۱۲۱
*لداخ ۲۲، ۴۸، ۲۵، ۴۹
*لشکری با زار ۹۷، ۱۰۵
*لغمان ۶، ۵، ۴، ۱۰، ۱۲ تا ۱۲ تا ۱۲۲
۸۱، ۶۳
للہ (جنرال) ۳۶
*لمبا کہ (رک: لغمان) ۱۱
- *لمکان (رک: لغمان) ۶۲
*لندن ۲۱، ۲۶، ۶۴
لود یان ۱۱۶
*لور لابی ۲۴، ۴۷
*لور یان ۳۵
لو کنبل (رک: دبیرالملک)
لويس رو برت ۲۰
لويس دو پری ۵
لوئیک بوسر ۵۵

* لیدن ۷۸ ، ۹۱
* لیہ ۴۸

لینتا بی ۹۲
لیث بن علی لیث ۸۸

((م))

- * ماتو رای ۲۲
مادر زبان دری (کتاب) ۳۶ ، ۵۴
* مادڑ ۵۸
مار گوس ۳۷
مازیگہ = مریگہ = ماریگت ۲۷
* ما شور ۱۸
ما مون (خلیفہ) ۸۶ ، ۹۱
* ما نسپہرہ ۲۲ ، ۳۰ ، ۳۷
مانوی (رک: مانویان) ۹۰
مانوی (اوراق) ۹۴
مانویان ۹۳ ، ۹۴
مانی ۹۳ ، ۹۴ ، ۱۰۵
مانیان ۹۰
* مانی کیالہ ۲۲ ، ۲۵ ، ۳۱ ، ۳۵ ، ۴۰ ، ۳۷
مانی گولہ ۴۷
* ماوراء النہر ۳ ، ۷۸ ، ۸۸ ، ۱۰۱
۱۰۴ ، ۱۰۹ ، ۱۱۲
* ما ہجیہ ۳۱
ماہی فہ تیہ ۳۴
ما یتر یہ ۳۹
* ما یرہ ۳۵
* متورا (نیز رک: ماتو رای) ۲۷ ، ۳۷ ، ۶۱
* متورہ (نیز رک: ما تورای) ۵۱
* متمبرہ (نیز رک: ما تورای) ۴۰
۴۲
- مجلہ آسیا بی بنگال ۲۵
مجلہ آسیا بی پاریس ۲۷
مجلہ آسیایی شاہی انگلستان ۸۳
مجلہ پا کستان قدیم ۷۰
مجلہ سکہ شناسی ۶۶
مجلہ مستشرقین آلمان ۸۳
مجلہ مسکوکات ۱۳
مجلہ هنر ۹۷
مجمع النوادر ۱۱۱
مجوس ۷۹
محقق (خط) ۸۶ ، ۹۱ ، ۱۰۱ ، ۱۰۶ ، ۱۰۷ ، ۱۰۸ ، ۱۰۹
محمد (ص) ۷۰ ، ۸۵
محمد اسحاق صدیقی ۶۹
محمد اعظم (شیخ) ۱۲۰
محمد او بیبی ۱۱۲
محمد بابر شاہ ۱۰۲
محمد بن ابی بکر ۱۰۲
محمد بن احمد با نیجور ۸۸
محمد بن اسماعیل غوری ۹۷
محمد بن اظہر ۱۱۲
محمد بن شیخ یوسف اباری سید الخطا ط ۱۰۸
محمد بن طاہر ۸۸
محمد بن عبد الملک زیات ۷۹
محمد بن عبدوس جہشیا ری ۷۶
محمد بن عثمان غزنوی ۹۶

* مرو ۶۹، ۸۱، ۸۶، ۸۷، ۸۸، ۱۰۱
 مروان بن محمد ۷۰
 مروج الذهب ۷۵، ۹۰
 مر یگ ۵۵
 مست ز مند (ملا) ۱۲۰
 *مسجد الر شید ۱۰۲
 *مسجد المهدی ۹۲
 *مسجد بی بی خانم سمر قنده ۱۰۸
 * مسجد کهنه ارض روم ۱۰۹
 *مسجد گو هر شاد ۱۰۶، ۱۰۷
 مسجد مفاك عطاری بخا را ۹۵
 مسعود (شهنزاده) ۱۰۵
 مسعود سوم ۹۷
 مسعود علاء الدوله بن البراهیم
 مسعودی ۷۵، ۹۰
 *مسکو ۸۸
 مسلما نان ۸۷، ۹۱، ۹۲
 مسلم کا لکرا فی ۹۲، ۹۵، ۹۶،
 ۱۰۲
 مسیح ۲۳، ۹۲
 مشجر مشکول (خط) ۱۰۶
 *مشهد ۱۰۰، ۱۰۷
 *مشهد رضوی ۹۳، ۹۵، ۱۰۲،
 ۱۰۳
 *مصر ۷۴، ۷۶، ۷۹، ۸۴، ۸۹
 مطهر بن طاهر مقدسی ۹۳
 معاویہ ۸۷
 معتصم عباسی ۷۸
 معجم الانساب ۸۷، ۸۸
 معقلی (خط) ۹۳، ۱۰۶، ۱۰۷،

محمد بن عیسی ۹۹
 محمد بن قاسم ۷۰
 محمد بن موسی ۹۳
 محمد حمید الله حیدر آبادی
 (داکتر) ۸۳
 محمد داؤد حسینی ۱۱۵
 محمد رضاء هر وی (شیخ) ۱۱۵
 محمد زائلی ۴
 محمد شفیع لا هوری ۹۹
 محمد صالح ۱۰۹
 محمد طا هر بن قاسم ۱۰۳
 محمد علی هروی (آخوند) ۱۱۵
 محمد عوض ۱۱۱
 محمد فریفونی ۶۹
 محمد نبی واصل ۱۲۲
 محمد یعقوب کابلی (میرزا) ۱۱۴
 محمود بن گرگین ترکی ۹۹
 محمود غزنوی (سلطان) ۶۸، ۶۳
 ۹۴، ۹۵، ۹۶، ۱۰۵
 محمود فرخ ۱۰۳
 محمود هدایت ۷۵
 مختاری غزنوی ۷۹
 مخزن اسلام ۱۲۰، ۱۲۲
 *مد راس ۱۲
 مرآة الزمان ۸۵
 مرتان شاه ۶۶
 مرتضی قلی شاه ملو هروی ۱۱۳
 *مردان ۳۲
 مرسیا ۹۲
 مرتقع شاه ۱۱۰
 مرگلیو ت ۱۰۹

- ۶۳، ۵۹، ۵۸، ۴۹، ۴۸، ۴۵
- * موزه تکسیلا ۴۶
- * موزه قا هره ۸۳
- * موزه کابل ۱۰، ۶۹، ۵۲، ۸۷، ۸۰
- * موزه کراچی ۹۸
- * موزه کلکتہ ۳۷، ۳۵، ۴۹
- * موزه گلستان تهران ۱۰۴، ۱۱۲
- * موزه لا هور ۴۹
- * موزه لوور پاریس ۹۳
- * موزه متو رای هند ۳۷
- * موزه متهوره (رك) : موزه متواری
هند) ۴۰
- * موزه مصر ۶۸، ۹۶
- * موزه ملی تهران ۱۱۲، ۱۱۳
- * موزه وا تیکان روم ۷۵
- * موزه هرات ۹۷
- * موزیم ایشیا تک سو سا یتسی
بنگال ۶۴
- * موزیم پشاور ۳۳، ۳۸، ۳۹،
۴۰
- * موزیم لاهور ۳۱، ۳۲، ۳۳، ۳۵،
۳۸، ۴۲، ۴۳، ۴۸، ۶۳
- موگه ۴۶
- * مو هن جود یرو ۲۲، ۵، ۴۹، ۱۵،
مویس (رك) : موگه) ۴۶
- مویکه ۳۹
- * مہا بن ۳۱، ۳۳، ۳۸، ۳۹،
مہاتہ ۳۰
- مہارا جہ ۳۰
- مہا را جہ کنیشکہ ۳۶
- مہا سا نگمہیکہ ۲۶، ۲۷
- معین (دكتور) ۷۷، ۱۱۶
- مغل ۱۰۰، ۱۰۱، ۱۰۴
- مغو لستان شما لی ۷۱
- مقفل (خط) ۱۰۶
- مقو قس ۸۳
- مکا تبات (خط) ۸۶
- مکتوم بن حرب ۶۹، ۸۸
- * مکہ ۱۰۲
- * ملتان ۱۴، ۱۱۶، ۱۲۰
- ملکہ گو هر شاد ۱۰۷
- * مله کند (کوتل) ۳۳
- ملوک خرا سانی ۸۱
- * ممانی د هیری ۳۵
- م.م دیا کو نو و ۷۷
- * منار قطب ۱۰۰
- منا شیر (خط) ۱۰۶
- منتخب التوار ریخ ۱۰۲
- * مند لای (معبده) ۴۱
- منذر بن ساوی ۸۳
- منشور (خط) ۸۶
- * منصور ۷۸
- منگک- لین ۷۴
- * مواب ۱۲
- موجه وت ۳۰، ۳۱
- * مو چای ۳۸
- موریا (خاندان) ۹، ۱۷، ۲۱، ۴۴
- * موزه استا نیول ۹۸
- * موزه ایران با ستان ۱۰۰
- * موزه بر تا نیا ۳۷، ۸۵
- * موزه پشاور ۳۵، ۳۶، ۴۲، ۴۴

میر عبدا لر حمن هروی ۱۱۴
 میر عرب بخا را ۱۰۸
 میر علی تبریزی قبله الکتاب ۱۱۰
 ۱۱۱

میر علی هروی ۱۱۲
 میر محمد علی هروی ۱۱۴
 میرید رخ ۳۳، ۴۴، ۴۵
 میر یدر کوس ۴۴
 میوه ۴۴
 میسون ۲۵، ۲۶، ۲۸، ۳۰، ۳۱
 میشع ۱۲
 *میلان (کتا بخانه) ۹۵
 میلیت ۱۸
 مینا ند روس ۴۰
 مینا ندره ۴۰

مها سینه ۴۲
 مها کشتتر په رجو له ۳۷
 *مہتر لام ۱۱، ۶۱
 *مہتر لک (مزار) ۱۱
 *مہر ۴۳
 *مہر با جور ۲۹
 مہر داد ۲۳
 مہر دال دوم ۶۵
 مہرو گ ۷۸
 مہره ۵۵
 *میان کلی ۲۹
 میترا ۴۵
 میتره ورد هنه ۴۱
 میخی (خط) ۱۱۷، ۶۷، ۱۱۸
 *میر زیارت ۳۸

((ن))

*نسا ۷۷
 نستعلیق (خط) ۱۱۰، تا ۱۱۴ ،
 ۱۱۹ تا ۱۲۲
 نسخ (خط) ۱۰۹، ۱۱۰، ۱۱۲ ،
 ۱۲۱
 نسخی (خط ، رک: نسخ) ۶۳، ۶۹
 ۷۰، ۸۳، ۸۴، تا ۸۹، ۸۷، ۹۲، ۹۳،
 ۹۵، ۹۷، ۹۸، ۹۹، ۱۰۰، ۱۰۱، ۱۰۶،
 ۱۰۷، ۱۰۸، ۱۰۹، ۱۱۲، ۱۱۶، ۱۱۸،
 ۱۱۹، ۱۲۰، ۱۲۱، ۱۲۲
 *نشا پور ۶۹، ۸۱، ۱۰۰، ۱۰۱
 نصر بن احمد ۸۸
 نصر بن عبدا لله قزوینی ۹۵
 نصر بن علی ایلك ۸۸

نافذ پاشا ۱۰۹
 ناکه ده ته ۴۳
 ناگری (خط) ۱۳، ۶۱، ۶۸
 ناگری (زبان) ۶۱، ۶۳، ۶۵
 نامه تنسر ۷۵
 *ناور ۵۷
 *ناو گرام ۳۸
 *نا بین (مسجد) ۹۴
 نیطی (خط) ۶۸، ۸۲، ۸۳
 نجاشی ۸۳
 ندر محمد خان ۱۰۳
 نده دیا که ۳۷
 نرجس (خط) ۸۶
 نروا نای ۲۹

- * نقر کوت ۵۷، ۷۸
 نفا یس الما ثر ۱۰۲
 * نمازه ۸۳
 * ننگر هار ۱۰، ۲۸، ۸۰، ۸۱
 نوبخت ۵۸
 نو بخت بهار ۵۸
 نوبل ۲۵
 نور من شارپ ۱۱۷
- نو شا ده ۵۵
 نوشته های خرو شتهی (کتاب)
 ۲۵
 نوشته های فرس قدیم در خط
 میخی ۱۱۷
 * نو شمره ۳۸
 نو کونز وک کنار نک ۵۵
 * نوه چه (شهر) ۴۶

((۳))

- * وادی نیل ۷۴
 واره شا هی ۱۳
 واشسته ۳۲
 واسود یوه ۲۴
 وامق و عذرای عنصری ۹۹
 و جهشمکه ۲۹
 * ودهی تیره ۳۲
 ورا قی (خط) ۸۶
 * وردک ۲۱، ۲۳، ۲۶، ۲۹، ۴۷
 وار هه میسیره ۴۷
 * وهران ۱۳، ۶۶
 * وزیر ستان ۵۷، ۵۹، ۶۸
 وشنی (خط) ۸۶
 وشنی شو که ۳۸
 ولخش ۷۷
- ولید بن عبدا لملک ۸۶
 وگره مر یگه ۲۶
 ویدنا ۲۱
 ویشیا سی ۳۶
 ویشیا سیه ۳۶
 ویلسون ۲۱، ۲۵، ۲۸
 ویما شا ۵۷
 ویما کد فیسی ۴۹
 ویما کو تهی سه ۴۹
 ویمه کد فیسی ۴۷
 وینا یا (کتاب) ۲۸، ۷۹
 * ویهاره ۲۶، ۳۶، ۳۹، ۴۲، ۴۳
 ۴۷
 * ویهند ۴۸، ۶۴، ۶۸، ۹۸، ۱۰۰

((۵))

- هارون الر شید ۸۷
 هاکن ۷۹
 هیتل خو تاو ۶۶
 هیبه دهیه ۴۸
- هخامنشی (دوره) ۱۸، ۲۱، ۲۲
 ۹۰، ۱۱۷
 هخامنشیان ۷، ۸، ۹، ۶۵، ۷۵
 هدایة المتعلمین ۹۸، ۹۹

- ۸۲، ۱۰۰، ۱۰۱، ۱۰۴، ۱۱۲، ۱۲۱
- هند سی (خط) ۱۰۶
- هند وارو پایی (نژاد) ۲
- هند وان ۳۲، ۶۱
- *هندو ستان (نیز رك: هند) ۲
- ۱۴، ۵۷، ۷۸
- *هندو كش ۴، ۲۲، ۶۶
- هندو ی (زبان) ۱۲۱ (نیز رك: هندی)
- هندی (خط) ۵۸، ۶۳، ۶۶، ۶۸
- ۷۷، ۷۶
- هندی (زبان) ۲۳، ۵۴، ۵۸، ۷۷
- ۷۸
- هندو ها (نیز رك: هندوان) ۲۲
- هنر خط در افغانستان (كتاب) ۱۱۴
- هنر و مردم (مجله) ۷۴، ۷۵
- هورنل (دكتور) ۱۰۹
- هوره شده ۴۴
- هوان هفتلی ۱۳
- هوان یفتلی (رك: هوان هفتلی)
- ۵۸، ۱۱۸
- *هلمند ۱۸، ۵۱، ۵۳، ۵۸، ۶۵، ۶۴، ۶۶
- هوو يشكه ۲۴، ۲۶، ۲۷
- هیر کلیس ۱۸، ۱۹
- هیرو غلیقی (خط) ۷۴
- هیمه ۳۱
- هیون تسینگ ۱۱، ۱۵، ۵۳، ۸۱
- *هده ۴۸، ۹۰
- *هده ۲۱، ۲۵، ۲۸
- *هزات ۶۶، ۶۹، ۸۷، ۹۷، ۹۸
- ۱۰۸، ۱۱۳، ۱۰۴، ۱۰۵، ۱۰۶، ۱۰۷
- *هر تفورد ۱۲۱
- *هر تك طبرستان ۸۷
- *هر نكه بن اعین ۸۷
- هرما یو س ۲۳
- هر مس ۱۸، ۱۹
- *هر یرود ۶۵
- *هزار سم ۶۵
- *هزاره (وادی) ۴۳
- *هسپا نیا ۵
- هشام بن عبد الملك ۹۳، ۹۴
- هشتمو نه مریکه ۲۶
- هفتا لی (عصر) ۶۵
- هفتا لیان ۵۵، ۶۵، ۶۶
- هفت کتیبه قدیم ۵۴، ۵۶، ۵۷
- ۵۸، ۱۱۸
- *هما لیا ۶۵
- *هند ۲، ۳، ۷، ۸، ۹، ۱۲، ۱۳، ۱۵
- ۱۷، ۱۸، ۲۰، ۲۱، ۲۲، ۲۳، ۲۴
- ۲۵، ۲۷، ۳۱، ۳۴، ۳۷، ۴۱، ۴۸
- ۵۰، ۵۴، ۶۱، ۶۳، ۶۴، ۶۵، ۷۴

((ی))

- یاحی (امام) ۹۷
- یاحی بن خالد بر مکی ۸۲، ۸۶
- ۹۱
- یاددا شتهای قزوینی ۱۱۱
- یاشه ۳۴
- یا کو بی ۴۸

۰۵۰، ۰۵۶، ۰۵۷، ۰۵۸، ۰۵۹، ۰۶۵، ۰۶۶، ۰۶۸، ۰۸۲، ۰۸۴، ۰۸۶، ۱۱۸
 یونا نی (زبان) ۰۱۰، ۰۱۴، ۰۱۶، ۰۱۷، ۰۱۸، ۰۱۹، ۰۲۰، ۰۲۳، ۰۲۹، ۰۳۳، ۰۳۴، ۰۴۰، ۰۴۲، ۰۴۴، ۰۴۵، ۰۵۳، ۰۵۴، ۰۶۷، ۰۶۸، ۰۸۲، ۰۸۷
 یونا نیان ۰۱۴، ۰۲۰، ۰۴۴
 یونا نیان یا ختر ۰۲۲، ۰۳۹، ۰۴۴
 ۰۴۵
 یونانی با ختر (شا هان) نیز رله:
 یونا نیان باختر ۰۱۲، ۰۱۴، ۰۱۶، ۰۱۷، ۰۱۸، ۰۲۲، ۰۳۰
 یونانی با ختری (خط) ۰۱۷، ۰۲۱
 یوه راجه فره وسنه ۰۳۷
 یویه چی ۰۲۴
 یهود یان ۰۸۵

یزد گرد ۰۸۱
 یستا ۰۷۵
 یعقوب لیث صفاری ۰۶۸، ۰۶۹
 ۰۸۸
 ین (شا هان) ۰۷۴
 یوه یلیا که ۰۳۲
 یوره شا ۰۳۰
 یوره سه که ۰۴۶
 یوسف بن کبیر ۰۱۰۲
 یو سفزایی ۰۳۳، ۰۳۸
 یوله میره ۰۴۷
 یونان ۰۱۴، ۰۱۵، ۰۱۸، ۰۱۹، ۰۲۰، ۰۲۱، ۰۲۲، ۰۲۳، ۰۲۴، ۰۲۶، ۰۲۷، ۰۲۹، ۰۴۲، ۰۷۴
 یونانی (خط) ۰۸، ۰۹، ۰۱۰، ۰۱۲، ۰۱۳
 ۰۱۴، ۰۱۵، ۰۱۶، ۰۱۷، ۰۱۸، ۰۱۹، ۰۲۰، ۰۲۱، ۰۲۲، ۰۲۳، ۰۲۴، ۰۲۷، ۰۴۱، ۰۴۳، ۰۵۴

A short History of

**Calligraphy
And
Epigraphy**

in AFGHANISTAN

By

Prof. ABD-AL-HAYY HABIBI

published By the
**Historical and Literary Society
of
AFGHANISTAN Academy**

KABUL

1971

Government Printing House